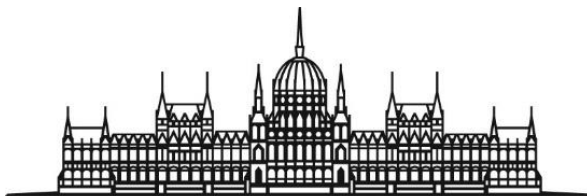

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Dúró Dóra,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	12349
Megemlékezés elhunyt országgyűlési képviselőről.....	12349
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	12349
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	12351
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk)	12352
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	12353
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	12354
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	12355
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	12356
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	12358
<i>Orosz Anna</i> (Momentum)	12360
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	12362
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP)	12364
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	12365
<i>Arató Gergely</i> (DK)	12367
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12368
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	12370
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12372
<i>Dr. Varga Judit</i> (Fidesz)	12373
<i>Dr. Bóka János</i> európai uniós ügyekért felelős miniszter	12375
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	12376
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	12377
Döntések az ülés napirendjének kiegészítésére.....	12377
Az ülés napirendjének elfogadása	12378
Bizottság felkérése beszámoló tárgyalására	12378
A Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	12378
Felszólalók:	
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	12379
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	12381
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	12382
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	12386
A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	12386
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	12386
Felszólaló:	
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	12387
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	12389
A Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya közötti légitársasági megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	12390
A Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	12390

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása 12391

Azonnali kérdések és válaszok órája

Kálmán Olga (DK) - a miniszterelnöknek - „Mégis hogy képzelik ezt?” címmel..... 12391
Orbán Viktor miniszterelnök..... 12392

Viszonzás:

Kálmán Olga (DK) 12393
Orbán Viktor miniszterelnök 12393

Dr. Hiller István (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Miért rúgta ki a Nemzeti Múzeum főigazgatóját?” címmel 12393

Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter 12394

Viszonzás:

Dr. Hiller István (MSZP) 12395
Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter 12395

Bedő Dávid (Momentum) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel..... 12396

Orbán Viktor miniszterelnök..... 12397

Viszonzás:

Bedő Dávid (Momentum) 12397
Orbán Viktor miniszterelnök 12398

Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel..... 12398

Orbán Viktor miniszterelnök..... 12399

Viszonzás:

Dr. Lukács László György (Jobbik) 12399
Orbán Viktor miniszterelnök 12400

Tordai Bence (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel 12401

Orbán Viktor miniszterelnök..... 12401

Viszonzás:

Tordai Bence (Párbeszéd)..... 12402
Orbán Viktor miniszterelnök 12402

Toroczkai László (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Miért asszisztál a globális tervekhez, Miniszterelnök úr?” címmel..... 12403

Orbán Viktor miniszterelnök..... 12404

Viszonzás:

Toroczkai László (Mi Hazánk) 12404
Orbán Viktor miniszterelnök 12405

Csárdi Antal (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel..... 12406

Orbán Viktor miniszterelnök..... 12406

Viszonzás:

Csárdi Antal (LMP) 12407
Orbán Viktor miniszterelnök 12407

Kósa Lajos (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Hogyan eredményez terrort egy 'álprobléma'?” címmel..... 12408

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár..... 12409

Viszonzás:

Kósa Lajos (Fidesz) 12410
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 12410

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) - az európai uniós ügyekért felelős miniszternek - „Hogyan tud hazánk fellépni a Brüsszel-féle migrációs paktum áterőltetésével szemben?” címmel..... 12411

Dr. Bóka János európai uniós ügyekért felelős miniszter 12411

Viszonzválasz:

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)	12412
Dr. Bóka János európai uniós ügyekért felelős miniszter	12413

Interpellációk

Hegedüs Andrea (DK) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Miért kezeli mostohagyerekként az Orbán-kormány Miskolcot?” címmel	12413
Lázár János építési és közlekedési miniszter	12414

Viszonzválasz:

Hegedüs Andrea (DK)	12416
----------------------------------	-------

Szabó Sándor (MSZP) - az energiaügyi miniszterhez - „Miért sarcolják elképesztően magas energiaárakkal az embereket?” címmel	12417
---	-------

Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	12418
---	-------

Viszonzválasz:

Szabó Sándor (MSZP)	12419
----------------------------------	-------

Hajnal Miklós (Momentum) - a belügyminiszterhez - „Mit tesz a kormány az Észak-budai Szent János Centrumkórházért?” címmel	12420
---	-------

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	12421
--	-------

Viszonzválasz:

Hajnal Miklós (Momentum)	12422
---------------------------------------	-------

Dudás Róbert (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miként lehet megakadályozni, hogy a szabadon engedett 1385 elítélt embercsempész ne kövessen el újabb bűncselekményeket a déli határnál?” címmel	12423
---	-------

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	12424
--	-------

Viszonzválasz:

Dudás Róbert (Jobbik)	12426
------------------------------------	-------

Szabó Rebeka (Párbeszéd) - az energiaügyi miniszterhez - „Miért fontosabb a kormánynak az akkumulátorgyárak vízellátása, mint a lakosság tiszta ivóvize?” címmel	12427
---	-------

Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	12428
---	-------

Viszonzválasz:

Szabó Rebeka (Párbeszéd)	12429
---------------------------------------	-------

Dócs Dávid (Mi Hazánk) - a gazdaságfejlesztési miniszterhez - „Újra a vas és acél országa leszünk?” címmel	12430
---	-------

Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	12431
---	-------

Viszonzválasz:

Dócs Dávid (Mi Hazánk)	12432
-------------------------------------	-------

Bakos Bernadett (LMP) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Mit tesz a kormány azért, hogy a vasút segítse a klímavédelmi célokat?” címmel	12432
---	-------

Lázár János építési és közlekedési miniszter	12434
---	-------

Viszonzválasz:

Bakos Bernadett (LMP)	12435
------------------------------------	-------

Gyopáros Alpár (Fidesz) - a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez - „Mit tesz a Kormány a magyar családokért?” címmel	12436
--	-------

Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	12437
---	-------

Viszonzválasz:

Gyopáros Alpár (Fidesz)	12438
--------------------------------------	-------

Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez - „Mit tesz a Kormány a jövő magyar Nobel-díjasaiért?” címmel	12439
---	-------

Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	12440
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Vejkey Imre (KDNP)	12441
-------------------------------------	-------

Ügyrendi felszólalás személyes érintettség okán:

Csőbör Katalin (Fidesz) 12441

Interpellációkra adott válaszok elfogadása:

„Miért kezeli mostohagyerekként az Orbán-kormány Miskolcot?” címmel benyújtott interpelláció (I/5639.) határozathozatala 12442

„Miért sarcolják elképesztően magas energiaárakkal az embereket?” címmel benyújtott interpelláció (I/5863.) határozathozatala 12442

„Mit tesz a kormány az Észak-budai Szent János Centrumkórházért?” címmel benyújtott interpelláció (I/5870.) határozathozatala 12443

„Miként lehet megakadályozni, hogy a szabadon engedett 1385 elítélt embercsempész ne kövessen el újabb bűncselekményeket a déli határnál?” címmel benyújtott interpelláció (I/5868.) határozathozatala 12443

„Miért fontosabb a kormánynak az akkumulátorgyárak vízellátása, mint a lakosság tiszta ivóvize?” címmel benyújtott interpelláció (I/5869.) határozathozatala 12443

„Újra a vas és acél országa leszünk?” címmel benyújtott interpelláció (I/5864.) határozathozatala 12443

„Mit tesz a kormány azért, hogy a vasút segítse a klímavédelmi célokat?” címmel benyújtott interpelláció (I/5856.) határozathozatala 12443

Kérdések

Gréczy Zsolt (DK) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Miért akarja az Orbán-kormány megölni Kertész Imre, Esterházy Péter és Szabó Magda irodalmi szervezetét?” címmel 12444

Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár 12444

Komjáthi Imre (MSZP) - a belügyminiszternek - „Mit tesz a kormány a „férfi egészség hónapjában”, hogy felhívja a figyelmet a férfiak testi és lelki egészségére, valamint a szűrővizsgálatok jelentőségére?” címmel 12445

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 12446

Fekete-Győr András (Momentum) - a belügyminiszternek - „Miért titkolják a kórházak tisztaságáról és higiénias állapotáról szóló adatokat?” címmel 12447

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 12448

Dudás Róbert (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Három alapvető változtatásra van szükség ahhoz, hogy ne omoljon össze a szállítmányozás.” címmel 12448

Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár 12449

Szabó Rebeka (Párbeszéd) - a legfőbb ügyésznek - „Folyik-e nyomozás Tiborc Izván soroksári és gyáli földtulajdonszerzése kapcsán?” címmel 12450

Dr. Lajtár István, a legfőbb ügyész közjogi helyettese 12451

Szabadi István (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért üldözik el az állami egészségügyből a dolgozókat?” címmel 12451

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 12452

Kanász-Nagy Máté (LMP) - a belügyminiszternek - „Recski bányaugy: Miért nem hajtják végre a kormányhatározatot?” címmel 12453

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár 12454

Vitályos Eszter (Fidesz) - az építési és közlekedési miniszternek - „Pilis-Dunakanyari közlekedési fejlesztések I.” címmel 12455

Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár 12456

Mihálffy Béla (KDNP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszternek - „Hogyan segíti az időseket a Gondosóra Program?” címmel	12457
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12458
A magyar építészetről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12458
Lázár János építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója	12459
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12470
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12473
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12477
Dr. Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12479
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12482
Szabó Rebeka , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12487
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	12492
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	12497
Mátrai Márta (Fidesz).....	12500
Varga Zoltán (DK)	12504
Witzmann Mihály (Fidesz)	12506
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	12510
Varga Zoltán (DK)	12514
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	12514
Lázár János építési és közlekedési miniszter előadói válasza.....	12515
Napirend utáni felszólalások:	
Barkóczy Balázs (DK).....	12521
Varga Zoltán (DK)	12523
Földi Judit (DK).....	12525
Bencze János (Jobbik)	12526
Az ülésnap bezárása	12528

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, RÉTVÁRI BENECSE belügyminisztériumi államtitkár, LANTOS LAJOS CSABA energiaügyi miniszter, DR. KONCZ ZSÓFIA államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, TUZSON BENECSE igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
8. ülésnapja
2023. november 6-án, hétfőn
(13.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem, Turi-Kovács Béla **képviselőtársunk**, az Országgyűlés korelnöke életének 87. évében **elhunyt**.

Turi-Kovács Béla az elmúlt 25 évben hét cikluson keresztül volt tagja az Országgyűlésnek. Tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végezte. Részt vett az 1956-os forradalomban, ami miatt kizárták az egyetemről, így csak 1959-ben kapott diplomát. 1963-ban tett ügyvédi szakvizsgát, 1990-től a Pest Megyei Ügyvédi Kamara elnökségi tagja.

1990 októberében Szentendrén önkormányzati képviselőnek választották. 1994-ben lépett be a Független Kisgazdapártba, ahol 1996-ban Pest megyei elnökké, 1998 nyarán a párt országos főtitkárhelyettesévé választották. Az 1998. évi országgyűlési választásokon az FKGP jelöltjeként Pest megye területi listájáról szerzett mandátumot. 2000 és 2002 között az első Orbán-kormány környezetvédelmi minisztere volt. A 2002-es országgyűlési választásokon a Fidesz-MDF közös országos listájáról szerezte mandátumát, és több mint öt cikluson át volt a Fidesz frakciójának tagja. Megbízatása alatt a Környezetvédelmi bizottság elnöke, a Fenntartható fejlődés bizottsága alelnöke, illetve az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság tagja volt, valamint frakcióvezető-helyettesi feladatokat is ellátott. 2014-től az Országgyűlés korelnöke volt.

Kérem önöket, hogy képviselőtársunk emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők felállva adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ungár Péter, az LMP frakcióvezetője. Megadom a szót képviselő úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azzal kezdeni, hogy az LMP országgyűlési képviselőcsoportja nevében is őszinte részvétünket fejezzük ki Turi-Kovács képviselőtársunk halála miatt a családnak és a gyászoló politikai közösségnek.

Arról kell ma beszélni, az a mai aktualitás, hogy Csák János miniszter úr felmentette a Nemzeti Múzeum főigazgatóját. Tette ezt azért, mert az egyik

képviselőtársunk elment egy múzeumba, és nem tetszett neki, amit ott látott. Előfordult ez már mindannyiunkkal, vagy azokkal a képviselőtársaimmal, akik járnak múzeumba; ezt utána általában a négy fal között, élettársainknak, szeretteinknek szoktuk elmondani, nem közügyet szoktunk belőle csinálni. Itt az történt, hogy Dúró Dóra elment egy kiállításra, az nem tetszett neki, és utána egy közéleti hisztériát vert ki, amelynek vége az lett, hogy lemondatták a Nemzeti Múzeum főigazgatóját.

Mi történt itt? Volt egy kiállítás, sajtófotó-kiállítás, amelynek egyik képén szerepel egy homoszexuális tematikájú kép. Nem egy homoszexuális szexuális aktust megjelenítő kép *(Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból: Még szép!)*, hanem egy kép, amelyen szerepelnek homoszexuális emberek, amely képek, kedves képviselőtársaim, elérhetőek az interneten. Majd ezek után önök azt mondták, a világ életszerűtlenségének a szimbólumaként, hogy a magyar gyermekeket meg kell attól védeni, hogy majd a Nemzeti Múzeumban - ahova rendszeresen járnak, kamaszok, ugye? - meg fogják látni azt a képet, amely, ismételtten, elérhető az interneten is, és ez rossz befolyással lesz majd rájuk.

No, kezdjük az elején! Aki azt gondolja, hogy valaminek az ábrázolása ugyanaz, mint valaminek a támogatása, és ez ilyen szexuális tartalmú kérdésekben így van, az ne kapcsolja be a köztévét, mert a nyári hónapokban a köztévében semmi más nem folyik, mint a különböző nyugat-európai Pride-okat mutatják be, úgy, hogy nem tudják, hány 18 éven aluli fogja megnézni azokat a műsorokat, és még sincs levéve a köztévé vezérigazgatója. *(Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból: Szégyen!)* Azért van ez, mert önöknek valójában nem az volt a problémájuk, hogy ezen a kiállításon milyen képek szerepeltek. Ha a képviselőtársam nem veri ki a balhét, akkor nem tudják, hogy milyen képek szerepelnek, mert valljuk be, hogy ez a sajtófotó-kiállítás nem volt a Fidesz homlokterében.

(13.10)

Arról volt szó, hogy önök nem engedhetik meg azt maguknak, hogy a homofóbia vámszedői, a Mi Hazánk Mozgalom, a homofób szavazókat önöktől elvegye, és ezért - a rettentő átlátszó pártpolitikai okok miatt - levettek egy olyan embert, aki amúgy a maguk embere, a maguk képviselőtársa volt, egy jobboldali kulturális harcos volt, akivel én ezer dologban nem értettem egyet, és egyszerűen azért kellett önöknek levennie, mert nem engedhették meg, hogy ezt a 40 ezer homofób szavazót a Mi Hazánk elvegye önöktől.

A művészetnek - amellet, hogy bemutassa az élet teljességét - az a feladata, hogy kérdéseket vessen föl és kimozgasson minket a komfortzónánkból. Ezért van a művészet. Felháborító abszurdum, hogy egy közgyűjteményi kiállításról kell beszélni az Országgyűlés plenáris ülésén, mert önök nem bíznak annyira *(Rétvári Bence: Te beszélsz!)* a magyar művészeti

életben, hogy abban a komplex kérdésben a vitát, hogy a szexualitást hogy lehet ábrázolni, lefolytassa a szabad magyar művészet.

Van egy nagyon híres mondás, amit ebben a Házban többször elmondtak már, amely az, hogy művekkel művek vitatkoznak, és nem jogszabályok. Pontosan tudják önök is, hogy itt nagy veszély nem volt a tekintetben, hogy valakiknek az agyát átformálja ez az egy kiállítás. Maguk pontosan tudták, hogy semmi olyan nem történt, ami valójában problémát okozott, hanem mindent elkövetnek azért, hogy úgy tegyenek, minthogyha egy fotókiállítás lenne most a legnagyobb probléma a tekintetben, hogy mit lát egy fiatalok, aki fel tud menni az internetre, és olyan pornográf tartalmakat tud nézni, amelyeket nem fogok kimondani a Ház méltósága miatt.

Összességében: önök kulturális többségben vannak 13 éve. Arról, hogy ezzel mit tudnak kezdeni, majd önöknek kell számot adniuk a magyar történelemnek. Az, hogy olyan kulturális miniszterünk van, aki stresszhelyzetben nem tud egy magyar költőt vagy kortárs képzőművészt mondani, ez arról szól, hogy önök valójában nem igazán tartják ezt az egészet fontosnak.

Egyetlenegy dolgot akartak itt elérni: az az, hogy megmutassák a magyarok többségének, hogy vannak olyan emberek, akiknek az ábrázolása önmagában probléma. Ezek az emberek Magyarország részei, itt élnek mindannyiunk között, és semmilyen módon nem jelent problémát az, hogyha egy kiállításon ábrázolnak egy homoszexuális embert.

A legmegfelelőbb tér ezekre a vitákra az, hogy a magyar művészetben ezek a művészek - a mi beleszólásunk nélkül - megbeszéljék ezt egymással. Az, amit Csák János tett, szégyenteljes; amellett, hogy szégyenteljes, végtelen kártékony. *(Taps az LMP, az MSZP és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Vitályos Eszter államtitkár asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Én két dolgot szeretnék rögtön a válaszom elején elmondani, és azt gondolom, hogy ez a kettő a legfontosabb. Az első az az, hogy a gyermekeink védelme a legfontosabb, és ezért mindent meg is teszünk; a második pedig az, hogy a törvényeket minden magyar állampolgárnak be kell tartania. Szó sincsen ebben az ügyben homofóbiáról, tisztelt képviselő úr; gyermekvédelemről van szó, és a gyermekvédelmi törvény betartásáról van szó. *(Dúró Dóra: Így van!)*

2021-ben, amikor az Országgyűlés elfogadta a gyermekvédelmi törvényt, egy ilyen passzust is elfogadott benne, idézek: „Tilos 18 éven aluliak számára pornográf, valamint olyan tartalmat elérhetővé tenni, amely a szexualitást öncélúan ábrázolja, illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg.” Tény és

való, hogy a kiállításnak voltak olyan képei, amelyek ezt a passzust megsértették. *(Ungár Péter közbeszól. - Kanász-Nagy Máté: Semmi ilyet nem ábrázol...)*

Ezzel kapcsolatban a fenntartó vizsgálatot kezdeményezett, illetve megírta a Magyar Nemzeti Múzeum vezetésének, hogy tartsa be a törvényeket. Ennyi történt, kedves képviselő úr. Az, hogy a törvényeket a Magyar Nemzeti Múzeum vezetősége sajnos nem tudta maradéktalanul betartani, ez vezetett ahhoz, hogy a mai napon az a döntés született, amely kapcsán a miniszter úr azonnali hatállyal felmondta főigazgató úr megbízatását. Ennyi történt, és nem más. *(Tordai Bence közbeszól.)*

És még egyszer szeretném kihangsúlyozni: nem homofóbiáról van szó, hanem gyermekvédelemről, a gyermekvédelmi törvénynek való megfelelésről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselője. Megadom a szót képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Eredetileg azt terveztem, hogy az L. Simon László-témát lezárom egy mondatral, azzal, hogy köszönetet mondok Csák János miniszter úrnak, amiért meghozta az egyetlen döntést, amely az intézmény tekintélyét helyre tudta állítani, azonban Ungár Péter több olyan hazugságot megfogalmazott az előző felszólalásában, amelyre kénytelen vagyok reagálni.

Önmagában nem az volt a probléma, hogy valaki homoszexuális embereket fényképez, egész nyugodtan tegye ezt bárki. De az, hogy ezt egy olyan intézményben állítják ki és teszik normává, ami mögött a magyar állam áll, ez felháborító, és ez az, ami a törvénnyel ellentétes. *(Tordai Bence: Akkor a parlamentet is be kellene záratni...)* Ez az egyik része.

A másik része pedig, amit önök folyamatosan elhallgatnak, ez a fő probléma, hogy ezen a kiállításon történelemhamisítás zajlik, ugyanis megnevezik, hogy a 2022. évnak az egész világon mik a legnagyobb problémái. És mit tesznek az első helyre? 2022-ben, amikor számos háború dúl, természeti katasztrófák sora következett be, gyermekek szerveivel kereskednek, akkor a kiállítás szerint mi a világ legnagyobb problémája? Az LMBTQ-kisebbséggel szembeni erőszak, és ez az, ami propaganda. Ez az, ami propaganda! Ez az, ami értékválasztás, hogy ki mit tart a világ legnagyobb problémájának. És az, hogy a magyar állam által fenntartott múzeumban, a magyar emberek adóforintjaiból működtetett múzeumban olyan kiállítást mutatnak be, ráadásul gyerekkorúaknak is, mindenféle korlátozás nélkül, amely azt mondja, hogy az a norma, hogy a világ legnagyobb problémájának gondoljuk ezt, na, ez az, aminek nincsen helye, és ez az, ami szembemegy az államtitkár asszony által az előbbieken ismertetett törvénnyel. Ezt nagyon könnyű megérteni.

(13.20)

Másrészt nemcsak az LMBTQ-propaganda szerepelt ebben a kiállításban, hanem például az is a világ vezető problémái között került feltüntetésre, hogy az az életpárti döntés, amit az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága az abortusszal kapcsolatban hozott, a világ vezető problémáinak sorába illeszkedik be. Ez is propaganda. Mert azt írja ez a kiállítás, hogy ez ellen a döntés ellen ország-szerte tiltakoztak. Hát persze, ezt is ki lehet emelni, de azt is ki lehet emelni, hogy ennek a bírósági döntésnek a következtében hozhatták meg például Texas államban a szívhangrendeletet, és több ezer gyermek megszülethetett, aki e nélkül a döntés nélkül nem születhetett volna meg. Vagy azt is ki lehetne emelni, hogy világszerte az életpárti szervezetek üdvözölték ezt az évtizedek óta nem látott előrelépést az életvédelem területén. De ez a kiállítás egyértelműen állást foglalt az LMBTQ-jogok népszerűsítése és az abortuszpártiság mellett. És tette ezt egy olyan intézmény falai között, amely mögött a magyar állam áll. Ez volt a probléma, és nem az, hogy ki milyen képeket nézegethet az interneten.

És még egy dolog. Igen, nem mindegy, hogy az ember ezeket a képeket az interneten nézegeti, vagy a Magyar Nemzeti Múzeumban nézegeti. Ha rajtam múlna, a fiatalok nem nézegethetnének ilyen képeket az interneten sem, a közösségi médiában sem, és óvok mindenkit attól, hogy a gyerekeit erre nevelje, ez a véleményem. De ezt természetesen nem tudom megakadályozni. De hogy a magyar állam által vezetett intézményben ez a propaganda folyjon, az ellen igenis az esküből következő kötelességemnek érzem, hogy fellépjek. És ha magánemberként tekintek is meg egy múzeumban egy kiállítást, nyilvánvalóan, ha annak közéleti vetületei is vannak, akkor szintén kötelességemnek érzem, hogy parlamenti képviselőként is fellépjek ez ellen.

Tudom jól azt is, hogy ez az egy kiállítás önmagában kismértékben tudja megváltoztatni az emberek gondolkodását. Attól még a kismértékben rontó kiállítások ellen is fel kell lépni, és ha lehetőségem lesz rá, akkor természetesen a többi ellen is fel fogok lépni, mert meg szeretném óvni a magyar fiatalokat mindazzal szemben, amit ez a kiállítás is képvisel. Én magam a magyar családokban hiszek, az életben hiszek, a gyermekvállalásban hiszek, és azt fogom a képviselői munkám során is elősegíteni, hogy a magyar állam ezeket védje és támogassa. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Vitályos Eszter államtitkár asszonyé a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szeretném megismételni a korábbi felszólalásomban elmondott fontosabbnak vélt mondatokat: gyermekeink védelme a legfontosabb, és a törvények betartása

minden magyar állampolgár számára kötelező. Éppen ezért is alkotta meg az Országgyűlés 2021-ben a gyermekvédelmi törvényt, hogy a gyermekeink védelmének érvényt szerezzünk, és ezt erősítette meg egy óriási szavazati aránnyal a gyermekvédelmi népszavazás is.

Egyébként azt is szeretném még egyszer leszögezni, hogy senki sem beszélt itt homofóbiáról, a gyermekvédelmi törvény betartásáról és ezeknek a rendelkezéseknek az érvényre jutásáról van szó a jelen ügyben.

Az Ungár Péter képviselő úr és Dúró Dóra képviselő asszony közötti értékvitát pedig nem kívánom a továbbiakban kommentálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A Párbeszéd képviselőjeként Mellár Tamás képviselő úr kap szót. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A befolyásos, jelentős mennyiségű MOL-részvénnyel rendelkező család gyermeke úgy vizsgálhatott a Corvinus Egyetemen, hogy nem teljesítette a félévi tanulmányi követelményeket. Hernádi Zsolt, a MOL vezérigazgatója és nem mellesleg a Corvinus Egyetem kuratóriumának az elnöke sietve közölte a sajtóval, hogy nem az ő lányáról van szó. Jellemző egyébként Hernádi erkölcsi felfogására, hogy fel sem merült benne az, hogy mennyire nem helyes az, hogy a lányát abba az oktatási intézménybe járattja, amelynek ő az első számú vezetője.

Az Orbán-kormány 2021-ben egy tucat állami egyetemet kényszerített a modellváltásra, amelynek egyik deklarált célja az egyetemi autonómia megerősítése volt. Sokan kételkedtünk már akkor is abban, hogy ez a cél vajon sikerülhet-e úgy, hogy az egyetemeket teletöltötték fideszes káderekkel; természetesen az egyetemek kuratóriumait. Sajnos a kételkedőknek lett igazuk, amint azt az imént idézett eset is jól példázta.

Mert mi is történt valójában? A szóban forgó diák nem azt tette, amit a többi egyetemi diáktársa tesz ilyen esetben, nevezetesen hogy a sikertelen félévi teljesítés után ismét felveszi ezt a tantárgyat. Nem, ő a kiválasztott elitcsalád gyermekeként szólt anyucinak, hogy intézze már el a dolgot, hogy neki ne kelljen a tantárgy újrafelvételével vesződni. S jött az édesanyja, aki felszólította a tantárgyfelelős oktatót, hogy ne keckeckedjen már a gyermekével, hanem vizsgáztassa le, ez nekik ugyanis jár, hiszen MOL-részvényesként ők adják a pénzt az egyetemnek. S nem is kevésről van szó, 82 millió darab részvényről. És ugye, aki fizeti a muzsikust, az mondja a nótát.

Miután a vizsgáztató oktatónál nem sikerült célt érnie az anyukának, az egyetem felsővezetéséhez fordult az édesanya, a rektorhoz és a dékánokhoz. Itt viszont már sikerrel járt, és rendkívüli eljárásban levizsgáztatták a NER-elit gyermekét. Az egyetem etikai bizottsága ugyan elmarasztalta a rektort és a dékánokat a kivételes eljárás alkalmazása miatt, de ez nem

sokat számított, mert az egyetem rektorhelyettese a másodfokú eljárásban érvénytelenítette az etikai bizottság határozatát.

Tehát minden szépen elrendeződött, sőt még több is történt, mert a rektorhelyettes, akit közben jutalomból megbízott rektori pozícióba emelt a felsőbb-ség, rendkívüli felmondással elbocsátotta a MOL-anyuka követelését nem teljesítő tantárgyfelelős oktatót azzal az indoklással, hogy a tanár nem volt elég együttműködő az ügy során. Magyarul, nem volt hajlandó részt venni a mutyiban, nem volt hajlandó alázatosan teljesíteni a nagyurak jogtalan követelését, hanem makacsul ragaszkodott a tanulmányi szabályhoz.

A fideszes kormányoknak röpké 13 év alatt sikerült visszavinni az országot száz évvel, a Horthy-korszakban volt ugyanis az a módi, hogy az uralkodó osztály gondtalanul megújíthatta magát, a tehetségtelen és lusta gyermekei megkaptak mindent, ami csak kellett az érvényesülésükhöz, oklevelet és jól fizető állami állásokat. De ne legyünk részrehajlók, hasonló mutyi volt a kommunista időszakban is (*Rétvári Bence: Most mégis őket támogatod!*), befolyásos elvtársak gyermekei is bejutottak a legjobb egyetemekre, és minden erőfeszítés nélkül tudtak diplomát szerezni, majd jól fizető állásokat kaptak.

Számomra a legfájóbb ebben a történetben az, hogy annak az egyetemnek - ahol én magam is egyetemi tanári címet szereztem és több éven keresztül tanítottam - a vezetése ilyen szolgai módon teljesítette az uralkodó elit kérését. Persze ez azt is jól mutatja, hogy a félelem és a hatalomnak való elvtelen megfelelés vált meghatározó viselkedési móddá 2023 Magyarországon.

Kedves fideszes Képviselőtársaim! Tényleg ezt akarták elérni a modellváltással? Önök most tízezer corvinusos diák erőfeszítéseit és leendő diplomáját értékelték le ezzel. Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Ismét Vitályos Eszter államtitkár asszonyé a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön nem először próbálja a kormány felsőoktatással és kutatás-fejlesztéssel kapcsolatos döntéseit a lehető legrosszabb színben feltüntetni, és ez sajnos nincs másként ma sem. Sajnálatos, hogy még a tudomány ünnepnapja körül sincs közöttünk sem egyetértés (*Dr. Mellár Tamás: Nem is lesz!*), és nem tudunk közösen ünnepelni sem, pedig azt gondolom, hogy lenne rá okunk bőven.

Ugyanakkor az is felmerült bennem kérdésként, hogy vajon nem a saját lelkiismerete szólalt-e meg, ugyanis egy filmben ön azt állította, hogy majd amikor a Gyurcsány nevű hallgató megy vizsgáznai, akkor gondja lesz és odafigyel rá. Nagyon érdekes dolgokról beszélünk itt!

(13.30)

A Corvinus esetében viszont szeretném megerősíteni azt, hogy egy olyan egyetemi belügről van szó, amelyet az egyetem egyébként haladéktalanul ki is vizsgált, és meg is tette a szükséges lépéseket. (*Tordai Bence: Meg kirúgta a tanárt!*)

És hogy miért lehetünk büszkék (*Tordai Bence közbeszól.*), és mit lenne okunk ünnepelni, azt gondolom, mindenki számára eléggé világos: hogy újabb két Nobel-díjasunk van; innen is köszönjük Karikó Katalinnak és Krausz Ferencnek, hogy motiválják a tudós-társadalmat.

Az egyetemek modellváltása szintén minden baloldali támadás ellenére, azt kell hogy mondjam, hogy sikeres volt, ezt bizonyítják a számok is: a kiemelkedő nemzetközi egyetemi rangsorok szerint Magyarországon jelenleg 12 elitligás egyetem van, míg négy éve 7 volt, két éve 9, tavaly már 11 magyar intézmény szerepelt a világ egyetemeinek legjobb 5 százalékában. Úgyhogy hiába próbálja a képviselő úr befektetni mindenféle egyetemi belüggel ezeket, a modellváltást és az elért eredményeket (*Derülttség a Jobbik soraiban. - Dr. Mellár Tamás közbeszól.*), ez nem fog sikerülni. Távlati célunk pedig, hogy világszinten a top 100-ban legyen legalább egy magyar egyetem, uniós szinten pedig három magyar felsőoktatási intézmény.

Elindítottuk a Neumann János-programot, összekapcsolva ezzel az egyetemeket, a kutatóhelyeket és a gazdaságot. 2023 nyarán ugyanezen cél miatt meghirdettük a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap programstratégiáját 80 milliárd forintos keretösszeggel, és ebből már 25 milliárd forintnyi, elsősorban kutatói pályázatot hirdettünk meg. Szeptember 21-én meghirdettük 35 milliárd forintos keretösszeggel „A fókuszterületi innovációs projektek támogatása” című felhívást.

Az innováció és tudománypolitika területén is komoly célkitűzéseink vannak, egészen konkrétan az, hogy Magyarország 2030-ra kerüljön Európa legjobb 10, a világ legjobb 25 innovátor országa közé. Jól haladunk, hiszen Magyarország az egyetlen olyan uniós tagállam, amely úgy javított a tavalyi eredményén az európai innovációs eredménytáblán, hogy magasabb teljesítménycatagóriába lépett.

Ezen vagyunk, ezen dolgozunk, és azt gondolom, hogy az egyetemi modellváltás is sikeres volt, és azon vagyunk, hogy még sikeresebbek legyenek a magyar hallgatók, a magyar kutatók és a magyar tudósok. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportjának tagja. Megadom a szót a képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két elborzasztó mondat; két elborzasztó mondat, melyeken a nemzet, az ország sorsa múlhat. Az első: évente 10 ezer gyerek megy a lecsóba; a második: úton vagyunk egy újabb

Trianon felé. Ezeket a mondatokat talán még kormánypárti oldalról sem vehetik félvállról, hiszen nem mondhatják, hogy ellenzéki huhogásról van szó, mert az elsőt a Fidesz volt oktatásügyi minisztere, Pokorni Zoltán, a másodikat pedig Székely János szombathelyi megyéspüspök mondta. De mire vonatkozik az egyik és a másik?

Ha megnézzük az iskolai lemorzsolódási adatokat, akkor azt látjuk, hogy e tekintetben is a sereghajtók közé tartozunk az Európai Unión belül, hiszen a 27 tagállam közül 24-nek a hátát bámulhatjuk, és ha megnézzük, mondjuk a szomszédunkat, Horvátországot e tekintetben a legjobban teljesítő uniós tagállam, ahol ez a mutató 2 százalékos, szemben a hazával, ami 12 százalékos mutató. Megdöbbentő adatok. Nem nehéz belátni azt, hogy miért baj az, ha mindenféle végzettség, képzettség nélkül jelennek meg fiatalok tömegei a munkaerőpiacon. Azt sem nehéz belátni, hogy miért óriási gond az, ha mindezt még tetézi az is a digitalizáció és az automatizáció korában, hogy 40 százalékos a funkcionális analfabetizmus hazánkban. Nem olyan régen jelent meg egyébként „A közoktatás indikátorrendszere” című kiadvány, amely borzasztó számokkal támasztja alá, hogy az iskolából kimaradó fiataloknak igen nehéz dolguk lesz a munkaerőpiacon való boldogulással, gyakorlatilag az élethosszig tartó tanulás időszakában a továbbképzésük is lehetetlenné válik.

Mindezt tetézi, hogy iszonyatosak az országon belüli ellentétek is e vonatkozásban, hiszen mondjuk Nógrád megyében a fiatalok csaknem egyharmada korai iskolaelhagyó, de Borsodban, Somogyban és Baramyában is 20 százalék körüli számokkal találkozhatunk, és ezekben a szerencsétlen sorsú vármegyékben, az elgettősödő kistérségekben még rosszabbak ezek az indikátorok, hiszen tudjuk, a cigány fiatalok csaknem kétharmada korai iskolaelhagyóként, lemorzsolódóként hagyja ott a közoktatás vagy éppen a szakképzés világát.

A süllyedő Atlantiszként gyakorlatilag roncsársadalmi létbe nyomorodó, hátrányos helyzetű járássokban élő szakképzetleneknek a globalizálódó munkaerőpiacon több százmillió emberrel kellene majd rivalizálniuk, azokkal, akiket a mostani kormányzat, az egypárti túlhatalmat építő kormányzat gyakorlatilag beenged az országba, zöldjelzést adott nekik, és ha minden így történik, akkor iszonyatos társadalmi feszültségeknek nézhetünk majd elébe.

Mi ezzel szemben a Jobbik-Konzervatívoknál azt mondjuk, hogy egy új klebelsbergi fordulatra lenne szükség, ahol az általános tudásszint emelésével, valamint a nagy hozzáadott értéket teremtő ágazatok preferálásával kellene felemelni hazánkat. De ha önök kormánypárti részről lecserélik a magyar dolgozókat ázsiai migránsmunkásokra, akkor ezek az integrációs feszültségek ezekben a halmozottan hátrányos helyzetű régiókban egyre inkább növekedni fognak, a gazdasági, társadalmi és kulturális szakadékok hatalmassá nőnek, sok helyütt áthidalhatatlanná válnak. Azt hiszem, hogy ebbe borzasztó belegondolni.

Minőségi közoktatás nélkül nem lesz versenyképes gazdaság. Minőségi közoktatás nélkül nem beszélhetünk társadalmi mobilitásról és egyáltalán, magyar jövőről sem. Óriási mindebben az állam felelőssége, de konzervatívként mi nemcsak az államra mutogattunk, hanem rendre el szoktuk mondani, hogy másnak is van mindebben felelőssége. Utalnék Thomas Sowellre, a híres stanfordi afroamerikai professzorra, aki igazat írt, amikor azt mondta, hogy nagyon kontraproduktív az, amikor megtiltják, hogy bizonyos kérdéseket firtassanak, amelyek azzal kapcsolatosak, hogy a leszakadt társadalmi csoportok egyes tagjainak viselkedésében vagy társadalmi kultúrájában van-e valami hátráltató tényező - ezt egyébként Romano Rácz Sándor úgy mondta, hogy a kívülállás kultúrája.

Nos, kérem szépen, fel kell tenni ezeket a kérdéseket, mert buta vagy hazudik az, aki eltagadja azt a nevelésszociológiai alapigazságot, hogy a családi mikrokultúráknak óriási hatása van arra, hogy mivel vértetik fel a gyermekeiket. Azokban a családokban, ahol nincsen iskolaiteljesítmény-elvárás, ahol nem érték a tanulás, papolhatunk bármit, nem lesz változás. Éppen ezért lenne ideje egy új klebelsbergi fordulatnak, ahol megvan az államnak, de megvan az egyénnek a felelőssége is, valamint a közösségi vezetőké, és mindezek mellé nem ázsiai munkámigránsokkal kellene megoldani egyébként a gazdasági kihívásokat, hanem ezzel az új klebelsbergi fordulattal. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagy szavak ezek egy olyan parlamenti oldalról, amely bevezette a tandíjat a felsőoktatásban (*Ander Balázs: Mi?! - Derűltség a Jobbik soraiban.*) a pedagógusképzésre, amelyik 381 helyen zárta be a helyi kisiskolákat, amely tömegesen bocsátott el pedagógusokat; önök ennek a baloldalnak váltak a részévé, ebbe a baloldalba olvadtak be, nem őrizték meg az önállóságukat, hanem elfogadták mindezeket a történelmi előzményeket, és ezek mellé csatlakoztak be önök.

Nagyon fontos és érdemi célok azok, amelyekről ön beszélt, tisztelt képviselő úr, hogy azok a gyermekek, azok a fiatalok, akik nagyon nehéz körülmények közül érkeznek, azok ugyanolyan esélyt kapjanak az iskolában arra, hogy teljes értékű életet éljenek és jó munkakört tudjanak betölteni, mint azok, akik szerencsésebbek, és jobban odafigyelő és gazdagabb családból érkeznek. Csakhogy amikor az az oldal volt kormányon, amelynek ön is a részese, akkor a 381 iskola bezárása meg a tankönyvcsomagok árának a 70 százalékos emelése nem ebbe az irányba ment, tisztelt képviselő úr, nem ez volt a fontos akkor, hanem a mindenféle hárombetűs nemzetközi szervezetek igényeinek való megfelelés. És önök ebbe kritika nélkül szépen beleolvadtak azért, hogy pár képviselői

helyet megőrizhessenek itt, a parlamentben (*Ander Balázs: 13 éve!*), mert úgy látták, hogy ha nem olvadnak be a nagy baloldali tömbbe, akkor nem lesz önöknek frakciója; most pedig Gyurcsány Ferenc kegyéből lett önöknek frakciója.

De nézzük az önök szavazásait! Azt mondja - és ez nagyon helyes -, hogy teremtsük meg az esélyt minden gyereknek. Ezért vezettük be például az önök által számtalanszor kritizált, hároméves kortól kötelező óvodáztatást, hogy ne 6-7 évesen derüljön ki egy gyerekről (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*), hogy másokhoz képest le van maradva, hanem már hároméves kortól az óvodában segítsünk neki, hogy később ne morzsolódjon le, hogy meglegyenek a képességei.

Itt volt az új pedagóguséletpálya-törvény. Mi szerepel benne? Az szerepel benne, hogy aki hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozik, az 20 százalékkal nagyobb bért kap - és ön ez ellen tüntetett itt, a parlament előtt, és azt mondta, hogy ez fogja romba dönteni a magyar közoktatást, hogy 20 százalékkal magasabb bért teszünk elérhetővé ebben a törvényben azok számára (*Ander Balázs: A szakképzésben dolgozóknak is?!*), akik tényleg hátrányos helyzetű, halmozottan hátrányos helyzetű környékén élnek az országnak vagy akik osztályában, iskolájában ilyen gyerekekből több van.

(13.40)

És önök síppal, dobbal, nádi hegedűvel tüntettek ez ellen a törvény ellen, meg akarták akadályozni itt a parlamentben, hogy ezt elfogadjuk, majd eltelik pár hónap, és ön feláll, és azt mondja, hogy jobban el kellene ismerni azokat, akik hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkoznak, hogy azoknak a gyerekeknek is legyen jövője. Hát, ön szavazott ez ellen, és nemcsak hogy szavazott, hanem hazugságáradatot indított ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Jobb lett volna, ha megszavazza a hároméves kortól kötelező óvodáztatást is, mert az pontosan ezt a célt szolgálja, meg az új köznevelési jogviszonyról szóló törvényt is, tisztelt képviselő úr.

Tudja, mi ingyenessé tettük a tankönyveket, pontosan azért, hogy ne morzsolódjon le senki azért, mert a szüleinek nincs pénze tankönyvre. Tanszercsomagot indítottunk, hogy ne morzsolódjon le azért, mert nincs ceruzája, tolla vagy füzete. Több mint megháromszoroztuk a szociális étkeztetési forrásokat azért, hogy ne morzsolódjon le azért, mert otthon nem kap reggelit, mert a szülei nem tudnak vagy nem akarnak róla gondoskodni, és ezért rosszul teljesít az iskolában. Ezeket léptük meg évről évre, és önök semmi mögött nem sorakoztak föl, semmiben nem lett volna egy formabontó helyzet, hogy azt mondják, hogy na, a kormánynak ez a lépése azért mégiscsak jó. Nem szóltak ilyenekről, tisztelt képviselő úr.

Ha megnézi a PISA-mérés eredményeit, az van, hogy az otthonról hozott hátrány a kormányzásunk kezdete előtt 26 százaléknyi volt a gyerekeknél, tehát az otthoni hátrányokat 26 százaléknyan sajnos az iskolában újra produkálták, és lemaradtak a többiektől.

Ez az állami fenntartásba vétel után tíz évvel 19,1 százalékra csökkent a PISA-mérés szerint. 26 százalékról 19,1-re csökkent azoknak a száma - ez még nyilván egy nagy feladat, ezt a 19,1-et is lejjebb vinni, de hát jóval kevesebb a kevesebb mint az egyötöde a több mint az egynegyedénél -, akiknél az otthoni hátrányok az iskolában is tanulási nehézséget, lemaradást, rossz jegyeket és hasonlókat eredményeznek. Ezek történtek az elmúlt években, ez az, amiket önök soha nem támogattak, és ez az, amit most ön így el is felejtett egyik pillanatról a másikra.

De ha megnézzük a lemorzsolódással veszélyeztetett tanulók arányát általános iskolákban, ez mondjuk, a '18-as tanévben volt 9,8 százalék, és '21-22-re 7,1 százalékra csökkent. Egy digitális jelzőrendszert építettünk ki, amely mindenképpen jelez, még ha a tanár nem is jeleznél, ez a rendszer a KRÉTA-rendszeren keresztül tud jelezni, hogy egy diák veszélyeztetve van a lemorzsolódással.

Évről évre meghirdetjük az Útravaló-ösztöndíj-programot, a nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjat, a roma nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjat, az Arany János tehetséggondozó program ösztöndíjait, támogatásait, az Arany János-kollégium programot, a Bursa Hungarica pályázatot pontosan azért, hogy ezeknek a gyerekeknek segítsünk. És akiknek gyógy-pedagógiai segítségre is szüksége van, a kormányzásunk előtt egy helyen volt képzés, gyógypedagógusképzés, most tíz helyen van. Akkor felvettek két évente 937 főt, most 2500 főt vesznek föl. Akkor volt országosan 5700 gyógypedagógus, aki segítette a diákokat, most van 10 ezer. Mindenben abban léptünk, hogy minden gyereknek legyen esélye Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most a Momentum képviselője, Orosz Anna következik. Megadom a szót.

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány évvel ezelőtt egy Bálint nevű, harmincas, ereje teljében lévő férfi műtéti lábadozott a Péterfy Sándor Utcai Kórházban, amikor elkapta a kórházi fertőzések egyikét, a Clostridium difficile-t, ami vastagbélgyulladásra jelent. A kórház a súlyos tünetek ellenére és annak ellenére, hogy mind a férfi, mind menyasszonya határozottan kérte arra az orvosokat, hogy végezzék el a fertőzést kimutató vizsgálatokat, nem tettek semmit. Ezért a menyasszony a megfelelő mintát elvitte egy magánlaborba, ahol kimutatták a fertőzés tényét. Természetesen azért, mert elment egy magánlaborba, azért leszúrták a menyasszonyt az állami kórházban, majd a férfit elhelyezték egy háromágyas kórteremben, ahol ugyanazt a mosdót és vécét kellett nagyjából tízpercenként használnia, mint a betegtársainak a szobájában. Ekkor érezte a fiatal pár, hogy ha tovább marad Bálint ebben a kórházban, akkor konkrétan az élete forog kockán, és magánúton keresztül elintézték, hogy végül bekerüljön a Honvédkórházba, ahol szerencsésen meggyógyították, de így is nagyon sokat és nagyon

hosszan kellett szenvednie a férfinak, hogy meggyógyuljon.

Ezt a történetet a Direkt36 cikksorozatából ismerhettük meg, ahogy a következő rémisztő statisztikákat is. 2021-ben a hivatalos statisztikák szerint 16 és 21 ezer között volt a kórházi fertőzések száma Magyarországon. Egy 2017-es európai vizsgálat szerint ez a szám a valóságban majdnem 80 ezer. Az, hogy nem tudjuk a valós számokat, és az, hogy a statisztikáknál valószínűleg jóval magasabbak az igazi számok, annak tudható be, hogy sokszor nem is végzik el a megfelelő vizsgálatokat a kórházak, vagy hogyha ezt megteszik, akkor nem jelentik le a megfelelő hatóságoknak a fertőzés tényét.

De mi az, ami segítene a kórházi fertőzések visszaszorításában? Az ápolók létszámának drasztikus emelése, megbecsülésük javítása, kézfertőtlenítő pontok elhelyezése minden egyes kórteremben és azok használatának betartatása; a fertőzött betegeknek biztosított külön vécé és mosdó, az egyágyas kórtermek arányának növelése és persze a transzparencia. A Momentum programjában nagyon hangsúlyozottan megjelenik az, hogy minden olyan ország, amely sikeresen küzd a kórházi fertőzések ellen, transzparensen kezeli a kórházi fertőzésekről szóló információkat, nem úgy, mint a magyar kormány, ami egyenesen titkolja őket. *(Rétvári Bence: Nem titkolunk semmit.)*

Mondjuk ki az igazságot: sajnos pontosan az előbb említett mutatókban teljesít elképesztően rosszul a magyar egészségügy. Itthon ugyanis 43 ápoló jut száz kórházi ágyra, ez a legalacsonyabb szám az egész Európai Unióban. Ezer ápolási nap alatt 7,5 liter alkoholos kézfertőtlenítő fogy el, ez átlagosan 20 liter az Unióban. Ezer ápolási nap alatt mindössze három olyan vizsgálatot végeztek el, amiből kiderülhetne a kórházi fertőzés ténye, ugyanez a vizsgált országokban 30 fölött van. És a magyar kórházakban az ágyak mindössze 1,4 százaléka található egyágyas kórtermekben, ez szintén a legalacsonyabb szám a vizsgált országokban.

Én pontosan tudom, hogy amikor egyágyas kórtermekről beszélek meg megbecsült ápolókról, akkor sokan azt gondolják, hogy ez valamiféle fantazmagória. De az a helyzet, hogy Magyarország nem Angliához vagy a skandináv országokhoz képest teljesít rosszul, vagy Hollandiához képest, hanem a szomszédos országokhoz képest. Sokszor még Szerbia, Bulgária vagy Románia is jobban teljesít ezekben a mutatókban, de Szlovákia, Lengyelország és Csehország mindenképpen. Ez az igazság, ebből lehet pontosan látni, hogy miért a kormány felelőssége, nem pedig valamiféle történelmi adottság, hogy ilyen állapotban vannak a magyar kórházak.

Az a helyzet, hogy a kormány tétlenül nézi, hogy emberek feleslegesen szenvednek, ne adj' isten, meghalnak a kórházakban, sőt mi több, azokat vádolják rémhírterjesztéssel, akik megpróbálják az igazságra felhívni a figyelmet. A civileknek és a sajtónak úgy kell kiperelnie a fertőzésekről szóló közadatokat a megfelelő hatóságoktól.

Az a kérésem önökhöz, hogy ha önök egy percig is komolyan veszik saját hazugságukat, mely szerint a magyar kormány megvédi a magyar családokat, akkor tegyék ezt, ha nem az önök által kitalált ellenségképektől, hanem a felesleges szenvedéstől és sokszor halláltól, amely a magyar kórházakban történik, azokban a kórházakban, ahová a betegek meggyógyulni járnának, nem pedig meghalni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nyilván azt fontos leszögezni, hogy minden magyar embernek az életét meg minden embernek az életét, aki magyar kórházakba kerül, minél inkább meg kell védeni, az egészségét meg kell védeni, és ezért mindent meg kell tenni. Ez közös ügyünk, mindenkinek a közös ügye kell hogy legyen. És ez egy fontos célkitűzés mindenki számára. De tegyük hozzá, hogy mi az, amit ön itt most elmondott, és mi az, ami folyik a sajtóban is! Először is, semmifajta kiperlésről nincsen szó, tisztelt képviselő asszony, hiszen ezek a jelentések nyilvánosak, megtalálhatók az NNGYK honlapján, tehát semmifajta perlésre szükség nincsen.

Másrészt ezeket egy nemzetközi rendszerben is közzéteszük, az ECDC-nek, ennek a szervezetnek a honlapján azok az országok, amelyek szolgáltatnak adatot, azoknak az országoknak az adatai elérhetők. Magyarország ebben a legtranszparensőbbek közé tartozik, mert a hazánk által működtetett egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések jelentési rendszere, a Nemzeti Nosocomialis Surveillance Rendszer az egyik legátfogóbb az Európai Unióban. Ha ön megnézi ezeket a kimutatásokat, fog olyat látni, hogy nálunk sokkal nagyobb népességű, nagyobb nyugat-európai országok ugyanannyi kórházból vagy ugyanannyi ágyszámra adnak le adatot, mint Magyarország, pedig ők jóval nagyobbak. Ebből is látni fogja, ezekből a nemzetközi összehasonlításokból, hogy Magyarország az átláthatóbb országok közé tartozik. Van olyan ország, ami semmifajta adatot ebbe a nemzetközi központba nem közvetít, Magyarország pedig átfogó, az egyik legmagasabb fokú arányban közvetíti és küldi ezeket az adatokat, hogy pontosan mi is lássuk, hogy más országok hogy állnak, más országokhoz képest Magyarország hogyan áll.

Tehát semmifajta titkolózás nincs, ez csak a mítoszfeltétel része vagy a hangulat fokozása, inkább azt mondom, amit ön itt mondott. Nyilván nem a saját gondolatait olvasta föl, hanem van a Soros-médiabirodalomnak egy része, ahol a tartalmat előállítják, ön is mondta, a Direkt36 nevű újság, amelyik most azt kapta feladataként - és november 11-e lesz ennek a nagy napja, amikor majd mindenféle filmeket is kihozhatnak ezzel kapcsolatban -, hogy Magyarországon milyen a kórházi fertőzések állapota. Ezekben az eddigi cikkekben, eddigi videóelőzetesekben természetesen a valós összehasonlítást nélkülözték, hiszen

nem arra kaptak megbízást, hanem arra, hogy az oktatási téma kifutása után egy másik politikai témát építsenek fel.

(13.50)

Nem orvosok, szakemberek építik ezt a témát, hanem olyan emberek, akik a baloldali aktivizmussal voltak korábban kapcsolatban, és most átálltak az elmúlt hetekben, hónapokban erre a témára (*Arató Gergely: Meghalnak a kórházban az emberek fertőzés következtében!*), és ön is ennek a része, hogy itt a parlamentben ezt a témát érinti, ezt hozza föl (*Arató Gergely: Elképesztő cinizmus!*), hogy hátha ezzel tudnak a kormánnyal szemben valamiféle ellenzéki aktivitást mutatni, tisztelt képviselő asszony. Jól láthatóan, ahogy korábban fölépítették ugyanezen média-birodalom segítségével ezeket a témákat, ugyanazok az influenzaszerek ugyanazokat a mondatokat ismételték, most is ez történik.

Pedig ezen a területen igenis elismerés illetné a magyar orvosokat és a magyar ápolókat, tisztelt képviselő asszony, hiszen ha ön venné a fáradságot, és nemcsak az elkészített propagandacikkek alapanyagaiból húzná ki a tételmondatokat és olvasná föl a magyar parlamentben, hanem megnézné ezeket a nemzetközi kimutatásokat, akkor azt láthatja, hogy e szerint az európai szervezet szerint, aminek a nevét a járvány alatt ismertük meg jobban, a kórházi kezelésekkal összefüggő fertőzések alakulása Magyarországon 4 százalék környékén van, míg az európai összehasonlító központ szerint az európai előfordulási gyakoriság 5,5 százalék. Tehát előfordul valóban Magyarországon, mint ahogy az orvosi kezeléseknél sajnos előfordul, de szerencsére a magyar orvosok, a magyar ápolók jobban tudnak védekezni az európai átlagnál, már persze azokhoz az országokhoz képest, amelyek egyáltalán bármiféle adatot is küldenek ebbe a központba.

Ha pedig a hosszú ápolású idejű betegeket nézzük, akkor Magyarországon 1 százalék a gyakoriság, míg az európai adatok alapján a reprezentatív átlag 3,6 százalék.

A legutóbbi kimutatásban az ön által említett *Clostridium difficile* előfordulási aránya Magyarországon a Finnországhoz és a Németországhoz hasonló előfordulási arány, ami szintén azt mutatja, hogy elismerés illeti a magyar orvosokat, elismerés illeti a magyar ápolókat, azokat az embereket, akik akár a kórházban, akár a kormányhivatalokban dolgoznak, és felelősek azért, hogy minél kevesebb kórházi fertőzés forduljon elő, mert a legyengített immunrendszer és egyéb kórházi adottságok miatt ilyen sajnos elő-előfordul, de fontos, hogy minél kevesebb forduljon elő. Ezért fontos, hogy a tavalyi évben már 811 404 liter felületfertőtlenítő szer fogyott, és 347 134 liter alkoholos kéz-fertőtlenítő szer az OKFÓ-fenntartású kórházakban, tehát az állami kórházakban. Tehát ezeket mind-mind sikerült meglépni.

Valóban, ez minden kórházban, a világ minden országában probléma, de amit a magyar orvosok elértek, amit a magyar ápolók elértek, az nem támadást

kellene hogy az ön részéről kiváltson, hanem elismerést, hogy jól dolgoznak (*Orosz Anna közbeszól.*), védik a magyar emberek egészségét. De itt lesz az igazság pillanata: pár hét múlva szavazunk a jövő márciusi ápolói béremelésről. Kíváncsi leszek, ön az igen vagy a nem gombot nyomja meg. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Most az MSZP képviselőjének, Komjáthi Imrének adom meg a szót.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdünk egy végtelen ciklusba kerülni. (*Rétvári Bence: Na!*) Folyamatosan kérdezem a kormányt a közös ügyeinkről szóban, írásban - ők folyamatosan mellébeszélnek. Én ezt a nyilvánosság elé tárom, erre megint mellébeszélnek, fölényeskednek, plusz komcsizás. Aztán újabb gond támad, amiről megint kérdeznem kell. Kevésbé lenne ez tragikus, ha egy sörözőben zajlana két asztaltársaság között, de én nem a tegnapi meccsről vagy a holnapi időjárásról szoktam érdeklődni, hanem a munkájukról, arról, hogy miként vezetik ezt az országot.

Hadd említsek itt egy aktuális példát! Azt már a miniszterelnök is elismerte, hogy igen, a külföldi ipari beruházóknak szüksége lesz külföldi munkaerőre is, főleg az akkugyárakban. Ha unják, ha nem, elmondom, hogy a jelenlévők közül talán én tudok legtöbbet a gyári munkáról. És azt is mindig elmondom, hogy mi nem az ipari fejlesztések ellen politizálunk, hanem a dolgozók kizsákmányolása és veszélyeztetése, valamint a magyar környezet tönkretétele ellen.

Ezért kérdeztem meg Pintér Sándor belügyminisztert, hogy hogyan készíti fel a kormány a hazai egészségügyi és szociális szférát a nagy létszámú vendégmunkások fogadására. Mit válaszolt erre Rétvári Bence államtitkár úr? (*Rétvári Bence: Na, mit beszéltem?*) Hogy akik fizetik a járulékokat, azoknak jár egészségügyi ellátás. (*Rétvári Bence: Ez így van!*) Mint a viccben, tisztelt képviselőtársaim: járni jár, csak nem jut.

Ma is gyógyzó sorokat lehet látni a rendelőkben, ma is hónapokat kell várni egy-egy vizsgálatra. Mi lesz akkor, ha erre a kifulladás egészségügyi rendszerre még ráterhelünk százezernyi új pácienszt? Önök erre nem készültek fel. Már most sem bírja a rendszer a nyomást. (*Rétvári Bence közbeszól.*) És az újonnan érkezők még csak nem is fognak arányosan eloszlani területileg sem, mivel néhány gyár környékén lesznek nagyon sokan; betegcsoportokat nézve sem, mivel javarészt aktívkorú férfiak érkeznek majd hasonló munkakörrel, így a rájuk jellemző pár egészségügyi területen lesz extra terhelés. Önök erre nem készültek fel.

Megkérdeztem Nagy Márton minisztert is, hogy hogyan kívánja kezelni a bejelentett 300 ezer vendégmunkás érkezése miatt keletkező lakhatási kérdéseket. Az általam nagyra tartott Fónagy János államtitkár úr válaszolt, miszerint ez az őket alkalmazó vállalkozások felelőssége. Hát, micsoda felelőtlen

vakrepülés ez! Idecsődítenek százezreket, akik majd laknak valahol? Nem kell ezzel foglalkozni, mert majd biztos megoldja a munkáltató? Önök erre nem készültek fel.

Szintén megkérdeztem miniszter urat, hogy mit tesz a 300 ezer vendégmunkás jelentette munkaügyi és munkavédelmi, valamint üzemegészségügyi kihívások kezelése érdekében. Az államtitkári válasz szerint a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság számára nem jelent új feladatot a vendégmunkások foglalkoztatásának ellenőrzése. Ez azt jelenti, hogy önök büszkén bele is állnak, hogy önök erre nem készültek fel. Nincs pluszfeladat?

Foglaljuk össze: százezres nagyságrendben számolnak vendégmunkásokkal, de nem terveznek azzal, hogy ezeknek az embereknek egészségügyi ellátásra lesz szüksége; ezeknek az embereknek laknia kell valahol; és ezeket az embereket a magyar dolgozókkal együtt, a mieinktől eltérő, ázsiai munkáltatói szemlélettel kezelhetik majd, mivel önök büszkén nem ellenőrzik ezt.

Értsék meg, kérem, mi, patrióta szocialisták nem az iparfejlesztés ellen vagyunk! Én, aki gyárban dolgoztam, mielőtt politikus lettem volna, nem fogok a gyárak ellen beszélni, hisz ugyanígy Rétvári Bence, aki meg egyetemista volt, mielőtt politikus lett, nem akarja most az egyetemi büféket bezáratni. Mi nem azt mondjuk, hogy ne fejlesszük a magyar autóipart. Mi azt mondjuk, hogy abból katasztrófa lesz, ha nem bővítik az egészségügyi kapacitásokat, ha nem vállalnak felelősséget a dolgozói lakhatás biztosításában, ha nem pörgetik fel a munkaügyi ellenőrzéseket.

Most pedig várom a mellébeszélést, a fölényeskedést, a komcsizást. De ha csak annyi történik, hogy ezt követően Rétvári és Fónagy államtitkár urak azzal mennek vissza a minisztériumaikba, hogy bekérik a számokat, és rádöbbenek, hogy mennyire nem készültek fel a vendégmunkások áradatára, már megérte. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a DK és a Momentum soraiból.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Akkor egy kis rétvárizás meg fónagyozás, ha megengedi. És ha megengedi, kezdjük előlről, azokról az alapmondatokról, amikre ön ugyan azt mondja, hogy nagyképűség meg komcsizás - nem az. Azt mondjuk, hogy 2023 az infláció letörésének éve, és '24 és az azt követő évek a gazdasági fellendülés éve. Ehhez munkaerő kell. Ezt a munkaerőigényt, és ezt számtalanszor elmondtuk, még ha ön ezt mellébeszélésnek is minősíti, alapvetően magyar munkaerővel kívánjuk megoldani, azzal a magyar munkaerővel, amely ma, akik mintegy 4,7 milliónyian dolgoznak a magyar gazdaságban, közel 1 millióval többen, mint tíz évvel ezelőtt. Ez a jelentős munkavállalói szám azt jelenti, hogy Magyarországon a munkaerő-tartalék a korábban

sajnálatosan rendelkezésre álló munkanélküliek sorából örvedetesen leszűkült.

Vitathatatlan, és nem vitatom sem az ön, sem az ebben a tárgyban szóló képviselőtársainak azon véleményét, hogy Magyarországon van néhány százezer ember, akinek évszázados hátrányos helyzetét javítani kell, elsősorban oktatással, képzéssel, életmódtanácsadással és sok minden mással, és ezzel a munkaerőpiac részévé kell őket tenni.

Úgy gondolom, hogy az elmúlt 12 évben ebben is sokat tettünk, hiszen azok a közmunka-foglalkoztatási akciók, amelyek nemcsak a megélhetést segítik annak a kezdetben több mint közel 300 ezer, most néhány 10 ezer embernek, hanem ezelekből nagyon sok ezer embert alkalmassá tettek a munkavállalásra, ezeket az embereket a munkaerőpiac alanyaivá tette.

(14.00)

Ez a réteg is örvedetesen leszűkült, és ezért vitathatatlan, és ezt is elmondjuk, hogy Magyarországnak az elkövetkezendő évek gazdasági fejlődéséhez további munkaerőre van szüksége.

Hogy ez mennyi? A számok sok mindent szórnak. Egy vagy két héttel ezelőtt az önök nyilvánossága előtt ismertettük azokat a számokat, amelyek alapján a jelenlegi kimutatásaink szerint Magyarországon ki minősül vendégmunkásnak. 4,7 millió munkavállaló mellett ez a körülbélül 100 ezer főnyi létszám meggyőződésem szerint messze nem meghatározó, és nem olyan nyomasztó sem a magyar egészségügyre, sem a magyar lakhatásra, sem egyáltalában a magyar közállapotokra, ahogyan azt ön a hozzászólásában elég drámaian lefestette.

Tehát elsősorban a magyar munkaerő foglalkoztatásával kívánjuk megoldani, elsősorban a meglévő, egyre szűkösebb magyar munkaerő-tartalék képzésével és alkalmassá tételével kívánjuk megoldani, és ha ezekkel nem tudjuk, csak akkor és csak ezekben az esetekben és csak ott, nagyon konkrét helyeken kívánunk külföldi munkaerőt, vendégmunkásokat és nem egyébként a határon erőszakkal betörő migránsokat a magyar gazdaság részeivé tenni.

Őn azt mondja, hogy nem kellően készülünk fel erre a helyzetre. Kérem, ha figyelemmel kíséri, és hozzászólásaiból azt ítélem, hogy figyelemmel kíséri az ezzel kapcsolatos sajtót, éppen azért vontuk vissza a vendégmunkásokkal kapcsolatos törvényjavaslatunkat, mert úgy ítéltük meg, hogy nem szabad a vendégmunkások szűken vett munkaügyi foglalkoztatási kérdéseit, hanem az egész idegenrendészeti kérdést egyben kell szabályozni. Ennek a szabályozása jelenleg folyamatban van, és ezt a közeljövőben a tisztelt Ház elé, illetve a kormány elé fogjuk a társmisztériumokkal együtt terjeszteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Úgyhogy meggyőződésem szerint a felkészülés elegendő és alkalmas arra, hogy a magyar gazdaság ezt az összlétszámhoz képest minimális számú vendégmunkást megfelelően integrálja. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőjének, Arató Gergelynek adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Úgy érzem Rétvári államtitkár úr válaszából, vágyik arra, hogy az ellenzék elismerje a kormány eredményeit. (*Rétvári Bence: Na!*) Engedje meg, hogy ezt megtegyem, el fogom ismerni azt a gyarapodást, amit a kormány intézkedései, adópolitikája és támogatásai okoztak.

Elismerem, hogy való igaz, hogy soha nem volt olyan jó ebben az országban a fideszes milliárdosoknak, a kormányközeli oligarcháknak vagy a multinacionális nagyvállalatoknak, mint napjainkban, soha, de soha nem voltak a gazdagok ennyire gazdagok Magyarországon. Én és közel tízmillió honfitársam ugyan nem tartozik ebbe a körbe, de szeretném, ha tudnák, hogy mi is látjuk az önök kormányzásának az eredményeit. Ha valaki új luxusjachtra vágyik, esetleg nagyobb kastélyba költözne, vagy nagyobb teljesítményű helikoptert szeretne, akkor ma könnyebben juthat hozzá, mint korábban. Vége van azoknak az időknek, amikor egy fideszes milliárdos kastélyának csak A, B és C szárnya lehetett, eljött az ideje a D, F és E szárnyának is. (*Rétvári Bence: Hát, az Apró-villának...*) Vége van azoknak az időknek, amikor a világ legdrágább üdülőhelyein a luxusrepülőtől a luxusingatlanba, luxusnyaralóba egy luxusautón kellett zötyögni, ma már megengedheti magának egy fideszes milliárdos, hogy akár minden luxusnyaralóhelyen legyen egy hétvégi helikoptere, vagy éppen a távoli és egzotikus Szegedre is helikopterrel utazzon. Vége van azoknak az időknek, amikor a leggazdagabbaknak be kell érniük öt-hat luxusautóval, minden héten vehetnek egy újat. Nem mondhatják, hogy nem vettük észre, hogy önök milyen fényűző országot teremtettek a fideszes milliárdosoknak.

Azt se mondhatják, hogy a magyar nép ne támogatná önöket ebben, hiszen támogatjuk: Európa legnagyobb inflációjával, legnagyobb élelmiszer-drágulásával, legnagyobb gázáremelésével, és legmagasabb áfájával fizetjük meg a fideszes milliárdosok gazdagságát.

Én csak azt nem értem, hogy miért nem büszkélkednek el az országnak a kormányzásuk eredményével. Miért nincs tájékoztató kampány, óriásplakátok, nemzeti konzultáció arról, hogy a magyar vagyon egyharmada, azaz minden harmadik forint a leggazdagabb 1 százalék kezében van? Miért nem büszkélkednek el azzal, hogy miközben csökkennek a reálbérek és a reálnyugdíjak, az EU-ban Magyarországon érték el a legmagasabb profitot a multinacionális vállalatok? Miért nem dicsekszenek el azzal, hogy a leggazdagabb magyarok ma több pénzt tartanak a bankban, mint korábban bármikor? Miért nem büszkélkednek azzal, hogy a multinacionális nagyvállalatokat önök a támogatásokkal, a stratégiai partnerséggel pénzbe akarják fullasztani, és ilyen módon harcolnak ellenük? Miért nem mondják el, hogy mi mindent értek el a forintgyengítéssel, az orbáni inflációval, a folyamatos áremelésekkel, a hétszeres rezsiemeléssel, a

kata eltörlésével, a reálbércsökkenéssel, a reálnyugdíj-csökkenéssel és a többi megszorítással? Miért nem mondják el, hogy a terv sikerült: önök létrehozták a magyar történelem leggazdagabb milliárdos elitjét.

Mi a Demokratikus Koalícióban látjuk ennek a kormányzásnak a következményeit, és ezért követünk el mindent azért, hogy egyszer s mindenkorra eltávolítsuk önöket minden közhatalom közeléből.

Igen, igaz a vád, mi más oldalon állunk, mint önök. Mi a magyar emberek oldalán állunk, és nem a milliárdos nagyvállalatok, nem a fideszes elit és nem oligarchák oldalán. Mi a munkából élőket, a magyar családokat, az életüket végigdolgozó, tisztességesen megőszült nyugdíjasokat képviseljük. Ezért akarunk szociáldemokrata fordulatot a kormányváltás után. Azért készül a Dobrev Klára vezette árnyékkormány szociáldemokrata fordulatra, mert mi nem fogadjuk el azt, hogy az Orbán-rendszer egy szűk milliárdos elitre és hónapról hónapra élő és gürcölő milliókra szakította szét a magyar társadalmat. Mi szociáldemokraták vagyunk, ezért nem akarunk olyan Magyarországot, ahol az árak emelkednek, a fizetések és a nyugdíjak értéke pedig csökken. Mi nem akarunk olyan Magyarországot, ahol csak annak van jó iskolája és jó egészségügyi ellátása, aki meg tudja fizetni. Mi szociáldemokraták vagyunk, ezért nem akarunk olyan Magyarországot, ahol a vállalati profit mindig megelőzi azoknak az érdekeit, akik dolgoznak és megtermelik ezt a profitot.

Nem mondhatják, hogy nem vettük észre, hogy mit csinálnak. Pontosan tudjuk, hogy mit tettek Magyarországgal, éppen ezért kell bukniuk egyszer s mindenkorra. Ezért dolgozunk. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár urat illeti a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A cinikus megjegyzéseire igazából nem szeretnék reagálni (*Arató Gergely: Mert nem tudsz, azért!*), viszont szeretnék három kérdést feltenni önnek.

Az ön pártelnöke nem egy luxusvillában él (*Rétvári Bence: De, bizony! - Vítályos Eszter: De, de!*), egy elkobzott luxusvillában? Második kérdés: az ön pártelnöke nem véletlenül a privatizációk alatt és a privatizációkból gazdagodott meg? (*Selmeczi Gabriella: De, de! - Cseresnyés Péter: Dehogynem!*) Harmadsorban: nem az a helyzet, hogy az ön pártelnöke még sok-sok évvel a sunyi privatizációk után is százmilliókat vett ki a privatizált cégekből osztalékként? Nem ez a helyzet? (*Cseresnyés Péter: De, de!*) Kérem, járjon utána, amikor legközelebb tanácskoznak az Apró-villában!

Ami a gazdasági kérdéseket illeti. Egy dologban értünk csak egyet, abban, hogy Magyarországnak gazdasági nehézségekkel kell megküzdenie. Abban viszont már aligha értünk egyet, hogy ennek a nehézségnek, ezeknek a nehézségeknek mi az oka. Hiába próbálják

az egészet a kormány nyakába varrni, egész Európa rég nem látott gazdaságiválság-halmazzal néz szembe, ami abból is látszik, hogy az elvileg szankcionált Oroszországban több mint 2 százalékos lesz a gazdasági növekedés, az EU-ban ezzel szemben csak 0,7 százalék. Tehát a rossz döntéseknek köszönhetően Európa fizeti meg a mostani helyzetnek, a háborús helyzetnek is a gazdasági árát.

A kormány sok döntést hozott, hogy ezt ellensúlyozza. És feltehetjük a kérdést, hogy a baloldal részéről érkezett-e bármilyen támogatás ezekhez a döntésekhez. Olyan döntésekről van szó, amelyek bővítik a gazdaság mozgásterét vagy éppen támogatást jelentenek a családoknak. Hát, nem nagyon kaptunk támogatást ehhez. (Varju László: *Kanyarban előznek!*) Lássunk erre pár példát! Kezdjük azzal, hogy az árnyékkormány szerint, ha újra növekednek a reálberek, az fejfel menetel a falnak. Teljes nyíltsággal beszélt erről Bodnár Zoltán árnyékminiszterük. (Varju László: *Matolcsy?*)

(14.10)

A kormány azon van, hogy a béremelkedések mértéke meghaladja az infláció mértékét, és ezt el is fogjuk érni. De önök ezt nem támogatják, nyilván inkább sokkterápiát akarnak, mint Bokros Lajos idejében. Ennek a hozzáállásnak komoly hagyománya van odaát. Ezért van az, hogy önök valamivel több mint 20 ezer forinttal emelték a minimálbért, míg ez a kormány megháromszorozta azt. Aztán tudjuk azt is, hogy bármilyen árkorlátozást önök ostobaságnak tartanak. Nem akarnak például hatósági árakat az energiapiacra, ami átlagosan havonta 181 ezer forintos pluszkiadást jelentene minden családnak - mármint, ha nem lenne ilyen támogatás. Vannak persze kivételek, amikor támogatják az árkedvezményeket. A Motim például kapott kedvezményes áramot akkor, amikor a magyar családok nem kaptak kedvezményes áramot. (Dr. Rétvári Bence: *Ki is az a Motim?*) Ennyit arról, hogy ki részesíti a vállalatokat előnyben a családokkal szemben, különösen akkor, ha Gyurcsány Ferenc vállalatáról van szó. (Zaj.)

Egyébként nemcsak a hatósági árak kivezetésével emelnék az energiaárakat. Az ATV-ben ma vendég volt egy DK-s politikus, bizonyos Varju László - ott ül ön előtt -, aki arról beszélt, hogy ki kellene vezetni az atomenergiát Magyarországon. Ha kivezetnék az atomenergiát, az rendkívüli mértékű áremelkedéseket jelentene Magyarországon. Kiszámolták önök, hogy mennyi áremelkedést jelentene ez, és kinek kellene ezt a pluszforrást előteremtenie, kinek kellene állnia a számlát?! (Varju László: *A milliárdosoknak.*) Nyilván a magyar családoknak. Mi ezért sem támogatjuk ezt.

Aztán nézzük a családtámogatásokat! A baloldali kormányzás alatt teljesen lenulláztak egy jól működő családtámogatási programot, jött helyette devizahitelezés és eladósodás. (Zaj a DK soraiban.) A mostani kormány folyamatosan visszaerősítette az otthonteremtési programokat, nemrég pedig bejelentette a

CSOK Pluszt. Nem meglepő, de önök ezt a CSOK Pluszt nem támogatják. Szaniszló képviselőtársa szerint azért elhibázott lépés ez, mert - kapaszkodjanak meg! - a tulajdonhoz jutást segíti ilyen-olyan módon. Mondják már meg, hogy miért baj ez! Miért baj az, hogy a fiatal párok saját tulajdonú lakáshoz juthatnak? (Zaj.) Nem a kommunizmusban vagyunk, akár-mennyire is akarják.

Mindezt összefoglalva, nagy türelemmel várjuk annak a bármilyen baloldali erőnek az eljövételét, amelynek a politikája nem megszorításokról, adóemelésről és a jól működő, meglévő programok leépítéséről szól. Egyelőre a nyomát sem látjuk ilyen politikai erőnek a baloldalon, és híret sem halljuk, csak egy dolgot tudunk, önök biztosan nem azok, akikre várunk. (Arató Gergely: *Az biztos, hogy ti nem ránk vártok!*) Köszönöm, hogy meghallgatott. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezetője, Simicskó István képviselő úr következik.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az európai civilizáció Brüsszel sorozatos hibás döntései miatt egyre mélyebb válságba kerül. Hogy egy példát említsek - és aztán majd mondom tovább -, egy viszonylag friss hír: Németországban, az Európai Unió egykori gazdasági motorjaként is működő komoly országban bezártak két templomot. Örömteli hír, hogy Magyarország erre is odafigyel, és ezt követően ez a két harang, amely a bezárt németországi templomból Magyarországra kerül, Esztergomban fog szólni, és ismét hat harang fog szólni, és hirdeti, hogy Magyarország igenis a kereszténységnek egy világítótornya, egy komoly bástyája, és ez is szeretne maradni a jövőben is. De mindenképpen elgondolkodtató, hogy Németország hova jutott.

Korábban is láttunk persze furcsa dolgokat Brüsszel döntésének köszönhetően. Láttuk olyan értelmes szakszabványok felállítását, amely éveken keresztül vizsgálta azt, hogy mi lenne a helyes dőlési szöge a csirkefelvágók kettőre, hogy ez, mondjuk, 15 vagy 16 fokos legyen; évek múltán sikerült végül is eldönteni ezt a vitát. Ezek furcsaságok valóban, nekünk, magyaroknak mindenképpen, az ilyen európai találékonyság, de az ténykérdés, hogy ettől sokkal súlyosabb dolgok történnek napjainkban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt látjuk, hogy nem sikerült megakadályozni az Európai Uniónak, hogy az európai kontinensen újabb háború törjön ki. Az orosz-ukrán háború ismét egy szörnyű testvérháború a délszláv háborút követően. Egy elhibázott válaszkérdés, elhibázott szankciós politika követi mindezt napjainkban is, s az európai gazdaságot gyakorlatilag mindez előbb-utóbb tönkre fogja tenni, ha ezt tovább is fönntartjuk.

A migráció kérdéskörében teljesen másként látjuk a jövőt. Nem megállítani akarja Brüsszel a migrációt, hanem kvótarendszerben szétosztani a migránsokat,

az illegálisan érkező, tömegesen bejövő migránsokat, ami egyértelműen magával hordozza a terrorveszély növekedését; ezt jól láthatjuk és jól láthattuk az elmúlt időszakban. A háború kapcsán is nincsen B terv, nincsen béketerv, azt látjuk, hogy még több pénzt és még több fegyvert akarnak küldeni Ukrajnába, Brüsszel döntésének köszönhetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország álláspontja egyértelmű. Magyarország álláspontja, a magyar kormány álláspontja a józan ész alapján áll és a magyar érdekek mellett áll: a migrációt megállítani. Az orosz-ukrán háború kapcsán nemegyszer mondtuk el, hogy tűzszünetet szeretnénk, azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat, megmenteni minél több ember életét ezen keresztül is. A rezsicsökkentést szeretnénk megvédeni, ami nagyon fontos, hiszen azért látjuk, hogy az elszabadult energiaárak kapcsán Európa-szerte milyen árak vannak, és elmondhatjuk azt, hogy ennek köszönhetően Magyarországon a legalacsonyabb a lakossági gáz és áram ára az egész Európai Unióban. Ez egy óriási érdem a háborúk, a szankciók és az igen gyorsan változó, viharokkal teli világunk időszakában.

Brüsszel most nemcsak hogy nem fogadja el a magyar álláspontot, hanem szembemegy vele, sőt egyértelműen meg akarja szüntetni a rezsicsökkentést, ezt a magyar vívmányt, ezt a magyar hungarikumot meg akarja szüntetni. Ezt nem szabad hagyni semmiképpen sem. El akarja törölni a kamatstopot, és el akarja törölni az extraprofitadót is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még itt sem áll meg Brüsszel, egy erőszakosan elfogadott, keresztülvitt, kötelező migránkvótát akar keresztülverni Magyarországon is. Mi ezt semmiképpen sem támogatjuk, és továbbra is biztatjuk a magyar kormányt, hogy álljon ki a magyar érdekek mellett, és tartsa a helyes migrációs politikáját is. Tisztelt Képviselőtársaim! Főleg akkor, amikor a déli határainknál már fegyvereket is használnak a migránsok, és egyre erőszakosabban lépnek föl, meg kell óvni a magyar emberek biztonságát.

Szomorú, hogy az Európai Parlamentben a baloldali képviselők, a magyar képviselők megszavazták a migrációs csomagot, ezt az új csomagot a kötelező elosztási kvótáról, ami azt jelentené, hogy migránsgettők jönnének létre Magyarországon. Ezt mi nem szeretnénk, és biztatjuk ebben is a kormányt, hogy keményen és következetesen álljon ki.

Nagyon fontosnak tartjuk és üdvözljük a nemzeti konzultáció bejelentését, az új nemzeti konzultációt. Szeretném elmondani, hogy ez egy nagyon szép és jó kezdeményezés. Az emberek, az állampolgárok véleményét folyamatosan megkérdezi a kormány - ez a 13. alkalom egyébként -, minden fontos stratégiai kérdésben kikéri az emberek véleményét, és fontos, hogy ezekkel a friss információkkal, a friss véleményekkel megerősítse a politikáját, az Európai Unió belüli politikáját is és a külpolitikáját is. Ezekben a kérdésekben ismét az emberekhez fordul majd a magyar kormány.

Mi azt szeretnénk, hogy Brüsszelben elérje a magyar kormány, hogy szuverén államként tekintsenek

Magyarországra továbbra is, és ne akarják ránk kényszeríteni az ő akaratukat. Ebben maximálisan támogatjuk a kormányt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár urat illeti a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Európában kétféle politikai hozzáállás létezik, ha az állampolgárokkal folytatott párbeszédéről van szó. Az egyik, mondjuk úgy, elitista hozzáállás szerint két választás között nincsen szükség párbeszédre, még akkor sem, ha előre nem látott események történnek, a kormány megkapta a felhatalmazást, és kész, majd négy év múlva jelentkezik.

A magyar kabinet más állásponton van. Szerintünk igenis érdemes párbeszédet folytatni, főleg, ha olyan eseményekről van szó, amelyek lenyomatai, következményei jócskán túlmutatnak egy-egy választási cikluson. Ezért tartjuk fontosnak, hogy megkérdézzük a magyarokat a háború és béke kérdéséről, a gazdasági mozgásterünket szűkítő külföldi tervekről vagy éppen a migrációs politikáról.

A migrációs vita nyolc éve, nem kevesebb mint nyolc éve határozza meg az európai politikát. Sokféle döntés született a különböző országokban és Brüsszelben is, de egy dolog nem történt meg: az állampolgárokat nem kérdezte meg senki. A jövőjükön döntenek, de nélkülük, ezért is van, hogy a következmények drasztikusak.

Változatlanul az a helyzet, hogy a lehetséges céltárségek közül egyedül Európa tárja ki a kapuit a nagy néptömegek előtt - egyedül Európa. A beérkező néptömegek jelentős része nem integrálódott, és ez jelentős társadalmi és szociális feszültségekhez vezetett.

(14.20)

Az európai ellátórendszerek sokkal-sokkal terheltebbek, mint nyolc évvel ezelőtt. De a legsúlyosabb következmények a közbiztonság terén jelentkeznek. Amikor jó pár éve a kormány felhívta a figyelmet a nogo zónákra, cinikus mosolyok, lesajnálás és kioktató ítélezés érkezett válaszul.

A lesajnáló mosolyok, a kioktatás, a kioktató hangok mára eltűntek, a valóság pedig nagy erővel megérkezett: Európa nagyvárosaiban terrorpárti gyűléseket tartanak, a hatóságok pedig sok esetben tehetetlenek; franciaországi házakra Dávid-csillagokat festenek, és az elmúlt egy hónapban ezer antiszemita bűncselekmény történt csak Franciaországban. Belgiumban egy úgynevezett menekült úgy ölhetett embereket, hogy menekültkérelmét elutasították, a hatóságok tudtak róla, hogy egy radikalizálódott emberről van szó, mégis vígan élhetett a főváros egyik kerületében. Példája sokadjára mutat rá arra, hogy ha tömegek özönlenek Európába, akkor nincs annyi

állami erőforrás, amellyel minden terroristagyanús személyt folyamatosan nyomon lehetne követni. *(Folyamatos zaj.)*

A migráció kérdésköre nem valamiféle megszo- kásból vagy hagyományból szerepel a konzultációs íven, hanem azért, mert újra mozgás van, újra fejle- mények vannak. Gyorsan át akarják erőtetni az új migrációs csomagot; ez nemcsak kötelező szétosztás- ról szól, hanem arról is, hogy felülírják az eddigi ma- gyar menekültügyi szabályokat. A magyar szabályo- zás szerint külföldön kell megvárni azt, hogy döntés szülessen a menekültkérelmekről. Ezt most úgy vál- toztatnák meg, hogy még a döntés előtt be kellene en- gelenni a migránsokat, migránsok ezreit. Újra meg kel- lene nyitni ennek következményeként azokat a tábo- rokat, amelyeket mi már bezártunk, mondjuk, Debren- cenben. Melyik magyar város akarna ilyen migráns- gettókat? Szerintem egyik sem.

Ezeket a terveket a magyar állampolgárok nem, legfeljebb a baloldali politikusok támogatják. A határ- zárat is elleneztek, egyébként a kerítést egy ponton át is vágták, a kvótát is megszavazták, hogy aztán ugyan- azzal a lendülettel hazajöjjenek, és az egészet letagad- ják, nemcsak azt, hogy megszavazták, hanem azt is, hogy a kvóta egyáltalán létezik, és még azt is írásba adták, hogy középületeket nyitnának meg a beván- dorlók előtt.

Ha tehát valaki keresné, hogy vannak-e támoga- tói a migránsgettóknak, akkor azt javaslom, hogy a parlamenti patkó bal oldalán keresse őket. Hogy ezt a baloldal egyébként meggyőződésből teszi vagy megfe- lelési kényszerből, az a végeredmény szempontjából egyébként mindegy is. Szóval lehet tudni, hogy a kor- mány mit gondol erről a kérdéstről, a baloldali pártok mit gondolnak erről a kérdéstről, és most mindenki más is elmondhatja erről a véleményét. Ez az igazi de- mokratikus hozzáállás, nem az, hogy a zárt ajtók mö- gött hoznak olyan döntéseket, amelyeket később már nem lehet visszacsinálni.

A nyugat-európai városokban készült képsorokat elnézve lehet, hogy a 24. órában vagyunk. Ha abban is vagyunk, még van lehetőség az irányváltásra, elő- szőr Brüsszelben, utána pedig az európai migrációs politikában, ebben a sorrendben - rajtunk nem fog múlni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kor- mánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A sorban utolsóként a Fidesz képviselője kap szót. Megadom a szót Varga Judit képviselő asz- szonyának.

DR. VARGA JUDIT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy itt, az Országgyűlésben is köszöntsem önt mint az Európai Unió Ügyek Minisztériumának az új ve- zetőjét, és mivel sok évet töltöttünk együtt a brüsszeli frontokon, személyes meggyőződés, hogy a legjobb kezembe, a legkompetensebb személyhez került a tárca. Erre nagy szükség is van, hiszen egy különösen fontos időszak előtt áll most Magyarország: a 2011 első félévét követő sikeres magyar elnökség után most

másodszorra, 2024. július 1-jétől fogjuk ellátni az Eu- rópai Unió tanácsi elnökségét Spanyolországot és Bel- giumot követően.

Több szempontból is hungarikum lesz a magyar elnökség, hiszen olyan még nem fordult elő Európá- ban, hogy ugyanaz a nemzeti konzervatív kormány ül most az elnöki székben, amely '11-ben ott ült. Ez nem- csak adminisztratív, de politikai kontinuitást, folyto- nosságot és stabilitást is jelent Európa számára, több miniszter még személyesen is ugyanaz a miniszter, aki 2011-ben volt, ezért a szakmai felkészültség és ta- paszlatot adott; ezt egyébként a nyáron hozzánk ellá- togató tanácsi főtájtárság munkatársai is megerősí- tették.

És amikor olyan hangok jönnek a baloldal irá- nyában elfogult és sok ideológiai trend túszává vált Európai Parlamentből, miszerint meg kellene fosz- tani hazánkat az uniós elnökségtől, azért emlékezte- tek itt mindenkit arra, hogy az Európai Parlamentnek ebben a kérdésben nem osztottak lapot. Érdemes ta- nulmányozni a külföldi uniós minisztertársak zsigeri reakcióját erre az újságírói kérdésre, például a belga minisztertársam anno azt mondta, hogy miért is le- hetne ezt elvenni, ez nem jog, hanem egy kötelesség, és Magyarország kompetensen fogja ezt a feladatot el- látni.

Tisztelt Miniszter Úr! Európa nagyon sok kihí- vással, problémával küzd, látjuk a sorozatos kudarcot vallott brüsszeli válaszokat és döntéseket. Engedje meg, hogy három témakört kiemeljek: migráció, orosz-ukrán háború és az uniós költségvetés.

Migrációs kérdésben egy elhibázott, alapvetően hamis koncepcióra épülő csomag, az úgynevezett migrációs és menekültügyi paktum van most a tár- gyalófelek asztalán, amely sajnos már előrehaladott fázisban van. De egyértelmű, hogy rosszak a beideg- ződések, az illegális migrációt és ezzel együtt a terro- rizmust erősíti, illetve biztatja, bátorítja a nemzetközi embercsempész-hálózatokat. Itt az is probléma, hogy nagyon sok európai vezető túl magasra mászott a Willkommenskultur fájára, és most nehéz lejönni, és nemcsak a személyes hiúság, de sajnos a Willkom- menskultur irányában kinevelt szavazótáborral szem- ben megfelelési kényszer is nehezíti ezt a hátraarcot, pedig ideje lenne már a migrációs politikában irányt váltani.

Ugyanígy az orosz-ukrán háborúval kapcsola- tban alkalmazott európai stratégia is kudarcot vallott. Az A tervet nem sikerült végrehajtani, kellene egy B terv, dönteni kellene a stratégiáról és utána a finan- szírozási kérdésekről.

És ha már uniós költségvetés, az is egyértelmű, hogy Európa túlköltekezett, elszámította magát, és most az az abszurd, groteszk helyzet állt elő, hogy azoktól az országoktól várják el, hogy fizessék a kama- tokat, amelyek még egyébként a tőkét sem kapták meg, hiszen politikai zsarolás áldozatává váltak.

Úgyhogy, tisztelt miniszter úr, önhöz hasonlóan magam is azt vallom, hogy Európa csak akkor fog tudni megjavulni, ha visszatér az önálló, egymást tisztelő nemzetállamok együttműködésének a rendszeréhez,

amely az európai polgárok valódi problémáira fogja megadni a válaszokat. Én biztos vagyok abban, hogy a 2024 júliusában életbe lépő magyar elnökség határozott lépéseket fog tenni egy olyan Európa irányába, amely valódi válaszokat ad a valódi problémákra, és az emberek, az állampolgárok mellett áll. Nagyon sok erőt kívánok ehhez a munkához! *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Bóka János miniszter úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton is szeretném megköszönni azt a munkát, amit az elnök asszony Magyarország és a magyar emberek érdekében végzett. Örülök annak, hogy folytathatjuk a közös munkát, az Országgyűlés Európai Ügyek Bizottságát én kiemelt jelentőségűnek tartom ebből a szempontból, személyesen is elkötelezett vagyok annak érdekében, hogy a minisztérium és a bizottság közötti eddigi jó munkakapcsolat folytatódhasson. Ennek jegyében számoltam be ma délelőtt a bizottság ülésén az Európai Tanács legutóbbi üléséről, és ezt a gyakorlatot a jövőben is folytatni kívánom.

Az Európai Unió Ügyek Minisztériuma augusztus 1-je óta működik, egy rekordidő alatt létrehozott minisztériumról van szó. Ez persze önmagában nem eredmény, ez nem cél, hanem eszköz annak érdekében, hogy többek között az elnökségi felkészülésre fókuszáló magyar Európa-politika hatékony keretek között működjön.

Az elnökségi felkészülés mind tartalmi, mind szervezési, mind személyi szempontból ütemezetten halad. A Tanács júniusban elfogadta a trió elnökségi programot, ami meghatározza Spanyolország, Belgium és Magyarország együttműködését. Ennek a végrehajtása már zajlik.

Folyamatban van a magyar elnökségi program előkészítése, ennek a keretében én augusztus 1-je óta személyesen megbeszéléseket folytattam a Bizottság, az Európai Parlament, Spanyolország, Belgium, Németország, Franciaország, Svédország, Lengyelország, Portugália és Horvátország képviselőivel, az év vége előtt el fogok látogatni Olaszországba, Máltára, Luxemburgba, Szlovéniába, Dániába, Írországba és Ausztriába. Mindenkinek ilyen elszigetelődést kívánok!

Szervezési szempontból az eseménynaptár előkészítése zajlik, amely mind a formális, mind az informális eseményeket tartalmazni fogja. Ezt az év vége előtt nyilvánosságra hozzuk.

Személyi szempontból a brüsszeli állandó képviseletünk megerősítése két ütemben zajlik, az első csapat szeptember 1-jével, a következő csapat január 1-jével fogja elfoglalni állomáshelyét. Ennek az infrastrukturális feltételeit megteremtettük, a kihelyezettek képzési programja a Nemzeti Közszolgálati Egyetemmel, illetve a Tanács főtítkárságával együttműködésben zajlik.

(14.30)

Magyarország a lojális együttműködés szellemében pártatlan közvetítőként fogja ellátni az elnökségi feladatokat. Sem nekem, sem európai kollégáimnak nincs kétségünk a tekintetben, hogy a magyar közgazdaság és a diplomácia képes ennek a feladatnak a végrehajtására.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy elfelejténénk, kik vagyunk, és azt sem jelenti, hogy elfelejténénk, mi a felelősségünk Magyarországgal, a magyar emberekkel és egész Európával szemben. Az a célunk, hogy a magyar elnökség valódi problémákra valódi megoldásokat kínáljon. A meghatározó elnökségi prioritásunk Európa globális versenyképességének megerősítése lesz. Ez munkahelyeket és versenyképes béreket jelent, nem pedig valamilyen elvont közgazdaságtani kategória. Idetartozik a demográfiai kihívások kezelése, ami magyar kezdeményezésre került az elnökségi prioritások közé. E tekintetben mind Spanyolországgal, mind Belgiummal, mind a bennünket követő Lengyelországgal együtt fogunk működni.

A magyar elnökség prioritásai közé tartozik a kohéziós politika jövője, annak biztosítása, hogy a kohéziós politika a szerződéses célkitűzéseknek megfelelően a következő hét éves költségvetésnek is része lesz. A migráció ugyancsak elnökségi prioritás lesz. E tekintetben az Európai Unió külső határainak védelme, a harmadik országokkal folytatott együttműködés és a migráció kiváltó okainak kezelése lesz reflektorfényben. Szeretnénk megerősíteni az európai biztonság- és védelempolitikát, mindezt egy európai védelmi ipari bázisra építve, végül, de nem utolsósorban szeretnénk előrelépést elérni a bővítés területén is, különös tekintettel a Nyugat-Balkánra.

Magyarország válságok sorát követően példátlan geopolitikai bizonytalanságok között, egy intézményi átmenetben fogja ellátni az Európai Unió Tanácsának elnökségét. Mondhatnánk azt is, hogy nem sokan cserélnének velünk. Én inkább azt mondanám, hogy méltó feladat ez Magyarországnak, a magyar kormányknak, és mi nem is érünk be ennél kevesebbel. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, DK; Barkóczi Balázs, DK; Varga Zoltán, DK; Földi Judit, DK; Bencze János, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté, LMP; Novák Előd, Mi Hazánk; Tordai Bence, Párbeszéd; Bencze János, Jobbik; Bedő Dávid, Momentum; Gurmai Zita, MSZP; Varju László, DK; Szászfalvi László, KDNP; Dunai Mónika, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, Jobbik; Brenner Koloman, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Balassa Péter, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most a **napirend módosítására** tett indítványokról határozunk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés 2023. november 6-7-8-9-ei ülésének napirendi javaslata akként módosuljon, hogy a 2023. november 9-ei, csütörtöki ülésnapon az egyes adótörvények módosításáról szóló T/5893. számú törvényjavaslat általános vitájára lezárásig, a sporttal összefüggő törvények módosításáról szóló T/5878. számú törvényjavaslat általános vitáját megelőzően, első napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Bejelentem, hogy a Párbeszéd, a DK, a Momentum és az MSZP képviselőcsoportja is javaslatot tett a **napirendi javaslat** azonos indítvánnyal történő **kiegészítésére**, amelyek a határozati házszabály 15. § (4a) bekezdése alapján elnöki jogkörben visszautasításra kerültek, tekintettel arra, hogy azokat nem a 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be. A visszautasított javaslatok benyújtói kezdeményezték az elnöki döntések hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés ezekről vita nélkül, külön-külön, kézfelemeléssel határoz.

Bejelentem továbbá, hogy a frakcióvezetők kezdeményezték a szavazások számláló gép alkalmazásával történő megismétlését. Erre való tekintettel a kézfelemeléses szavazásokat eleve szavazatszámoló gép alkalmazásával tartjuk meg. A Párbeszéd indítványának megfelelően most kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/673-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 123 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a döntést megerősítette. (Gréczy Zsolt jelzi, hogy a gépe nem működik. - Hiszékeny Dezső közbeszól.) Bocsnat, korrigálok! Tehát 123 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett fogadtuk el az előbbi határozatot. Kérem képviselő urat, hogy ellenőrizze, a kártyája rendesen bele van-e dugva és működik-e már a szavazógépe. (Gréczy Zsolt: Igen.) Köszönöm.

Most a DK indítványának megfelelően kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/674-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, ismét szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 123 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett az elnöki döntést helybenhagyta.

A Momentum indítványának megfelelően most kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/675-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, ismét szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház az elnöki döntést 124 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett tartotta fenn.

Végül az MSZP indítványának megfelelően kérdem a tisztelt Házat, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/676-2/2023. számú elnöki döntést. Kérem, ismét szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház az elnöki döntést 124 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján most **előterjesztés bizottsági megítéléséről és döntéshozataláról** határozunk. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottságot „A honvédelmi feladatok 2022. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről” címmel benyújtott B/5875. számú „Titkos!” minősítésű előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház a bizottságot 129 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül felkérte a tárgyalásra, illetve határozathozatalra.

Most, tisztelt képviselőtársaim, mielőtt folytatnánk a munkánkat vitákkal, kérem, hogy aki ebben nem kíván részt venni, az egyperces technikai szünetet kihasználva hagyja el az üléstermet.

(Szünet: 14.39-14.41)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most vitákkal folytatjuk munkánkat. Soron következik a **Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés H/5650. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. Államtitkár úr jelzi, hogy most nem. A későbbiekben 15 perces időkeret lesz majd a zárszóra.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. A képernyőn Novák Előd képviselő úr neve látható, a Mi Hazánk képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról szóló határozati javaslatához egyetlen módosító javaslat érkezett, ugyebár, mégpedig a Mi Hazánk Mozgalomtól, melyben köteleznék a kormányt, hogy a katonai szerepvállalás költségeit évente tegye közzé, azaz ne titkosítsák, ahogy ezt sajnálatos és rossz gyakorlatuk szerint tették az elmúlt években is hasonló esetekben, hiszen például a mai napig sem számoltak el a csúfos bukással végződött afganisztáni megszállásban való részvételünk költségeivel sem. Nem tudhatjuk, hogy mennyibe került az adófizetőknek ez a kaland, becslések szerint 75 milliárd forint. Képzelnék csak el, milyen fejlesztést lehetett volna, vagy milyen javadalmazást lehetett volna 75 milliárd forintból a Magyar Honvédségnek biztosítani!

A Mi Hazánk Mozgalom szerint viszont itthoni szolgálatért, tehát például a határon kellene tisztességesebb javadalmazást és hadgyakorlatokat biztosítani a magyar katonáknak. Aki pedig nagyobb kalandra, gyakorlatra vágyik, annak természetesen ott van például a francia idegenlő.

Az idegen érdekek helyett a magyar szempontokat helyeznénk előtérbe a hadseregfejlesztés során is, tehát az afganisztáni, iraki és hasonló megszállásokra költött százmilliárdokból inkább vonzóbb itthoni javadalmazást és modernebb felszerelést, komolyabb hazai hadgyakorlatokat biztosítva honvédeinknek.

Az izraeli határon szolgáló honvédeink hazahozatalát is kezdeményezte a Mi Hazánk Mozgalom, ahogy Irakban és Csádban sem volna keresnivalójuk a magyar katonáknak. Inkább az automata fegyverekkel ostromlott déli határkerítésünkénél kellene szolgálnak honvédeink.

Magyarország terrorfenyegetettségét is rendkívüli mértékben növeli, hogy a magyar honvédek idegen háborúkban vesznek részt. Izrael által támogatott, választásokat betiltó, tüntetőkre lövő csádi diktátor karhatalma lesz a Magyar Honvédség a kormány előterjesztése szerint. Bizony, tisztelt Országgyűlés, afrikaiakat képeztek lövészetre eddig is a magyar honvédek a Szahara déli részén fekvő Maliban, jövőre pedig már Csádba is küldene a Fidesz-kormány kétszáz katonát. Eközben Pintér Sándor és Rétvári Bence azt magyarázza a határt védő rendőreinknek, hogy hogyan vonuljanak vissza fülüket-farkukat behúzva, hogyha fegyverropogást észlelnek.

A magyar kormány Afrikát a lehetőségek kontinensének nevezte, a kaszinókoncessziókon milliárdossá vált honvédelmi miniszter az elsivatagosodó Csádba ömlesztené a támogatásokat többek közt orvosi missziók és mérőgazdasági fejlesztések formájában, melyekre szintén itthon volna szükség, hiszen például Matolcsy György nyilatkozata szerint a magyar mezőgazdaság a második legkevésbé versenyképes az EU-

ban Bulgária után. Ennek ellenére ki tudja, mennyi pénzt ömlesztenének most Csádba. Ezt a költséget titkosítanak a Mi Hazánk módosító javaslatának leszavazása alapján.

Csádban 2021 áprilisában meggyilkolták a 30 éven át hatalmon lévő államfőt, Idriss Déby Itnót, a hatalmat átvevő hadsereg másfél évig tartó átmeneti időszakot hirdetett. Az ország ideiglenes vezetője az elhunyt államfő fia, Mahamat Idriss Déby lett, azonban ígéretük ellenére másfél év után sem adták át a hatalmat a népnek. Nem volt választás, helyette 2022 októberében bejelentették, hogy 2024-re halasztják a választásokat.

Emiatt tüntetések indultak, de az ellenzéki szervezetek tevékenységének felfüggesztését és kijárási tilalmat rendeltek el, ugye, ismerős, tisztelt kormányzat, Magyarországon is már ez a műfaj. Nos, ott a ki-nevezett csádi miniszterelnök követte ezt el, miután több mint ötvenen meghaltak, és több mint háromszázan megsebesültek a kormányellenes erők tüntetéseiben. Hadd idézzem az Afrikai Unió Bizottságának elnökét: „Határozottan elítélem a tüntetések elnyomását, amelynek következtében emberek haltak meg Csádban.”

Tisztelt Országgyűlés! 2023 márciusában több mint négyszáz kormányellenes lázadót ítétek életfogytig tartó börtönre Csádban. Ezek után ami még itt a Gyurcsány-Bajnai-rezsim idején folytatódott, mondjuk, 2006 után, egészen jogállami, na de hát ott tényleg nagyon messze voltunk a jogállamiságtól, hiszen a per csak egy hónapig tartott. Egy börtönkomplexumban folytatták le zárt ajtók mögött a független média kizárásával, tehát több mint négyszáz kormányellenes tüntetőt életfogytiglan tartó börtönbüntetésre ítétek. Ennek a rendszernek a karhatalma kíván lenni a Magyar Honvédség?

A 2024-re tolt választás is így felettébb kérdéses. A tüntetők közé lövés pedig jövőre Csádban már a Magyar Honvédség feladata is lehet. A részletekről pedig most nemigen lehet tárgyalni, hiszen egy szexvideóbotrány miatt nemrég lemondani készült a csádi honvédelmi miniszter. E tekintetben egyébként úgy tűnik, hogy Csád mégsem egy teljesen következmények nélküli ország. Magyarországon ezt talán megúszhatta volna, ha nézzük a korábbi hasonló botrányokat.

Eközben Izrael egyre nagyobb befolyást szerzett Csádban, miután a zsidó állam az 1967-es háborúban elfoglalta a palesztin területeket. 22 afrikai ország közül még Csád volt a második, amely tiltakozásul felszámolta a kapcsolatait Izraellel, de idén februárban a csádi elnök megnyitotta újra országa izraeli nagykövetségét mintegy ötvenévi diplomáciai szünet után. Ezt büszkén jelentette be az izraeli sajtó, mi viszont kevésbé lehetünk büszkéek arra, hogy mindehhez aszisztál egy ilyen diktatúra karhatalmaként a Magyar Honvédség is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Tájékoztatom a kijelző táblát kezelő munkatársat,

hogy Novák Előd képviselő úr nem a Fidesz, hanem a Mi Hazánk képviselője (*Derűtlenség.*), úgyhogy tessék majd kijavítani a táblát.

Felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, hétperces időtartamban.

(14.50)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról szóló javaslat egy nagyon fontos és nagyon súlyos következményekkel járó javaslat. (*Zaj a Mi Hazánk soraiban.*)

Éppen ezért az általános vitában is ennek a javaslatnak a támogatásához a kormánynak is komolyan kéne vennie a magyar Országgyűlést. Azt kértem, azt kértük itt, a plenáris ülésen az általános vita során, hogy a Honvédelmi Minisztérium teremtsen arra lehetőséget, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésén, ahogy még egy NATO-misszió vagy egy közös európai uniós vagy bármilyen más kötetekben lévő misszió esetében is elvárható - no pláne egy olyan misszió esetében, ami harminc év után az első alkalommal egyedül kizárólag magyar katonákból álló missziót kíván küldeni egy távoli afrikai országba -, legyenek kedvesek részletes tájékoztatást adni az Országgyűlés frakcióinak, a Honvédelmi Bizottság tagjainak arról, hogy milyen feltételekkel, hogyan, miként kívánják ezt a missziót végrehajtani, hogyan kívánják garantálni a magyar katonák legalább relatív biztonságát, milyen eszközökkel, milyen technikai megoldásokkal kívánják Afrika közepén, a semmi közepén egyedül egy magyar missziót megcsinálni, milyen együttműködést terveznek a térségben más NATO- vagy uniós tagállamok jelen lévő katonáival. És sok-sok olyan kérdést kellett volna tisztázni, ami szükségeltetik ahhoz, hogy egy országgyűlési képviselő tisztességgel, lelkiismeretesen ezt a döntést meg tudja hozni.

Volt egy zárt ülése a bizottságnak, aminek nem ez volt a témája. Miniszter úr ott ígéretet tett arra, hogy a bizottsági ülés későbbi szakaszában a vezérkarifőnök-helyettes és az államtitkár ezekre a kérdésekre válaszolni fog, ez azonban - tekinthetjük ügyrendinek vagy bármilyen más kifogásnak - elmaradt.

Az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy ezekre a kérdésekre a HM nem válaszolt. És ez egyáltalán nem normális dolog. Mert vagy titkolnivalójuk van, és akkor fene, aki ezt megszavazza! Vagy nincs, csak annyira nem becsülik ezt az intézményt, ahol most éppen ülünk, annyira nem becsülik sem a Honvédelmi Bizottságot, sem a képviselőket, sem a magyar Országgyűlést, hogy tisztességesen ezekre a kérdésekre nekünk válaszoljanak.

Az előterjesztés szerint az egyetlen jogi kötőerővel bíró dokumentum, ami alapján mi most Csádba küldünk 200 katonát, az a csádi jelenlegi átmeneti vagy nem tudjuk, milyen elnöknek a meghívólevele. Még azt a kérésünket sem tudták teljesíteni, hogy ezt a meghívólevelet mutassák már be a magyar Országgyűlésnek,

hogy önök mi alapján fogják egyébként ezt az előterjesztést megszavazni.

Ezért mindamellett, amit már a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy annak a célnak vagy azzal a céllal, hogy mind a terrorizmus elleni küzdelem, mind az illegális migráció kezelése tekintetében a legideálisabb és valószínűleg az egyetlen normálisan, hosszú távon fenntartható megoldás a válsághelyzetekben való segítség megadása, illetve a rend fenntartásában való szerepvállalás, ilyen céllal az MSZP egyetértene ezzel a misszióval.

De miután arra nem voltak hajlandóak, hogy a legalapvetőbb feltételekről, a legalapvetőbb biztonsági követelményekről a bizottságot és ezen keresztül az Országgyűlést tájékoztassák, ezért ebben a kérdésben az én személyes megítélésem is, államtitkár úr, a Fidesz-frakciójában sincs egyetlenegy képviselő sem, aki a párhússágon vagy frakciójólalaton kívül azon információk birtokában van, hogy ezt jó szívvel megszavazhassa.

Mi nem fogunk ellene szavazni, mert még egyszer mondom, a küldetés céljával egyetértünk. De nem tudjuk föl vállalni annak az ódiomát, hogy hetekkel vagy hónapokkal vagy fél év múlva vagy egy év múlva derüljön majd ki, hogy valójában milyen érdekek miatt megyünk ki, valójában kiket is fognak ott védeni a katonák, megvan-e a megfelelő körülménye annak, hogy ők minden ilyen misszióval együtt is, de a lehető legnagyobb biztonságban tudják a szolgálatukat végezni.

És igen, ezzel a szavazással minden képviselő annak a felelősségét is magára vállalja, ha támogatja, hogy itt bizony magyar katonák halhatnak meg. Csak nem mindegy, hogy olyan esemény során történik ez meg, ami kivédhető, csak felkészülést vagy több forrást igényelt volna, vagy egy olyan esemény alatt, ami kivédhetetlen.

Ezekbe az információkba az Országgyűlés ma nem lát bele, ezért az MSZP frakciója ebben a szavazásban nem fog részt venni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó képviselő úr. Felszólalásra következik Kósa Lajos, bizottsági elnök úr, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért kértem szót, mert Harangozó képviselőtársam néhány olyan információt osztott meg a tisztelt Házal, ami pontosításra szorul.

Múlt héten hétfőn tárgyalta a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság a csádi kiküldetéséről szóló határozati javaslatot, ahol ez az igény felmerült, nevezetesen, hogy a Honvédelmi Bizottság a misszió olyan részleteivel is ismerkedjen meg, ami semmiképp sem tartozik a nyilvánosság elé, hiszen egyébként ezek az információk adott esetben a katonáink életét, biztonságát veszélyeztethetik.

Hiszen nem kell mondjam, hogy azért kell Csádban missziót teljesítenünk, mert Csádban van egy viszonylagos rendetlenség, rendfenntartási igény, tehát

vannak olyanok, akik adott esetben ezzel a misszióval ott Csádban nem értenek egyet, a csádi helyzet elég bizonytalan. De még elmondhatjuk, hogy a migráció, a nemzetközi migráció útvonalában rendkívüli, fontos szerepet játszó Szub-Száhel-övezetnek egy, s valamelyest stabilitást mutató országa, ahol érdemes segíteni ennek a stabilitásnak a fennmaradását, azal együtt egyébként, hogy valóban vannak veszélyei ennek a misszióknak. Csak úgy halkán jegyzem meg, hogy nagyon kevés az a katonai misszió, aminek semmilyen veszélye nincs. Oké, van ilyen is, a Honvéd Zenekar rendszeresen szokott szerepelni Debrecen város zászlófelvonási ünnepségén, annak valóban csekély a veszélye, de még ott is kell vigyázni. De egy katonai misszió szükségszerűen magában hordozza a veszélyt.

Ezért egyébként a jelen lévő honvédelmi miniszter, illetőleg a minisztérium államtitkára maga nyilatkozott úgy, hogy természetesen - a tárgyalás során a miniszternek el kellett mennie másik bizottsági ülésre, de egyébként ott maradt a politikai államtitkár, illetőleg a KNBSZ új főigazgatója, és ők elmondták, hogy természetesen van igény rá, már a jövő héten esedékes miniszteri meghallgatáson a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ezt a kérdést olyan információk tárgyalásával is mindenképpen napirendjére veszi, amelyet Harangozó Tamás képviselőtársam emlegetett. Ennyit erről, és a bizottsági ülésen is jeleztük azt, hogy a bizottsági ülés hétfőn van, most tárgyaljuk a csádi előterjesztést, de egyébként természetesen a későbbiek folyamán - benne van a vonatkozó szabályokban - a Honvédelmi Minisztériumnak a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülése előtt félévente be kell számolnia a misszió állásáról, tapasztalatairól, körülményeiről. Tehát a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság folyamatosan felügyeli, nemcsak ezt, mindegyik missziót.

Másrészt azt is jeleztük a Honvédelmi Minisztérium illetékesei felé, hogy azon az állásponton vagyunk - a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elég régóta -, hogy olyan helyre nem küldjük a katonáinkat, ahova mi magunk nem merünk elmenni. Ezért több missziót is teljesítettünk egyébként viszonylag melegebb - abban az értelemben, hogy kockázatosabbnak tűnő - területekre, mint Erbil vagy Afganisztán, de mondhatom még nyugodtan Koszovót is, ahol azért figyelmeztettek bennünket, hogy mobilhasználati tilalom van, meg egyébként tényleg különleges biztosítással próbálták amennyire lehet, a kockázatot csökkenteni. És itt is jeleztük, hogy egyébként nemcsak a szóbeli és a dokumentumok alapján történő beszámolóra tartunk igényt, hanem el is szeretnénk menni egyébként megnézni a katonáinkat Csádba.

Ezek a látogatások egyébként fölöttébb hasznosak voltak, Harangozó képviselőtársam is emlékezhet erre, ahol egyébként a missziós körülményeken túl például a honvédelmi miniszter jelenlétében egyeztünk meg a Honvéd Egészségpénztár függőben lévő dolgairól, mert a katonák ott tudtak velünk beszélni.

(15.00)

Tehát én mindenképpen ragaszkodom ahhoz, hogy ezt a vállalásunkat ebben az esetben is tudjuk teljesíteni, persze nem agyon- vagy túlterhelve az ottani katonai missziót. Ennyit a részletekről.

Szeretném megnyugtatni a tisztelt Házat és kedves Harangozó képviselőtársamat - aki egyébként a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagja, tehát ezt személyesen tudja ellenőrizni -, hogy maximális figyelemmel leszünk a csádi misszióra mind a beszámolók, mind pedig a helyszíni tapasztalatok alapján. És ha valami olyan problémát látunk, ami nem vállalható, vagy észszerű kockázatok mellett nem vállalható, akkor azt azonnal jelezzük a parlamentnek, hogy ad absurdum fontoljuk meg adott esetben ennek a misszióknak a lefújását, mert ez is ott van a lehetőségek között.

Magáról az érdemi kérdésről. Az a helyzet - ezt részben érintettem -, hogy a Szub-Száhel-övezet országai kulcsfontosságúak Afrikának a Száhel-övezettől délre eső területeiről történő migráció esetében, ami Európa felé jön. Hiszen tudjuk, hogy nagyon sok ember várakozik arra, hogy ha ezek az országok meggyengülnek - tehát ha a Száhel-övezet alatti vagy a Száhel-övezettel részben érintett országok meggyengülnek -, nem tudják feltartani az országukba illegálisan beáramló migrációs szándékú tömegeket, és ezek előbb-utóbb megjelennek a mediterrán térség déli részénél, vagyis a Mediterrán-tenger partjánál.

Megjegyzem, ugyanez volt a helyzet akkor is, amikor az arab tavasz esetében az európai politika úgy döntött, hogy mégiscsak lebombázza Líbiát. Hiába jelezték például az olaszok, hogy persze le lehet bombázni Líbiát, de helyette nem rend lesz meg liberális demokrácia, hanem egy teljesen vállalhatatlan káosz, sokkal több halottal, mint amennyi az egyébként szintén nem helyeselhető vagy támogatható Kadhafi-éra alatt volt. Viszont egy biztos: Líbia ebben az esetben nemigen tudja feltartani a migrációs áramlást. De ugyanez a helyzet a többi észak-afrikai országban is. Tehát most is tudjuk előre, hogy ha a Száhel-övezet déli részén lévő térségben elveszítik az ott lévő országok a stabilitásukat, és egy polgárháborús, kaotikus helyzet alakul ki, a migránsok akadály nélkül áramolhatnak fel Európa felé.

Ez látszólag messze van, valóban messze van, de mégis összeurópai érdek lenne az, hogy a Szub-Száhel-övezet országait mindenáron segítsük, részint azért, mert Magyarország nemcsak katonai erővel, hanem a „Hungary Helps” program keretében is komoly segítséget visz ezekbe az országokba, mint iskola, kórház, szociális intézmények, egyéb intézmények működésének támogatása vagy adott esetben építése. Ezt máshol is csináljuk, nem csak itt. Erbilben is adtunk át óvodát, iskolát, kórházat, a kurdisztáni térségben.

Tehát Magyarország nem csak beszél erről, mint annyi más európai ország. Mert az európai országok döntő többsége nagyon szépen beszél, nagyon megkapóan beszél arról, hogy a segítséget vigyük oda, meg

tegyünk valamit a stabilitásért, csak amikor csinálni kell valamit, akkor nem csinál senki semmit. Magyarország a GDP- vagy népességarányosan rá jutó ilyen típusú feladatokat teljesíti. Nyugodtan kiszámolhatja valaki, minden mutatóban azt tudjuk mondani, hogy messze az átlag fölött teljesítünk, mert komolyan veszszük. Nemcsak arról beszélünk, hogy tartóztassuk fel a határainknál a migránsáradatot, hanem arról, hogy a kiindulóponthoz vigyünk segítséget - lásd Hungary Helps -, illetőleg próbáljuk meg az ott lévő országok stabilitását fenntartani.

Ezek nagyon bonyolult és európai fejjel nehezen érthető országok. Csak egyvalamit hadd mondjak érdekességképpen: ezek olyan országok, ahol a hivatalos nyelv az ott lakóknak nem anyanyelve, egyáltalán nem az, mert rengeteg népcsoport lakja ezeket az országokat, és azok a hivatalos nyelvek, mint angol, francia vagy portugál, amiket használnak, nem az ott lévő emberek anyanyelve. Képzeli el, hogy milyen furcsa helyzet ez. Azt is lehet tudni, hogy ezeket az országokat mesterségesen alakították ki, át- meg át vannak szöve mindenféle lehetetlen törzsi és egyéb vallási ellentétekkel. Ráadásul itt találkozunk a keresztény civilizáció a muszlim civilizációval; ezen a területen is, többek között. Tehát nagyon bonyolult megítélni azt, hogy mi várható egy ilyen típusú társadalomban, országban, mint Csád, ahol még azt sem lehet mondani, hogy ott létezne csádi nemzet, mert senki nem gondolja magát csádinak. Mindenki csádi országlakónak gondolja magát, de nem a csádi nemzethez tartozónak. Azt mondják, hogy különböző törzsekhez tartoznak, mindenki a saját törzséért a vérét hullajtja, de a szomszéd törzsért nem. Tehát nem az európai keretrendszer szerint szervezték meg ezeket az országokat, és ezzel kell együtt élni.

Azt gondolom, hogy a stabilitás fenntartása még mindig a legkevesebb emberéletbe kerül, és még mindig a legnagyobb segítséget nyújtja abban az értelemben, hogy próbáljunk meg segíteni az ott lévő embereknek, hogy ott boldoguljanak, ne hagyják el a szülőföldjüket, és ne jöjjenek Európába, ahol szintén nem tudunk velük mit kezdeni.

Összességében tehát érdemben is támogatható a misszió célja. Az a felkérés teljesen megfelel a nemzetközi normáknak, amelyet a csádi kormánytól kapunk. Egyébként pedig nemcsak mi veszünk részt a misszióban, hanem a franciák is, és ők adják a nagyobb katonai erőt ebben a misszióban.

Még egyszer szeretném megnyugtatni a tisztelt Házat, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság feltétlenül azon lesz, hogy ezt ellenőrizze, mert a katonák biztonsága mindnyájunknak fontos, és nemcsak papírokból meg minisztériumi beszámolókból, hanem személyesen is szeretnénk ezen az ügyön rajta lenni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa bizottsági elnök úr. Megkérdezem, tisztelt Országgyűlés, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a fel szólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztők képviselőjében Vargha Tamásnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, 15 perces időkeretben.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a ma is elhangzott támogató hozzászólásokat, különösen Kósa Lajos elnök úrnak, aki kiválóan és részletesen összefoglalta, hogy mi ennek a misszióknak a feladata, milyen kihívásokkal néz szembe Európa ebben a tőlünk távol eső térségben. S miniszter úr nevében is szeretném megerősíteni, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésén állunk rendelkezésre. Ez egyben válasz Novák Előd képviselőtársamnak is.

Azt gondolom, egyetérteneink velünk abban, hogy nemzetbiztonsági kérdés az, hogy ennek a misszióknak és bármely misszióknak a részleteiről, költségeiről az illetékes bizottságok zárt ülésein számoljon be a Honvédelmi Minisztérium, mint ahogy azt a honvédelemről szóló törvény előírja, hogy a külügyekkel, a honvédelemmel és a nemzetbiztonságával foglalkozó bizottságok előtt rendszeresen beszámolunk a misszióban végzett munkáról és annak részleteiről. Tehát állunk rendelkezésre a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban is.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák kérésünket a szavazás során. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.

(15.10)

A kormány-előterjesztés T/5661. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most fel szólalni. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár jelzi, hogy igen. Ön a szó 15 perces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény 51. cikke egyértelműen megállapítja, idézem: „A Kormány szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa, továbbá az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető súlyos esemény - különösen elemi csapás vagy ipari szerencsétlenség - esetén, valamint ezek következményeinek az elhárítása érdekében

veszélyhelyzetet hirdethet ki.” - eddig az Alaptörvény-idézet. Az Alaptörvény szerinti lehetőség egyben felelőség is: a kormány felelős azért, hogy a különleges helyzetek fennállása esetén az ország biztonságát szavatolja, a különleges helyzetek következményeit kezelje.

Sajnos továbbra is a veszélyek korát éljük, Magyarország közvetlen szomszédjában, Ukrajna területén még mindig háború dúl, amelynek senki sem látja a végét. A kormány célja ebben a rendkívül nehéz helyzetben töretlenül az, hogy megőrizze Magyarország és a magyar családok fizikai és anyagi biztonságát, valamint oltalmat nyújtson az Ukrajnából menekülőknél. Éppen ezért az elmúlt bő másfél év során a kormány több olyan intézkedést hozott, amelyek szükségesnek mutatkoztak a világgazdaságot és ennek eredményeképpen a magyar gazdaságot is sújtó gazdasági válság kezelése érdekében.

Szeretném kiemelni, hogy a különleges jogrend fenntartása egy speciális eszköz a kormány kezében, annak a biztosítéka, hogy a kormány bármely váratlan esetben továbbra is hatékonyan és gyorsan fel tudjon lépni a veszélyhelyzetet kiváltó események kezelése és elhárítása érdekében.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy felidézsem: a most tárgyalt T/5661. számú törvényjavaslatot a kormány október 18-án nyújtotta be, miután október 5-e és 13-a között lefolytatta a javaslat társadalmi egyeztetését. A javaslat általános vitájában kizárólag politikai természetű észrevételek hangzottak el, módosító javaslatot sem az országgyűlési képviselők, sem pedig a javaslatot tárgyaló Igazságügyi Bizottság nem terjesztett elő. A 2023. október 30-ai vitán, sőt a részletes vita során hozzászólás sem hangzott el.

Álláspontom szerint az országgyűlési vita során nem hangzott el olyan érv, amely kétségbe vonta volna a különleges jogrend fenntartásának szükségességét, ezért tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák a tárgyalt törvényjavaslatot, és kétharmados többséggel, az Alaptörvény 51. cikkének (4) bekezdése szerint biztosítsák annak lehetőségét, hogy a veszélyhelyzet időtartamát a kormány meghosszabbíthassa. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vitában történő további hozzászólásra és a zárzó elmondására 11 perc 55 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi Bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben - ez a kijelzőn olvasható. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőjének.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága zöld utat adott a Covid-diktatúra által bevezetett veszélyhelyzet újabb meghosszabbításához, most a háborúra hivatkozással 2024.

május 23-áig tolják ki; ezzel gyakorlatilag több mint négy évet élünk folyamatosan valamilyen különleges jogrendben, amiben a kormánynak olyan speciális rendeletalkotási lehetősége van, amivel egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet.

2022-ben 267 darab olyan kormányrendelet született, amelyet a veszélyhelyzetre hivatkozva alkottak meg. Ez azért elképesztően nagy szám, az összes jogszabály mintegy 20 százaléka - tulajdonképpen visszaélés a joggal. A rendeletalkotásnak ugyanis kisebb a nyilvánossága, gyorsabb is, mint a szigorúbb jogalkotási eljárási szabályokhoz kötött törvényalkotás, például nincs nyilvános vita, tehát a kényes ügyeket gyorsan le lehet zavarni.

A háborús veszélyhelyzet gyakorlatilag egy politikai trükk, a hatalommal visszaélés eszköze; nem a magyar nép érdekeit szolgálja, hanem például az oligarchákét. Nem a veszélyhelyzet újabb és újabb meghosszabbítására volna szükség, hanem például az inflációt és annak káros hatásait kezelő kormányzati gazdaságpolitikára.

A Covid-diktatúra után újabb apropót talált a kormány, hogy különleges jogrendben, korlátozások közt tarthassa az embereket. A háborús veszélyhelyzet kihirdetése és meghosszabbítása fegyveres készülődést jelent, diplomáciailag is rossz üzenete van, ezért sem támogatja azt a Mi Hazánk Mozgalom; inkább például a külföldi NATO-harcsoportokat Magyarországra beengedő kormányhatározatot kellene visszavonni, mert hazánk katonai felvonulási területté tétele okoz igazi veszélyhelyzetet hazánkra nézve, illetve Izrael terrorjának magyar támogatása.

A Mi Hazánk Mozgalom nem támogatja az új világrendet, a szabadságjogaink korlátozását, az egymást váltó, de folyamatos rendkívüli jogrendeletet, a Covid-diktatúrát és más Covid-típusú lezárásokat, korlátozásokat és kötelezéseket sem, mint amilyen kormányzati túlkapás volt például a munkahely elvételével való zsarolás az oltások ügyében államilag a pedagógusok, az egészségügyi alkalmazottak és legfőképp a honvédek körében. A háborús veszélyhelyzet egy politikai trükk tehát, hiszen ha a kormány szerint valóban háborús veszély van Magyarországon, akkor mi a fenét keresnek a magyar honvédek a világ távoli részein, például Irakban vagy ezután majd Csádban is?

Hazánk számára egyébként a legnagyobb biztonsági kihívást épp hogy Ukrajna, a sovinszta Ukrajna jelenti 2014-2015 óta mindenképp, hiszen az elmúlt évek során egyre inkább korlátozta a kárpátaljai magyar nemzetiség jogait, elnyomta és megfélemlítette a magyar közösséget. Az elmúlt években az ukránok részéről számos verbális fenyegetés érte Magyarországot, sőt két éve Magyarországot Ukrajna második számú ellenségeként deklarálták. Fennáll most a veszély, hogy Ukrajna fennmaradása esetén a Nyugat által felfegyverzett ukrán haderő a kárpátaljai magyarországon, sőt akár egyenesen Magyarországon vesz elgőzött a háborús kudarc miatt. Sajnos a magyar fegyveres erők gyengesége könnyű célponttá teszi hazánkat, és az is felettébb kétséges, hogy szövetségeseink

segítenének-e. Ezért kellene a Mi Hazánk Mozgalom szerint, hogy inkább itthon állomásozzanak és gyakorlatozzanak a honvédek az izraeli határ, Irak vagy éppen Csád helyett.

Nem kellene beavatkozzunk, állást foglaljunk egyik háborúban sem. Nem kellene kiállnunk Ukrajna területi integritása mellett. Nem kellene diplomáciailag támogatnunk Izraelt sem a palesztinok elleni háborúban. De a háborús örület sajnos magával ragadta a magyar kormányt is, pedig történelmi hiba provokálni az oroszokat például a NATO-bővítéssel, amit itt nagykoalíciósan már megszavaztak Finnország esetében, és amire készülnek ismét Svédország tekintetében is; hiba volna a háborús veszélyhelyzet fenntartása is, és ezzel provokálni tovább az oroszokat egyfajta katonai készülődéssel, amit egy ilyen háborús veszélyhelyzet kihirdetése, illetve fenntartása is jelent.

Tisztelt Országgyűlés! Az új világrend kiszolgálása helyett és a háború kiszélesítése helyett a függetlenségünk, semlegességünk, ezáltal a béke előmozdítására volna inkább szükség a Mi Hazánk Mozgalom szerint. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, ezért a vitát lezárom.

(15.20)

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt időkeretében. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Öné a szó, Répássy Róbert államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szeretném a vita kereteit olyan mértékben kitéríteni, mint ahogyan Novák Előd képviselő úr azt megtette. Tehát úgy gondolom, hogy nem ennek a vitának a keretei között kell megbeszelnünk Magyarország külpolitikáját, vagy akár a világ eseményeiről, a világpolitikáról alkotott véleményünket nem most kellene kicserélni. Ezért én szeretném azt leszögezni, hogy a Novák Előd képviselő úr által elmondottak is alátámasztják, hogy a veszélyek korát éljük, igen veszélyes időszak az, amiben most élünk. Erre a megoldás ez a bizonyos veszélyhelyzet kihirdetése, amire az Alaptörvény lehetőséget ad.

Szemben tehát a képviselő úr kiindulópontjával, már rég nem a Covid-járvány következményeiről szól ez a törvényjavaslat, hanem az időközben a szomszédunkban bekövetkezett súlyos háborús helyzetéről, a háború következményeiről szól; és nemcsak a következményekről szól, hanem annak az elhárításáról, arról, hogy a magyar kormány, a magyar Országgyűlés megtalálja a megfelelő eszközt arra, hogy hogyan hárítsuk el, hogyan védjük meg a magyar embereket a veszélyek következményeitől.

Én arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy mindenképpen a törvényjavaslat céljait tartsa szem előtt. Lehet, hogy a megoldásokban, a részletkérdésekben van közöttünk vita, de azt nem vitatja senki sem, hogy olyan helyzetben élünk, olyan helyzet alakult ki közvetlenül Magyarország szomszédságában, ami miatt valamit lépniünk kell. Ez a „valami lépés” nem más, mint az Alaptörvény 51. cikkének az alkalmazása. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 45 perctől folytatjuk határozathozatalokkal a munkánkat. Addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 15.22 - 16.47)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Kérem, foglalják el helyüket és ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Ruandai Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló, T/5653. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/5653/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét tartalmazó részéhez a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5653. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, 15 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyar Honvédség csádi katonai szerepvállalásáról** szóló, H/5650. számú határozati javaslat zárószavazása. Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Mi Hazánk képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőjének indítványa. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosító javaslat fenntartásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 7 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, és az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslat elfogadásához az Alaptörvény 47. cikkének (2) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5650. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 143 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló, T/5661. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat elfogadásához az Alaptörvény 51. cikkének (4) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5661. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 131 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! A határozathozatalok végére értünk. Most az **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Arató Gergely képviselő úr és Kálmán Olga képviselő asszony, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mégis hogy képzelik ezt?**” címmel. Kálmán Olga képviselő asszony fogja előterjeszteni. Parancsoljon, öné a szó.

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön 8 éve több száz millió forintért hirdette: ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját! Ön becsapta a magyarokat. Akkor bevándorlás elleni hisztériát keltett, mindenkit migránsokkal riogatott, most viszont éppen ön hozza be a vendégmunkásokat; nem Gyurcsány, nem Soros, nem a gyíkberek, nem a CIA, hanem ön.

(16.50)

Vajon hogyan jellemezte volna 2015-ben a mai önmagát? Valahogy úgy, hogy ön egy migrációt támogató miniszterelnök, aki bevándorlóországot csinál Magyarországból. Ön azt is hirdette, idézem:

„Ha Magyarországra jössz, be kell tartanod a törvényeinket.” Azóta kiderült, hogy ez sem volt igaz. Önök kiengedték a magyar börtönökből az elítélt embercsempészeket. Magyarországra pedig a mai napig tízezrével özönlenek az EU-n kívüli vendégmunkások; előbb csak az akkugyárakba, az egészségre veszélyes üzemekbe - de aztán, ki tudja? Előbb vagy utóbb sok olyan magyar ember munkája sem lesz biztonságban, aki még ma nem is sejti, hogy le akarják cserélni egy még olcsóbbra. Mert a kulcs valójában ez: önök olcsó munkaerővel akarják kiszolgáltatni a leggazdagabb nagyvállalatokat és multikat. Ha pedig már az Unió második legrosszabb fizetését hazavívó magyarok is drágák, akkor jöhetnek a Fülöp-szigetekiek, a mongolok, az indiaiak, a kínaiak.

A milliárdos elitnek és a multinacionális cégeknek teljesen mindegy, hogy magyarok vagy EU-n kívüli vendégmunkások dolgoznak náluk. Őket csak a profit érdekli, így ők mindig az olcsóbbat fogják választani. Ezért jövátételten bűn, hogy ön a multik szolgálatában az olcsó munkaerőre építette a gazdaságpolitikáját. Ennek pontosan az a vége, hogy előbb-utóbb mindig lesz olcsóbb munkaerő, akár azon az áron, hogy a világ másik feléről kell majd idehozni. Árulja el, miniszterelnök úr, hány vendégmunkást akar még behozni Magyarországra! (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Ezt a kérdést hamarosan részleteiben is módunk lesz megvitatni, tekintettel arra, hogy a kormány betervezte az új idegenrendészeti törvényt a tisztelt Ház elé, és annak keretében a Magyarországon való tartózkodás összes jogcímét át fogjuk tekinteni. Szívesen várjuk, látjuk a képviselő asszony indítványait is.

Kiindulópontként annyit tudok mondani önnek, hogy Magyarország továbbra is a magyaroké, vendégmunkásokat Magyarországra csak a legszigorúbb szabályok mellett lehet behozni. Az első számú szabály az, hogy csak azokra az álláshelyekre lehet behozni, amelyeket magyarok nem töltenek be. Minden egyes álláshely esetében először meg kell vizsgálni, hogy van-e magyar munkavállaló, ha van, őt kell alkalmazni. Ha nincs, akkor lehet vendégmunkásban gondolkodni.

Úgyhogy a magyar kormány továbbra is kitart amellett, hogy Magyarország a magyaroké, a munkahelyek a magyarokat illetik meg, ennek megfelelően Magyarországon ma annyian dolgoznak, annyi magyar ember dolgozik, mint korábban Magyarország történetében még sohasem. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Kálmán Olga képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KÁLMÁN OLGA (DK): Ajjaj, miniszterelnök úr, hát, sajnálom, mert mind a ketten tudjuk, hogy megint nem mondott igazat, hiszen jelenleg is folyik a toborzás a Távol-Keleten. Az ön kormányzása - kormányzás, ahhoz, mondjuk, kormányozni kellene -, az ön uralkodása alatt (*Felzúdulás a kormánypartok soraiban.*) már 700 ezer magyar hagyta el a hazáját, és ön még most is, még ebben a helyzetben is semmi másra nem tud gondolni, mint a saját hatalmának megtartására? A mérhetetlen hatalomimádatában mi mindent képes még feláldozni? Feláldozta az oktatást, az egészségügyet, elűzte a magyarokat, a cimborái szákszámra hordják haza a közpénzt.

Hát, mi ez, ha nem hazaárulás?! Mindeközben ön kétes hírű diktátorok kezét szorongatja, idegesen ficereg egy karosszékekben, ráadásul Putyin cimborájának hitt - hát, nem is tudom - harcostársa hozatja nyilvánosságra ezeket a felvételeket? Gondolt már arra, hogy ne diktátorok, ne milliárdos elit, hanem a magyarok érdekeit képviselje?

A mai napon mutatjuk be a szociáldemokrata programunk munkaügyi fejezetét. (*Felzúdulás a kormánypartok soraiban.*) Ha gondolja és érdekli a téma, szorítunk önnek egy helyet Dunakeszin, mert ott megtudhatja, hogy milyen az a kormány, ami magyar, európai és szociáldemokrata. Köszönöm. (*Taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Próbáltam követni az okfejtés logikáját, tisztelt képviselő asszony, de csak arra jutottam, hogy talán Cseh Tamás illik ide leginkább, amikor önt hallgatom, hogy „fejemben összekeveredtek a féldecik, s kormányzatok”. (*Derűtség a kormánypartok soraiból.*) Én azonban szívesen emlékeztetném önt arra, hogy amikor önök voltak kormányon, akkor 600 ezer magyar ember vesztette el a munkahelyét. Amikor önök, a nagy szociáldemokraták kormányon voltak, 600 ezer ember vesztette el a munkahelyét.

A vendégmunkásokról pedig csak annyit, hogy az önök szövetségéhez tartozó főpolgármester most alkalmazott 13 külföldi vendégmunkást buszsofőrnek. Oda interpelláljon! (*Kálmán Olga: Csak 13-at? - Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Miért rúgta ki a Nemzeti Múzeum főigazgatóját?**” címmel. Hiller István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Ön ma kirúgta a Nemzeti Múzeum főigazgatóját. (*Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.*)

A főigazgató... - a radikális jobboldal tapsa az ön döntésének megfelelő és az ő szemszögükből helyes. (*Dr. Apáti István: Így van!*) Erről akarok beszélni. Arról akarok beszélni, hogy az indoklás szerint önök azt írták, hogy a főigazgató olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszonyát fenntartóként ellehetetlenítette. Ennek szólt a taps.

(17.00)

Na, azt akarom kérdezni, tisztelt miniszter úr, hogy milyen magatartást tanúsított a kirúgott főigazgató. (*Dr. Apáti István: Na, ez az!*) Azt még hozzáfűzték az indoklásban, hogy érdemei elismerése mellett rúgták ki.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi a gyerekkorunkból emlékezhetünk erre a szófordulatra (*Derűtség az ellenzéki sorokban.*), amikor is érdemei elismerése mellett valakit fölmentettek. Ennek a politikai lefordítása körülbelül úgy tűnik, hogy nyekk - ezt jelentette.

Arról van szó, tisztelt miniszter úr, hogy a World Press Photo sok tíz országot bejárt kiállítása nem tetszett, vagy ön politikai gesztust tesz a radikális jobboldalnak Magyarországon, hogy a szakmainak álcázott döntése mögött valójában az van, hogy kellenek azok a szavazók, akik egyetértettek az imént tapsolókkal? Szeretném, ha őszintén válaszolna. A döntése friss, biztos pontosan emlékszik a döntés meghozatalának pillanataira is. Kérem, válaszoljon! (*Taps az MSZP, a Momentum, a Párbeszéd, a DK és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Csák János miniszter úrnak. Megvárom, míg fölteszi miniszter úr a mikrofont. Minden rendben van. Miniszter úr, öné a szó.

CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt volt Miniszter Úr! Ön azt nagyon jól tudja miniszterként, szemben sok kollégájával, aki még nem vezetett semmiféle szervezetet, hogy a törvények betartása egy ország alapja. Mi lenne (*Arató Gergely közbeszól.*), ha mondjuk, az atomerőmű igazgatója azt mondaná, hogy ő válogat a törvények között, hogy melyiket tartja be, vagy a hadsereg egyik főtisztje, vagy bármely vállalaté.

Ez egy szuverén ország. Önök, a szuverén Országgyűlés hoztak egy törvényt. Ez a kormány hisz a hatalmi ágak elválasztásában (*Derűtség az ellenzéki sorokban.*), mi a végrehajtó hatalom vagyunk. (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Nem szakad le a plafon!*) Ezért minden állami vezetőnek kötelessége végrehajtani a törvényeket, akárki javasolja. Ha ön lát problémát, nyugodtan szóljon, és meg fogjuk vizsgálni. (*Derűtség a DK soraiban.*)

Képzelnék el, hogy az Egyesült Államokban 21 éves kor alatt nem lehet sört inni; 18 éves kortól lehet embert ölni, 21 éves kortól nem. (*Sic!*) (*Közbeszólások az ellenzéki sorokban.*) Tőlem minden alkalommal elkérik a személyi igazolványomat azért, mert ez

a törvény. Valaki mondott valamit erre az Egyesült Államokban? Nem, mert az Egyesült Államok azért erős és azért befolyásos hatalom a világban, mert betartják a saját törvényeiket. Úgy választjuk ki az intézményeink vezetőit (*Szabó Szabolcs: Szánalmas!*), hogy hiszünk abban, hogy képesek megszervezni a munkájukat. De az, hogy azt mondja valaki, hogy nem tudom betartatni a törvényt, nekem eléggé nehéz érzéseket okoz.

Végezetül hadd idézzem Széll Kálmánt, akinek a jelmondata az volt: törvény (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), jog, igazság. Van egy törvényünk, az megalkotja azt, hogy milyen jogrendszerben élünk (*Szabó Szabolcs: Hátszabály szerint vége a felszólalásnak!*), és azt be fogjuk tartani, és ez az igazság. (*Szabó Szabolcs: De akkor tartjuk be!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. (*Dr. Brenner Koloman: Mondjon le! Alkalmatlan!*) Egyperces viszonzásra Hiller István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Nekem fontos példa az Egyesült Államok, de nekem ez a hazám. Én azt akarom, hogy ez az ország szabad legyen. A szabadsághoz egyébként az egyetemi autonómia éppúgy hozzátartozik, mint a művészeti szabadság, a kiállítás szabadsága és a kiállítás megtekintésének szabadsága. Tudniillik a szabadsághoz hozzátartozik, hogy úgy neveltem a gyermekemet, hogy tudja, mi az érték, és mi nem. És nem szeretném, ha egy hatalom, legyen bárki hatalma, bármely miniszter minisztersége alatt mondaná meg, hogy mi a jó, és mi a nem. Azt szeretném, hogy egy olyan környezetben, egy olyan szabad Magyarországon élhessünk, amikor minden magyar szülő, minden magyar család, minden nagypapa és nagymama jó érzéssel tudja úgy nevelni a gyermekét, hogy az majd el fogja tudni dönteni 16 évesen, mi a jó, és mi a szép.

Amikor én voltam miniszter, nem akartam megmondani senkinek, hogy mi a jó, mi a szép. Ehhez képest L. Simon László a miniszterségemről könyvet írt. Azt gondolom, az ön miniszterségéről is fog írni könyvet (*Derűtség az ellenzéki sorokban.*), őszintén remélem, hogy hasonló hangfelvételben. Köszönöm szépen, hogy nemcsak hogy meghallgat, hanem a gondolataimat érdemben elfogadva válaszol ismét. Köszönöm szépen. (*Taps a DK, az MSZP, a Momentum, a Párbeszéd, a Jobbik és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Csák János miniszter úr a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Én nem azért vagyok miniszter, hogy könyvet írjanak rólam. Én egyszerűen úgy, ahogy klasszikusan hívják a minisztert, én itt egy szolga vagyok, az önök és a nép szolgája (*Közbeszólás*

az ellenzéki sorokból: A Fidesz!), aki végrehajtom az önök által hozott törvényeket.

L. Simon László, ahogy mondta, írt önről egy könyvet. Azt az utolsó mondatot kicsit lazán idézte. Én azt mondtam abban a mondatban, hogy a pályája elismerésre méltó, mint lebegő értelmiségi, mint borász (*Derűtség az ellenzéki sorokban.*), mint népfőiskolavezető, mint tévéasztár (*Derűtség és közbeszólások az ellenzéki sorokban.*), de sajnálatos módon vezetőnek alkalmatlan. Aki nem tudja betartatni a törvényeket, az alkalmatlan erre. (*Dr. Brenner Koloman: Tisztelt elnök úr, minisztercserét javasolnék!*)

Egyébként pedig (*Közbeszólások az ellenzéki sorokból. - Az elnök csenget.*) a szabadsággal teljesen egyetértek. Ez a kormány a szabadság kormánya, mégpedig az egyéni szabadság és az alkotmányos szabadság védelmezője (*Közbeszólások az ellenzéki sorokból. - Dr. Brenner Koloman: Elnök úr, vegye el a szót a miniszter úrtól, mert ez már... - Az elnök csenget.*), ezért dolgozunk. Nagyon szívesen beszélgetek tovább miniszter úrral majd a folyosón. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf képviselő urak, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!**” címmel. Bedő Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm a szót. Wittmann Rudolf 27 évesen, 2023 októberében hunyt el. Tóth Andrij 1993-ban született, szintén most októberben halt meg. Bobik Roman 30 évesen, 2023 őszén halt meg. Szegedi Iván 1972-ben született, 2023 szeptemberében halt meg, felesége és két gyermeke várta otthon. Lengyel Ottó 43 évesen, 2023 áprilisában halt meg, felesége és kislánya gyászolja. Ők mind magyarok voltak, akik nem balesetben haltak meg, nem természetes halált haltak, hanem megölték őket. Orosz katonák ölték meg őket abban a háborúban, amelyet Vlagyimir Putyin indított Ukrajna ellen másfél éve. Az a Putyin, akivel ön a mai napig szoros kapcsolatos ápol. Az a Putyin, akivel ön pár hete boldogan, mosolyogva találkozott, tárgyalt, kezét fogott.

Mondjuk ki az igazságot: miközben kárpátjai magyarok esnek el a fronton, ön azzal az emberrel parolázik Kínában, aki felelős a halálukért. Rég látott ekora árulást a magyar nemzet!

Miniszterelnök úr, ha már volt bátorsága leülni az orosz vezetővel, vajon ahhoz is volt bátorsága, hogy feltegye neki a kellemetlen kérdéseket? Esett szó a találkozójukon az orosz agresszióban elhunyt kárpátjai magyarokról? Vagy megkérdezte Putyintól, hogy mikor hagyja el egyszer és mindenkorra Ukrajna szuverén területét a csapataival? Volt bátorsága ahhoz, hogy megkérdezze, ugyan miért nevezték '56-os hőseinket, szabadságharcosainkat fasisztának? (*Menczer Tamás: Már rég elmondta!*) Brüsszellel mindig olyan

kemény. Vajon ezen a megbeszélésen is olyan kemény volt? Bízom benne, hogy a válaszából kiderül. Köszönöm. *(Taps az MSZP, a DK, a Momentum, a Párbeszéd, a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Először is a magyar kormány és a kormánypárti képviselők folyamatosan követik a kárpátaljai magyarok részvételét az orosz-ukrán háborúban, és mi is imádkozunk, és együtt érzünk a családtagokkal, illetve azokért, akik elhunytak. Nagy veszteség ez Magyarország számára, megkülönbözteti ez a körülmény Magyarországot az összes többi európai uniós tagállamtól. Tehát mi nem beszélünk erről a konfliktusról mint egy tőlünk távol zajló háborúról, hanem megéljük ezt a konfliktust, mert ebben a háborúban magyarok is meghalnak, nem magyar állampolgárok, de magyar származású magyarok is.

(17.10)

Ezért meggyőződésem, hogy nemcsak Európának, hanem azon belül Magyarországnak és a kárpátaljai magyaroknak különösen is az az érdeke, hogy minél hamarabb tűzszünet és béke legyen. Ezért Magyarország mindent meg fog tenni a jövőben is annak érdekében, hogy minél hamarabb tűzszünet legyen, a tűzszünetet pedig béketárgyalások kövessék. Minden más politika, amely nem a tűzszünetet és nem a békét célozza meg, a háború folytatását jelenti, a háború folytatása pedig áldozatokat jelent, közöttük magyar áldozatokat is.

Sajnálom, hogy az önök pártja háborúpárti. És miután háborúpárti, csak veszélyt hoz a kárpátaljai magyarokra. *(Tordai Bence: Szégyellj magad! - Rétvári Bence: Így van!)* Ezért azt javaslom, hogy ha már ön tudatában van annak, hogy magyarok is meghalnak Kárpátalján, támogassa Magyarországnak azt a külpolitikáját, amely arra törekszik, hogy minél hamarabb tűzszünet és béke legyen. Csak így lehet megmenteni a magyar és a nem magyar életeteket. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Lázár János: Így van! - Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Bedő Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm. Miniszterelnök úr, tisztelje már meg annyival a magyar embereket, hogy ad egy egyenes és őszinte választ, és nem mellébeszél! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)*

Ha már elment Kínába, hogy fényesre törölgesse Putyin hátsó felét *(Rétvári Bence: Óvatosabban!)*, akkor legyen annyi magában, hogy ad egy egyenes választ! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból,*

többek között: Hogy képzeled? - Szégyen! - Az elnök csenget.) Válaszoljon arra, hogy hogyan képviselte a magyar érdekeket ezekben a kérdésekben! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a szófordulatait igyekezzen a parlamenti körülményekhez illeszteni az elkövetkezőkben *(Bedő Dávid: Hát, pont ezt csináltam.)*, mert különben kénytelen vagyok a házszabály előírásainak megfelelően intézkedni. És javaslom, hogy egyszer már olvassa el, legyen szíves, a házszabályt. *(Hangok a kormánypárti padsorokból: Óóó! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Magyarország minden lehetséges fórumon, keleti és nyugati fórumon egyformán a tűzszünet és a béke mellett áll ki.

Most egy nehéz időszakban vagyunk Nyugaton, mert nyilvánvaló, hogy ez a stratégia, amelynek a jegyében - Magyarország helyzetértékelésével és szándékával ellentétben - a nyugatiak belebocsátkoztak ebbe a háborúba, megbukott. *(Szabó Szabolcs: Oroszország bocsátkozott!)* Az a stratégia, amely arról szólt, hogy az ukránok majd harcolnak, köztük a magyarok is, a vérüket adják a szabadságukért meg a hazájukért, mi pedig majd finanszírozzuk, és fegyvereket adunk nekik, ez a stratégia megbukott.

Új stratégia kell. Ha tűzszünetet és békét akarunk, új stratégia kell. A magyar külügy ennek érdekében dolgozik, ezen fogunk dolgozni a jövőben is. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman képviselő úr és Lukács László György frakcióvezető úr, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?”** címmel. Megadom a szót Lukács László György frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön pár héttel ezelőtt elutazott Kínába, ott a Kínai Kommunista Párt vezetőjével találkozott, illetve találkozott Putyinnal is. Azt, hogy mi történt, és mi ennek a hozadéka és a vívódást meghagyom önnek, illetve az 1989-es ruszkiellenes önmagának, hogy mégis mit szűr le abból, hogy ott a Kommunista Párt vezetőjével és Putyinnal találkozott.

Ami engem jobban érdekel, az ennek a gazdasági aspektusa. Ugyanis távolról nézve ez úgy tűnik, hogy ön elutazott Kínába, és ott személyesen adott át meghívót ottani munkásoknak, hogy Magyarországra érkezzenek, dolgozzanak. Hogy világosan beszéljünk: mi ezeket migránsmunkásoknak tartjuk, ezeket azért hozzák és azért szervezik az országba, hogy elvegyék a

magyar emberek munkáját *(Dr. Brenner Koloman: Így van!)*, hogy alacsonyan tartsák a béreket, és ha ők letelepszene, akkor meg fogják változtatni Magyarország kultúráját.

Az világosan látszik, hogy ön gazdasági körökkel egyeztetett, és azt is tudjuk, és az is látszódik az ön elmondásából, hogy valamiféle kvótát tűztek ki, ugyanis ön és a gazdaságfejlesztési minisztere is 500 ezer új munkahelyről beszélt, amely munkahelyekre idegen munkásokat várnak. Így hát, világosan kell most beszélni, és tisztázni kell, hogy amikor ön október 23-a előtt a Kínai Kommunista Párt vezetőjével egyeztetett, akkor miben állapodtak meg, hány ezer ember, akit akarnak, hány tízezer vagy százezer, mennyi, tisztelt miniszterelnök úr, a kvóta, amit ide akarnak hozni a migránsmunkásokból.

Hozzáteszem, szerintünk ez veszélyes, egyetlen ilyen munkásra nincs szükség Magyarországon, Magyarország dolgozóira, a magyar bérekre és a magyar kultúrára egyaránt veszélyesek. Így hát, abban bízunk, hogy ön semmifajta ilyen kvótát nem vállalt, mert az Magyarország elleni árulás lenne. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Megismétlem azt, amit a DK-s képviselőtársamnak mondtam: Magyarország a magyaroké, és a magyarországi munkahelyek is a magyarokat illetik meg.

Látom, hogy ön rendszeresen valami 500 ezer munkavállalóról beszél külföldről. Ez egy olyan javaslat - nem tudom másképp értelmezni az ön szavait -, amit mi nem fogadunk el. Pont fordítva: Magyarországon arra van szükség, hogy folytassuk azt a politikát, amit elkezdtünk. 2010-hez képest egymillióval több magyar ember dolgozik Magyarországon. 2010-ben a foglalkoztatottság 57 százalék volt, ma 75 százalékos. *(Lázár János: Így van!)*

A törvények világosak: csak annyi vendégmunkás jöhet Magyarországra, amennyi betöltetlen álláshely van. Ezt a törvényt minden kompromisszum nélkül érvényesíteni is fogjuk. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Lukács László György frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ezeket a számokat önöktől hallottuk, tehát az ön minisztere, illetve ön mondta a gazdasági kamara évadnyitóján. Egyébként Parragh Lászlóról egyszer majd külön beszélhetünk, hogy mennyire hasznos Magyarországnak. Ha másért nem, az ilyen elszólásokért az ő rendezvényei hasznosak.

De hogy világosan látszódjon, tisztelt miniszterelnök úr: mi azt látjuk, hogy önök elhatározottak ebben. Önök hoztak egy könnyítő jogszabályt, egy olyan

törvénytervezetet, amellyel könnyen lehetett volna őket behozni. Ettől most elálltak, de ez egy veszélyhelyzeti rendeletnek köszönhető, ez bármikor hatályon kívül helyezhető. Tehát továbbra is itt lebeg felettünk ez a veszély.

És mi azt látjuk, hogy túl azon, hogy lehetővé tették, önök zöld utat adtak, zöld lámpát mutattak ezeknek a migránsmunkásoknak, olcsó ázsiai migránsmunkásoknak, akik teljesen eltérőek a magyar kultúráról és a magyar emberek szokásaitól.

Tehát mi továbbra is úgy látjuk, hogy ebben szigorú fellépésre van szükség, sőt, tisztelt miniszterelnök úr, el kell odáig menni, és meg kell fontolni, hogy akár meg kell kérdezni az embereket, hogy szeretnének-e együtt élni ilyen migránsmunkásokkal, mert mi úgy tapasztaljuk, hogy nem szeretnének együtt élni.

Így tehát azt javaslom önnek, fontolja meg, hogy legyen ebben népszavazás, és az emberek maguk mondassák el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy együtt akarnak-e ilyenekkel élni vagy nem, hagyják-e, hogy elvegyék a munkájukat, hagyják-e, hogy alacsonyak legyenek a bérek, vagy egyébként azt akarják önöktől, és ez a Jobbik-Konzervatívoknak is a terve, hogy tisztességes fizetést kapjanak az emberek. És ehhez szükségünk van az Európai Unióra is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Tehát megismétlem: ez az 500 ezer munkavállalóra vonatkozó javaslat az önök javaslata, ezt önöktől halljuk, ehhez viszonyulunk, nem értünk vele egyet. Azt javasoljuk a Jobbiknak, ne akarjanak behozni 500 ezer vendégmunkást Magyarországra *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)*, hanem kövessék azt a törvényt, ami szerint csak annyi vendégmunkás jöhet Magyarországra *(Dr. Brenner Koloman: ...államtitkár úrnak tetszett mondani? - Az elnök csenget.)*, amennyi betöltetlen álláshely van.

A magyaroknak nem kell együtt élniük a vendégmunkásokkal *(Dr. Brenner Koloman: Dehogynem! Már most...)*, különös tekintettel arra, hogy csak korlátozott ideig tartózkodhatnak Magyarországon - amit majd meg fogunk vitatni hamarosan az idekerülő törvény vitájában -, kettő vagy három évig, és utána el kell hagyniuk az országot. A világban van körülbelül néhány tucatnyi vendégmunkás-szabályozással foglalkozó törvény, ezeket mi áttekintettük, és megalkottuk Magyarország legszigorúbb idegenrendészeti törvényét, amit be fogunk terjeszteni a Ház elé, önök ezt megvitathatják, és kérem, hogy majd szavazzák is meg. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője *(Moraj a kormánypártok*

soraiban.), azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Tordai Bence képviselő úr a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Önök szeptemberben beruházási célterületté nyilvánítottak Soroksár környékén 580 hektárt. Hogy jól értsék, ez kb. 812 foci-pálya területe. Az az első kérdésem, hogy ha Magyarország klímabajnok, akkor helyénvalónak tartja-e, hogy 580 hektárnyi termőföldet, erdőt, természetvédelmi területet lebetonoznak és tönkretesznek.

A második kérdésem, hogy miután kiderült, hogy az ön veje, Tiborcz István 2022 augusztusában bevásárolta magát, gyakorlatilag felvásárolta ezt a területet, majd az önök kormánya ezek után minősítette át beruházási célterületté, lát-e erkölcsi vagy büntetőjogi problémát ebben az eseménysorozatban.

Ugye, tudjuk, hogy ön üzleti ügyekkel nem foglalkozik, de azért Sencsenben mégiscsak a BYD cég vezetőivel tárgyalt.

(17.20)

És erre vonatkozik a harmadik kérdésem, hogy meg tudja-e erősíteni, hogy a kínai BYD érkezik oda, erre a területre egy autógyárral, hozzá esetleg akkumulátorgyárral, vagy amit még ilyenkor oda szoktak telepíteni.

A negyedik kérdésem pedig, hogy mit üzenne a dél-budapesti agglomeráció lakóinak, az Mo-s környékén élőknek, akik már most sem tudnak közlekedni (*Balla György: Cseréljenek főpolgármestert!*), és akik számára ez az 580 hektárnyi gigaberuházás napi 6-8 ezer kamionnyi pluszforgalmat fog generálni, és teljesen tönkretesz az életlehetőségeiket.

Négy konkrét kérdés, szeretném, ha négy nagyon konkrét választ kapnánk rá. Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Képviselő úr pontosan idézett engem, valóban az a helyzet, hogy a kormány nem foglalkozik üzleti ügyekkel. Tehát, hogy konkrétan hol, milyen beruházást ki valósít meg, azt javaslom, hogy forduljon az ágazati miniszterhez vagy hatóságához, ott tudnak erre önnek választ adni, esetleg a földterület tulajdonosához.

Amit biztosan tudok mondani önnek, hogy a magyar állam oda semmilyen beruházást nem tervez. Azt is biztosan tudom mondani önnek, hogy valóban van egy versenyfutás a kínai autógyár építése érdekében. A nyugat-európai országokkal futunk versenyt, ideértve Franciaországot is. Nem tudom, hogy megnyerjük-e, ez majd decemberre a beruházó döntésének megfelelően ki fog derülni. Nincs tudomásom arról, hogy erre a területre lenne egyébként a versenyfutás végeredményeképpen tervezve a gyár. Úgy tudom,

hogy a magyar kormány továbbra is arra törekszik, hogy ezeket a nagyberuházásokat a területfejlesztés logikája mentén helyezze el az országban.

Fölidézem, hogy Magyarország 2010 előtt kelet-nyugat-megosztottságtól szenvedett. Az elmúlt 13 év iparpolitikájának következtében Kelet-Magyarország rohamléptekkel zárkózik föl, és sikerül megszüntetnünk - azt hiszem legalábbis, hogy hamarosan sikerül megszüntetnünk - az ország keleti és nyugati része közötti különbségeket. Ha minden tervünket meg tudjuk valósítani, akkor Kelet-Magyarország föl fog zárkózni Nyugat-Magyarország színvonalára.

Ezért a további beruházásokat a terveink szerint Magyarország déli részére szeretnénk irányítani, mert az új megosztottsága a területfejlesztés Magyarországnak többé nem a kelet-nyugat, hanem az észak és dél, ezért, ha tudjuk, a beruházásokat déli irányba, Dél-Magyarország irányába szeretnénk vinni. Ez nem illeszkedik abba a tervbe, amelyről ön beszél, hogy Soroksárra kellene vinni bármilyen állami beruházást. Nem értek vele egyet, Soroksárra nem akarunk vinni semmilyen állami beruházást. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Tordai Bencét illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Miniszterelnök úr, ez elég kiábrándító volt. Nem azt mondtam, hogy állami beruházás fog ott történni, azt mondtam, hogy az állam, illetve a kormány beruházási célterületté nyilvánította ezt a területet, tehát valaki, magánbefektetők oda beruházásokat fognak hozni, és ez az önök feltett szándéka.

Az, hogy a kormány üzleti ügyekkel nem foglalkozik, ez nagyon vicces, mert van külön külgazdasági miniszter, aki mást sem csinál, mint üzleti ügyekkel foglalkozik, és beruházókat próbál hozni Magyarországra, ha akarjuk, ha nem, és mondom, ön is Sencsenben a BYD vezetőivel tárgyalt. Akkor miről tárgyaltak, az időjárásról? Tényleg jó lenne, ha beszámolna Magyarország választóinak arról, hogy milyen ügyekben jár el külföldi befektetőkkel tárgyalva, ha nem üzleti ügyekben. És azt is jó lenne tudni, hogy akkor a saját családja gazdagodása a cél, a szempont, vagy esetleg vannak ezen túlmutató érdekek is.

Továbbra is várnám a választ arra, hogy akkor mit üzen a dél-pesti agglomeráció lakóinak, akik baromira nem szeretnék azt a 600 hektárnyi beruházást ott a környékükön (*Zaj a kormánypartok soraiban.*), se Soroksáron, se Gyálon, se a környékén. (*Nacsá Lőrinc: Még Szabó Rebeka sem tapsolt.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra miniszterelnök úr a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is, ha már szóba hozta a soroksáriakat, tisztelettel köszöntjük őket is, és azt javasoljuk nekik, hogy továbbra is

tiszteljük meg a kormányt a bizalmukkal a következő választáson. Azt javasoljuk nekik, hogy válasszunk új főpolgármestert, válasszunk olyan főpolgármestert, aki Soroksár érdekét is tudja képviselni, s nem feledkezik el a város külső területeiről. Azt kérjük a soroksáriaktól, hogy továbbra is bízzanak bennünk, minden döntésünkkel kizárólag az ő jólétüket fogjuk szolgálni a jövőben éppúgy, mint a múltban.

Egyébként a nagyberuházásokat nem tekintjük üzleti kérdéseknek, a nagyberuházások nemzetgazdasági kérdések, mint az előbb is sikerült talán elmondanom. Az ország nemzetgazdaságának jelentőségét emeli meg egy olyan beruházás, amely egyébként a kormány támogatását ez esetben nem Soroksáron, hanem majd Dél-Magyarországon - reményeim szerint - élvezni fogja, ha sikerül ebben a versenyben legyőznünk olyan országokat, mint például Franciaország. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Toroczkai László képviselő úr, a Mi Hazánk frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért asszisztál a globális tervekhez, Miniszterelnök úr?”** címmel. Toroczkai László frakcióvezető úr a szó. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök úr, ön, illetve önök, úgy tűnik, hogy teljesen feladták azt a háborúellenes, békepárti és szavakban legalábbis magyar érdekek melletti politizálást, amit az ukrajnai háború kapcsán képviseltek, hiszen az izraeli-gázai háború kapcsán önök egyértelműen a háború és Izrael oldalára álltak, tették ezt ráadásul olyan kritikátlanul és olyan szolgáló módon, ami példátlan az egész világon.

Tehát az, hogy itt, Magyarországon az Országgyűlés elfogad egy olyan politikai nyilatkozatot ebben a kérdésben, amellyel kapcsolatban kizárólag az egyik felet, az izraeli nagykövetet hívják meg, és ezzel egy időben, ami még ennél is súlyosabb, a Külügyi Bizottság meghallgatására kizárólag az izraeli nagykövetet hívják meg, hogy egyoldalúan elmondja az ő álláspontjukat, és még ez sem elég önöknek, még ráadásul felajánlják azt, hogy Izrael a hátralévő Európa-bajnoki futballmérkőzéseit is Magyarországon játssza le, ez, még egyszer mondom, példátlan.

Tehát önök egyedül maradtak az ENSZ-ben is az Amerikai Egyesült Államokkal és Izraellel *(Dr. Rétvári Bence: Így maradtunk egyedül!)* akkor, amikor elutasították azt az ENSZ-határozatot, ami humanitárius tűzszünetet sürgetett. Önök ezzel akár a terrorizmus célpontjává tehetik Magyarországot. Önök ráadásul Magyarország gazdasági érdekei ellen cselekszenek, hiszen látható, hogy nem a világ felével, a világ háromnegyedével szemben állnak ebben a kérdésben. Ez nem lehet Magyarország érdeke.

Nagyon érdekes, hogy ebben a kérdésben ráadásul kialakult megint a nagykoalíció, hiszen önök egyetértenek, a Fidesz, a DK, a Jobbik és minden párt,

egyedül a Mi Hazánk Mozgalom az, amely kimondja, hogy a terrorizmus minden fajtáját elutasítjuk, tehát azt is, amikor izraeli civileket mészároltak le, izraeli civileket túsul ejtettek, ugyanúgy, mint ahogy elutasítjuk azt is, amikor most gázai civileket mészárolnak.

Miniszterelnök Úr! Az ENSZ főképviselője szerint legalább háromezer gyermeket lemészároltak Gázában, és önök némák. Hogyan tud így tükörbe nézni, miniszterelnök úr? *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is a tények kedvéért rögzítsük, hogy Magyarország semmilyen álláspontjával nem maradt sehol sem egyedül. Az ENSZ-ben olyan országokkal szavaztunk együtt, mint Németország, Ausztria, Horvátország és Csehország; ezt nem nevezném egyedül maradásnak. Ez egy közép-európai blokk. Biztosan megvan az okuk ezeknek az országoknak, hogy hasonló módon gondolkodjanak hasonló történelmi kérdésekről. Úgyhogy mi ezt büszkén vállaljuk természetesen, és a többi országgal - mármint az itt felsorolt országokkal - együtt fogunk működni a jövőben is közös álláspontok kialakítása érdekében.

Ami a dolog lényegét illeti. Terrortámadás történt egy országgal szemben. Ezt a terrortámadást egy terrorszervezet hajtotta végre. Minden országnak, amelyet így megtámadnak egy terrorakcióval, joga van az önvédelemhez, és joga van gondoskodni arról, hogy ez a jövőben ne fordulhasson elő. Persze mindezt úgy kell tennie, hogy a lehető legkisebb veszteséget okozza a vele szemben állók emberéletében. Túsok vannak ezenkívül azon a területen, közöttük magyarok is vannak, őket onnan mindenképpen ki akarjuk hozni. Magyarország álláspontja teljesen egyértelmű: a terrornak nincsen helye, s a terror semmire sem megoldás.

Magyarország igenis békepárti álláspontot képvisel ebben a kérdésben, mert azt szeretnénk elérni - amit a külügy blablanyelvén deeszkalációnak neveznek -, hogy ez a konfliktus, ami ma egy terrorszervezet és egy állam, nemzetközileg elismert állam konfliktusa, ne váljon két nemzetközileg elismert vagy akár több állam konfliktusává. Ez az igazi veszély, ami fenyeget bennünket, és ezt kell elkerülnünk, a magyar diplomácia ennek érdekében dolgozik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Toroczkai László frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Miniszterelnök Úr! Azok a képek, azok a videófelvevételek, amelyek most bejárják az egész világot a legalább háromezer

gázai gyermek lemészárlásáról, a civilek, a menekülttáborok bombázásáról, az pontosan a háború eskalációjához fog vezetni. A harmadik világháború robbanhat ki, ha nem áll le az izraeli hadsereg, azt kell megérteni, és ezért volt az ENSZ határozata tökéletes, amely azonnali tűzszünetet szorgalmaz.

(17.30)

A Mi Hazánk Mozgalom hadd tegye ehhez hozzá azt is szerényen, hogy nyilván a túsokat, az összes túszt azonnal el kell engedni (*Moraj és a kormánypartok soraiban.*), be kell fejezni az öldöklést mind a két oldalon. (*Közbeszólás a kormányparti padsorokból: Ez valahogy kimaradt!*) De nem halljuk ezt, és önök ne bújjanak az ENSZ mögé. Nem halljuk ezt önöktől (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), hiszen én most a miniszterelnök urat kérdezem.

Tehát a miniszterelnök úr miért nem szólal fel legalább a világ háromnegyede felé? Miért nem üzen? Miért nem üzeni azt, hogy elfogadhatatlan 3 ezer vagy akár még több, mert jelenleg is zajlik a menekülttáborok és a civilek bombázása, miért elfogadhatatlan az, hogy több ezer civilt és gyermeket lemészárolnak? Ezt várjuk a magyar kormánytól, mert ez Magyarország érdeke (*Az elnök ismét csenget.*), nemcsak biztonsági kérdés, hanem gazdasági kérdés is. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök úré a szó, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Minden civil élet erőszakkal történő elvétele elfogadhatatlan. Tehát megismétlem: minden civil élet erőszakkal való elvétele elfogadhatatlan. Magyarország éppen azért dolgozik, hogy a konfliktusból - megismétlem - ne legyen államközi konfliktus.

Ami a túsokat illeti, Magyarország tett indítványt az ENSZ-ben folyó vitánál ehhez a határozathoz, és azt kértük, hogy meg tudjuk szavazni, tegyék bele ezt a mondatot, hogy a túsokat haladéktalanul szabadon kell engedni, de nem voltak hajlandóak. Hogy szavazhattunk volna meg egy határozatot, miközben magyar túsok vannak ott, és nem hajlandók ezt betenni abba a határozatba? Hogy szavaztuk volna meg?! Milyen nemzeti pártot képviselnek itt maguk?! Amit önök javasolnak, az a magyar emberek érdeke, a magyar túsok ellen lett volna. Gondolják át legközelebb!

A külpolitika bonyolult terület, akkor merészkedjenek oda, hogyha értik, hogy mit beszélnek! (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?**” címmel. Csárdi Antal képviselő úré a szó, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az utolsó, önnek címzett azonnali kérdés során az a meglepetés ért, hogy egyetértettünk. Az történt, hogy ön azt mondta, hogy igenis aggódik a magyar termőföldért, amikor ezekre a termőföldekre gyárakat telepítenek.

Azóta hetek és hónapok teltek el, és gyakorlatilag napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra jelentenek be újabb és újabb akkumulátorgyártó cégeket, és azt gondolom, hogy erről azért pontosan tudni kell, hogy ezek mindegyike környezetterhelést, környezetszennyezést és hulladékok sokaságát jelenti, elsősorban a magyar termőföldnek, és elsősorban a magyar vízkincset szennyezik el.

Azt gondolom, hogy egészen furcsa módon védi ön a termőföldet, a teremtett világ védelme nagyon furcsa módon jelenik meg az önök politikájában, hiszen első körben önök megpróbálták módosítani a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvényt, ahol lehetővé tették volna, hogy kaphasson állami támogatást az a szereplő, akit egyébként súlyosan megbírságotak környezetszennyezésért. Aztán ettől elálltak, ezután jött az a környezetvédelmi hatósági szerződésről szóló kormányrendelet, ami jelen pillanatban is hatályban van.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Miért gondolja azt, hogy a környezetvédelmi hatóság ellehetetlenítésével ön meg tudja védeni a magyar termőföldet? Honnan gondolja azt, hogy a hatósági rendszernek a kinyírásával meg lehet védeni a magyar vízkincset? Köszönöm. Várom válaszát tisztelettel. (*Taps az LMP, a Párbeszéd és a Momentum soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm. Azt hiszem, a jelen lévők többségével szemben én értem, hogy mit akart kérdezni. (*Derűtség a kormányparti padsorokból.*), csak az a probléma, hogy hármat kért az egyszerű. Kérdezett egyszerű, ha jól látom, egy államigazgatási eljárásrend-módosításról, kérdezett egyszerű arról, hogy mi van az akkumulátorgyárakkal és egyszerű a termőföld védelméről. Ez három különböző dolog.

Most, ha jól értem, akkor az utolsót, miután az volt az utolsó, érdemes előre sorolnom. Tehát arról van szó, hogy valóban, a magyar kormány teremtett magának egy lehetőséget arra, hogy bizonyos esetekben bizonyos szabályoktól el lehessen térni, és így bizonyos gyárak tudják folytatni a működésüket. Hogy ne rébuszokban beszéljek, ez a Dunaferr, erről beszélünk, erre gondolhatott ön. Tehát a Dunaferrt be kellett volna zárni.

A Dunaferrt meg kellett menteni, mert több ezer ember dolgozott ott. Bizonyos szabályok szerint be kellett volna zárni, és a kormány úgy döntött, hogy inkább a szabályok módosítását kéri önöktől, annak érdekében, hogy ha sok munkahely forog kockán, el lehessen tekinteni bizonyos eljárási szabályoktól.

Meg is kaptuk ezt a felhatalmazást, el is tekintettünk tőle, ezért a Dunaferre továbbra is működik, a Dunaferreben több ezer ember meg tudja keresni a családja számára a kenyeret. Ez valóban egy olyan eleme a magyar eljárásjognak, ami kérdéses, kell vagy nem kell. De van egy konkrét példánk, amiről azt láttuk, hogy bizony jó, ha van egy ilyen lehetőség a kormánynak a kezében, mert meg tudunk menteni sok ezer munkahelyet.

Én azt tudom mondani önnek, hogy mint ahogy eddig, a Dunaferre esetében is, amikor ezt a szabályt fogjuk alkalmazni, erről mindig tájékoztatni fogjuk önöket, és a legranzsparenssebben fogunk eljárni. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Csárdi Antal képviselő úré a szó, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Akkor ezt kellett volna beleírni a kormányrendeletbe. De nem ezt írták bele a kormányrendeletbe. Azt írták bele a kormányrendeletbe, hogy gyakorlatilag minden szennyező fél mentesítést kaphat abban az esetben, hogyha ezt a bizonyos környezetvédelmi hatósági szerződést megkötö a magyar kormánnyal.

Ennél sokkal nagyobb a probléma, mert ha és amennyiben, és egyébként, mint ahogy a kormányrendelet így szól, nem csak a Dunaferre vonatkozik, akkor, azt gondolom, igenis látni kell azt, hogy - szeretném egészen pontosan idézni - ha és amennyiben a világ második legnagyobb akkumulátorgyártó nagyhatalma leszünk, akkor gyakorlatilag itt hulladék, hulladéktonnák, tehát százezer-millió tonnányi hulladék fog keletkezni. *(Moraj és derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Az a félelmünk, hogy ennek a hulladéknak a megjelenése súlyosan fogja károsítani mind az ivóvízbázisunkat, mind a termőföldjeinket, és ma a hatósági működés egyáltalán *(Az elnök csenget.)* nem olyan szigorú, hogy ez egyébként elrettenené a cégeket a jogszabályoknak a megsértésétől. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra a miniszterelnök úré a szó, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Csak hogy különválasszam a különböző kérdéseket: tehát ön most itt valami akkumulátorgyákról beszélt. *(Csárdi Antal: Környezetvédelemről.)* Igen.

Most az a helyzet, hogy az önök sürgetésére, mindegy, hogy főlöles volt-e vagy sem, de az önök sürgetésére és az önök megnyugtatóására Gulyás miniszter úr kiadott még egy külön rendeletet, ami kimondja, hogy ezt a szabályt akkumulátorgyárak esetében nem is lehet érvényesíteni. Mit akar még ennél

többet? *(Szászfalvi László: El kell olvasni a Közlönyt!)* Mindent megadtunk, amit kért. *(Derűtség a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Most egy ettől független kérdés, hogy épüljen-e Magyarországon energiatárolás céljára szolgáló termékeket, akkumulátorokat előállító gyárak vagy sem. De ez egy másik vita és egy másik kérdés. Itt is állok rendelkezésére, de ennek semmi köze ahhoz az államigazgatási szabályhoz, aminek Gulyás miniszter úr adta ki az utolsó, legalacsonyabb rendű jogszabályát, és amit az önök figyelmébe ajánlok tanulmányozás céljából. *(Csárdi Antal: Elég alacsony!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Kósa Lajos képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Hogyan eredményez terrort egy 'álprobléma'?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Kósa Lajos képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előzetesen álljon itt két idézet, az egyik Donáth Annától: a migráció egy olyan kérdés, ami teljesen álkérdés, és azt gondoljuk, hogy fókuszáljunk az igazi, valós problémákra; a másik Gyurcsány Ferentől való *(Moraj az ellenzéki padosorokból: Na!),* így szól: jobban kell félni a kutyapiszoktól, mint a terroristáktól, szóval, nézzenek a lábuk elé, és gondolkozzanak józanul. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Józanul?)* Tudom, hogy az utolsó kitétel egy kicsit bizarrul hangzik, de szó szerinti volt az idézet. *(Derűtség a kormánypártok soraiból.)*

(17.40)

Ma már tudjuk, hogy a baloldal, a teljes ellenzék migránspárti álláspontot képvisel, és ha rajtuk múlna, ugyanolyan helyzetben lenne Magyarország, mint Belgium, Franciaország, Németország. *(Dr. Selmecezi Gabriella: Jól mondja!)*

Azt állítottuk a kezdetek kezdetétől, hogy a migrációt meg kell fékezni, védeni kell a schengeni határokat, úgy a magyar, mint az Európai Unió esetében is. Ugyanakkor az Unió szemmel láthatóan még több migránst akar behozni, ezzel egyébként minden határon túl növeli a terrorveszélyt Európában. Ma már nem lehet elmenni biztonsággal egy európai nagyvárosba anélkül, hogy ne gondolna az ember arra, hogy mi történt a svéd futballszurkolókkal, hány tanárt hogyan papot fejeztek le Franciaországban, kit éppen hogyan késelték meg, vagy Svédországban kit robbantottak fel.

Felröppent a hírekben, hogy a debreceni laktanyát javasolják felújítani és itt migránstábort nyitni az európai uniós elképzeléseknek megfelelően. Ezzel kapcsolatban kérdezem, hogy mi az álláspont. Előzetesen mondom: mi, debreceni politikusok élesen ellenezzük azt, hogy migránstábor létesüljön Debrecenben. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)* Nem azért zárattuk be 2014-ben, '15-ben, hogy újra nyissuk. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! November 7-én ülnek össze az Európai Unió vezetői, a Bizottság, a Tanács és a Parlament vezetői, hogy a migrációs paktumról egyeztessenek, ez az időpont, azt hiszem, a történelemből már sokaknak ismerős, és továbbvigyük azt a folyamatot, amit áterőltettek erőszakkal eddig is.

Talán sokaknak feltűnt, hogy mielőtt napirendre került volna a Belügyi Tanácsban a migrációs rendeletnek a krízisrendelet része, az előtt heteken keresztül csak azt hallottuk, hogy mennyi illegális migráns érkezik Lampedusa szigetére, egy hétvégén 11 ezer ember érkezett. Majd, amikor a konszenzusos döntéshozatal szerint, a saját szabályukat is áthágva, minősített többséggel áterőltették a javaslatot, másnapról kezdve nem kötöttek ki a migránshajók, nem ment oda Ursula von der Leyen, nem került be a hírekbe, hogy hirtelen mennyi migráns jelent meg Lampedusa szigetén, amint megszületett a politikai döntés, hirtelen eltűntek az illegális migránsok olyan nagy számban Lampedusáról, visszaállt a korábbi számuk, jóval kevesebben érkeztek. Lehet, hogy az orrunknál fogva vezetnek minket Európában, vagy próbálnak vezetni. De Magyarországot nem fogják, hiszen nem fogjuk engedni Lampedusákat létrehozni Magyarországon sem Debrecenben, sem Bicskén, sem Röszkénél, sem sehol máshol. Magyarország meg fogja védeni a külső határait.

Sajnos azt látjuk, hogy most már egyre iparszerűbb és egyre erőszakosabb a déli határon a történéssorozat. Minden este, sötétedés előtt körülbelül egy órával megjelennek az embercsempészek különböző pontjain a kerítésnek és megpróbálják azokat átvágni. *(Dr. Lukács László György: Azok az emberek, akiket szabadon engedtetek!)* Sötétedéskor ötszáz, nyolcszáz vagy ezer méterre a migránsok 10-20, 30-40 fős csoportja megközelíti a határt, és amikor lemegy a nap, amikor besötétedik, hirtelen egyszerre a határon 15-20 helyen elindulnak az előtte egy-két órával felderített útvonalakon és ott próbálnak átjutni. A rendőrök, határvadászok azonnal odamennek, akit tudnak, helyben visszakísérnek, akit csak beljebb tudnak elfogni, beljebb elkapják őket, és folyamatos az úgynevezett kikapuzás, az emberek kitétele, hiszen ők jogcím nélkül tartózkodnak Magyarországon.

Sajnos Brüsszelben minden felvetésünk süket fülekre talál. Hiába mondjuk el, hogy most már tálib kapcsolatokkal rendelkező, sőt nekik dolgozó embercsempészek fegyverrel vannak itt a déli határon, az Európai Uniót továbbra sem megvédeni akarják ettől, hanem a migrációt akarják szervezni Brüsszelben. *(Kálmán Olga közbeszól. - Dr. Lukács László György: Ezért nem szabad őket elengedni a börtönökből! - Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszára Kósa Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma már mindenki számára nyilvánvaló, hogy a migráció és a terrorizmus kéz a kézben jár. Magyarország egyetlen települését sem lehet olyan helyzetbe hozni, hogy ott a közbiztonság megboruljon, az emberek féljenek, ne merjenek kimenni az utcára.

Akkor sem lehet, ha ezt adott esetben egy település vezetője javasolja. Engedjék meg, hogy Karácsony Gergely egy nyilatkozatát idézzem: „EU-s forrásokból újítsák fel és azonnal nyissák meg a használaton kívüli laktanyákat, azokban helyezték el a migránsokat.” Nyilván ez a fővárosra vonatkozik, mert Karácsony egyelőre a főváros főpolgármestere. Engedjék meg, hogy én ezzel se értsek egyet! Ne tegyék ki a fővárosiakat sem annak, hogy itt migránstábor legyen, még akkor sem, ha Karácsony ezt EU-s pénzből jónak látná! *(Tordai Bence: Háború elől menekülő emberek!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszára Kósa Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd idézzek önnek is árnyék-miniszterelnököt, Dobrev Klárát: „A bevándorlás egy zseniális kommunikációs trükk. Ha Orbán Viktor az ufók ellen lázítana, akkor ma Magyarországon az emberek többsége az ufóktól félne”. Ha bárki lemegy bármelyik este Röske környékére, nem ufókat fog látni, hanem száz- és ezerszámra érkező illegális migránsokat.

Mit mondott az egyik árnyékminiszterünk *(Kálmán Olga: Még, még!)*, Molnár Csaba? „A Tanács - nyilván az Európai Tanács - úgy döntött, hogy a jövőben nem lesz már kötelező kvóta.” Igaz, hogy a DK aláírásokat gyűjtött - emlékszünk, '15-ben aláírásokat gyűjtöttek - a kvóták mellett, nem a kerítés mellett gyűjtöttek aláírásokat a DK-sok, hanem a kvóták mellett, és azt mondja Molnár Csaba, hogy úgy fogalmaztak az Európai Tanácsban, hogy a menekültbefogadásnak önkéntesnek, szívből jövőnek kell lenni. De ha nem szívből jövő, 8 millió forintos bírságot kapunk ezért a migrációs paktum tervezete szerint. Ez egy szép megfogalmazás, nyilván arról szól, hogy a tagállamok ezen túl

erre nem lesznek kötelezve, aztán pedig mégiscsak egy kávészünetnél rövidebb idő alatt ezt a javaslatot Brüsszelben áterőltették és megszavaztatták. Összesen két ország szólalt fel ellene: Magyarország és Lengyelország. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az európai uniós ügyekért felelős miniszter úrnak: **„Hogyan tud hazánk fellépni a Brüsszel-féle migrációs paktum áterőltetésével szemben?”** címmel. Juhász Hajnalka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar kormány 2015-ben világosan kimondta, hogy összefüggés van a migráció, a bűncselekmények és a terrorizmus között. Tűpontos megoldásként jogi, fizikai és katonai határzárt valósítottunk meg, és amíg a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy ne engedjük be a terroristákat Európába, addig az ellenzék európai parlamenti képviselői, Dobrev Klára, Cseh Katalin, Donáth Anna és Gyöngyösi Márton megszavazzák a migrációs paktumot.

Látjuk, hogy a terrorizmus, az erőszakos és fegyveres cselekmények egyre jobban és egyre több helyen jelennek meg az Európai Unióban; Párizs, Brüsszel. De a legfontosabb üzenet, amiért mindannyian dolgozunk itt a kormányoldalon, hogy a magyar emberek számára a biztonság továbbra is természetes maradjon. Ez az egyik legfontosabb üzenet, mert számos nyugat-európai országban már a félelem vált természetessé.

A migrációs paktum utolsó kiegészítő részére, a krízisrendeletre valóban 13 percet adtak. És ők oktatnak ki minket a jogállamiságról? Ők oktatnak ki minket a jogállamiságról. Ugyanez a hozzáállás, ugyanez a mechanizmus várható a migrációs paktum további tárgyalása vonatkozásában, hiszen ki akarják kezdeni a konszenzust és ránk akarják erőltetni a szétosztást, amelyről egyébként a Bizottság még maga is beismerte 2016-ban, hogy 2 százalékos sikere volt a szétosztás vonatkozásában. Az embercsempészet virágzik, és most mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy a terrorszervezetek a saját képzett embereiket betegyék a migránsok közé.

Nehéz a helyzet, de, miniszter úr, hadd kérdezzem meg, hogyan tud fellépni hazánk, hogy meg tudja akadályozni a migrációs paktum áterőltetését. Köszönöm a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Bóka János miniszter úrnak. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Talán érdemes azzal kezdeni,

hogy nevén nevezzük a dolgokat. Az Európai Unió migrációs válsággal szembesül. Ez a migrációs válság ma súlyosabb, mint korábbi tetőpontján, 2015-ben volt.

Látjuk ezt a beérkezési számokon. Látjuk ezt a túltelített befogadó- és ellátórendszerekben Nyugat-Európában. Látjuk ezt az integrációs politika csődjében Nyugat-Európában és annak fájó és gyakran tragikus következményeiben.

(17.50)

Látjuk azt, hogyan ostromolják Magyarország déli határait. Látjuk azt, hogyan lövik egymást az embercsempészek, és látjuk azt, hogyan lövik a magyar határőröket. Látjuk azt, hogyan építenek ki szervezett bűnözői csoportok bázisokat kontinensünkön, az Európai Unióban és az Európai Unió határain kívül is.

Az a helyzet, hogy ez csak az előjáték. Ha folytatódik az az eszkaláció, ami Közel-Keleten és Észak-Afrikában tapasztalható, mindez gyerekjáték ahhoz képest, amivel számolnunk kell. Azt viszont nem látjuk, hogy az Európai Unió mit tesz a helyzet kezelésére. Nem látjuk, hogyan támogatná a fizikai és jogi határzárát, és ha legalább nem támogatja, ne kényszerítene bennünket azok lebontására. Nem látjuk azt, hogy a migrációs paktum, ami de facto és a krízisrendelet miatt de jure kötelező relokációt ír elő, illetve a befogadó és kitoloncolási kapacitásépítés miben segítene ebben. Nem látjuk azt, hogy a konszenzusos megoldás hiánya hogyan tudná ezt a helyzetet kezelni úgy, hogy az Európai Uniót összetartó abroncsokat ne feszítené szét.

Nem vagyunk egyedül, sohasem voltunk egyedül, de látnunk kell, hogy mi már nemcsak és nem is elsősorban a tagállamok támogatását szeretnénk elérni, hanem az európai embereket akarjuk megszólítani. A következő európai parlamenti választások lehetőséget kínálnak arra, hogy a választók mondjanak véleményt az európai migrációs politikáról egy olyan politika érdekében, ami az európai elvárásokat tükrözi és európai megoldásokat kínál a problémákra. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Juhász Hajnalka képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, kimondhatjuk, hogy az európai migrációs politika megbukott. És ha mérlegre tesszük a dolgokat, akkor a magyar modell a biztonságot jelenti, a migrációs paktum pedig a terrorveszélyt. A magyar irány a stabilitást képviseli, a brüsszeli irány pedig a destabilitást. És azt gondolom, hogy ebben a harcban sajnos magunkra maradunk, mert a baloldalra nem számíthatunk ebben a kérdésben.

De valóban az az időszak, amikor a magyar elnökséget képviselhetjük, megadja nekünk azt a fajta irányt és biztonságot, hogy a sikeres magyar modellt nemcsak hogy bemutassuk Európa számára, hanem

egy iránytű is legyünk abban, hogy milyen választ adhatunk a migrációs kérdésekre. Ezzel nemcsak Magyarország biztonságát, hanem egész Európa biztonságát fogjuk képviselni. Köszönöm a megtisztelő választ. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg Bóka János miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter: Köszönöm a szót. Az Európa Tanács október 26-27-én tartott ülésén a következtetéseiben úgy fogalmazott, hogy az illegális migráció az Európai Unió számára komoly belbiztonsági problémát jelent. Az Európa Tanács következtetéseiben szerepel az a megállapítás, amit a magyar kormány egy évtizede képvisel. Az Európa Tanács valamennyi uniós politikán átívelő megoldásra hív fel. A mi álláspontunk szerint ez a migrációs politika alapvető átgondolását teszi szükségessé. Mindaddig, amíg nem mi, hanem embercsempész-hálózatok döntenek el azt, hogy ki lép az Európai Unió területére, addig nincsen az Európai Uniónak valódi migrációs politikája. Mi azt szeretnénk, hogy legyen újra európai migrációs politikánk, és ezért fogunk dolgozni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! 17 óra 53 perc van, az azonnali kérdések órájának a végére értünk. Most 2 perces technikai szünetet tartunk annak érdekében, hogy mindazok a képviselőtársaink, akik halaszthatatlan hivatali ügyük érdekében most elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul tegyék. Utána térünk rá az interpellációkra.

(Szünet: 17.54 - 17.56)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Híszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az **interpellációk** következnek. Hegedüs Andrea képviselő asszony, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: „**Miért kezeli mostohagyerekként az Orbán-kormány Miskolcot?**” címmel. Hegedüs Andrea képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy jobb sorsra érdemes magyar nagyváros, szívebb hazám, Miskolc lakói nevében fordulok önhöz. Ezt a várost, Magyarország negyedik legnépesebb városát, Észak-Magyarország ipari és kulturális központját az ön kormánya átverte és cserbenhagyta. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Az Orbán-kormány Miskolcot lassú pusztulásra ítélte olyan beígért beruházásokkal, elfuserált és felesleges építkezésekkel, melyek csak ígéret szintjén maradtak.

Kezdjük először Diósgyőrrel. A diósgyőri vár régóta nem látogatható, mert veszélyesen inognak

a tornyai. Hiába ígerte meg Kiss János fideszes képviselő, hogy lesz pénz a vár felújítására, még mindig 2 milliárd forint hiányzik a befejezéséhez. Amíg zárva van a vár, Miskolc jelentős idegenforgalmi bevételektől esik el. A Fidesz tehát hazudott Miskolcnak, nincs pénz, csak ígéret.

Ráadásul ugyanez a fideszes képviselő egy bevásárlóközpontot is ígért Diósgyőr városrésznak a választási kampányban, ami még terveként sem létezik. A helyi nyugdíjasoknak mindennap távolabb kell utazniuk az első élelmiszerboltig, hogy bevásárolhassanak, mert a régi boltok közül is bezárt jó pár. De ez nyilván nem sürgős ügy a Fidesz képviselőinek, akiket bárhová elvisz a szolgálati luxusautó.

A másik fideszes képviselő, Csöbör Katalin nagy felhajtással adta át a közelmúltban az Y-hidat, ami úgy sikerült, hogy a hozzá tartozó kerékpárút megkésztett félévet, és borzasztó megoldásként egy négysávos körforgalmat építtetett hozzá több milliárd forintért, amire az égvilágon semmi szükség nem volt, melynek a terelőbójái rozsdásodnak, a gyalogátkelőhelyei eső esetén járhatatlanok, a dugókról pedig már nem is beszélve csúcsidőben. Ebből a pénzből akár el lehetett volna kezdeni a siralmas állapotú utak, utcák, csatornák rendbetételét is.

És ha már csatornáról beszélek: még több pénz folyik el a talajba, mert Miskolc lényegében egy vízbombán ül, olyan rossz állapotban van a város alatti csatornahálózat. Nemcsak az ivóvíz jelentős része szivárog el a csövekből, károsítva a miskolci víziközműcéget, de a szennyvízszivárgás is veszélyt jelent. A Fideszt persze nem érdekli a környezetvédelem, hiszen a közeli Alsószolcán már toborozzák is a munkásokat az épülő akkumulátorüzembe, amelynek Csöbör Katalin ágyazott meg.

Beszélnünk kell Miskolc lakótelepeiről is. Ezrek és ezrek élnek romló állapotú panellakásokban és fizetik az egyre magasabb rezsizámlákat, mégsem fordít egy fillért sem az Orbán-kormány a lakások felújítására, amire önerőből nagyon kevesen képesek, mert viszi a pénzt az orbáni infláció és rezi.

Kérdezem ezért miniszter urat, hogy miért nem váltják be az ígéreteiket, és miért kezelik Miskolcot mostohagyerekként. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az interpellációra Lázár János miniszter úr személyesen válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint volt polgármester és helyi politikában húsz évig részt vevő ember nagyon nagyra becsülöm, hogyha a helyi ügyekért valaki oroszlánként küzd, de az igazság az, hogy nem nagyon tudunk állást foglalni kormányként a Miskolcon a baloldalon zajló belpolitikai vitákban, mert ha jól értem, akkor az ön felszólalása most döntő

mértékben Veres Pál polgármester urat támadta, akit korábban önök még támogattak. Ezekben az ügyekben mi sajnos nem tudunk a DK-nak tanácsot adni, hogy hogyan kell a baloldalon rendet tenni, ez nem a mi dolgunk. Mi egy egészen más szempontból közelítünk Miskolcra, mégpedig abból a szempontból, hogy Miskolc megyei jogú városát és különösképpen annak minden polgárát Magyarország Kormánya stratégiai szövetségesnek és partnernek tekinti.

Nem hiszem, hogy az az armageddonos helyzet állna fenn Miskolc és a kormány viszonyában, Miskolc és a magyar adófizetők viszonyában, amit a képviselő asszony itt vehemensen felvázolt, tekintettel arra, hogy Magyarország legnagyobb közlekedési beruházása került Miskolcra nem is olyan régen, amikor a Kassa-Miskolc autópályát 250 milliárd forintból építette meg a magyar adófizetők közössége; ha egy várost ennyire nem szeretnek a magyar adófizetők, akkor olyan nagy baj nem lehet.

Arról nem is beszélve, hogy ahogy itt a miniszterelnöki azonnali kérdések órájában elhangzott, egy nagy ipari beruházási centrum van kialakulóban Miskolc, Debrecen és Nyíregyháza részvételével. Ha megnézi valaki, hogy Miskolc milyen állapotban volt húsz esztendővel ezelőtt, és ma mik a munkanélküliségi adatok, mik az átlagos kereseti adatok, mik az adófizetési adatok, akkor láthatja, hogy Miskolc az utolsó harmadból a megyei jogú városok felzárkózását illetően az első harmadba került, következésképpen nyilvánvalóan a mindenkori kormányok, de az utóbbi 12 év támogatáspolitikájának köszönhetően is kiemelkedően jól szerepel mint új ipari központ.

Én azt látom Miskolcra az Alföldről nézve, hogy újjáéledt a város, ami az ipari-gazdasági lehetőségeket illeti, és a kormány nem véletlenül öntötte a pénzt Miskolcra, hiszen öt programon keresztül mintegy 300 milliárd forintot költöttünk csak a „Modern Városok” program keretében Miskolcra.

Én természetesen megértem az ön aggodalmát, de megnyugtatom, képviselő asszony, hogy jól választottak a miskolciak, tekintettel arra, hogy Csöbör Katalin kiváló képviselőtársam és Kiss János kiváló képviselőtársam, akik mind köztisztelőben álló emberek Miskolcon, jól küzdenek a városért. Az ön segítsége sem elutasítandó, és nem alávaló vagy nem kevés, de azt gondolom, hogy két kiváló képviselő van, aki helytáll ön helyett is a miskolciakért, és rendezzi a város fejlesztési és támogatási ügyeit oly módon, hogy a diósgyőri vár felújítására kötött Miskolc megyei jogú városa egy több mint ötmilliárd forintos kiviteli szerződést az Épkar nevezetű céggel, amely azonban statikai problémákra hivatkozással váratlanul levonult, és most egy statikai vizsgálatot végeznek pontosan az én kollégáim is a probléma felderítése érdekében. Most ott tartunk, hogy mintegy 2 milliárd 200 millió forintból a felmerült statikai probléma elhárítható, és a vár sorsa rendezhető. A kormánynak az a szándéka, hogy ezt az összeget biztosítja Miskolc megyei jogú város számára, nyilvánvaló, a statikai, műszaki és beruházási kérdések tisztázásán túl.

Az Y-híd első két ütemét megvalósítottuk, a 3-4. ütem tervezése folyamatban van, '24 márciusára fogunk elkészülni a tervek. Mintegy 30 milliárd forintba kerül a 3. és a 4. ütem, és sok-sok tízmilliárdba került az első két részlet is.

Azt szeretném mondani a képviselő asszonynak, hogy mi azt valósítjuk meg egy városban, amit a város megrendel, amit a város kér. Az Y-hídat Miskolc megyei jogú város mindenkori vezetése, a jelenlegi és az előző is kérte a kormányzattól, ezért támogattuk a magyar adófizetők pénzéből nagyvonalúan. Hogyha ez önnek nem tetszik, azt én természetesen tisztelőben tartom, de tudnia kell, hogy minden miskolci fejlesztés mögött a miskolci polgárok akaratát áll, mert a képviselőtársaimnak, Kiss Jánosnak, Csöbör Katalinnak és a teljes Fidesz-frakciónak és a kormánynak is az a célja, hogy Miskolcon élni még jobb legyen, és úgy látom, hogy ebbe az irányba haladunk. Megtisztelne, ha kivételesen elfogadná a válaszomat. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most megkérdezem Hegedűs Andrea képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

HEGEDŰS ANDREA (DK): Nem, nem fogadom el a választ, és szerintem amiket én elmondtam, tisztelt miniszter úr, ez a Fidesz kormányzásának a sara. És én úgy gondolom, hogyha már az autópályát említette, az autópályát a Gyurcsány-kormány kezdte el megépíteni egészen Miskolcig *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Lázár János tapsolva: Így van! Ezt is mondtam. Ezt is mondtam!)*, és utána folytatták önök. Tehát ez egy kettős beruházás, az tény, valóban egy tapsot érdemel.

Lehet, hogy önnek, valamint a Fidesz miskolci embereinek van idejük tovább ígéretetni a következő választásokig, de Miskolcnak már nincs ideje. Nem túlzok, lépni kell, mert tönkre fog menni Miskolc víz-hálózata, közlekedése, turizmusa, és élehetlenné válnak a lakótelepei. Én tehát úgy gondolom, hogy elég abból, hogy itt a pénzt és az adóbevételeket elvonják.

A Demokratikus Koalíció miskolci polgármesterjelöltjeként azonban *(Lázár János: Ó, ó!)* magam mögött tudhatom Dobrev Klára árnyékkormányának támogatását *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)*, amely szociáldemokrata fordulatra készül *(Az elnök csenget.)* a kormányváltás után. Miskolc meg fogja kapni a közszolgáltatásokhoz szükséges állami és uniós forrásokat, és a Panelprogram Plusz keretében pedig városom több ezer panellakását *(Az elnök csenget.)* fogjuk leszigetelni, hogy csökkentsük a lakók rezsizámláit. *(Lázár János: Hajrá!)*

Miskolcnak joggal járnak ezek a fejlesztések, a miskolciak jogosan követelik azt, ami nekik jár. Önök cserben hagyták a városunkat, de mi újra a megfelelő helyre fogjuk tenni a várost. *(Lázár János: Hajrá! Hajrá!)* Úgy legyen! *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A képviselő asszony nem fogadta el a miniszteri választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az energiaügyi miniszterhez: **„Miért sarcolják elképesztően magas energiaárakkal az embereket?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fog Önnek válaszolni. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Az önök minisztereknek, a miniszterelnöknek és fideszes képviselőtársainak is a lehangoztatottabb ígérete az volt a korábbiakban, hogy önök megvédik a rezsicsökkentést. Nos, amikor először ezt tették, azaz megvédték a rezsicsökkentést, akkor ezt úgy csinálták, hogy egy MET nevű offshore cégen keresztül jó nagy részben nyereszkedtek, és nagyon sok hasznot vittek ki ekkor. Aztán utána hét évig, tulajdonképpen elmondhatjuk, hogy lényegesen alacsonyabb ár volt a piacon, mint amit egyébként önök megfizettek a magyar lakossággal.

Aztán tavaly jött a második nagy idézőjeles jó rezsivédésük is, amikor tulajdonképpen a legbrutálisabb áram- és energiaár-emelést zúdították az országra. Legyen egyértelmű, hogy ekkora mértékű energiaár-emelést tulajdonképpen még senki nem valósított meg ebben az országban, mint amit önök a tavalyi évben megtettek! És bizony-bizony ez a brutális energiaár-emelés csődöket, elbocsátásokat, lecsúszást, elszegényedést, összességében egy rosszabb életminőséget eredményezett mindenki számára, és nem utolsósorban jelentős mértékben felpörgette az orbáni inflációt is, ami egyébként ma is a legnagyobb egész Európában.

De hogyan is jutottunk el idáig? Szijjártó Péter miniszter két évvel ezelőtt azt mondta, hogy az MVM és a Gazprom közötti hosszú távú gázszerződéssel sikerült megteremteni annak a lehetőségét, hogy a világgazdasági ármegmozgásoktól függetlenül a magyar fogyasztók számára a gáz ára ne növekedjen. Erre a miniszterelnök rá is tromfolt, ő azt mondta, hogy valamivel alacsonyabb áron állapodtak meg 15 évre, mint az előző, hosszú távú szerződés ára volt. Aztán jött a feketeleves, hiszen tavaly, 2022 augusztusában a földgáz árát az átlagfogyasztáson felüliek számára hét és félszeresére, míg az áram árát a duplájára emelték. Mindez természetesen azt eredményezte, hogy egy vidéken élő, Kádár-kockában élő kisnyugdíjas akár három-négyszeres árat is fizethetett a gázért.

Lássuk be, önök tulajdonképpen jelentős mértékben megsarcolták a lakosságot, és nem mondtak igazat, hazudtak az embereknek. És akkor még nem beszélünk az MVM fantasztikus - idézőjelben fantasztikus - felkészültségéről, a kreatív elszámolási rendszeréről és az ügyfélszolgálati részlegének az idézőjeles hatékonyságáról, erről is lenne mit beszélnünk.

Mára egyértelműen mindenki látja, hogy a hazai brutális energiaár-emeléseknek önök a felelősei. Áram esetén el lehetne látni a lakosságot 12 forintos árammal, földgáz esetén pedig a 30 forintos hazai gázon túl a 130-150 forintos tőzsdei nagykereskedelmi árak sem indokolják az önök által alkalmazott 767 forintos árakat.

Mindezek miatt kérdezem, miért kívánják még mindig sarcolni az embereket a 767 forintos gázzal. Hova tűnik el, és kié lesz a gázbeszerzésből származó nyereség? És mikor fejezik be (*Az elnök csenget.*) az emberek félrevezetését? Várom válaszát.

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszonytól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy a kérdés kapcsán nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy ön melyik párt nevében szólal fel, hiszen azért a magyar emberek számára a Magyar Szocialista Párt neve a kilátástalanság, a magas rezsziárak... - és gyakorlatilag egy nagyon nehéz helyzetet vizionál. Erre gondolnak a magyar emberek.

És miért gondolnak erre? Ugye, önök azt mondták annak idején, hogy nem lesz gázáremelés. Ehhez képest 15-ször emelték az energiaárakat, sőt, ami nagyon-nagyon nehéz helyzetet okozott, hogy volt olyan, hogy a magyar családok a keresetük 35-40 százalékát voltak kénytelenek rezsire költeni. Azt ki kell emelni, hogy ez a szám ma egy számjegyű.

Európa legdrágább energiaárát fizették a magyar családok, emellett pedig számos olyan intézkedést is hoztak 2006-10 között, ami gyakorlatilag a családtagmogatások, egyhavi bér és nyugdíj leépítése, megemelték az alapvető élelmiszerek áfáját, 12 százalékos volt a munkanélküliség, és a gáztárolókat, illetve az energiavállalatokat pedig külföldi kézbe adták. Ami külön szomorúság, hogy egyébként ebben az időszakban minél magasabb jövedelmű volt egy magyar állampolgár, annál nagyobb mértékben növekedtek a jövedelmei, miközben a tőzsből az alsó négy jövedelmi kategóriába tartozók jövedelme csökkent.

2013-ban úgy döntött a kormány, hogy bevezeti a rezsicsökkentés intézményét annak érdekében, hogy a magyar családokat meg tudjuk védeni. Most nem hoznék ide arra idézeteket, hogy önök ezt hogyan minősítették. Sajnos talán azt fontos ilyenkor kiemelni, hogy a mai nap akár az Európai Unión belül ezt a kérdést hogyan kezelik, hiszen az Európai Bizottság gyakorlatilag megtámadta a magyar rezsicsökkentés intézményét, és szeptemberben az Európai Parlament strasbourg-i ülésén szavaztak is ezzel kapcsolatban, ahol egyébként a baloldali európai parlamenti képviselők támogatták azt a javaslatot, amely gyakorlatilag a magyar rezsicsökkentés intézményét is veszélyezteti.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön állításainak éppen az ellenkezője igaz, hiszen évek óta a magyar emberek, a magyar családok fizetik a legalacsonyabb energiaárakat az Európai Unión belül, és ezt nem mi mondjuk, hanem az Eurostat mondja. Ha megengedi, akkor most hadd mondjak el néhány friss adatot! Az Eurostat 2023 első félévére vonatkozó adatközlése szerint a gáz Magyarországon volt a legolcsóbb a lakossági fogyasztóknak. A hollandok a gázért hétszer, az áramért négyszer többet fizettek. Az uniós átlagár a hazaihoz képest villamos energiában 2,5-szer, földgázban 3,5-ször volt magasabb. Az idei első hat hónapban a legdrasztikusabb, 953 százalékos árnövekedés Hollandiában volt, az áram ára lényegében tízszeresére drágult. Gázáremelkedésben Lettország, Románia és Ausztria az éllovasok, náluk több mint kétszeresére nőtt a gázár. Hazánkban ilyen 2010 előtt volt éppen, amikor a baloldali kormányok kétszeresére emelték az áram, és háromszorosára a gáz árát.

Az Európai Bizottság nemrég publikálta az energiaunió helyzetéről szóló éves jelentését. A dokumentum a magyar energiapolitika sikerét bizonyítja. Míg az Európai Unióban átlagosan a polgárok 9,3 százalékanak okoz nehézséget otthona megfelelő fűtése, Magyarországon ez az érték az uniós átlagnál 50 százalékkal alacsonyabb, és ez az érték a 2002-2010 között mért 15-20 százalékos szinthez képest jelentős csökkenésnek számít. Emellett Németországban jelenleg 6,6 százalék, Franciaországban 10,9, Romániában pedig 15,2 százalék ez az érték.

Kérem képviselő urat, hogy a rezsicsökkentést mindenféle szempontból, nemzetközi szinten is támogatassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Megkérdezem Szabó Sándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Én megértő és elnéző vagyok önnel szemben, hiszen 13 évvel ezelőtt, amióta az önök pártja kormányoz, ön még az iskolapadban volt, és lehet, hogy elkerülte a figyelmét az *(Lázár János: Ez egy szexista megjegyzés!)*, hogy már önök kormányoznak, és bizony-bizony a kormányzás felelősséggel jár, tehát visszafelé mutogatni a korábbi időszakra, mondhatni, az már nagyon szánalmas.

Önök vannak kormányon, önök kormányoznak, és azt a brutális energiaár-emelést, amit egyébként a tavalyi évben megvalósítottak, nem cáfolta. Nem cáfolta azt sem, hogy ez mind eladósodottságot, elszegényedést és brutális orbáni inflációt eredményezett. Azt sem cáfolta, hogy az átlagon felüli fogyasztók 767 forintot fizetnek a gázért. Na persze, úgy lehet is, hogyha önök egyébként nem a piacon szerzik be a gázt, hanem az orosz gázért kell fizetni 337 milliárd forinttal többet.

Államtitkár asszony, azt szeretném öntől kérni, hogy időnként gondolják már át, hogy mégis kiket képviselnek! Nem tudom elfogadni a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésünkön, ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Hajnal Miklós képviselő úr, a Momentum képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Mit tesz a kormány az Észak-budai Szent János Centrumkórházért?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önt és a Házat, hogy Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Hajnal Miklós képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Észak-budai Szent János Centrumkórház Budapest egyik legfontosabb egészségügyi ellátóhelye, budaiak ezreinek gyógyulásáról, ápolásáról gondoskodik napi szinten.

Az elmúlt évek során azonban rendkívül hanyatlott sorsú lett ez a kórház, ahogy arra egyébként korábbi felszólalásaimban is felhívtam az önök figyelmét. A mára omladozó épületegyüttes teljes körű felújítását a kormány az előző ciklus végére, tehát 2022-re ígérte, ám már a munkálatok megkezdése is csigalassú. Míg 2018-ban Gulyás Gergely és Varga Mihály büszkén számoltak be a félmilliárdos egészségügyi befektetésről, a jövő évi költségvetési tervekből - és egyébként az eddigiekből is - látványosan hiányzik a felújításhoz szükséges összeg.

Ma viszont mégsem erről kérdezem az államtitkár urat, ugyanis ennél nagyobb a baj. Nemrég újabb lesújtó hír jött a kórházból, ugyanis négy osztályon is leállt a fűtés. A betegek közül sokan megfáztak a hideg épületekben, az orvosok kabátban dolgoznak, az ápolók vízfórralóval próbálják pótolni a meleg vizet, valamint két osztályon kénytelenek voltak leállítani a betegfelvételt.

Mindez pár hónappal azután történik, hogy az intézmény műszaki üzemeltetését júliusban átvette a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság, a KEF. A központosítás után már nyáron két hétre leállt a melegvíz-ellátás a kórházban, most pedig az is nyilvánvalóvá vált, hogy ennek a KEF-nek nem sikerült a fűtési szezon előtt megjavítani a rendszert, amivel már tavaly is problémák voltak.

Sajnos nem ez az egyetlen lesújtó hír, amit az elmúlt héten a kórházzal kaptunk. A Direkt36 által a héten közzétett, kórházi fertőzésekről szóló elemzés végre betekintést nyújtott, engedett olyan adatokba, amiket a hatóságok általában takargatnak.

Az oknyomozók által összeállított három rangsor szerint, melyek különböző fertőzési típusok gyakorisága szerint listázzák a magyar kórházakat, az Észak-budai Szent János Centrumkórház helyzete rendkívül súlyos, ugyanis a háromból két ranglistán is a három legkockázatosabb intézmény között áll. Tehát két fertőzési toplistában is dobogós ez a kórház. Eszerint a Szent János Kórházban még a magyar egészségügyi viszonyok között is magas az életveszélyes bélygyulladás, a vérmérgezéshez vagy szepszishez vezető

fertőzések előfordulása. Az előbbi esetében többször járványos terjedést is jelentettek az intézmény osztályain, a kardiológiától és belgyógyászatától kezdve a traumatológián át egészen a szemészetig és a pszichiátriáig.

A kórház végleges felújítására nyilvánvalóan még várunk kell még pár évet - ez most már nem kérdés -, de addig is szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy meddig kell a kórház betegeinek és egészségügyi dolgozóinak fagyoskodniuk. Mikor orvosolja ez a bizonyos KEF a fűtésnek és a meleg víznek a hiányát? A fűtés helyreállításáig mit tesznek a megfelelő gyógyulási feltételek biztosításáért? És végül, milyen lépéseket tesz a Belügyminisztérium a kórházi fertőzések csökkentése érdekében a kórházban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy mit tenne a Momentum az egészségügyért, arról egy riasztó képet kaphatunk, hogyha elolvassuk a Momentum programját. Egy szóban is össze tudnám foglalni: privatizáció. De nézzük, hogyan mondták ezt részleteiben!

(18.20)

„A magánszolgáltatókat is bevonjuk az állami betegellátásba, az államnak lehetősége lesz szerződéses keretek között kapacitást vásárolni a magánellátóktól.” Tehát a Momentum létrehozná a szolgáltatásvásárló egészségbiztosítót.” Ezt a modellt már ismerjük: HospInvestnek hívták, a baloldal ezt már egyszer felállította, akkor, amikor vizitdíjat és kórházi napidíjat vezetett be, akkor, amikor elvett minden orvostól és minden ápolótól egyhavi bért, nos, azzal párhuzamosan felállította ezt a szolgáltatásvásárló egészségbiztosítást.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Jól látjuk, ez a modell nem működött. Már a szocialista időszakban is hiába erőltették át a Momentum által most feltámasztani remélt modellt, privatizációs modellt, az nem hozott sem hatékonyságnövekedést, sem a gazdálkodásban racionálisabb kereteket, hanem egész egyszerűen ezek a rendelők mind-mind csődbe mentek. Valakik persze lehet, hogy jól jártak, de a betegek biztosan rosszul. Ez tehát az önök javaslata, ez az önök útja.

Ezzel szemben mi, ha csak a János Kórházat nézzük, az elmúlt években energetikai korszerűsítéssel... - hőszigetelést, nyílászárócsere, napelemes rendszer kiépítését hajtottuk végre, egészségfejlesztési irodát, 16 ezer négyzetméteren újultak meg a belső terek;

11 szint került összesen felújításra, megújultak kórtermek, őrzők, üzemi konyha, orvosi szobák, szociális helyiségek, patológia, korszerűsítettük az épületgépészetet, az elektromos hálózatot, a nővérhívó rendszert. Öt új műtőhelyiséggel bővült a kórház, négy kiemelt ellátási területet fejlesztettünk, a sürgősségit, az intenzívet és az endoszkópos vizsgálatot.

250 új betegágy befogadására alkalmas kórterem is létrejött, tehát szerencsére tudott az elmúlt években is fejlődni a Szent János Kórház, szemben azzal, amit önök tennének, hogy privatizálnák a kórházakat, és az állam csak azt döntené el, hogy melyik kft.-nek vagy zrt.-nek fizet, amelyek közül egyik-másik úgy összeomlik utána, mint a HospInvest, ahogy összeomlott. Ez a példa már eléggé beszédes.

Valóban, a János Kórházban volt egy fűtési időszak előtti beüzemelési próba. Ebben volt olyan része a pszichiátriai osztálynak, amelynél működött ez, egy másik részénél probléma merült föl, a többi betegellátó osztályon a fűtési problémákat sikeresen elhárították. Itt a betegeket nyilván az osztályoknak azokon a részein helyezték el, ahol volt fűtés, vagy a kórház más részein. Az új betegek egy részét pedig más kórházak vették föl, így az ellátás természetesen folyamatosan biztosított volt, a fekvőbeteg-ellátási kapacitás is, és a maradék résznek a kijavítása a KEF-fel együttműködve történik.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön utalt a kórházi fertőzések kérdésére is, ami ma már előkerült, és biztos elő is fog kerülni. Szerencsére nem szorulunk rá arra, hogy a Telex és a Direkt36 listáit és összehasonlításait nézzük, hiszen az Európai Uniónak van egy saját, erre hivatott rendszere, az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ, az ECDC. Ennek a kimutatása szerint az Európai Unióban száz fekvőbeteg közül hat-hét beteg érintett kórházi fertőzésekben, 6,5 százalék az európai átlag. Ezzel a 6,5 százalékkal szemben Magyarországon 4 százalék az átlag, tehát jóval alacsonyabb.

Ha megnézzük például a Clostridium difficile fertőzés előfordulási arányát, Finnországgal vagy Németországgal vagyunk egy szinten. Úgyhogy én azt hiszem, hogy az elismerés hangján kell hogy beszéljünk az orvosokról, ápolókról Magyarországon, hogy szerencsére az európai átlagnál nagyobb biztonságban vannak a magyar betegek a kórházi fertőzések kapcsán. Nyilván ez a kórház és a többi kórház is nagyon nagy mértékben fordít újabb és újabb forrásokat fertőtlenítőszerre, felületfertőtlenítőkre, kézfertőtlenítőkre egyaránt, hogy ez az arány minél inkább lecsorítható legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Most megkérdezem Hajnal Miklós képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Nem tudom elfogadni az államtitkár úr választ, köszönöm szépen. Azt javasolnám az államtitkár úrnak, hogy több energiát fektessen a probléma megoldásába, mint a probléma tagadásába.

Tehát az ECDC-rangsort nagyon köszönöm, hogy felhozta és megemlítette, de alaposabban kéne tanulmányozni a Direkt36 cikkét. Ők ugyanis részletesen leírják, hogy pontosan azért állnak abban a statisztikában adott esetben jobban Magyarország különböző mutatói, mert kevesebb a mintavétel Magyarországon - egyrészt. *(Rétvári Bence: Ez nem igaz! Van, aki nem is küld be mintát! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Másrészt: ön már olyan részletesen foglalkozott a Momentum egészségügyi programjával, hogy én szeretném bemutatni a Momentum egészségügyi programjának sikereit Budapesten akkor már, hogyha erről van szó. 50 milliárd forint többletforrást harcoltunk ki a budapestieknek, többek között az én választókerületemben is a Kapás utcai rendelő felújítását ennek köszönhetjük.

Arra szeretném biztatni államtitkár urat is, hogy a fennmaradó forrást, amit megígért az önök kormánya, legyen szíves folyósítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom ezért önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert és Sas Zoltán képviselő urak, a Jobbik képviselői, interpellációt nyújtottak be a belügyminiszterhez: **„Miként lehet megakadályozni, hogy a szabadon engedett 1385 elítélt embercsempész ne kövessen el újabb bűncselekményeket a déli határnál?”** címmel. Tisztelt Képviselő Urak! Tájékoztatom önöket, hogy Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni, és most megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök ez év nyaráig, nyár végéig 1634 embercsempészt engedtek ki a börtönből. Tették mindezt úgy, hogy egy veszélyhelyzeti felhatalmazásnak köszönhetően, megkerülve minden olyan személyt és egyéb-ként testületet, aki esetleg ebben döntést hozhatott volna vagy kellett volna hogy hozzon, mindenkit megkerülve a kormány meghozta ezt a döntést, és kiengedett rengeteg embercsempészt, akik azóta egyébként, köszönik szépen, élnek életüket, és szervezik továbbra is a migrációt.

Államtitkár Úr! A börtönbüntetés célja az, hogy az elkövetett megfizessen a bűnéért, ráadásul megakadályozza a börtönbüntetés azt, hogy további károkat, bűncselekményeket kövessen el a társadalom kárára; és nem utolsósorban, hogy egyébként visszatartó erővel is bírjon.

Önök szélnek eresztettek 1634 olyan személyt, akiknek köszönhetően jelen állás szerint is egyre nagyobb a nyomás a déli határon. Azt mondják önök, hogy fölállították a határavadász szakaszt - a határavadászokat fölállították a határon -, minden tisztelet az övék, minden tisztelet az ő munkájukért, de azért a számok makacs dolgok.

És akkor most nézzük az egy hónappal ezelőtti, tehát az októberi adatokat! 1142 határavadász van jelenleg - illetve volt a múlt hónapban - szerződéses jogviszonyban. 1142 határavadász és 1634 embercsempész, akik mögé még tömegek csoportosulnak, hiszen az a dolguk, ők ebből élnek, hogy szervezik a migrációt, és hozzáteszem, legfőképp az embercsempészek azok a határavadászok elmondása és az ott szolgáltatást teljesítő elmondása alapján, akik szervezik a migráció mellett még a támadásokat is a kerítés ellen.

Azt mondják önök, hogy majd a rendőrség, a honvédség és valami eszement okból kifolyólag azt is kitalálták, hogy a polgárőrség vegyen részt a határaink védelmében. A rendőröknek más a dolguk, ne vegyük el őket a közteterekről és más feladatoktól, a honvédeknek más a dolguk, a polgárőröknek meg abszolúte más a dolguk, főleg zömében kistelepeken; önként és társadalmi munkát ellátó, önként szerveződő egyesületként ne menjenek már le, nem az ő feladatuk, és nem az ő kompetenciájuk. Nem ez a megoldás. Hanem az a megoldás, hogy vissza kellene állítani azt a határőrséget, amit az önök szavazatával szüntettek meg tizenöt évvel ezelőtt, és az embercsempészeket pedig nem szabad kiengedni a börtönből. Ezek az emberek bűnösök, bűnt követtek el, jogerős büntetésüket töltötték.

Államtitkár Úr! Mikor fogják eltörölni ezt a törvényt, ezt a kormányrendeletet vagy nevezzük bár-hogy, hogy az embercsempészek, a bűnözők idejekorán tudjanak a börtönből szabadulni. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fel kell lépni minden embercsempész ellen, de Európában változásra lenne szükség, hogy végre ne az európai politikusok hívják be maguk az illegális migránsokat Európába.

(18.30)

Akkor, amikor a Jobbik elnöke, Gyöngyösi Márton úgy nyilatkozik, hogy segíteni kell a menekülteket, harcolni kell a populizmus ellen, és együtt kell működni az EU-val, azaz nincs más megoldás, mint menedékjogot adni a Szíriából érkező bevándorlók-nak; és amikor azt mondja, hogy a letelepítési kvótákra egyértelműen igen a válasza; amikor azt mondta az előző európai parlamenti kampányban szintén Gyöngyösi Márton, a Jobbik elnöke, mostani európai parlamenti képviselője, hogy ha Orbán Viktor és szövetségesei diadalmaskodnak pár hónap múlva, akkor drótakadályokkal szabdalt, egymás ellen ágáló közösségek Európáját láthatjuk, és a Jobbik nem támogatja a magyar határzár mintájára újabb kerítések fölépítését, és mindemellett még a migránspaktumot is megszavazza az önök elnöke - na, ő aztán igazán behívja

az illegális migránsokat Európába! Nem embercsempészként, hanem olyan politikusként, aki az embercsempészek alá adja a lovat, aki ösztönzi az embercsempészeket, hogy hozzatok be Európába még több, még több illegális bevándorlót, szedjete be ezzel még több és még több pénzt. Nem volt ebben nagy különbség a korábbi elnökhöz, Vona Gáborhoz képest, aki azt mondta, hogy a kerítés egy hatalmas bukás, azt gondolom, a kormány bevándorláspolitikájának a bukása történt meg; a kerítés még föl sem épült, nyilvánvalóvá vált mégis, hogy alkalmatlan Magyarország megvédésére.

Az önök politikusai tehát a kerítés ellen beszélnek, az önök politikusai támogatják a migrációs paktumot; magyarul, az önök politikusai is beleillenek abba az európai balos, langyos kis közegbe, amiben mindenki az embercsempészek keze alá dolgozik. Azt mondják: mi Európában nem fogjuk megmondani, hogy ki jön ide be és ki nem; akit az embercsempészek a határra hoznak, azt utána automatikusan befogadjuk. Erről szól a migrációs paktum.

Ezzel szemben Magyarország fellép az illegális migrációval szemben. Eddig már 650 milliárd forintot költöttünk arra, hogy a déli határt megvédjük. Elismerésünk a rendőröknek, elismerésünk a határőrszolgálatnak, akik ott szolgálatot teljesítenek. Azért hoztuk újra létre a határőrszolgálatot a korábbi határőrséghez hasonló módon, pontosan azért, mert egy speciális tudás és speciális képzettség kell ahhoz, hogy valaki a határt megvédje. Ezért folyamatos a toborzásuk, ezért folyamatos a képzésük.

Tisztelt Képviselő Úr! Mind a mai napig, még mindig 8,5 százalék az embercsempészek aránya a magyar börtönökben. Annak ellenére, hogy az elmúlt években igyekeztünk az illegális migrációt a déli határon feltartóztatni, egyre több embercsempész érkezett; ők mind börtönbe kerültek. És ön is tudja, pár évvel ezelőtt éves szinten is tízezres nagyságrendben indítottak pereket Magyarországgal szemben, és több milliárd forintnyi kártérítést pereltek ki Strasbourgban a magyar adófizetőktől azért (*Lázár János: Így van!*), mert azt mondták, hogy túlszűfoltak a börtönök, embercsempészeket vagy bárki mást embertelen körülmények között tartanak ott a börtönben, és ezért milliókat tettek zsebre. (*Lázár János: Szégyen!*) Hát, ön aláírná azt, hogy az embercsempészek milliókkal a zsebükben távozzanak, hogy megérje nekik a magyar börtönökben ülni, mert ezzel pénzt kereshetnek?! Mert a Helsinkéi Bizottság meg a többiek majd Strasbourgig viszik az ügyüket, vagy Magyar György és társai, bármelyik Soros-hálózathoz tartozó szervezet az embercsempészek zsebet tömje milliókkal? (*Lázár János: Szégyen!*)

Mi felkínáltuk minden országnak, európai országoknak: vegyék át! Mi a saját állampolgárainkat a magyar börtönökben továbbra is bent tartjuk, magyar állampolgár embercsempész mindegyik ott ül továbbra is. De minden más ország, Ausztria vegye át az osztrák embercsempészeket, Németország a német embercsempészeket, és az összes többi országot is föl tudnám sorolni; több mint hetven ország

embercsempészei ültek a magyar börtönökben. A Soros-egyetem nem olyan multikulturális közeg, mint a magyar büntetés-végrehajtás, mert ennyiféle kultúrájú, vallási és étkezési szokású embert sehol máshol nem találnak, mint a magyar börtönökben! Senki nem volt hajlandó őket átvenni. Senki! Senki nem volt hajlandó a magyar emberek helyett kifizetni. Senki! És senki nem volt hajlandó hozzájárulni, az Európai Unió sem, hogy építsünk egy külön börtönt, ahova ezeket az embereket eltelesszük. Azt mondták: ezt fizessék ki a magyar emberek! Mi pedig azt mondtuk, hogy kerüljenek reintegrációs őrizetbe, 72 órán belül hagyják el az országunk területét (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ide vissza nem jöhetnek; ha visszajönnek, akkor szigorított körülmények között mennek vissza a börtönbe, de nem a magyar adófizetők pénzéből fognak élni, és nem fognak milliós kártérítéseket követelni Strasbourgban! (*Lázár János: Mindenki, aki ezt támogatja, vigyen haza egyet! - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Megkérdezem Dudás Róbert képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr azt mondta, hogy ne legyen kártérítési per, ezért inkább elengedik őket, illetve hogy túlszűfoltak a börtönök. Azért bízom benne, hogy ez nem azt jelenti, hogy mert túlszűfoltak a börtönök, egy következő gondolat már elindult az önök részéről, egy következő szelekció, hogy egyébként majd kiket fognak még onnan elengedni.

Igaza van abban, amikor azt mondta, hogy fellépnek a migrációval szemben. Kommunikációs. Kommunikációs fellépnek, a gyakorlatban meg önök szervezik. (*Rétvári Bence: Menjen le a déli határra!*) Önök szervezik azt az 500 ezer migránsmunkást Magyarországra, ami egyébként egy törvénytervezet értelmében már meg is volt szövegezve; ezt most, ugye, finomítani fogják.

Azt mondja, hogy az Európai Unió részéről migránsokat hívnak be. Államtitkár Úr! Az önök törvénytervezete tartalmazza azt, hogy egyébként munkavállalók jöjjenek be, elvéve a magyar emberek munkáját, letörve a béreket. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Elnök úr, nem tudom elfogadni államtitkár úr választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be az energiaügyi miniszterhez: „**Miért fontosabb a kormányának az akkumulátorgyárak vízellátása, mint a lakosság tiszta**

ivóvíze?” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony fog válaszolni. Szabó Rebeka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! A berettyóújfalui vízben lárvák és kukacok vannak. Békés megye településeinek jelentős hányadában rossz minőségű, sárga az ivóvíz; a Makói, a Hódmezővásárhelyi és a Mezőkövácsházai járás egy részében pedig magas a víz arzéntartalma. *(Lázár János: Háromszáz éve!)* Mintegy 750 ezer ember iszik ólomszennyezett vizet, legalább húsz-harminc éve. A víziközmű-hálózat elavult, sorozatosak a csőtörések, a hálózati vízveszteség a 20 százalékot is meghaladja.

Kérdezem, hogy mit tesz az Orbán-kormány a probléma megoldása érdekében. Sajnos, szinte semmit. Békésben Mészáros Lőrinc tízmilliárdokból újíthatta fel a vízhálózatot, anélkül, hogy a vízminőség érdemben javult volna. Jelenleg a megye lakóit vagy az ólmos vizet ivókat nem is kecsgetetik semmivel, mondván, hogy a magyar államnak nincs pénze, pedig a magas ólomtartalmú ivóvíz esetében bizonyított a kisgyermek és a várandós nők súlyos egészségkárosodásának kockázata is. Bezzeg, ha egy akkumulátorgyár vízigényéről van szó, a kormány rengeteg pénzért azonnal csőhálózatot épít, és akár az ivóvízkészleteket is megcsapolja, ahogyan ezt Komáromban vagy Gödön láttuk.

Tavaly nyáron az aszály miatt a Duna Menti Vízmű több Pest megyei településen vízkorlátozást vezetett be, majd a kipattant botrány nyomán bejelentettek egy 16 milliárdos fejlesztést. Az állami vízszolgáltató szerint a beruházás már 2024-re enyhítheti a vízellátási gondokat ebben a térségben, ami persze hazugság, mert a közbeszerzés még le sem zárult, a szerződési határidő pedig 2025 - tehát nem tudom, ebből hogy lenne 2024-re eredmény. Egy hasonló beruházásnak 2022-ben álltak neki, de még csak a 30 százaléka készült el, szintén a kihagyhatatlan Mészáros Lőrinc cégeinek közreműködésével. Érdekes módon, ha valahol az állam többet költ és lassabban végez a tervezettnél, akkor Mészáros Lőrinc mindig ott van a közelben. Eközben a Samsung-gyár vízellátását kiszolgáló, természetromboló projekt - ugyancsak Pest megyében, és szintén a Mészáros-cég kivitelezésében - gőzerővel halad; itt valamiért nem akadály sem a pénzihiány, sem az, hogy nincs elegendő víz a térségben.

És hát, közben azt látjuk, hogy a kormány nemzetbiztonsági kockázatra hivatkozva titkosítani akarja a minisztérium vízdíjra vonatkozó számításait. Én értem, hogy van okuk az aggodalomra, hiszen az országnak szinte az összes vízszolgáltatója azért veszteséges, mert gyakorlatilag kénytelenek önök miatt önköltség alatti áron szolgáltatni, és az önköltségi árnál olcsóbban kapják a vizet Mészáros Lőrinc és Tiborcz István szállodái, meg persze az ázsiai akkugyárak is, és cserébe körülbelül egymillió embernek nem jut megfelelő minőségű ivóvíz.

Tehát kérem, válaszoljon, hogy most akkor az Orbán-kormány a társadalmi érdek és a közjó kormánya vagy az akkumulátorgyártóké; és mikor jutunk el oda, hogy a tiszta ivóvíz biztosítása ugyanolyan fontos lesz a kormánynak, ha az emberek, a magyar emberek ivóvizéről van szó, mint ezeknek az ázsiai akkumulátorgyáraknak a vízellátása. Kérem, tisztelettel várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Mint említettem, a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár asszony adja meg. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön már az interpelláció címében is egy olyan kifejezést használ, amely nem igazán felel meg a valóságnak. Gyakorlatilag a válaszomban két részt határoznék meg. Az egyik, ha jól értem, a zöldenergia kérdése; a másik téma pedig a víziközmű-hálózat.

Azt szeretném kiemelni, azt gondolom, az egy nagyon felelőtlen magatartás, hogy önök az elmúlt időszakban egyfolytában azon dolgoznak, hogy szembeállítsák a magyar családok ivóvízellátását a zöldenergiához szükséges beruházások vízigényével. Azt gondolom, ez egy felelőtlen riogatás, hiszen erről szó sincs. Csak hogy egy példát mondjak: szakértők szerint, mondjuk, a komáromi gyár vízfelhasználása napi 10 ezer köbméter, míg a szomszédos Duna vízhozama másodpercenként 23 ezer köbméter. Természetesen, ahogy kiemeltük, minden beruházás esetében a szigorú környezetvédelmi és munkavédelmi szabályokat be kell tartani.

Vegyük végig első körben talán itt a zöldenergia és az akkumulátorgyártás kérdéskörét!

(18.40)

Szabó Timea, az önök frakcióvezetője 2017-ben még azt kérte számon a kormánynon, hogy az állami támogatás mellett milyen egyéb eszközökkel kívánja támogatni a kormány az elektromosautó-vásárlást. Az a helyzet, hogy ez valószínűleg már 2017-ben is teljesen egyértelmű volt - vagyis remélem, bízom benne -, hogy villanymotorok hajtják az elektromos járműveket, és ez pedig csak akkumulátorral tud működni. Ilyenkor gyakorlatilag olyan érzésünk van, minthogyha önök egyértelműen a zöldenergia, a zöldátállítás, az elektromos autózás ellen fejtenének ki tevékenységet. Kiemelném - ezt valószínűleg önök is tudják, hogy ez a jövő energiája, és a zöldenergiára szükség van, nagy verseny folyik a világban -, hogy önök az elmúlt időszakban azért dolgoztak, hogy ezek a beruházások ne itt, Magyarországon valósuljanak meg. Az a helyzet, az ember érzése az, hogy most ismét a magyar emberek és a magyar érdek ellen dolgoznak.

Ami a másik felvetését illeti, az pedig a víziközmű-hálózatnak a kérdése. 2010 előtt a balliberális

kormányok a víziközmű-vállalatokat is privatizálták; a külföldi tulajdonú cégek pedig fejlesztés helyett kivitték az országból a nyereséget. Hazánkban ezért a műszaki felújítások a rendszerváltás óta nagyrészt elmaradtak, a kormány ezért 2010-ben nagyon nehéz helyzetet örökölt.

Jelentős összegeket fordítottunk az elmúlt időszakban a víziközművek rekonstrukciójára és hatékonyságnövelő fejlesztésekre, sőt 2020-ban még az önkormányzati tulajdonú víziközmű-szolgáltatóknak is segítettünk annak érdekében, hogy ne menjenek csődbe a veszteséges önkormányzati tulajdonú víziközmű-szolgáltatók.

Az elmúlt években megtett intézkedések ellenére jelenleg a hálózatok korszerűsítése jelenti az egyik legfontosabb feladatot. Ez a kormánynak olyannyira fontos, hogy az Energiaügyi Minisztériumon belül egy önálló, a víziközmű-ágazatért felelős államtitkárságot hozott létre, pontosan azért, hogy ezekkel a kérdésekkel megfelelően tudjunk foglalkozni.

Azt biztosan ön is tudja, képviselő asszony, hogy 2023-ban 150 milliárd forint áll rendelkezésre a víziközmű-ágazat számára, és azért azt ki kell emelni, hogy ezek a szakemberek nap mint nap lelkiismeretesen dolgoznak azért, hogy a víziközmű-ágazatban megfelelően tudják a minőségi szolgáltatást biztosítani. A kormány számára ez a jövőben is prioritás.

Mivel az Országgyűlés a héten tárgyalja a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvényjavaslatot, arra biztatom képviselő asszonyt, hogy az észrevételeit majd ott is fejtse ki. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Most megkérdézem Szabó Rebeka képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Nem tudom elfogadni; nem tudom elfogadni, elismétlem. Tehát az az igazság, tartok tőle, hogy önök rossz számokkal dolgoznak. Csak a gödi Samsung-gyár napi 27 ezer köbméter vizet használ, és nem tudom, hogy miért kell például kiszárítani a tatai karsztvízbázist, vagy miért kell, mondjuk, csak ott a gödi akkumulátorgyár kiszolgálása érdekében 18 kilométernyi csővezetékét lefektetni, hogyha annyira egyszerű lenne ezeknek a gyáraknak a vízellátását biztosítani.

És egyébként nem véletlen, hogy amikor a debreceni CATL akkumulátorgyár kapcsán a regionális vízügy vezetője leírta, hogy magasabb lesz a gyár vízigénye, mint amit a debreceni polgármester meg önök hangoztatni szeretnek, akkor véletlenül kirúgták, tehát hogy azért ezek elég átlátszó dolgok. Önök kozmetikázzák ezeket az adatokat.

Miniszterelnök úr is a múltkor egy akkora blódséget mondott, hogy itt Magyarország mennyire jól el van látva vízzel. Ez nem igaz: Magyarországnak egy része elszivatagosodik, és igenis nem mi állítjuk szembe, hanem önök használják az emberek ivóvizét az akkumulátorgyárak számára. És akkor arról még nem is beszéltem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az*

időkeret lejártát.), hogy szerintem valóban nincs szükség ennyi akkumulátorgyárra Magyarországon, de önök azok, akik az ivóvizet inkább az akkumulátorgyáraknak adják, tehát nem tudom elfogadni a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint hallhattuk, képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon sor kerül.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dócs Dávid képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be a gazdaságfejlesztési miniszterhez: „**Újra a vas és acél országa leszünk?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy Márton gazdaságfejlesztési miniszter egy héttel ezelőtt úgy fogalmazott, idézem: „Ipari alapú gazdaságot épít Magyarország a feldolgozóiparra koncentráva.”

A gyakorlatban nem nehéz kitalálni, hogy mire gondolhatott a kormányt képviselve, hiszen az elmúlt években világhosszá vált, hogy a Fidesz-kormány az agrárlehetőségeink kihasználásra helyett az akkumulátorgyár-nagyhatalmi státuszra törekszik, ami előre vetíti, hogy nem első osztályú élelmiszer-alapanyagokat, hanem veszélyes hulladéknak számító akkumulátorokat fognak feldolgozni. Ezt bizonyítja, hogy 586 milliárd forintnyi állami támogatást kaptak eddig a Magyarországra épülő akkumulátorgyárak, vagyis a hazai költségvetésből ennyi pénz ment el külföldi gigacégek közvetlen és legalább ugyanannyi a közvetett támogatására.

Mindezt a magyar termőföldön, holott zöldmezős beruházások helyett bőven lett volna lehetőség barnamezős beruházásokra is, melyek az előző rendszerből maradtak ránk leromlott gyártelepek formájában, a magyar történelemnek abból a korszakából, amikor az ipart próbálták mindenáron erőltetni, de ahogy „a vas és acél országa” gazdasági irány sem a mi utunk volt, úgy az akkumulátorgyár-nagyhatalmi törekvések is merőben hibásak.

A feldolgozóipar szerepel a Mi Hazánk Mozgalom Virradat nevű programjában is, de mi teljesen más alapokon képzeljük azt el. A megtermelt jó minőségű magyar élelmiszer-alapanyagok számára szeretnénk olyan feldolgozóipart építeni, amely garantálja, hogy ezek a termékek ne nyersanyagként hagyják el az országot, ne külföldön legyenek feldolgozva, hanem maradjanak az országunkban, és az ebből keletkezett haszon is maradjon itt természetesen.

A Mi Hazánk Mozgalom az alacsony hozzáadott értékkel bíró, a profitot külföldre vivő akkumulátorgyár-konceptió helyett továbbra is kitarat emellett, hogy a magyar kormánynak a mezőgazdaság területén a hazai családi kis- és középvállalkozásokat kellene támogatnia nagyobb mértékben, valamint az erre

épülő feldolgozóiparra és szolgáltatóiparra kellene építeni az önálló magyar nemzetgazdaságot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök miért a vendégmunkásokban és miért nem a magyar emberekben, miért a környezetszennyező külföldi gigagyárakban és nem a magyar termőföldben, miért a külföldi multikban és nem a magyar vállalkozásokban látják a jövőt? Megtisztelő válaszát előre is köszönöm. Köszönöm a szót. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön számos fontos kérdést vetett fel. Engedje meg, hogy a jelenlegi helyzetértékeléssel kezdjem! Év végére egy számjegyre csökkentjük az inflációt, és ezzel 2024-ben lehetőség nyílik arra, hogy a gazdaság újból beinduljon. Ön a kérdésében arra keresi a választ, hogy ez milyen irányba menjen. Meggyőződésem, hogy az ön által említett irányok nem vagy/vagy, hanem és/és viszonyban állnak egymással.

Az Európai Unió döntött arról, hogy 2035-től már csak zero kibocsátású gépjárművet lehet forgalomba hozni. A technika és a tudomány mai állása mellett ez egyértelműen az elektromos gépjárművek felé jelöli meg az irányt. Kérdés az, hogy ezek a gyárak hol fognak épülni, kik profitálnak belőle, hol teremt munkahelyeket, kinek hoz létre fejlesztést. Ahol a gépjárműveket gyártják, ott nyilvánvaló, hogy a gyártási sorban az akkumulátor egy alapvető kérdés. Nagyon gyorsan hozzáteszem, hogy nemcsak a gépjárműveknél, hanem általában az egész elektromosáram-hasznosításnál a tárolás az elkövetkezendő - meggyőződésem szerint rövid - évek sűrűtő feladata.

Az elmondottakból, gondolom, egyértelműen következik az a véleményünk, hogy aki ellene van az elektromosakkumulátor-gyárnak, az ellene van a környezetvédelemnek is. Németországon és Kínán kívül kizárólag Magyarországon van gyára mindhárom német prémium autómárkának, és ezért továbbra sem kívánjuk ezt a pozíciót feladni, hogy a keleti és nyugati beruházások találkozáspontjaként működjön Közép-Európa, és ezen belül Magyarország.

Hogy mit jelent ez már most, 2022-ben, igen, '22-ben? Az autóipar tavaly 30 milliárd euró teljesítményt ért el, 170 ezer embernek adott munkát, miközben mintegy 20 milliárd eurónyi exportot produkált.

(18.50)

Azzal, hogy az elektromosautó-ipar beruházásait Magyarországra hozzuk, biztosítjuk azt, hogy az új autóipari korszakban is azok a munkahelyek, amelyek most vannak, meglesznek, illetve bővülnek.

A kérdésében az a véleménye formálódott meg, hogy ezt nem lehet a magyar mezőgazdaság kárára

csinálni; nem is kívánjuk annak a kárára csinálni. Magyarországon jelenleg 5 millió 111 ezer hektár termőföld van, az akkumulátorgyárak, ha igaz a felmérés, mintegy 800 hektár területet használnak fel. Kérem, legyen arról meggyőződve ön is és az egész magyar társadalom, hogy a kormány mindent elkövet annak érdekében, hogy mezőgazdasági termelésre alkalmas termőföldet mezőgazdasági művelésből ne vonjunk ki, és minden lehetséges iparfejlesztést azokon a területeken használjunk - egyebek mellett az ön által említett úgynevezett barnamezős területeken is -, amelyek mezőgazdasági művelésre alkalmatlanok.

Ami az ezzel kapcsolatos jövőt, mármint a mezőgazdasággal kapcsolatos jövőt illeti, a 2021-27-es forrásban 80 százalékos nemzeti önrészt biztosítottunk, erre a korábbi évtizedekben soha nem volt példa. Köszönöm a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdem Dócs Dávid képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Nem fogadom el. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr legnagyobb igyekezetére sem tudom elfogadni ezt a választ, hiszen nagyon más szemszögből közelítjük meg ezt az adott témát. Már csak azért is, mert mi úgy látjuk, én magam úgy látom, hogy a keleti és a nyugati gyarmatosítás találkozáspontja inkább Magyarország, és azt, hogy a vagy-vagy miért nem fér meg ebben a témakörben, talán azzal tudnám leginkább illusztrálni, hogy 2016-tól kezdődően visszaesett a magyar GDP-ben a mezőgazdaság szerepe. Innen lehet látni, hogy a fő stratégiai irányt hogyan tűzte ki Magyarország Kormánya.

Nagyon rövid az idő, nem tudok hosszasan példálózni, de talán érdemes megnézni Szlovénia nemzetgazdaságát, annak a Szlovéniának, amelyet Európa zöld szíveként emlegetnek, és amely ország itt Magyarországon fog akkumulátor-feldolgozó üzemeket létesíteni, Magyarország pedig, ha így halad, Európa hulladéklerakójává fog válni. Mi ezt nem szeretnénk. Mi azt szeretnénk, hogy a kormány végre térjen magához, és helyén kezelje a dolgokat: a magyar agráriumra helyezze a legnagyobb hangsúlyt. Köszönöm szépen a szót. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi, államtitkári választ, ezért napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: „**Mit tesz a kormány azért, hogy a vasút segítse a klímavédelmi célokat?**” címmel. Bakos Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó, személyesen miniszter úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr!

A klímaváltozás már nem egy távoli fenyegetés, hanem nap mint nap láthatjuk a hatásait. Tavaly soha nem látott aszály sújtotta az országot, és az idei szokatlanul meleg őszi is azt mutatja, hogy valami nagyon nincs rendben. Az ENSZ főtitkára szerint elkezdődött a klímaösszeomlás.

Sürgősen el kellene kezdeni az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az alkalmazkodást, ez azonban nem történik meg. A kormány kommunikációjával szemben Magyarország nem klímabajnok. 2014 és 2021 között 5 százalékkal nőtt a kibocsátás, miközben az Európai Unió egészében 7 százalékkal sikerült mérsékelni az üvegházhatású gázok kibocsátását.

A közlekedési ágazat fogyasztja az Európai Unióban felhasznált kőolaj 70 százalékát, és ez az Unióban az üvegházhatású gázok kibocsátásának közel 30 százalékát teszi ki. A közlekedés az egyetlen olyan szektor, ahol nem sikerült csökkenteni a kibocsátást európai szinten, és ehhez Magyarország is jelentősen hozzájárult, hiszen 1995 és 2021 között a belföldi közlekedésből származó kibocsátás közel duplájára, 85 százalékkal nőtt. Nem csoda, hiszen ebben az időszakban az ország több mint kétszer annyit költött közúti fejlesztésekre, mint a vasúti fejlesztésekre, korszerűsítésekre. 1400 km autópálya épült, miközben a vasúti infrastruktúra állapota inkább romlott. Mellékvonalakat zártak be és még az ország legfontosabb, Budapest-Hegyeshalom közti vasútvonalára sem költöttek elegendő mennyiségű pénzt, ezért most kapkodva rendelték el a felújítását.

A közösségi közlekedés és főleg a vasút fejlesztése kulcsfontosságú lenne a klímavédelmi és környezetvédelmi célok eléréséhez. Egy átlagos vonatút Európában utaskilométerenként 77 százalékkal kevesebb kibocsátással jár, mint egy ugyanolyan hosszú autótú. Az adatok azt mutatják, hogy a jól kiépített vasúti hálózat elengedhetetlen ahhoz, hogy a közösségi közlekedés vonzó alternatívát nyújtson az emberek számára, mely nagyban hozzájárul a kibocsátások csökkenéséhez.

Miniszter úr is egy nyilatkozatában elismerte, hogy a vasút forráshiányos és a pályahálózat közel felén lassújelek vannak. „Nem tudom azt mondani a kedves honfitársaknak, hogy elképesztő jó szolgáltatást biztosítunk, gyertek és utazzatok. Ezzel szemben azt tudom nekik mondani, hogy nézzétek, ez olyan, amilyen, de a miénk, és olcsón adom ezt a szolgáltatást” - így idéztem önt. Az LMP-Magyarország Zöld Pártja nem tudja elfogadni ezt a hozzáállást. A vármegebérlet bevezetése ugyan előrelépés, de önmagában kevés, ráadásul nem is vonatkozik a helyi tömegközlekedésre. Nem elég a kedvező tarifarendszer, mellé kell tenni a jó minőségű szolgáltatást is.

Tisztelt Miniszter Úr! Mit tesz a kormány azért, hogy a vasút segítse a klímavédelmi célokat? Mikor fog csökkenni Magyarországon a közlekedési eredetű kibocsátás? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Alapvetően eltér a tisztelt képviselőtársaim megítélése attól függően, a helyzet megítélése attól függően, hogy a parlamenti patkó melyik oldalán ülnek. Az előbb hallhattunk egy miskolci armageddonról szóló beszámolót, most pedig a világ összeomlása fenyeget bennünket az LMP nagyra becsült képviselője szerint. Ha jól tudom, az LMP magát zöldpártként identifikálja, az önök barátai és rokonai kormányozzák Németországot, ahol a zöldek a kormány tagjai, és épp most tértek vissza a kőszénnel való energia-előállításra. Tehát, ha ez volna a zöldprogram, hogy kőszénnel állítsunk elő energiát, az bizonyára a világ tisztaságához és a károsanyag-kibocsátáshoz nem járulna hozzá érdemben. Tehát ne nekünk címkézze első helyen a kérdését, képviselőtársam, hanem szólítsa meg az európai testvérpártokat is, például a német zöldeket, akiknek önök barátai, hogy tegyenek lépéseket a folyamat megváltoztatása érdekében.

Azért mertek ilyet lépni a németek, mert Németország az üvegházhatású gázok kibocsátásában és a károsanyag-kibocsátásban a világ 4 százalékát produkálja. Az az ország, amely Európa legerősebb gazdasága és a világ ötödik legerősebb gazdasága, az produkálja a 4 százalékot. A 4 százalékon belül fél százalék az autóiipar. Most ehhez képest érdemes volna megvizsgálni, hogy mennyit produkál az üvegházhatású gázok kibocsátását illetően a globusz egészét tekintve Magyarország és a magyar gazdaság. Bizonyára poros nyomába sem ér a német kibocsátásnak.

Ezzel nem az ön kérdését akarom negligálni, csak a saját helyünket és szerepünket szeretném megerősíteni. Ha a nagyipari hatalmak, a világ GDP-jének 30 százalékát adó Amerikai Egyesült Államok és a világ GDP-jének 30 százalékát adó Kína nem foglalkozik érdemben ezzel a kérdéssel, akkor a mi Kárpát-medencei törekvésünk, bár lokálisan rendkívül fontos, de úgy gondolom, hogy segítségre szorul, és ki más menthetne meg bennünket, mint a zöldek, akiknek nagyon jó európai kapcsolatrendszerük van például a német kormányznál, és ők közbenjárhatnának az európai szabályozásban is.

Szeretném megnyugtatni képviselőtársamat, hogy az ön által alábecsült országbérlet és megyebérlet a legzöldebb program egész Európában: 3 millió bérletet adtunk el. Ez olyan nagy szám, ami az LMP számára úrtávolságban van, hiszen ennyi szavazójuk sose lesz. Tehát 3 millió bérletet adtunk el, 3 millió bérletet adtunk el, ami azt jelenti, hogy végrehajtottuk Európa legkomolyabb zöldközlekedési fordulatát, és januárban jelentést fogok adni a törvényhozásnak és a végrehajtó hatalomnak is arról, hogy milyen óriási léptékben nőtt meg a tömegközlekedést igénybe vevők száma Magyarországon. Tehát meg kell nyugtatnom képviselő asszonyt, hogy ez az akció a leggyorsabb, leghatékonyabb zöldítési program volt.

Egyébként megnyugtatom aggódó képviselőtársaimat is: az üvegházhatású gázok kibocsátása Magyarországon kormányoktól szinte függetlenül folyamatosan csökken, 30 százalékkal kevesebb, sőt ma már 37

százalékkal kevesebb, mint volt 1990-ben. Ebben az összes baloldali és jobboldali kormány munkája is együttesen benne van, sőt Magyarország a klímacéljait, amit saját maga és az Európai Unió tűzött elé, 50 százalékkal túl fogja teljesíteni a következő évtizedekben. Tehát nem rajtunk múlik majd az armageddon, amellyel az LMP nemes képviselője megfenyegette a hétfő este még a parlamentben ülő képviselőtársaimat.

(19.00)

A másik megjegyzésem a vasút. A vasút 2020-tól évi 2 százalékkal akarja csökkenteni a károsanyag-kibocsátást. Ez azt jelenti, hogy röviden 20, 30, 40, majd 50 százalékkal fogjuk csökkenteni. Ön nálam sokkal jobban tudja, hogy ennek a módja a villamosítás vagy a hidrogénmeghajtású járművek kérdése. A villamosítás érdekében pedig a magyar kormány a múlt héten szerdán tárgyalta meg, illetve két héttel ez előtt a magyar vasút jövőjével kapcsolatos kormányzati előterjesztést, amit tárcám nyújtott be, amely garantálni fogja az infrastruktúra-fölújítást a következő évtizedekben.

Tehát a közlekedés jelentősen hozzá fog járulni ahhoz, hogy a világ az armageddontól, amit ön vizionált, megmeneküljön, a magyar közlekedés mindent megtesz ennek érdekében. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Bakos Bernadett képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

BAKOS BERNADETT (LMP): Nagyon szurkolok, hogy elfogadjam a választ. Nem tudom elfogadni a választ. Tehát ez a mértékű felelősségátvitel, amit itt most hallhattunk, hogy gyakorlatilag nekünk nincs is ezzel feladatunk, hiszen mi csak egy kicsi porszem vagyunk a gépezetben, elfogadhatatlan, ahogy elfogadhatatlan az is, hogy egy komoly témából ön, miniszter úr, viccet próbál csinálni itt az Országgyűlés előtt.

A klímaváltozás igenis valós veszélyt jelent. Lehet, hogy önnek csak egy ilyen távoli armageddonnak tűnik vagy egy fantáziaszüleménynek, azonban sajnos minden kutatás azt mutatja, hogy igenis veszélyes a klímaváltozás. Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Barkóczy Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony nem fogadta el a miniszter úr választát. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Gyopáros Alpár képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez: „**Mit tesz a Kormány a magyar családokért?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Az ön kérdésére Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár

asszony fog válaszolni. Gyopáros Alpár képviselő úr a szó. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A keresztény-konzervatív értékrend mellett elkötelezett képviselőként egyetértek önnel és a minisztérium vezetésével abban, hogy nemzetünk fennmaradásának zálogai a magyar családok. Alapvetésünk, hogy amilyen erősek a magyar családok, olyan erős lesz Magyarország is. Éppen ezért a magyar kormányzati politika célja és értelme továbbra is az kell hogy legyen, hogy a magyar nemzet fennmaradását és életminőségének javulását biztosítsa.

Sajnos nem meglepő, hogy a baloldal továbbra is folyamatosan támadja a kormány családpolitikai intézkedéseit. Teszik ezt azok a politikusok, akiknek minden lehetőségük meglett volna arra, hogy 2010 előtt kormányzati politikájuk középpontjába állítsák a családokat, mégsem tették.

Különösen felháborító és álságos a kormány családtámogatási intézkedéseit ostorozó baloldali magatartás, ha figyelembe vesszük, hogy a szocialisták a 2002-es hatalomra kerülésük után - korábbi ígéretüket egyébként megszegve - eltörölték a korábbi otthoneremelési támogatási rendszert, megszüntették a kedvezményes kamattámogatott hiteleket, és a devizahitelezés csapdjába kergették a magyar családokat. Továbbá eltörölték az egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét, a háromgyermekesekét pedig radikálisan csökkentették. A szocialisták a gyes időtartamát is csökkentették. Nem csoda, hogy 2010-ben már mindezek hatására a magyar emberek családalapítási és gyermekvállalási kedve a mélyponton volt.

A gyermekvállalási hajlandóságot azonban nem csak az ösztönzők hiánya vetette vissza. A baloldali gazdaságpolitika következményeként sok pár ugyanis nem engedhette meg magának, hogy gyermeket vállaljon, mert ha egyáltalán volt is munkájuk, a rendkívül alacsony keresetük nem tette lehetővé a családalapítást. Bokros-csomag, Gyurcsány-Bajnai-csomag - emlíkeznek még, kedves képviselőtársak? A baloldali kormányok katasztrofális intézkedései, a megszorítás politikája a mélybe taszította a termékenységi rátát, amely 2011-re történelmi mélypontra, az 1,23-as értékre süllyedt, veszélyeztetve hazánk jövőjét. A baloldal tehát sem most, sem korábban nem támogatta a magyar családokat.

Szerencsére a baloldal politikájával szemben a polgári kormány a családbarát fordulat meghirdetésével új alapokra helyezte a családpolitikát. Örömmel értesültünk róla, hogy a magyar családok az elhibázott brüsszeli szankciók következtében előállt példátlan válsághelyzet ellenére is számíthatnak a kormány támogatására. Üdvözlünk minden olyan intézkedést, amelynek célja, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen egyet a szegénység vállalásával, illetve, hogy Magyarországon minden vágyott gyermek mielőbb megszülethessen. Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy hazánk jövőjét a magyar gyermekek írják.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A fentiekre tekintettel kérdezem, hogy mit tesz a kormány a magyar családokért. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszonynak. Parancsoljon, ön a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország mára családbarát ország lett. A nemzeti kormány számára mindig is a családok és a gyermekek állnak az első helyen. De ahogyan az ön felszólalásában is hallhattuk ezt, ez nem volt mindig így.

Emlékezzünk csak vissza a baloldali családpolitikájára: korábban megszorításokkal, adóemelésekkel nehezítették a gyermekesek életét. Nem csoda, hogy igencsak visszaesett a baloldali kormányok alatt a gyermekvállalási lehetőség és kedv is. *(Gy. Németh Erzsébet: '22-ben született a legkevesebb gyerek!)* Amikor lehetőségük lett volna, hogy támogassák a családokat, akkor sem tettek, amikor pedig a csőd szélére kormányozták az országot, akkor is elvettek a családoktól, és velük fizettették meg a kormányzásuk által okozott károkat.

Annak érdekében, hogy minden vágyott gyermek megszülethessen Magyarországon, minden évben emeljük a családokra fordított költségvetési összeget, és válsághelyzetben sem spórolunk rajtuk, hiszen ma már több mint harminc különböző kormányzati intézkedéssel segítjük a családok életét.

Örömmel tájékoztatom önt arról, hogy a kormány áttekintette az otthonteremtési rendszert, hogy azt a mai piaci viszonyokhoz igazítsa, mert a célunk továbbra is az, hogy minden olyan gyermek, akire vágnak egy családban, megszülethessen. 2024. január 1-jétől tehát újabb otthonteremtési konstrukció segíti majd a gyermeket vállaló házaspárokat CSOK Plusz néven. A konstrukciót az első otthon megszerzéséhez, nagyobb, komfortosabb otthonba költözéshez vagy akár a meglévő otthon, akár a megvásárolt lakóingatlan bővítéséhez egyaránt igénybe vehetik a gyermeket vállaló házaspárok.

A meglévő és a vállalt gyermekek számától függetlenül 15, 30 vagy 50 millió forintos összegben is igényelhető fix, 3 százalékos kamattal a CSOK Plusz-támogatás. Ez a kedvezményes hitelprogram az egész ország területén, tehát nemcsak az 5 ezer főnél nagyobb településeken, hanem a preferált kistélepedéseken is igénybe vehető. A gyermekáldást tervező házaspárok a CSOK Plusz mellé a falusi CSOK vissza nem térítendő támogatást és az ehhez kapcsolódó adóvisszatérítési támogatást is felvehetik majd. Azt gondoljuk, nagy segítséget jelent, hogy az első közös otthon megszerzéséhez elegendő lesz 10 százalékos önerést biztosítani, másik lakásba költözés vagy bővítés esetén pedig 20 százalékos önerővel kell a családoknak rendelkezniük.

A vágyott gyermekek megérkezését további kedvezményekkel támogatjuk. Az első gyermek érkezésekor a szülők egy évig szüneteltethetik a hitel törlesztését, a

második és minden további gyermek után pedig gyermekenként 10-10 millió forinttal csökken a hiteltartozás. Azt gondoljuk, hogy az új programmal még hatékonyabban teljesülhet az a törekvésünk, hogy biztos fedél legyen a családok feje fölött. A kormány ingyenes tőpusterveket is elérhetővé tesz a családok számára, így akár a tervezési költség is megtakarítható.

Mi a továbbiakban is mindent megteszünk azért, hogy a családok számára biztosítani tudjuk a békét és biztonságot, annak érdekében, hogy a gyermekkor minden életszakasza felhőtlenül és biztonságban teljen. A polgári kormány a 2010-es családbarát fordulat óta azon dolgozik, hogy Magyarországon ma könnyebb legyen családokat alapítani, gyermeket vállalni és nevelni, mint korábban bármikor. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Megkérdezem Gyopáros Alpár képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Nagyjából 15 évvel ezelőtt egyéni országgyűlési képviselőként gyakran találkoztunk azzal a helyzettel, hogy kistélepedési, falusi, kisvárosi polgármesterek kerestek meg minket azzal, hogy baj van, mert egyre kevesebb gyermek születik, hiszen akkor már 5-6 éve szenvedtek a családok azoktól a megszorító intézkedésektől, amelyek a Gyurcsány-kormányoknak voltak köszönhetőek. Ráadásul az akkori baloldali kormányok intenzíven csökkentették az intézményfenntartáshoz szükséges normatívaösszegeket is. Azzal kerestek minket polgármesterek, hogy baj lesz, be kell zárni az óvodát és az iskolát.

(19.10)

És meg is történt, százával zártak be abban az időszakban óvodák és iskolák, ezres nagyságrendben kerültek pedagógusok az utcára.

Ma ugyanezek a polgármesterek azzal a kéréssel keresnek meg minket, hogy baj van, mert nem férnek el a gyermekek az óvodában, sőt már az iskolában sem, ezért bővíteni kell ezeket az intézményeket ezeknek a családpolitikai intézkedéseknek köszönhetően.

Bízom benne, hogy nemcsak a falvakban, hanem hamarosan majd a kisvárosokban, középvárosokban és a nagyobb városokban is megtörténik az a trendforduló, amit a falvakban az elmúlt években tapasztalhattunk. Ehhez a munkához kívánok sok erőt államtitkár asszonynak és a minisztérium dolgozóinak. A választ természetesen elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta a miniszterhelyettes, államtitkár asszony választását.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány a jövő magyar Nobel-díjasaiért?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A választ Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszony fogja önnek megadni. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy elsőként innen is gratuláljak új Nobel-díjasainknak, Karikó Katalinnak és Krausz Ferencnek. Példaértékű kutatói teljesítmény az övék, az egész ország büszke lehet rájuk, de sajnos vannak, akik még e történelmi és örömteli pillanatokot is gyűlöletkeltésre használják. Egészen megdöbbentő ugyanis, amiként a baloldal reagált Karikó Katalin és Krausz Ferenc sikeire. Bár az új Nobel-díjas kutatóinknak formálisan ugyan gratuláltak, de honfitársaink szájízét azért mégis megpróbálták elrontani, nehogy önfeledten tudjunk örülni és közös magyar sikerként megélni a két kutató nemzetközi elismerését. A baloldal ugyanis az új Nobel-díjasaink személyét dicsérő pár szó után nyomban már a kormányt bírálta úgy a sajtóban, mint itt az Országház falai között.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Enyhén szólva is vizsgás, hogy pont a baloldal vádolja azzal a kormánnyal, hogy nem tesz meg mindent a hazai kutatás-fejlesztés és felsőoktatás nemzetközi versenyképességének növelése érdekében. Pont az a baloldal harsogja ezt, amelynek az elődpártja idején kényszerült Karikó Katalin elhagyni hazánkat. Karikó Katalin ugyanis 1978-ban kezdett el dolgozni az akkori MTA Szegedi Biológiai Kutatóközpontjában, ahonnan 1985-ben kellett távoznia. Nos, így becsülték meg - idézőjelben - szocialista körülmények között a tehetségeket, most pedig rajtunk akarják mindezt számon kérni.

Krausz Ferenc Nobel-díjasunk pedig annak a Molekuláris-ujjlenyomat Kutató Központnak az ügyvezető igazgatója, amely a magyar kormánytól több mint 20 milliárd forint támogatást kapott a dagasztos, valamint a szív- és érrendszeri betegségek korai észlelése érdekében folytatott kutatásokra.

Mindebből is egyértelműen kiviláglik, hogy a baloldal vádja alaptalan, pusztán egy újabb szándékos baloldali csúsztatással van dolgunk. Nincs másról szó, mint arról, hogy a balliberális körök számára soha nem lesz elfogadható a hazai tudományos kutatás és felsőoktatás rendszerének átalakítása, hiszen a folyamat alaposan felforgatta azt az állóvizet, mely évtizedek óta stabilan védte érdekeiket és pozícióikat.

Mindezek alapján kérdezem, államtitkár asszony: mit tesz a kormány a jövő Nobel-díjasaiért? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszonynak adok szót. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy valóban történelmi pillanatokot, napokat élhattünk meg nem is olyan régen, amikor két nap alatt két új Nobel-díjossal gyarapodott hazánk. És igen, egy egész ország büszke lehet rájuk, és borzasztóan sajnálatos az a tény, hogy sokan mégis gyűlölködésre használták fel ezeket a történelmi pillanatokot.

Ne feledjük el, hogy mind Karikó Katalin, mind Krausz Ferenc egyaránt számtalan szállal kötődik Magyarországhoz, mindketten megőrizték magyar állampolgárságukat, szoros szakmai kapcsolatot tartanak fenn a hazai kutatóhelyekkel.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Vagyis a baloldal hazug állításaival szemben nem igaz az, hogy a magyar kutatókat ne támogathatnánk, ne támogattuk volna, mivel már évek óta hozzájárulunk Magyarországon a Nobel-díjas Krausz Ferenc és csapatának munkásságához is.

A rákkutatásban fontos molekuláris ujjlenyomatok kutatására, az úgynevezett CMF-projektre, illetve az azt megvalósító Molekuláris-ujjlenyomat Kutató Központ Nonprofit Kft.-nek több mint 20 milliárd forint támogatást nyújtott a kormány.

Elmondhatom, hogy biztosított a megfelelő háttér a jövő kutatói számára is. Jelenleg is több tíz milliárd forinttal támogatjuk a magyar tudósok kutatásait, hozzásegítve őket a kimagasló tudományos eredmények eléréséhez. Meggyőződésem, hogy a kormány az egyetemek, valamint a Magyar Kutatási Hálózat modellváltásával olyan kutatói környezetet alakított ki, amely megteremtette a lehetőségét, hogy itthon érhessenek el hasonló sikereket a jövő Nobel-díjas tudósai.

Kiemelendő, hogy a hazai kutatás-fejlesztésre szánt finanszírozási keretösszeg 2016 és 2022 között 112 milliárd forintról mintegy 318 milliárd forintra bővült. Az egyetemek finanszírozására csak az elmúlt évben 1000 milliárd forintot fordított a kormány.

Megduplázódott a felsőoktatási intézmények esetében a modellváltással párhuzamosan az erre szánt keret, 200 milliárd forintról 400 milliárd forintra emelkedett.

A hazai kiemelt kutatások támogatásaként a magyar kutatási hálózat finanszírozása 2021-től kezdődően beépülő módon 17 milliárd forintról 39 milliárd forintra bővült.

És a kormány éppen a legutolsó kormányülésen döntött arról, hogy a Molekuláris-ujjlenyomat Kutató Központ 2030-ig tartó stratégiai céljainak megvalósítását újabb 75 milliárd forinttal támogatja. Ez az összeg a korábbi 2019-től kezdődő 20 milliárd forinton felül értendő, azaz a kormány összesen már 100 milliárd forinttal támogatja a Nobel-díjas Krausz Ferenc magyarországi kutatásait.

Több minden meg fog valósulni ennek a programnak a keretében, például létrejön egy nemzeti biobank, létrejön a Neumann János Informatikai és Adattudományi Intézet, és létrejön egy vizsgálati laboratórium is.

A kormányzati támogatás biztosítja, hogy a CMF-projekt eljuthasson egészen a gyakorlati alkalmazásig. A cél egy olyan orvostechnikai berendezés létrehozása, amely egyszerű vérminták vizsgálatát gyorsan és olcsón képes elvégezni. Távlati cél, hogy ez az eljárás beépítésre kerüljön a magyar egészségügyi ellátórendszerbe is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne feledjük, hogy a tudományban nincsenek nemzeti határok. Ez a két Nobel-díj azt jelenti, hogy a magyar tehetség igenis jelen van a világban, ami a felkészült oktatóknak, a kitarító és tehetséges diákoknak és a kiváló magyar felsőoktatásnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), valamint közoktatásnak köszönhetően tud kiteljesülni. Azon dolgozunk, hogy ez a továbbiakban még inkább így legyen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vitályos Eszter államtitkár asszony. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Államtitkár asszony megtisztelő válaszát köszönöm és elfogadom. Szeretnék rávilágítani arra, hogy Magyarország az egy főre jutó GDP-ben betöltött világrangsorban a 49. helyen áll, viszont, ha megnézzük, hogy a több mint 130 ország innovációs eredményeit összevető Global Innovation Index innovációs teljesítményt mérő komponensében Magyarország hol van, akkor azt mondhatjuk, hogy a 2023. évben a 33. helyen volt. Mindez, tisztelt hölgyeim és uraim, azt jelenti, hogy Magyarország innovációs teljesítményben jobban áll, mint a gazdasági teljesítményéből az következhetne.

(19.20)

Köszönöm a kormánynak az ez irányú további erőfeszítéseit (*Zaj, derűlttség a DK soraiból. - Az elnök csenget.*), és azt, hogy 2030-ra Magyarország Európa legjobb tíz országa, innovátorországja közé fog tartozni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatam a tisztelt Országgyűlést, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra néhány perc múlva a mai ülésnapunkon kerül sor, de előtte **személyes megtámadtatás** címén kér szót Csöbör Katalin, a Fidesz képviselő asszonya. (*Zaj az ellenzéki padosorokban. - Közbeszólások a DK soraiból, köztük: Már megint?*) Öné a szó, képviselő asszony, két percben. (*Zaj az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.*)

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy látszik, hogy az ellenzéki képviselőknek

nem maradt más eszközük, mint hogy valótlanságokat állítsanak, politikai hangulatot keltsenek, és személyeskedjenek (*Arató Gergely: Ugyan! Ki személyeskedik?*), ezért kértem szót. Egyébként szeretném megjegyezni, hogy más város örülne, ha annyi fejlesztési forráshoz jutott volna, mint amennyihez Miskolc az elmúlt években, mert a baloldali városvezetés, amelynek a DK-s képviselő asszony is tagja volt korábban, mit ért el eddig? Semmit. Úgy látszik, hogy a beruházások ellen dolgoznak, ha már nem tudnak egy beruházást sem hozni (*Sebián-Petrovszki László: Akkumulátorbontót nem tudnak hozni?*) Magyarországra, vagy nem tudnak infrastrukturális fejlesztéseket elérni. (*Kálmán Olga: Minden héten megtámadja valaki!*)

Egyébként a baloldálnak van egy nagy hagyománya, a szakértelem. Ugyan néha összekeverik a nap-elemet az atomerőművel, most pedig összekeverik a zárt rendszerű újrahasznosítót az akkumulátorgyárral. Meg van egy másik nagy hagyománya is a baloldálnak - emlékszik? Hazudtak reggel, délben és éjjel. (*Felzúdulás, közbeszólások a DK soraiból.*)

A polgármester tárgyalt először az újrahasznosító üzem tulajdonosával, és mivel nem értette, hogy mit mondanak (*Zaj a DK soraiban. - Szabó Szabolcs: Ebben mi a személyes megtámadtatás? Jó napot kívánok! - Az elnök csenget.*), ezért leült vele másodsor is. Tehát lehet, hogy neki nem hite, hanem szuperpasszív nyelvtudása van. Egyébként úgy, mint ahogy a legutóbb is elmondtam az Országgyűlésben, a cég visszavonta az engedélykérelmét, tehát nincsen eljárás folyamatban, így nincs munkaerő-torborzás sem.

Egyébként megjegyzem, hogy így elesik a település egy 10 milliárd forintos beruházástól, 200 fő munkahelytől és adóbevételektől. (*Arató Gergely: A miskolciak ennél jobbat érdemelnek! - Lócsei Lajos: Lobbizz érte, hogy te nyerd meg! - Az elnök csenget.*) Kérdezem én: mikor és melyik cég kíván még ezek után Alsózsoltára jönni? (*Kálmán Olga: Majd valamelyik kínai. - Közbeszólások a DK soraiból. - Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az imént elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról** történő határozathozatalokra kerül sor. Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazatszámoló gépben.

Hegedüs Andrea, a DK képviselője, az **I/5639.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Sándor, az MSZP képviselője, az **I/5863.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 119 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Hajnal Miklós, a Momentum képviselője, az **I/5870.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, az **I/5868.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, az **I/5869.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 118 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselője, az **I/5864.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Bakos Bernadett, az LMP képviselője, az **I/5856.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el.

(Szünet: 19.27-19.29)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Legyenek oly kedvesek helyet foglalni a folyosón vagy bent az ülésteremben.

Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt, a DK képviselője, **kérdést** kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszter úrnak: „**Miért akarja az Orbán-kormány megölni Kertész Imre, Esterházy Péter és Szabó Magda irodalmi szervezetét?**” címmel. Gréczy Zsolt képviselő urat illeti a szó.

(19.30)

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A mai nap még rá is tromfolt a múlt hét botrányára, amikor kiderült, hogy a fideszes miniszter szerint a fideszes múzeumigazgató nem eléggé nemzeti, de azért beszéljünk egy kicsit a múlt hét botrányáról. A Nemzeti Kulturális Alap ugyanis egyetlen tollvonással megszüntette a Szépirók Társaságának teljes támogatását - nulla, azaz nulla forint. A 26 éve működő szervezetnek Kertész Imre, Esterházy Péter, Szabó Magda is tagja volt, jelenleg például Dragomán György vagy Závada Pál is fémjelzi a rangos társaságot. 2022-ben még csak harmadolta az Orbán-kormány a támogatást, most pedig az utolsó forintot is elvették. Az Orbán-kormány a független színházak után most az irodalmi élet kivéreztetését tűzte ki célul. Az is lehetséges, hogy ami történt, összefügg a Petőfi Irodalmi Múzeum élére kiírt pályázattal, netán a Libri körüli politikai helyezkedéssel. Irodalomtól pénzt elvenni kultúraellenes lépés.

Kérdezem tehát államtitkár asszonyt, hogy miért vették el a Szépirók Társaságának teljes támogatását. Valamilyen pitiáner bosszú vagy politikai támadás motiválta-e azokat, akik e döntést meghozták? Csak az ne legyen a válaszban, hogy a Kulturális Alap független szervezatként döntött, annak vagyona ugyanis részben a Szerencsejáték Zrt. nyereségéből keletkezik, tehát kormányfüggő. Ezért nagyon fontosnak tartom, hogy próbáljuk meg megnyugtatni ebben a helyzetben a magyar irodalom szereplőit, és jelezzük nekik, ha ez lehetséges, hogy az Orbán-kormánynak nem az a célja, hogy a lehető legkevesebb könyv, a lehető legkevesebb vers szülessen meg, éppen ellenkezőleg, minél színesebb, szabadabb és gazdagabb legyen a magyar kultúra. Várom válaszát. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Vítályos Eszter államtitkár asszonynak.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az azért egészen elképesztő, hogy egy egykori baloldali kormányzó párt tagjaként valaki annyira feledékeny legyen, vagy inkább megbocsáthatatlanul magabiztos legyen, hogy olyan szavakat használjon, hogy bárhová nézünk, a pusztulás, a pusztítás jut a magyaroknak osztályrészül.

Kedves képviselő úr, ön elnézte a naptárat. Nem 2006-ot írunk, amikor önök a gyurcsányi rendőrterror alatt félelemben tartották az országot, és ha valaki körülnézett Budapesten, valóban azt láthatta, amiről ön most beszélt. Azt sem tartom véletlennek, hogy kérdésében olyan erős szót használ, miszerint az Orbán-kormány meg akar „ölni” egy irodalmi szervezetet. Ez egy újabb freudi elszólás a baloldalról.

Ami pedig a Szépirók Társaságának támogatását illeti, tisztelettel tájékoztatom önt, hogy a Nemzeti

Kulturális Alap nem szüntette meg a Szépirók Társaságának a támogatását, mert ilyenekkel nem is rendelkezik a társaság. A Nemzeti Kulturális Alap projektek, programok résztámogatását végzi, kifejezetten nem feladata és nincs is rá jogszabályi lehetősége, hogy bármely kulturális szervezet működési költségeit finanszírozza a teljes támogatási igényének biztosításával.

Felhívom a figyelmét arra is, hogy a Nemzeti Kulturális Alapnál a pályázatát - kezdve a pályázati kiírások során alkalmazott kritériumrendszer megfogalmazásától egészen a döntések meghozataláig - kizárólag szakemberekből álló szakmai kollégium végzi. A Szépirók Társasága sajnos már nem először a Nemzeti Kulturális Alap Szépirodalom Kollégiuma által hozott szakmai támogatási döntést politikai döntésnek kívánja beállítani. Ezt mind a KIM, mind pedig a Nemzeti Kulturális Alap a leghatározottabban visszautasítja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Mit tesz a kormány a „férfi egészség hónapjában”, hogy felhívja a figyelmet a férfiak testi és lelki egészségére, valamint a szűrővizsgálatok jelentőségére?”** címmel. Komjáthi Imre képviselő urat illeti a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Novemberben tartják a Movember hónapot. A Movember egy szóösszevonás, ami az angol „moustache” - bajusz - és a „november” szavak kereszteződéséből született. Ez az elnevezése annak a világszerte megrendezésre kerülő kampánynak, melynek célja, hogy felhívja a figyelmet a férfiak testi és lelki egészségére, valamint a szűrővizsgálatok jelentőségére. Ahogy azt egy szakorvos megfogalmazta, a Movember-mozgalom célja, hogy felhívja a figyelmet a férfiak egészségét érintő komolyabb problémákra, elsősorban a prosztatamegbetegedésekre.

Tudjuk, hogy Magyarország élen jár a daganatos megbetegedések okozta halálozásban. A szakemberek szerint a szűrővizsgálatoknak és az egészséges életmódnak nagy szerepe van a betegségek megelőzésében, de még mindig nagyon alacsony a szűrési hajlandóság.

Persze, olyan egyszerűnek tűnik mindez, ám tudjuk, hogy nem az. A magyar egészségügyben számos probléma van: szakemberhiány, forráshiány, de legalább ekkora gond az információhiány. A betegek számára ugyanis általában teljesen kiismerhetetlen a betegút, amin haladniuk kéne. Sokszor nem tudják, hogy hova is kell menniük, hova kellene időpontot kérniük, hogy eljussanak egy szűrésre, egy megfelelő kezelésre.

Mindezek miatt kérdezem: hol és milyen szűrések érhetőek el a férfiak számára az őket érintő speciális problémákkal kapcsolatban? Van-e elegendő kapacitás ezekre? Mit tesz a kormány annak érdekében,

hogy minél többen forduljanak orvoshoz akár megelőzés, akár kezelés céljából? Hogyan segítik az érintettek informálását?

Azzal együtt, hogy a november a férfiegyeség hónapja, fontos, hogy ne csak egy hónapig, hanem egész évben figyeljünk oda a férfiak egészségére is. Biztatom férfitársaimat, hogy tegyék félre a büszkeségüket és merjenek megelőzés és kezelés céljából szakorvoshoz fordulni. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komjáthi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár, miniszterhelyettes úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Végre egy kérdés, amiben egyet tudunk érteni, mert azt hiszem, hogy közösek a céljaink. Valóban könnyebb megelőzni a bajt, szűréssel elé menni, és még kezdeti stádiumban felismerni azt, hogyha valakinek valamilyen betegsége kialakulóban van. Nyilván a legfontosabbak a férfiak számára a prosztataszűrés, a vastagbélvizsgálat, a csontsűrűségmérés, a bőrvizsgálat, a laborvizsgálat, a kardiológiai vizsgálat, a tüdőszűrés, a szemészeti szűrővizsgálat. Fontos, hogy ezeken a különböző vizsgálatokon, szűréseken részt vegyenek. Fontos, hogy a háziorvosi alapellátásnál prevenciók rendelkezést is bevezettünk, pontosan azért, hogy minél többet tudjanak segíteni a háziorvosok is a betegségek megelőzésében.

A legfontosabb, ami az elmúlt években történt, hogy 2018-ban elindult a népegészségügyi célú célzott szervezett szűrővizsgálat, a vastag- és végbélvizsgálat a férfiak számára. 3 431 529 meghívottja volt ennek a vizsgálatnak. Ők nyilván egy mintavételi készletet kaptak. Ebből az egységcsomagot 908 321-en vették át, ami 29 százaléka azoknak, akik meg lettek hívva. Utána akik átvették, azoknak a 91 százaléka meg is küldte a mintát, 829 184 fő. Szerencsére több mint 90 százalékban negatív eredmény volt, 748 561 főnél, és a többieknek is további vizsgálatok jöttek, és csak azután bizonyosodott be, hogy valakinél esetleg valóban egy daganat van kezdeti fázisban. De hál' istennek, így valószínűleg több ezer embernek sikerült segíteni, meghosszabbítani az életét egy időben felismert betegséggel.

Természetesen továbbra is mindenkit arra biztattunk, hogy ezeken vegyen részt. A férfiak számára ez az egyik legfontosabb szűrés, amivel életet lehet menteni, amivel meg lehet hosszabbítani kinek-kinek az életét, hogy lássa az unokáit is felnőni. Emellett fontos a szűrővizsgálatok helybe vevése és az egészségfejlesztési irodák. *(Dr. Komáromi Zoltán: Szolnokon meg bezárt az urológia!)* S köszönöm képviselő úrnak, hogy segít ebben a munkában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Fekete-Győr András, a Momentum képviselője, kérdést kíván

feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Miért titkolják a kórházak tisztaságáról és higiénias állapotáról szóló adatokat?**” címmel. Fekete-Győr András képviselő urat illeti a szó.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Tisztelt Államtitkár Úr! Semmelweis Ignác országában megbocsáthatatlanul sok magyar honfitársunk hal meg idő előtt kórházi fertőzésben. Mindig hallgatom az önök fene nagy magyarkodását, amikor Brüsszelnek kell üzeni, de eközben az a nemzet, amely legelőször ismerte fel a kórházi higiénia fontosságát, egyre megálázóbb körülmények közé kényszeríti a kórházba kerülőket.

(19.40)

Bizonyára emlékeznek arra, amikor a Jahn Ferenc Dél-Pesti Kórház egyik mosdójában egy holttestet találtak; napok óta feküdt ott. Mit gondolnak, milyen gyakran takarítanak, pláne fertőtlenítenek akkor, amikor napokba telik egy holttestet megtalálni? A telezsúfolt kórházi szobákban pedig villámgyorsan terjednek a fertőzések. Miért? Hát azért, mert a kevés orvos és ápoló miatt össze kell zsúfolni a betegeket. A protokollokat pedig lehetetlenség betartani, ha egy ember egyszerre infúziót cserél, takarít, ételt adagol és beteget szállít.

A Semmelweis Egyetem Epidemiológiai Központjának igazgatója szerint napjainkban az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések jelentik az egyik legnagyobb megbízhatósági kockázatot, és a fertőzések 30-50 százaléka megelőzhető lenne, államtitkár úr. Megint mondom: nem egy enyhe hasmenésről beszélek, hanem naponta kórházakból indított telefonhívásokról, hogy a nagymama tüdőgyulladást kapott és meghalt; hogy a kismama sajnos még nem térhet haza, mert nem gyógyul a sebe - hát persze, ha órákon át rálógott a koszos pelenka!

Az elmúlt héten a fideszes képviselők levették a Népjóléti Bizottság napirendjéről a Belügyminisztérium tervezett tájékoztatóját a kórházak tisztaságáról és higiéniai állapotáról. A bátrak ezt azzal indokolták, hogy politikai hisztériakeltés zajlik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi lenne, ha kivételesen tényleg bátran viselkednének? Mi lenne, ha a szokásos terelés helyett (*Az elnök csenget.*) most átsétálnánk a minisztériumba, és odaadná nekem ezeket az adatokat, hiszen azok megvannak (*Az elnök csenget.*), be akarták őket mutatni, rendelkezésre állnak. Tudni akarjuk az igazságot. (*Az elnök csenget.*) Kérem, adják...

ELNÖK: Köszönjük...

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): ...át ezeket az adatokat. Megteszi?

ELNÖK: Köszönjük szépen, Fekete-Győr András képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudok szó nélkül elmenni amellest, képviselő úr, hogy ön a brüsszeli magyar érdekképviseletet egyszerűen magyarkodásnak hívja, így lekicsinyelve azt, ha egy országért kiállnak. Lehet, hogy önöknek az a fontos, hogy elmennek oda az utasításért és itthon végrehajtják, és aki nem ezt teszi, az lekicsinyelt magyarkodó, de azért én visszautasítom ezt a szóhasználatot is.

De van egy jó hírem is, képviselő úr: nem kell, hogy elmenjünk a minisztériumig. Vegye elő a mobiltelefonját, üsse be, hogy Nemzeti Nosocomialis Surveillance Rendszer, és az interneten meg fogja találni mindazokat az adatokat, amelyekre önök azt mondják, hogy a kormányzat eltitkolja. Nem eltitkolja, hanem ebben a rendszerben minden évben nyilvánosságra hozzuk, és nemcsak a magyar közvélemény előtt tesszük nyilvánossá ezeket az adatokat, hanem az európai szakmai körök előtt is, az európai járványügyi központba is elküldjük ezeket az adatokat (*Varga Zoltán: Csak ez nem igaz!*), ahol össze is tudják hasonlítani más országok adataival, mert mi is szeretnénk egyre jobb egészségügyi rendszert létrehozni. Ez az összehasonlítás pedig azt mutatja, ennek az európai szervezetnek, az ECDC-nek az összehasonlítása, hogy az Európai Unióban a kórházi ellátásban részesülő betegeknek a 6,5 százaléka, azaz száz fekvőbetegből hat-hét beteg érintett egy vagy több, egészségügyi ellátással összefüggő fertőzéssel, de ugyanitt megtalálhatja, ennek a nemzetközi, európai uniós szervezetnek a honlapján, hogy Magyarországon ez az arány 4 százalék, tehát kevesebb volt Magyarországon azoknak az aránya, akik kórházi tartózkodással összefüggésben valamilyen kialakuló fertőzést szenvedtek el.

Természetesen ezt is csökkenteni kell, ezért 2018-ban is rendeletet módosítottunk, a járvány után is növeltük a felületfertőtlenítő és kézfertőtlenítő szereknek az alkalmazását, hogy minél több álljon ebből rendelkezésre, minél nagyobb legyen a higiénia a kórházakban (*Varga Zoltán: Nálunk 2,5 liter, a franciáknál 50 liter!*), hogy ezt a számot még tovább tudjuk javítani. De azt hiszem, mind a Clostridium difficile, mind más esetében azért mégiscsak Németországgal, Finnországgal egy szinten vagyunk. (*Varga Zoltán: Nem igaz! - Az elnök csenget.*) Elismerés a magyar orvosoknak és az ápolóknak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr! Tisztelt Országgyűlés! Dudás Róbert, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: „**Három alapvető változtatásra van szükség ahhoz, hogy ne omoljon össze a szállítványozás.**” címmel. Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenhol Európában megbecsülik a szállítványozásban szereplő személyeket, kivéve nálunk, és ennek

köszönhetően állt elő mára az a helyzet, hogy több magyar sofőr dolgozik külföldön, mint itthon. Rengeteg dologban, rengeteg területen kellene változtatást eszközölni, és ezt meg is kell tenni, van viszont három alapvető dolog, amivel ezt kezdeni kell.

Önök megszüntették az állami támogatást a jogosítványok megszerzésénél. Ezt vissza kell állítani, mert sem a fiataloknak, de egyébként az idősebbeknek sincsenek millióik arra, hogy a szükséges dokumentációkat, hogy a fuvarozásban részt vehessenek, beszerezzék. Mindenhol elismerik mind az áru fuvarozásban, mind a személyszállításban szereplő személyeket szakemberként, szakmunkásként, szakképzett emberként, kivéve Magyarországon az Unióban, nem kapják meg azt az elismerést, hogy szakmaként tekinthessenek a saját munkájukra. Ezt a megbecsülést meg kell nekik adni.

A harmadik pedig az, hogy főleg a nemzetközi áru fuvarozásban szereplők számára biztosított a megfelelő juttatás, viszont ez úgy jön össze, úgy tevődik össze, hogy több béren kívüli juttatás tevődik rá az alapbérukra, és így van meg egy megfelelő bére. Viszont minimálbérré vannak bejelentve, egy váratlan betegség esetén, a nyugdíjba vonulás esetén a minimálbérből fogják számítani az ő juttatásukat. A kifizetett béren kívüli juttatásokat teljes mértékben bele kell számítaniuk a nyugdíj-, illetve a társadalombiztosítási alapba, ezzel adjuk meg nekik egyébként rövid, hosszú távon a kiszámíthatóságot és a megbecsülést, amit egyébként maximálisan megérdemelnek.

Ezek azok az alapok, amelyekben változásra van szükség, államtitkár úr. Határozati javaslatot nyújtok be ezzel a három kérdéssel kapcsolatban, kérem a kormánypartii képviselőket, hogy támogassák azt. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amiről beszél, az egy sajnálatos európai probléma, egy nemzetközi felmérés alapján Magyarországon 5,8 százalékos a sofőrhiány, míg Európa más országaiban, például Lengyelországban, Németországban vagy Olaszországban 10 százalékos körüli ez az arány. A helyzet nem egyszerű. A kormány természetesen foglalkozik a kérdéssel, azonban megítélésem szerint itt a B kategóriánál kell kezdenünk a munkát, ugyanis azt gondolom, hogy államérdek az, hogy minél több fiatal rendelkezzen és rendelkezhessen jogosítvánnyal.

A kormány a tehergépkocsi- és autóbussz-vezetői engedély és szakképzés megszerzése kapcsán a korábbi szakképzés keretein belül 2016 februárjában módosította az Országos Képzési Jegyzéket, és felvette a megszerzhető, állam által elismert szakképzések közé az autóbussz-vezető és a tehergépkocsi-vezető szakképzéseket is.

Ön állami támogatást javasol, tisztelt képviselő úr, azonban felhívom a figyelmét a felszólalásom elejére, ahol külföldi országok sofőrhiányait ismertettem. Az államilag támogatott képzésekkel sajnos az volt a tapasztalat, hogy vagy nem a szakmában helyezkedtek el, vagy külföldre mentek, így a befektetett forintok külföldi vállalkozások gépjárművezető-problémáit oldották meg. A szakmai álláspont szerint csak a képzés közvetlen támogatásával, illetve ingyenessé tételével a sofőrhiány nem kezelhető, úgy gondoljuk, hogy sokkal inkább hatásos lépések azok, amelyekről már döntöttünk is az idei évben, például az, hogy közvetlenül a B kategóriás jogosítványról D kategóriás jogosítványt szerezhessenek meg az érdeklődők; egyrészt ez komoly költségcsökkentést jelent, másrészt jelentős időbeni csökkenést is jelent. Vagy egy ehhez hasonló, szintén a szakmából érkező kérést vettünk figyelembe, amikor úgy döntöttünk, hogy a GKI, gépjárművezetői képesítési igazolvány ötéves megújító vizsgáztatásánál nagyon komoly kedvezményeket, illetve alternatívákat tettünk.

Azt gondolom, hogy ezek azok a döntések, amelyek valóban segítséget tudnak nyújtani *(Az elnök csenget.)* a szakterületnek. Ezen dolgozunk, és természetesen - ahogy eddig is - minden fontos szakmai kérdést csak a szakmával közösen fogunk meghozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy Bálint államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Folyik-e nyomozás Tiborcz István soroksári és gyáli földtulajdonszerzése kapcsán?”** címmel. Szabó Rebeka képviselő asszonyt illeti a szó.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A Válasz Online portál „Na, kit találtunk az ország legtitokzatosabb, hat Margit-szigetnyi rémprojektje mögött?” című, nemrég megjelent cikkében arról ír, hogy két kormányhatározattal is - az egyik 2022-es, a másik 2023-as - Budapest XXIII. kerületében és Gyálon található nagy területű földrészleteket beruházási célterületté nyilvánított a kormány.

A Válasz Online megvizsgálta az érintett ingatlanok tulajdonosi helyzetét, és arra jutott, hogy a hozzávetőlegesen 560 hektár nagyságú területből 173 hektárnak a Földber Kft. a tulajdonosa, ennek a kft.-nek a tulajdonosa pedig 2022 augusztusa óta a Diófa Alapkezelő Zrt. által menedzselte Főnix Magántőke-alap és az Amazon Investments Zrt. kettőse, ugyanakkor földhivatali bejegyzések arra utalnak, hogy a tulajdonoscsere már 2021-ben letárgyalták.

(19.50)

A tulajdonos szerző cégeket a sajtó Tiborcz Istvánhoz közel állónak minősítette, és mivel a cég tulajdonosváltását még a kormányhatározatok kihirdetése

előtt menedzselték le, illetve a tulajdont szerző gazdasági társaságokban a sajtóhírek szerint a miniszterelnök veje, Tiborc István fontos befolyással rendelkezik, megalapozottan merülhet fel a kérdés, hogy a tulajdonosváltásra vajon azért kerülhetett-e sor, mert a tulajdont szerző cégek mögött álló, befolyással rendelkező személyek előre tudtak a kormányzat beruházási célterületté nyilvánítási szándékáról.

Tehát kérem, hogy ezzel kapcsolatban válaszoljon a kérdésemre: rendelt-e el előkészítő eljárást a nyomozó hatóság azzal kapcsolatban, hogy a miniszterelnök hozzátartozója, vagyis veje érdekkörében lévő gazdasági társaság közvetlen tulajdonjogszerzése megvalósított-e valamilyen Btk.-ba ütköző magatartást? Magyarul, mivel előre tudott arról, hogy kiemelt beruházási célterület lesz, ezért neki ezen információ birtokában nyilván megérte megvenni ezt a földterületet, hiszen tudta, hogy majd nyilván jó pénzért tudja ezt továbbértékesíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Rebeka képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lajtár István úrnak, a legfőbb ügyész közjogi helyettesének. Öné a szó!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész közjogi helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szóbeli kérdésére válaszolva a következőkről tájékoztatom a képviselő asszonyt.

Az ön által hivatkozott sajtócikkben említett jogügyletekkel kapcsolatban nincs folyamatban nyomozás, sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség nem folytat előkészítő eljárást. Tájékoztatom arról is, hogy az írásban is rendelkezésre bocsátott kérdése - annak tartalma alapján - a következetes jogalkalmazó gyakorlatnak megfelelően feljelentésként értékelendő, ezért azt elbírálásra a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Irodához továbbítjuk.

Amennyiben képviselő asszonynak a sajtócikkben kívül más adat vagy tény is a rendelkezésére áll, javaslom, hogy azt oda küldje meg. A feljelentés elbírálásának eredményéről a nyomozó hatóság tájékoztatni fogja önt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lajtár István úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Miért üldözik el az állami egészségügyből a dolgozókat?**” címmel. Szabadi István képviselő urat illeti a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! 2021 áprilisában több állami egészségügyi intézmény dolgozójával akartak aláíratni olyan nyilatkozatot, amelyben tudomásul veszik, hogy védett személynek minősülnek, és a Nemzeti Védelmi Szolgálat megbízhatósági vizsgálatot folytathat velük szemben, ellenkező esetben esetleg ez a munkájukba kerülhet, illetve az állásukat veszíthetik el.

Bár hamar kiderült, hogy az Országos Kórházi Főigazgatóság a nyilatkozatot adminisztrációs tévedésből küldte ki, az egészségügyi dolgozókat a rendőrségről szóló törvény 2021. január 1-jei módosításával védett állományba sorolták, amiről azonban már elfelejtették tájékoztatni az egészségügyi dolgozókat. Ez azt jelenti, hogy a dolgozókat megfigyelhetik. Ha ez nem lenne elég, az OKFŐ utasítására 2023. júniustól az állami egészségügyi intézményekben az osztályvezető főorvosoknak minden hónap 5-éig ellenőrizniük kell a dolgozókat.

Emellett, bár az egészségügyi dolgozók Covid-19 elleni oltási kötelezettsége már 2022. június 1-jétől nem áll fenn, az állami egészségügyi ellátásban csak három Covid-oltás igazolása után vesznek fel dolgozót, miközben a magánegészségügyben nem kérnek ilyen igazolást. Ez méltatlan és elfogadhatatlan azokkal a dolgozókkal szemben, akik nem veszik fel az oltást, és emiatt nem tudnak a szakmájukban dolgozni, bár szívesen dolgoznának az állami egészségügyben. Az állami egészségügyben a Magyar Kórházszövetség elnöke szerint egyébként nagyon súlyos ápolóhiány van.

Kérem ezért az államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy az Állami Számvevőszék, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal, a Belügyminisztérium belső ellenőrzése és az NVSZ vizsgálata mellett miért kell még az egészségügyi dolgozókat a vezetőikkel is állandóan megfigyeltetni. Miért kérnek még mindig három Covid-oltást a munkavállaláshoz, illetve a SOTE felvételijéhez? Miért üldözik el az állami egészségügyből a dolgozókat, államtitkár úr? Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

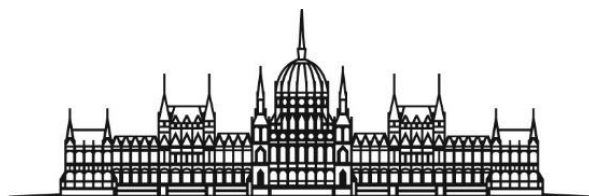
RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is tudja, hogy az volt az orvosok elüldözése, amikor elvettek tőlük egyhavi bért a Gyurcsány-kormány idején, amikor az ápolóktól is elvettek egyhavi bért, tehát 8 százalékkal csökkentették a jövedelmüket.

(Folytatás 86/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Mi ezzel szemben bért emelünk, az egészségügy költségvetése is jelentősen nőtt. A korábbi, 2010-es 1198 milliárdról a jövő évre elfogadott költségvetés már 3225 milliárd forintot tartalmaz, tehát több mint 2000 milliárdos a növekedése a korábban kevesebb mint 1200 milliárd forintos egészségügyi kasszának. Korábban, '19 és '22 között az ápolóknál is 72 százalékos fizetésemelés volt, idén 18 százalékos, jövő márciusban folytatódik a fizetésemelés az ápolóknál. Egy kezdő orvos 129 ezer forint helyett most már 687 ezer forintot keres; egy OKJ-s ápoló 160 ezer forint helyett 579 ezer forintot; egy felsőfokú végzettségű ápoló 220 ezer forint helyett 784 ezer forintot kereshet alapbérként; egy 40 éve dolgozó orvos pedig 262 ezer forint helyett, ami '10-ben volt a fizetése, most már 2 millió 380 ezer forintot kereshet. Ennek is köszönhető, hogy a dolgozó orvosok száma a kevesebb mint 34 ezerről jóval magasabbra, közel 40 ezer főre emelkedett.

Hogy miért van mégis szükség arra, hogy bizonyos esetekben, valóban, a rendőrség is nyomozzon, több okot is fel lehet sorolni. Az egyik nyilván a hálapénz kérdése, hiszen ilyen bérek mellett most már elfogadhatatlan, hogy orvosok hálapénzt kérjenek. Úgyhogy ilyen esetben is hála istennek a korábbihoz képest sokkal kisebb arányban tapasztalják ezt a betegek, de ha tapasztalják, akkor fellép a rendőrség, hiszen ez nem elfogadható, ez bűncselekmény. Illetőleg a gyógyászati segédeszközök esetében elindított nyomozásnak már 51 gyanúsítottja van, 20 orvos, 18 cégvezető, 9 alkalmazott, 4 orvosi asszisztens. Több milliárd forintos az a kár, amit okoztak, amit a későbbiekben meg tudunk óvni *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, és az gyógyászati segédeszközökre fordítható, ezért is fontos ezeknek a vizsgálatoknak a vitele, amire ön utalt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Recski bányáügy: Miért nem hajtják végre a kormányhatározatot?”** címmel. Kanász-Nagy Máté képviselő urat illeti a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint ismert, a recski bányanyitással volt összefüggésben, hogy a hetekkel ezelőtti villámárvizek súlyos lakhatási problémákat okoztak Recskén.

Ezen a ponton jutottunk el oda, hogy már a kormányzat is elkezdett foglalkozni az üggyel, az Országos Bányakapitányság hivatalból vizsgálatot rendelt el a bányavállalkozás ellen. A bányakapitányság hosszas vizsgálódás után megállapította, hogy a bányavállalkozó jogi felelőssége megáll, de szankcióként egészen arcpirító és nevetséges összeget állapított meg. A meglehetősen erős fideszes kapcsolatokkal rendelkező bányavállalkozó, aki várhatóan több tíz milliárdos üzletet kötött a bányanyitással, megússza ezt az ügyet csupán 3 millió forintos bírsággal.

A vizsgálattal párhuzamosan a kormány határozatban döntött arról, hogy a recski családok súlyos lakhatási problémáira 500 millió forintot különít el, és megbízza az MR Közösségi Lakásalap Nonprofit Kft.-t a lakhatási válság menedzselésére. Rétvári Bence államtitkár úr korábban arról tájékoztatott, hogy az MR Közösségi Lakásalap támogatására vonatkozó írásos kérelmek benyújtását követően kerül majd sor a támogatói okirat kibocsátására a Belügyminisztérium részéről. Az MR Közösségi Lakásalap 2023. augusztus 31-én benyújtotta az írásos kérelmét a Belügyminisztérium részére. A támogatási szerződés megkötéséről, illetve a támogatói okirat kibocsátásáról azonban továbbra sem rendelkezünk információval.

Szeretném feltenni azt a kérdést, hogy az Energiaügyi Minisztérium államtitkára arról tájékoztatott, hogy nem vizsgálják felül ezt a nevetséges 3 millió forintos büntetést, ezért a miniszter úrhoz, illetve az államtitkár úrhoz fordultam/fordulok mint a katasztrófavédelemért is felelős minisztérium képviselőjéhez: várható-e a hatósági bírság összegének felülvizsgálata a kormány részéről *(Az elnök csenget.)*, továbbá mikor kötik meg a támogatási szerződést az MR Lakásalappal? Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

(20.00)

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy azt ön is tudja, a Tarna és a Balla patak villámárvize miatt 17 ingatlanból 48 főt telepítettek ki, közülük 8 a művelődési házban, 40 pedig rokonoknál talált szállást. A kormány is lépett az ügyben segítségként, hiszen július 10-én megszületett a kormányhatározat, amely a károk enyhítésére egy költségkeretet biztosított 500 millió forint értékben, egyúttal előírta az ingatlanok hosszú távú használhatóságának, lakhatóságának vizsgálatát szakértők bevonásával és megbízta az MR Közösségi Lakásalap Közhasznú Nonprofit Kft.-t, hogy segítséget nyújtson az ott levő károk felszámolásában, illetve a károsultak ellátásában, segítésében.

Itt közpénzekről beszélünk, tisztelt képviselő úr, tehát alaposan kell eljárni. Abban az esetben, ha valakinek lakhatatlanná válik az épülete, akkor ennek a helyzetnek a megoldására, hogy ne maradjon hajlék nélkül, az állam rendkívüli segítséget nyújtott. Ugyanakkor ez csak abban az esetben folyósítandó, ha valóban a villámárvíz következtében történt meg és az épület nem volt eredetileg is rossz állapotú, hiszen az felelőtlen gazdálkodás lenne, ha korábban is rossz állapotú épületre a villámárvíz miatt fizetne ki az állam összegeket, mintha a villámárvíz miatt keletkezett volna a kár. Ezért volt szükség a szakértők bevonására, hogy állapítsuk meg, melyik az az épület, amely károsodott, melyik nem, melyik életveszélyes, melyik

nem, melyiknek az állapotromlása hozható összefüggésbe a villámárvízzel és melyiknek nem. Amelyiknek összefüggésbe hozható, az a család nyilván segítséget kell hogy kapjon ahhoz, hogy helyreállítsák a lakhatóságukat, ahol viszont ehhez nincs köze, ott nyilván az államháztartási törvény szabályainak megszegése lenne, ha az állam mégis kifizetne összegeket, hiszen nem lenne ahhoz jogalap, jogcím.

Ez a munka folytatódik, kérdőíves komplex adatgyűjtéssel, szociális diagnózis felállításával, hogy mindenkinek a megfelelő segítséget tudjuk helyben adni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vitályos Eszter, a Fidesz képviselője, államtitkár asszony kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszter úrnak: „**Pilis-Dunakanyari közlekedési fejlesztések I.**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony, államtitkár asszony.

VITÁLYOS ESZTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt esztendő legfontosabb és talán legtöbbször használt két szava a béke és a biztonság lett. Magyarország Kormánya arra tett esküt, hogy a magyar emberek számára minden körülmény között biztosítja a békét és a biztonságot. Ma olyan világgazdasági helyzetet élünk, hogy minden kis lépésnek is örülnünk kell, de fontos szem előtt tartani, hogy a kis lépés is lépés és közelebb visz a célhoz.

2021-ben megalkottuk az „Átölel a Pilis-Dunakanyar” 2030-ig szóló stratégiát, az ott élő emberek 86 százaléka a közlekedésfejlesztést tartotta a legfontosabb megoldandó problémának. Ezért külön örülök, hogy legutóbb több mint 330 millió forintos támogatásból jelentős közlekedésfejlesztési projekt valósulhatott meg a térségünkben, Pilisborosjenőn. Buszöblöket, buszmegállókhöz vezető járdát, nyomógombos jelzőlámpás gyalogátkelőt, parkolót, iskolához és játszótérhez vezető gyalogjárdát kaptak. A fejlesztés eredményeként biztonságosabbá vált a közlekedés a forgalmas 10-es úton és Pilisborosjenő település egészét érintően.

Azt gondolom, mindannyian tudjuk, mennyire fontos egy település életében, hogy biztonságos és megfelelő minőségű utak, járdák, jól működő tömegközlekedési lehetőségek álljanak rendelkezésre az ott élők számára. Fontos, hogy bátran merjük óvodába, iskolába engedni gyermekeinket, hogy végigmehesünk babakocsival a járdán, és hogy ne kelljen órákat ülnünk a dugóban. Érthető, hogy újra kell gondolni az ország egész területén a fejlesztési és beruházási listákat, ennek érdekében választókerületünk minden polgármesterével egyeztettem a tervezett fejlesztéseket és megalkottuk a beruházási listát.

Ahogy eddig is, ezután is azért fogok dolgozni, hogy a tervezett fejlesztéseknek érvényt szerezzek az ágazati listákban *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)*, legyen szó akár a HÉV-ről, akár a 11-es főútról, útfelújításokról, mentőállomásokról, iskolákról vagy óvodákról. *(Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.)* Ezért azt szeretném kérni...

ELNÖK: Köszönjük.

VITÁLYOS ESZTER (Fidesz): ...az Építési és Közlekedési Minisztériumtól, hogy segítsenek ebben bennünket. Köszönöm szépen és köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vitályos Eszter képviselő asszony, államtitkár asszony. Válaszadásra megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A polgári kormány tett legtöbbet a közutak fejlesztéséért és építéséért. A 2010 és '23 közötti időszakban közel kétezer kilométer új út épült, ebből gyorsforgalmi utak, főutak és egyéb útfejlesztések. Ennek a munkának az eredménye az, hogy 2020 végére már a települések kétharmadán élő 8,4 millió ember, a teljes népesség 86 százaléka juthat el legfeljebb fél órán belül a legközelebbi gyorsforgalmi úthoz, illetve kiemelt főúti hálózatig.

Az útépitések mellett a tömegközlekedésre is nagy hangsúlyt fektettünk az elmúlt években, hiszen ahogy ön is kiemelte, a buszok vagy vonatok segítik egy település működését, javítják a helyiek életminőségét. 2010 óta napjainkig mintegy 770 kilométer vasúti pályát újítottunk fel több mint 1500 milliárd forint értékben. Ami pedig a járműveket illeti, 2010 után 63 darab FLIRT motorvonat, 40 darab emeletes KISS motorvonat beszerzése, illetve hazai gyártás alapján 110 darab IC Plusz személykocsi gyártása valósult meg. A közlekedésbiztonsági kérdésnek azonban nemcsak fejlesztési, hanem szabályozási kérdése is van, ezért vizsgáljuk felül a KRESZ-t.

Ami pedig a szentendrei és környékbéli fejlesztéseket illeti: a minisztérium azon dolgozik, hogy a H5-ös HÉV megújulhasson, hiszen a környék egyik fontos, ha nem a legfontosabb tömegközlekedési eszközről van szó. A H5-ös HÉV előkészítési munkálatai megtörténtek, jelenleg az engedélyezési eljárás van folyamatban a beruházás kapcsán. Fontos azonban megjegyezni, hogy a további munkálatokhoz az európai uniós forrásokra is nagy szükség lesz, és itt az ellenzéki képviselőtársaimra tekintek, hiszen ők azok, akik Brüsszelben ilyen fontos források ellen lobbiznak sajnos.

A térség fejlesztése érdekében a Dömös és Szentendre között mintegy 33 kilométer hosszú kerékpáros útvonalszakasz fejlesztésének előkészítése kapcsán is folynak a munkálatok *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)*, amelyhez a kormány a mai napig több mint 523 millió forint költségvetési forrást biztosított. A minisztériumban tehát azon dolgozunk, hogy minél több, a térséget érintő fejlesztés tudjon megvalósulni. *(Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm képviselő asszonynak az eddigi munkáját, hiszen mindig nagyon sokat tesz a térségért. Ezt tapasztaljuk a minisztériumban is.

ELNÖK: Köszönöm.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteri-umi államtitkár: Ehhez jó egészséget kívánok, és köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy Bálint államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mihálffy Béla, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úrnak: **„Hogyan segíti az időseket a Gondosóra Program?”** Mihálffy Béla képviselő urat illeti a szó.

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt évszázadokban a generációk, családok együttélése biztonságot jelentett, hiszen a közös háztartásokban élő családtagok ellátása, segítése nem okozott problémát. Az idők folyamán azonban megváltozott a helyzet, a családok szétszóródtak és a távol élő idős hozzátartozók gondozása nehezebbé vált. A fizikai távollét és sok esetben a magány félelmet és bizonytalanságot generál az idős emberekben, éppen ezért támogatásuk és megsegítésük rendkívül fontos és felelősségteljes feladat.

A kormány mindent megtesz az idős emberek biztonsága érdekében, ezért tavaly kormányzati támogatással elindult az európai szinten is egyedülálló kezdeményezés, a Gondosóra program. Ez egy ingyenesen igénybe vehető, 65 év felett alanyi joga hozzáférhető jóléti szolgáltatás, melynek célja, hogy az idősek szükség esetén egy eszközön, egy órán keresztül egyetlen gomb megnyomásával jelezni tudják segítségkérési szándékukat. A program elsődleges célja az otthoni és önálló életvitel meghosszabbítása, ám sokszor az önellátás mellett is szükség lehet külső segítségre. A Gondosóra program segít abban, hogy az idős emberek szükség esetén egyszerűen elérjék azt a személyt, aki gyorsan valódi segítséget tud nyújtani nekik. Első számú kontaktszemély a segítő családtag, rokon, ismerős, szomszéd, akik önzetlen és felelősségteljes tevékenységet végeznek, hiszen általuk és a programnak köszönhetően a biztonságérzet, az éjjel-nappali figyelem biztosítása és a segítségnyújtás bentlakásos ellátás igénybevétele nélkül is megvalósul.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányzat kiemelt feladatának tekinti, hogy gondoskodik az idősekről. A Gondosóra program része annak a nyugdíjasokat támogató és segítő intézkedéssorozatnak, mely a kormány emberközpontú politikájának újabb bizonyítéka. Meg kell becsülni a szépkorúakat, ők igazán megérdemlik a gondoskodást, hiszen az életük végéig dolgoztak Magyarországért.

A fentiek alapján kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogyan segíti az időseket a Gondosóra program. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mihálffy Béla képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

(20.10)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megköszönni, hogy felhozta ezt az igen fontos kérdést, azért is, mert a kormánynak célkitűzése, hogy minden lehetséges támogatást megadjon idősebb honfitársainknak azért is, mert ez az a generáció, ezek azok a generációk, akik a nehéz időszakokban, a legnehezebb időszakokban is hátukon vitték ezt az országot. A kormány ezért biztosítja a nyugdíjkiegészítést, a nyugdíjprémiumot, ezért döntött a jövő évi nyugdíjmelésről, illetve ezért döntött arról, hogy tartósan visszavezeti a 13. havi nyugdíjat.

Az anyagi jellegű támogatásokon túl egy nem anyagi jellegű intézkedésről is döntés született, ez az ön által is említett Gondosóra-program. Ennek az a lényege, hogy 65 év feletti honfitársaink egy olyan készüléket kapnak, amellyel azonnal egy gombnyomással lehet segítséget kérni az ország minden pontján. Ha megnyomják ezt a gombot, akkor egy olyan diszpécserközpontot érnek el, ahol egészségügyi végzettséggel is rendelkező kollégák állnak rendelkezésre, akik el tudják dönteni, hogy mennyire súlyos az eset, és van-e szükség további intézkedésekre. A Gondosóra esésérzékelővel is rendelkezik, amely jelzést küld egy bizonyos ütéset vagy zuhanást érzékelve, így kapott már segítséget az a sofőr, aki balesetet szenvedett.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A készülékben helymeghatározó is van. Ennek nagy jelentősége volt akkor például, amikor egy horgász a folyóba esett, és megnyomta a gombot, és úgy tudott segítséget kérni, és a mentősök a helymeghatározó segítségével tudtak a segítségére sietni és megmenteni az életét.

Európában is egyedülálló ez a kezdeményezés, mert nem piaci alapú, hanem ingyenes, ezért is lehetséges az, hogy már több mint 250 ezren regisztráltak, mindenki mást is szeretnénk arra kérni, hogy regisztráljon. Ez a kezdeményezés, ez a program a hozzátartozók számára is megnyugvást, biztonságot jelent, mert azt érzékelteti, hogy a távolság ellenére is elérhető a segítség a nap minden percében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. 20 óra 12 perc van, a kérdések végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar építészetéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5662. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Elsőként megadom a szót Lázár János építési és közlekedési miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki előzetesen jelezte, hogy az előterjesztői beszédet a pulpitusról mondja el. Parancsoljon, önre a szó 30 perces időkeretben.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A kormány betérjesztette az Országgyűlésnek, és kéri a megtárgyalását a T/5662. számú törvényjavaslatnak, amelyet a törvényi kötelezettségeknek eleget téve 2023 októberében, pontosan szeretném idézni, 2023. október 5-e és október 12-e között társadalmi egyeztetésre bocsátott. Kivételesen korábban megtette, hogy társadalmi egyeztetésre bocsátotta a törvény koncepcióját is, amelyre az utóbbi időszakban nem volt példa, tehát március 1-je és 9-e között, október 5-e és 12-e között lezajlott a törvény koncepciójának, majd tételes szövegjavaslatának a társadalmi vitája is. A törvény a magyar építészetéről szóló T/5662. számú törvényjavaslatként fut a tisztelt Országgyűlés előtt.

Harminc percet kaptam, igyekszem nem visszaélni képviselőtársaim türelmével, bár hozzáteszem, hogy úgy gondolom, hogy a számos társadalmi vita, politikai és gazdasági vita közepette, amely ma az országot megosztja, ez a kérdés egy olyan súlyú és olyan jelentőségű kérdés, amely megérdemli az időt, türelmet, figyelmet, alapos megfontolást, tekintettel arra, hogy az alapkérdés tisztázása is már egy hosszabb mérlegelést igényel, kíván-e a jogalkotó Országgyűlés egyáltalán változtatni valamit azon a helyzeten, amely az építésügy, az építéset, egyáltalán Magyarország beépítése és építése körül az elmúlt évtizedekben kialakult, vagy ami a mai valóságot jellemzi. Teszem ezt a kérdést azért föl, mert nyilván a változásnak ára van, elsősorban konfliktusokkal, érdek-összeütközéssel, és minden újítás alapvetően a státuszkonervatív magyar társadalom elutasításával jár.

Azonban meggyőződése az Építési és Közlekedési Minisztériumnak, amely harminc év után először a téma képviselőjére jött létre a tavalyi kormány megalakulásával, meggyőződésünk az, hogy Magyarországon az emberek közhangulatát, az emberek életminőségét, az emberek életviszonyait érdemben befolyásolja az a kérdés, hogy milyen körülmények között élnek a hétköznapjaikat, legyen szó a személyes infrastruktúráról, vagy legyen szó akár a közinfrastruktúráról is.

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne” - az ismert Tamási-gondolatot ajánlom most ide önöknek. Tekintettel arra, hogy amikor az ember megszületik, és leéli az életét, egészen a halála pillanatáig folyamatosan épített környezet veszi körbe, ami nyilvánvalóan hatással van az életminőségére, gondolkodására, van az építészetnek ma már pszichológiai következményekkel is járó hatása, amire külön tudományág is alapul. Teszem hozzá, hogy azt próbálják megérteni és megmérni, hogy egy ember jellemére, gondolkodásmódjára, világnézetére vajon az épített környezetnek milyen hatása van.

Azt tudom mondani, hogy az, hogy a gyerekeink milyen körülmények között növekszenek fel, most nemcsak a személyes egzisztenciális körülményekre, az iskola, az óvoda minőségére, hanem az épített környezet minőségére gondolok, az érdemben formálja a minőség iránti elkötelezettségüket, az igényességüket, a gondolkodásmódjukat. Tehát azt gondolom,

azért is fontos ennek a törvénynek a megtárgyalása számos technikai kérdés rendezésén túl, mert a jövő generáció számára az, hogy milyen környezetben él Magyarországon, döntő jelentőségű lehet.

Javaslom tehát azt, hogy az Országgyűlés tulajdonképpen négy törvény újraalkotásával egy nagy törvényt hozzon létre. Ez a négy törvény a településkép, nyilván az építésügyi törvény, az örökségvédelemmel kapcsolatos joganyag, valamint a Magyar Mérnöki Kamaráról és Építész Kamaráról és a kamarai tagságról szóló joganyag. Tehát négy joganyag egybegyűrése, kiegészítése, megújítása képezi a szabályozás tárgyát, amelynek az elfogadását javaslom a tisztelt Országgyűlésnek.

Másrésről azt is kell mondanom, hogy a társadalmi igény, tehát a jövő generációja szempontjából egy jobb Magyarország felépítése, a technikai szükségesség, mármint hogy a szabályozás tárgya folyamatos megújítást igényel a gazdasági, társadalmi fejlődés és a 2020-as, 2030-as évek kihívásának megfelelően, hiszen azt gondoljuk, hogy az épített környezet nemcsak az emberi lélek minőségére, hanem az ország versenyképességére, gazdasági versenyképességére is hatással van.

Ezen túl soha nem felejténém el azt, amit a Magyar Művészeti Akadémia elnöke - Makovecz Imre után - mindig figyelmébe ajánl minden építésznek, Turi Attiláról beszélek, aki minden beszédét úgy kezdi joggal és alappal, hogy minden építés és minden építéset közügy. Tehát ha az ember épít egy családi házat, vesz egy társasházban egy lakást, létrehoz bármit is, akár egy iparvállalatnak egy csarnokot épít, vagy netán középületekkel foglalkozik, ez mind-mind közügy, egymás jellegétől, tulajdonviszonyaitól vagy fönntartó jellegétől teljes egészében függetlenül. Ráadásul itt nemcsak szabályozásról van szó, hanem egy kultúráváltást is végre kellene hajtánunk, a minőség forradalmát, plagizálva a címet, a minőség forradalmát kellene végrehajtánunk a mennyiséggel szemben.

Azért vagyunk nehéz helyzetben, mert a nemzeti és a nemzetközi szocializmus megszakította azt a teljesen természetes és organikus fejlődést, amely a magyar építészetre, mármint arra, hogy amióta a magyarok megtelepedtek a Kárpát-medencében, hogyan építkeztek. Nem szeretném túlideologizálni a mondanómat, de mégiscsak igaz az, történetileg igazolható állítás, hogy volt nemzeti karakteres építészet, most nem a XIX. századról beszélek, hanem korábban is voltak olyan jellemzői a magyar építészetnek, a népi építészetnek, népi barokknak, paraszti építészeti kultúrának, különösképpen például a tűz helye az épületen belül, a keresztforma megjelenése minden építészeti ágban, amely nagyon korán egyedivé tette a magyar építészetet.

Ha arra gondolok, hogy Magyarország hivatalos nyelve csak a XIX. század közepén lett a magyar, akkor nyugodtan mondhatom, hogy a magyar építészet más nemzetek nemzeté válását megelőzően már karakterisztikus magyar jegyeket viselt magán, ami meggyőződésem szerint egy nagyon fontos megállapítás.

Ezt az utat követte a XIX. század második felében nyilván a historikus építészet. Ezt az utat követte, és élt a szecesszió lehetőségével, a historizmus lehetőségével maga Lechner, Kós Károly az Arts and Craftban látta meg és tette hozzá a magyar építészetet, és Makovecz válasza a posztmodern korban is egy magyaros válasz volt. Ezt nyilvánvalóan egy Kádár-kocka, egy blokképület, egy sok-sok lakásból álló panel, egy igénytelen, durva beavatkozás középület formájában jelentős mértékben alakította.

(20.20)

Azért nem szabad ezek fölött az épületek fölött pálcát törnünk - számosságukat illetően is óvatosságra intek mindenkit, hiszen 800 ezer Kádár-kocka és egymillió panel van az országban, az ország egyharmada ilyen körülmények között lakik -, mert annak a korszaknak is megvolt a legnagyobb kihívása, mégpedig a mennyiség.

A mennyiségi kihívás volt a nagy, hiszen lakáshiányban, otthonhiányban szenvedett az ország, a lakosság elkezdett nagyvárosok felé vándorolni, tömegesen beavatkoztak a hagyományos, vidéki falusi életmódba politikai szempontokból, végbement az ország iparosítása, és lakóhelyeket, otthonokat kellett létesíteni; és itt a mennyiség fölülírta a minőséget.

Ez azért nagyon intő példa és jel számunkra, mert Magyarországon az elmúlt harminc évben volt gazdasági növekedés, az utolsó tizenkét évben igen jelentős; a gazdasági növekedésnek azonnal az az eredménye, hogy az ország válaszolni akar az infrastrukturális lemaradásokra és kihívásokra, és ez a mennyiség irányába tolja az országot, és nem a minőség irányába.

Én azt a kultúraváltást szeretném végrehajtani a magyar építészet területén, hogy amikor építkeznek valaki - legyen szó akár a közről vagy magánról -, az alapvetően a minőség jegyében, és ne a mennyiség jegyében építsen. Ez azt jelenti, hogy az építkezések megfontoltabbak, végiggondoltabbak, jobban tervezettek, ha tetszik, lassabbak, és könnyen lehet, hogy költségesebbek is lesznek, hiszen a minőség érdekében áldozatot kell hozni.

Nem véletlen, hogy a törvény a magyar jogalkotási hagyományokra, főleg az újkori elmúlt 32 éves jogalkotási hagyományokra alapozva szakít ezekkel a hagyományokkal akkor, amikor nevesít három magyar építész, akit fontos példának tekint, és tíz irányelvet határoz meg.

A három építész, ahogy az előbb említettem, Lechner, Kós és Makovecz lenne a kánon, és tíz alapelvről, tíz irányelvről beszélünk. Ez nem szokásos, hogy a magyar parlament elfogad egy olyan törvényt, amelynek a normaszövege elveket, alapelveket határoz meg. Mert bár az alkotmány vagy az alkotmányos kétharmados törvények elvekről szólnak, de az, hogy egy feles törvényben elvek kerülnek megfogalmazásra, az a kritikusok szerint jogbizonytalanságot szülhetne akár, hiszen az elvek alkalmazása kérdéseket vet fel.

Mi az elveket pontosan azért akartuk érvényesíteni a törvény szövegezésében a kontextus létrehozásában vagy a percepció létrehozásában is, mert úgy

gondoljuk, hogy - Zsdanov szellemén már régen túl vagyunk, ő azt mondta annak idején, hogy az írók alkossanak fantasztikus mesterműveket - megrendelésre nem lesz jobb a magyar építészet. Attól, hogy törvényt fogadunk el, nem lesz jobb a magyar építészet, nem jelenik meg a minőség. Egy olyan társadalmi környezetet kell létrehozni nagyon sok apró mozzgatórugóval, amely kialakít az igényesség jegyében egy minőség iránti elkötelezettséget. Ez sokkal bonyolultabb feladat, mint a helyi építésügyi szabályzatra, a tervtanácsra, a beépíthetőségre, az építési hatóságra, az állam és a magán viszonyának szabályozására vonatkozó technikai szabályok létrehozása, de azt gondolom, hogy mégiscsak nagyon fontos.

Szeretnék majd külön szólni értelemszerűen arról, hogy milyen egyeztetésen ment végig a törvény, de pár dologra már itt az elején is föl szeretném hívni a figyelmet. Ennek a törvénynek a karaktere egy érdekvédő törvény, azt tudom jelenteni az Országgyűlésnek, hogy az Építész Kamara és a Mérnöki Kamara nemcsak hogy megtárgyalta, 2022 októberében, egy évvel ezelőtt terjesztettük, az érintett szervezetek elé a terveinket, javaslatunkat. 6500 javaslat érkezett egy év alatt a törvény szövegéhez. Ennek különböző állomásai voltak, amiket már itt érintettem, de még fogok is, a 6500 javaslat alapvetően egy érdekvédő karakterű törvényt hozott létre. Érdekvédő törvény, amiben tehát alap volt a kialakításnál a párbeszéd, de magának a törvénynek, nyugodtan mondhatom, hogy lelke az érdekvédelem, hiszen először a magyar törvényhozás történetében például zöldfelület-szabályozással próbálkozik. Magán- és közzöldterület-szabályozással próbálkozik.

Teljes egészében átszabja az azonnali kérdésekben is érintett beépítési szabályokat a mezőgazdasági területek, külterületi viszonyok közepette, preferálja a barnamezőt. Itt szeretném elmondani önöknek - sajnos ez nem hangzott el ma délután a parlamenti vitában -, hogy 12 év alatt Magyarországon 139 millió négyzetmétert építettünk be, ami korábban zöldfelület volt. Ez 14 ezer hektár, 13 990 hektár, ez egynegyede Budapestnek, amely beépítésre került az elmúlt évtizedben. Miközben Budapest mellett csak a budapesti agglomerációban 91 településen 69 millió négyzetméter, mintegy 7 ezer hektár áll üresen és beépítetlenül olyan terület, ahova lehetett volna, barnamezős területekre, nem zöldterületekről beszélek, tehát amortizált területekről, elhagyott területekről vagy beépíthető területekről beszélek... - amit viszont nem építettünk be. Tehát hiába van a közelben 7 ezer hektár beépíthető terület, mi 14 ezer hektárt kivontunk a mezőgazdasági forgalomból. Zöldfelület helyett annak megváltoztattuk a jellegét az ipari, gazdasági-társadalmi fejlődés és a progresszió jegyében. Ezzel a területtel, ezzel a gondolkodásmóddal is mindenképpen szakítani kívánunk.

Ha megengedik, nem terelném túl építészettörténeti áttekintéssel a tisztelt Országgyűlést, de mégiscsak a törvény szellemiségében ebben a házban Steindl Imrét a házra vonatkozóan idézném, aki azt mondta: „Igenis arra törekedtem, hogy a középkornak e remek

stílusában szerény módon, óvatosan, mint azt a művészet mindenkor okvetlenül megkívánja, nemzeti és egyéni szellemet hozzak be. E célból eddig létező sikerdíszítményeik összes motívumait falfelületek és a többi díszítésére gót stílus szellemében használtam föl, hazánk flóráját, mezőink, erdőink és rónáink növényzetét, annak formáit pedig többé-kevésbé stilizálva alkalmaztam.”

Ha valaki ezt az épületet bejárja, többen itt már régóta parlamenti képviselők, akkor ennek minden részletével találkozhat, erről beszélek. Egy nemzetközileg divatos és aktuális stílus, mint a neogótika vagy az előbb idézettek esetében a szecesszió vagy az Arts and Crafts kap egy magyar jelleget, mert a törvénynek nemcsak ez a hagyománytisztelet, hanem a beillesztés iránti elkötelezettség és igényesség is a jellegét adja. Beillesztés alatt mindig azt értem, hogy egy épületnek illeszkednie kell a történelmi környezetbe, illeszkedni kell a társadalmi környezetbe, és illeszkedni kell a magyar építészeti valóságba is.

Amikor a Kulturális Bizottság ülésén meghallgattak, akkor elmondtam azt, hogy legkézenfekvőbb példaként mindenkinek azt javaslom, hogy ha elmegy Ausztriába egy faluba vagy elmegy Bajorországba egy faluba, akkor azt tapasztalja, hogy a falumag XVIII. századi vagy még korábbi, szintúgy a templom is; a körülötte élő közintézmények, szolgáltató létesítmények XIX. és XX. századiak, a második világháború előtt épültek, és a falu lakóövezete épült a két világháború között, a második világháború után vagy éppen az elmúlt harminc esztendőben. Ezek az épületek magasságban, anyaghasználatban, beépítettség minőségében, stílusban egymással köszönőviszonyban vannak. Nincs az embernek diszharmoniaérzése, egy ötszáz fős faluban is harmoniaérzése van, mert egymásra épülnek a különböző korok és korszakok, beillesztésre kerültek az épületek. Ez nem zárja ki a modernitást, nem zárja ki a progressziót, nem zárja ki a legújabb épületeket, a legújabb kortárs építészetet sem, csak mindent a maga helyére kell illeszteni.

Tíz elvet ajánlunk az Országgyűlésnek a jogalkotás keretében a szövegben megfontolásra: a polgári jó ízlés és az építészeti minőség elve. A legnagyobb vitát a 6500 javaslatból értelemszerűen három pont váltotta ki: a törvény címe, ami a magyar nyelvel kapcsolatos vitákra is alkalmas - A magyar építészet címmel; a három építész, nyilvánvalóan, mint a kánon; és a harmadik pont, pedig: mit jelent a polgári jó ízlés?

Én azt gondolom, pont egy építésznek, és miután az építésznek ennek a törvénynek a megalkotói és a döntési folyamatnak a legfontosabb szereplői lesznek, hiszen mindenhol kötelező lesz helyi tervtanácsot működtetni, minden városi rangú településen főépítész lesz, és mindenhol társadalmasítva lesz az építés ügye, akár magánépítés, akár köz (Varga Zoltán: Azt látjuk!), ez jelentős mértékben reflektál arra, hogy mi a mai valóság, rengeteg ideje lesz képviselő úrnak, hogy végigmondja a mondandóját, és nagy tisztelettel végig fogom hallgatni és meg is fogom győzni arról, hogy butaságokat gondol.

A polgári jó ízlés tekintetében nyugodtan merem állítani, hogy ma egy felelősen gondolkodó ember esetében az ítéletképeség, a minőség iránti elkötelezettség választ ad arra, hogy mi a polgári jó ízlés.

A szükséges minimum elve pontosan arról szól, hogy az országban csak annyit építsünk be, amely a fejlődés érdekében mindenképpen szükséges. Én azt gondolom, ma is túlépített Magyarország, ma is túl sok beton épül, nem jó helyen, és nem biztos, hogy a szükséges minimum elvének megfelelően.

Nagyon fontos, hogy a hagyományokat tiszteletben tartva a mai tudáson alapuló helybe illesztés elvét érvényesítsük; a természeti környezet megőrzésének elvét, erről beszéltem; a barnamezős területek elsődlegességének elvét; az építészeti örökség megóvása és méltó hasznosítása - itt alapvetően az örökségvédelemről van szó - elvét; az emberi életminőség és az egyetemes tervezés elvét; a hazai ellátásbiztonság elvét; a digitalizáció elvét, amely alapvetően a bürokrácia csökkentéséhez vezet; és a szabályozó felelősségének elvét, hiszen a modern kor, a XXI. század egyik nagy kérdése, hogy a szabályozónak a szabályozás következményeiben milyen felelősséget kell viselnie akár társadalmi-gazdasági vagy éppenséggel jogi értelemben.

Ezek az alapelvek érvényesítésre kerültek a szabályszevegben, ami majdnem 300 szakasz, és meggyőződésem szerint alkalmas arra, hogy döntési pontokban eligazítsa azokat, akik az építési hatóságnál vagy az építésügyben eljárnak.

(20.30)

Tehát egy építési hatóságnak, először is egy helyi tervtanácsnak, a helyi főépítésznek, a helyi képviselő-testületnek, amikor helyi építési szabályzatot alkot, az Országos Tervtanácsig bezárólag, vagy éppenséggel az országos területrendezési tervnek, majd az ezeket alkalmazó hatóságoknak és az igazságszolgáltatásnak a döntéseit mérni kell elvekre alapítani. Erre biztatom majd a jogalkalmazás során az érintett jogalkalmazókat.

Ahogy említettem - és ez, ugye, a jogalkotási törvényben kötelezettsége is a mindenkor végrehajtó hatalomnak -, be kell számolni a törvényhozásban arról, hogy milyen egyeztetési folyamaton esett át a törvény. Ez jól reflektál a kritikákra is, hiszen egyéves egyeztetésen vagyunk túl. Március 1-jén bocsátottuk a terveink koncepcióját társadalmi egyeztetésre, egyeztetettünk az összes érintett társadalmi szervezettel. Nemcsak a kamarák törvénye ez, nemcsak az Építész Kamara, a Mérnöki Kamara, művészeti egyesületek, szervezetek, az Ipari és Kereskedelmi Kamara, az Építési Vállalkozók Országos Szövetsége, valamint az Urbanisztikai Társaság, a Tájépítész Szövetsége, a Kertörökség Alapítvány, az ICOMOS, a Munkaadók és Gyáriparosok Szövetsége, fogyasztószervezetek különböző társadalmi szervezetei véleményezték az előterjesztést, hanem jó néhány építész kolléga is csatlakozott a tervhez, illetve az előterjesztés minősítéséhez.

Az előzetes egyeztetési fázisban, 2022 októbere és '23 februárja között 2827 javaslat érkezett; 2023. március 1-9. között, a társadalmi egyeztetésben 1618; '23. május 4-étől folyamatosan 1084; az utolsó közigazgatási egyeztetésen 70; az utolsó társadalmi egyeztetésen pedig 652; összesen 6251 előterjesztést és javaslatot vizsgáltak meg a kollégáink. Ennek mintegy 60 százalékat fogadtuk be, tehát amit olvasnak most a törvényjavaslat szövegében, az a 6251 javaslatból mintegy 3500-4000 javaslatnak a befogadásáról szól, amit akceptáltunk, elfogadtunk. Ebben voltak koncepcionális és voltak technikai jellegű javaslatok is.

Most néhány dolgot szeretnék mondani arról, hogy milyen újítások lesznek ebben a joganyagban, feltételezve azt persze, hogy minden képviselőtársam alaposan elolvasta és ismeri a joganyagot. De azt gondolom, itt elsősorban az építészzakma képviselői fogják a vitát leginkább dominálni majd a társadalmi nyilvánosságban.

Nyilvánvaló, hogy megváltozik a négy törvény belső tartalma. Ugye, négy törvényt vonunk össze: a Mérnöki Kamaráról, az Építész Kamaráról szóló törvényt, az épített környezetről, a településkép védelméről és a kulturális örökség védelméről szóló törvényt vonjuk össze.

A törvény megújítja az építészeti alapelveket; erről beszéltem.

A törvény megújítja a kamarai szabályokat is, de oly módon - szeretném megnyugtatni a tisztelt Országgyűlést -, hogy a Mérnöki Kamarára és az Építész Kamarára vonatkozó belső szabályokat teljes egészében a kamara dolgozta ki. Tehát az, hogy mi van a kamarai szabályozási részben, a kamarák jogalkotási munkájának az eredménye, mi ahhoz nem tettünk hozzá és nem vettünk el belőle. Ezért javaslom, hogy itt a jogalkotó legyen mértéktartó, és tartsa tiszteletben a törvényhozás a kamarák álláspontját ezzel kapcsolatban. Itt nyilvánvalóan megváltozik a főépítésszek státusza, a kötelező kamarai tagsággal rendelkező főépítésszek viszonya; megváltoznak bizonyos fegyelmi, nyilatkozattételi dolgok.

Az építésszek szerepe. Általában azt kell érteni, hogy ha azt kérdezik tőlem, hogy melyik szakmának kedvez a törvény, ki az egzisztenciális nyertese ennek a joganyagnak: a magyar építészzakma mindenféleképpen. Azzal az egyszerű szabállyal, hogy használatbavételi engedélyt Magyarországon az építész nyilatkozata nélkül nem lehet adni, megerősítjük az építész szerepét az egész építési folyamatban. Általában alapelveként jellemző a törvényre, hogy az építési folyamatot a gondolattól a használatbavételi engedélyig komplex egésznek tekinti, nem részzakaszokról beszél, hanem egy holisztikus szemléletben azt várja el a jogalkotó a jogalkalmazótól, hogy egy egésszel foglalkozzon és egészről beszéljen.

Hogyan valósítható meg technikailag? Mindig ez a legizgalmasabb kérdés, hogy van egy nagyon impozáns, társadalomilag legitim és megindokolható elképzelése a jogalkotónak, hogy megváltoztatja az országot, megváltoztatja a közgondolkodást, befolyásolja a minőséget - de ezt hogyan lehet

technikailag megvalósítani? Ez a legnehezebb kérdés. Elfogadunk egy szabályozást, hogy legyen jobb az építészet Magyarországon, az építés ügye legyen fontosabb és hangsúlyosabb - de ezt hogyan lehet technikailag megvalósítani? Én semmilyen más orvosságot nem látok erre, mint a társadalmisítást, ami azt jelenti, hogy a helyi képviselő-testületek, önkormányzatok szerepét meg kell erősíteni, és a helyi tervtanácsoknak vétőjogot kell biztosítani. A helyi tervtanácsokon keresztül, a kormányhivatalok mellé rendelt vármegyei tervtanácsokon keresztül és az Országos Tervtanácscon keresztül lehet az építészzakma szereplőinek bevonásával és autonómiájuk biztosításával a minőség elvét, kritériumát - természetesen, ha ők megfelelő felsőoktatási képzésben részesültek, amire van reményünk a magyar építészzakma minőségét ismerve -, így lehet ezt érvényesíteni.

Tehát vannak olyan technikai fogások, amelyek a makroszintű elvekből mikromegoldásokat tudnak hozni. Ilyen lehet az, ha kiépül az országos tervtanácsi rendszer, és mellé kiépül egy országos főépítészeti rendszer is. Azt szeretném, ha az országos főépítészeti hálózat az egész országot lefedné. Minden magyar településnek kell tervtanácsi struktúrája legyen; minden magyar település tartozzon valamilyen főépítészhez; ezt meghaladóan pedig az országnak legyen tájkertésze, tájkertészettel foglalkozó főkertésze, ha szabad így mondanom; és országos, illetve megyei szinten főmérnökre is szükség van, hiszen a beruházások műszaki előkészítése és a közműhálózat fejlesztése - amiről a mai parlamenti ülésen szintén szó esett - ezt mindenképpen indokolja. Ebből az következik, hogy az építészeti tervtanács kötelező lesz a járási székhely városokban, a fővárosi kerületekben, de ezek nyilván ellátási feladattal és felelősséggel bírnak az ország egész területére vonatkozóan.

Fölmerült egy vita azzal kapcsolatban, hogy a főépítészeti rendszerrel és a tervtanácsi rendszerrel kapcsolatban miért nem marad meg a mostani megyei rendszer; ugye, most megyékbe van szervezve ez a struktúra részben. Én alapvetően település bázisán állok. Nem vitatom a megyék történelmi szerepét és jogosultságát; a mostani megerősítés egyébként nem követi az ezeréves megerősítés minden területi adottságát, hiszen óriási változások voltak Trianonban. Én azt gondolom, egy településen kell döntő vétőt adni arra, hogy a településen mi épülhessen. Az én célom, a jogalkotó célja vagy a jogalkotás számára javaslatot tevő végrehajtó hatalom célja mégiscsak az volt, hogy a települések szerepe erősödjön ezzel a törvényjavaslattal, és a település kezében vétő legyen. Tehát egy helyi építési szabályzatban, egy helyi tervtanácsban tud a település önkormányzata, polgármestere és képviselő-testülete vétőt emelni azzal szemben, ha bárki ott azon a településen meg akar bármit is valósítani. Ez jelent garanciát arra nézve, hogy a helyi társadalommal szemben építkezést végrehajtani nem lehet. Ebből következik, hogy a nemzetgazdasági kiemelések, az általános szabályoktól való függetlenítés lehetősége is jelentős mértékben csökken.

A hatósági engedélyezés egyszerűsítését tűztük ki magunk elé, ami részben megvalósulhat digitalizációval; részben megszűnnek bizonyos hatósági típusok; részben pedig bizonyos hatóságoknak sokkal kisebb lesz a szerepe. Aki olvassa a Magyarország versenyképességével kapcsolatos tanulmányokat, az tapasztalhatja - régen ez Matolcsy György jegybankelnök úr, korábbi gazdasági miniszter vesszőparipája volt -, hogy ha valaki föl akar építeni egy gyárat Magyarországon, mennyi idő alatt szerezhet hozzá használatbavételi engedélyt. Az itt bevezetett eljárás például a gazdaság számára versenyképességet növel azzal, hogy egy elkészült ipari csarnoknak a használatbavételt jelentős mértékben egyszerűsíti.

Ugyanakkor garanciális szabályok is lesznek az akadálymentesítésen és bizonyos eljárások megszüntetésén túl. Az egyszerűsített bejelentési eljárás, amely 300 négyzetméter alatt volt Magyarországon bevezetve - én magam találtam ki, én voltam a javaslat tevője, és én magam szembesültem azzal, hogy ez milyen károkat okozott bizonyos szegmensben -, most korrekcióra kerül. Tehát marad az egyszerű bejelentés, de nyilvánvaló, hogy lesz kontrollja a helyi főépítésznek, illetve a helyi tervtanácsnak is ebben több szerepe lesz, mint eddig, de nem állítjuk vissza az eredeti rendszert.

Fölmerült az is - és látom az önkormányzatok kritikáját -, hogy a helyi építészet elkerült a települési önkormányzatoktól, ma már állami feladat mind a két fok, és hogy ez helyes és bölcs döntés volt-e. Én azt gondolom, hogy igen, mindenféleképpen; egységes szabályozásra, egységes jogalkalmazásra van szükség. Ezért a törvény nem változtatja meg a rendszert, tehát az építészet, összevonva az építésfelügyelettel, megszülvén egy új építészet, teljes egészében marad az állami keretrendszerben.

Kivételesen, más jogszabályoktól eltérően, építőipari ösztönzőrendszerrel is foglalkozik a törvényjavaslat. Magyarországon 28 000 milliárdot költöttünk az ország építésére állami beruházásként 2010 óta. Ebből a 28 000 milliárdból amit építőanyagra költöttünk, annak 80 százaléka külföldre vándorolt, mert vagy külföldi építőanyagot vettünk, vagy külföldi vállalat gyártotta Magyarországon az építőanyagot. Ezért az építőanyag-előállításban, -gyártásban, -fejlesztésben, -kereskedelemben teljesen új, a német és francia mintára alkalmazott, patrióta, magyar piacot védő, magyar vállalkozásokat támogató politikát akarunk és fogunk bevezetni a törvény eredményeképpen.

(20.40)

Ebből várhatóan nagy vita lesz az Európai Bizottsággal. Sokan fognak bennünket versenykorlátozással vádolni, de a verseny valóban korlátozni fogjuk abban az értelemben, hogy a magyar piaci szereplők érdekeit, a magyar gyártók, beszállítók érdekeit fogjuk védeni; és igenis az az elvárás az állami és állami építkezésekkel szemben is, hogy az ellátásbiztonság érdekében és a gazdaságfejlesztés érdekében magyar

építőanyag-ipar épüljön ki, magyar építőanyag-ipar kerüljön felhasználásra és bevonásra.

Lesznek a településfejlesztéssel és a településrendezéssel kapcsolatos változások is - településképi jogszabály, helyi építési szabályzat, barnamező beépítésének előnyben részesítése -; egy barnamezős katasztert hozunk létre, fölmérjük az ország összes barnamezős területét. Egyébként egy vagyont jelent az önkormányzatok számára, amikor megtörténik ez a fölmérés. 500 méterre a külterület-belterület találkozási ponttól nem lehet beépítést létrehozni, zöldzónának kell maradnia, és alapvetően tilos lesz a zöldfelület kivonása és beépítése. Tehát egyrészt hozunk egy szabályt, hogy külterületen építkezni ipari jelleggel nem lehet, a zöldfelületet kivonni nem lehet. Csinálunk egy 500 méteres zónát belterület- külterület határán, ez azt jelenti, hogy nem folyhatnak szét a városok, nem ürülnek ki a belvárosok; régi épületek nem maradnak üresen. A barnamezők föltárására teszünk javaslatot, tehát ipari jellegű beruházásokat - az elmúlt 20 év gyakorlatával szemben - nem zöldmezőben, hanem barnamezőben kell megvalósítani.

Nyilvánvaló, hogy ez a befektetőknek növelni fogja a költségeit. Egyébként nagyon sokat tárgyaltunk különböző befektetői érdekképviseletekkel is, amelyek elfogadták ezt a javaslatot. Tehát a Kereskedelmi és Iparkamara, az ÉVOSZ, az ingatlanfejlesztői kerekasztal és a legnagyobb ingatlanbefektetők támogatták ezt a javaslatot, hogy a belső területek kerüljenek föltárára a külső területek beépítése helyett.

Szeretnénk, ha a reklámeszközök elhelyezésével kapcsolatban is új szabályozás lenne Magyarországon. A reklám is tudja a jóléthez való jogot korlátozni, és reklámmal is lehet a környezetet szennyezni, ezért a reklámszabályozás megújítása meggyőződésem szerint egy nagyon fontos, életminőséget befolyásoló és javító kérdés lehet. Itt is létrejön az országos reklám-kataszter, ahogy létrejön egy országos barnamezős kataszter; létrejön egy országos zöldfelületi kataszter, és létrejön egy országos tájkezelési rendszer is.

A műemlékkérdés is bekerül, az épített örökségre vonatkozó joganyag is része lesz ennek a törvénytervezetnek. Ez azt jelenti praktikusán, hogy ma Magyarországon az, aki műemlék épület tulajdonosa, lakója, használója, az többletterhet vállal. Magyarországon semmilyen formában nem hálálja meg a társadalom azt, ha valaki egy régi épületet gondosan karbantart. Nagy kérdés az, hogy a budapesti városkép, vagy a nagyvárosi városkép, ahol műemlékek maradtak, miért nem olyan, mint a bécsi városkép, miért nem olyan, mint a nyugat-európai nagyvárosi városkép, úgy, hogy közben a jövedelemviszonyok Budapesten az Európai Unió átlagát 150 százalékban érik el. Tehát elvileg pénz volna, és mégsem valósul meg.

A jogalkotónak szerintem preferálnia kell illeték-kezdvezménnyel, adókezdvezménnyel és támogatási rendszerrel azt, ha valaki egy műemlék épület lakója, használója, tulajdonosa; erre fogunk javaslatot tenni. Kötöttünk egy egyezséget a Pénzügyminisztériummal, hogy a '24-25-ös adótörvényekben, illetékjogszabályokban meg fog jelenni az a kedvezményrendszer,

ami a műemlék épületek felújítását fogja támogatni. Tehát Budapest belvárosa jó karbantartásának fontos eszköze lehet, ha a műemlék épületek megfelelő adó-, illeték- és gazdasági támogatásban részesülnek. Ezt sikerült a kormánnyal elfogadtatni, és ez a műemlék-állomány megújulásának egy záloga, mint ahogy a műemlékállomány lajstromba vétele is egy nagyon fontos dolog. A hatvanas évek óta csak műemlékké nyilvánítunk, de senkinek nincs arról fogalma, hogy valójában hány és milyen minőségű műemlék van Magyarországon, ezért szeretném, ha 2025. december 31-ig a teljes digitalizáció és lajstromozás végbemenne a területen, és berögzítenénk azt, hogy pontosan mink is van.

A hátralévő néhány percben szeretném még nagyon röviden ismertetni a szabályozási fejezeteket, ami szintén az előterjesztő kötelezettsége. Említettem az alapelveket, az alkalmazási szabályokat; tisztázni fogjuk az állam és az önkormányzatok építésügyi és műemlékvédelmi feladatait; a mérnökök, valamint az építésszakmai kamaráinak a szabályait; a főépítésszak, a főmérnökök és az országos tájépítészet feladat- és hatáskörét; a tervtanácsok feladat- és hatáskörét és felelősségét; az összes építési folyamatban részt vevő - ez egy nagyon részletes ágazati, inkább műszaki szabályozás - jogosultságát, felelősségét, anyagi kötelezettségét, számonkérhetőségét - ez is egy nagyon fontos dolog lesz -; a településfejlesztés és településrendezés kérdéseit; az országos és helyi településkép-védelmet, valamint a reklámeszközök elhelyezésének kérdését; a műemlékvédelmet, az emlékhelyvédelmet, az építésügyi hatósági eljárásokat, a használatbavételt, a használatba vett építmények fenntartását; az építményekre, építési termékekre, tervezésre, építési folyamatra irányadó követelményeket; az építésgazdasági, feladatellátási és építésgazdasági intézkedéseket, amiket érintettem - ez abszolút piacvédő magatartás lesz.

Az oktatást, képzést, továbbképzést is érinti a törvény XV. fejezete, valamint a nyilvántartásokat, a szakrendszereket és az elektronikus újításokat is. Nagyon komoly digitalizációs kötelezettséggel jár majd a törvény elfogadása is egy teljesen új rendszer létrehozásával, ami teljes egészében leegyszerűsíti, olcsóbbá teszi az építést, a tervezést pedig számonkérhetőbbé, áttekinthetővé; és nyilván benne lesznek a módosítások, a felhatalmazó és átmeneti rendelkezések is.

Azt kérem az Országgyűléstől, hogy jogalkotói szerepében mérlegelje a végrehajtó hatalom szabályozási célból tett javaslatait; fontolja meg, hogy milyen módon emelhető az ország építészeti minősége. Azt gondolom, ha Magyarországon jobb minőségben jobb épületeket, fenntarthatóbb épületeket hozunk létre, nagyobb tekintettel vagyunk az életminőséget befolyásoló energiatakarékossági, fenntarthatósági és minden más szempontra, ez egy olyan jó cél, ami értelmet ad a jogalkotásnak és értelmet ad a kormányzásnak is, mert minden magyar választópolgár élet-helyzetét érdemben fogja befolyásolni.

Ez a fajta gondolkodásmód nyilvánvalóan többre fog kerülni, azonban a minőség árát mindig érdemes

megfizetni; a legdrágább mindig a legolcsóbb, tehát a legolcsóbb mindig a legdrágább valójában a társadalom és a jövő szempontjából, ezért kultúrában, gondolkodásmódban és elköteleződésben szeretnék változást kérni a törvényhozástól, kérve azt, hogy érdemben mérlegeljék a javaslatot.

Nyitottak vagyunk különböző javaslatok megfontolására. Nyilvánvaló, ha valaki ezt politikai barikádharcnak tekinti, annak csalódást fogok okozni, mert még egyszer mondom, a szakmai szervezetekkel és a magyar építésszakmával vitatkozik, hiszen ez a törvény alapvetően a magyar építész-társadalom törvénye, akik ennek a törvénynek a segítségével, ennek a törvénynek a hatálybalépésével a helyükre kerülnek, és a magyar társadalom legfontosabb alkotópillérévé erősödnek meg.

A törvény megalkotásában László Regő építészetért felelős államtitkár kollegámnak döntő szerepe volt, mint ahogy Perényi Lóránt helyettes államtitkár úrnak is, akik a bizottságok és a parlamenti képviselők rendelkezésére állnak a módosító indítványok megfontolása céljából. Elnök asszonynak köszönöm a türelmet és a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miniszter úr expozéja után a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a magyar építészetéről szóló T/5662. irományszámú törvényjavaslat célja - ahogy azt az expozéjában miniszter úr már részletesen kifejtette - nem más, mint a jelenleg meglehetősen széttagolt szabályozási rendszer helyett egy új, átlátható és egységes szabályozás létrehozása.

A négy törvényt egybegyűró törvényjavaslat az értékvédelem és a polgárhoz méltó életminőség tekintetében - azt hiszem, az előbb hallottak alapján talán mondható - a haza és a haladás eszményére épít, ugyanis egyaránt képviseli a polgár és a közösség, a település és az építész-társadalom érdekeit, mert óvja természetes és épített környezetünket, segíti gazdaságunk energiatudatos átalakítását, továbbá ösztönzi a minőségi és fenntartható építészeti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos kiemelni, hogy a magyar építészetéről szóló törvényjavaslaton belül a tervező- és szakértő mérnökök, valamint az építésszakmai kamaráival külön fejezet foglalkozik. A fejezet megszövegezésénél alapvető törekvés volt, hogy a jelenlegi szabályozási koncepció ne változzon meg jelentősen. Az új törvényjavaslat így a korábbihoz hasonlóan szabályozza a kötelező kamarai tagság intézményét, a kamarai szervezetrendszert a területi és az országos kamarák tekintetében is, a kamarák szerveit, a tisztségviselőket, a rájuk vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat, a kamarai

választás alapvető szabályait, a kamarai tagsági viszonyt, a tagok jogait, a kamarák működése feletti törvényességi felügyeletet, a jogsértő határozatokkal szembeni lehetőségeket, valamint a kamarák által intézett közigazgatási hatósági ügyek speciális szabályait is.

A szabályozás változtatásai a következőképpen foglalhatók össze vázlatosan: a főépítészekről kamarai nyilvántartást kell vezetni, továbbá a kötelezően létrehozandó kamarai tagozatok között megjelenik a főépítészek tagozata is; a főtájépiszteszek pedig a tájépiszteszeti tagozatban kapnak helyet.

A használatbavételre irányuló kérelem benyújtásához szükséges az építésztervező nyilatkozata arról, hogy az építmény az engedélyezett építészet-műszaki dokumentáció alapján, a kivitelezési dokumentációnak megfelelően készült. Amennyiben a tervező erről nem nyilatkozik, a területi építészkamara joga lesz pótolni ezt a nyilatkozatot, és ezzel egyidejűleg az etikai-fegyelmi eljárást megindítani a tervező ellen.

(20.50)

Ha a tervező úgy nyilatkozik, hogy hozzájárulását a használatbavételhez nem adja meg, az építető a nyilatkozat ellen az illetékes területi építészkamarához fordulhat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat alapján a szervezetrendszerben háromszintű tagozódás jön létre: a tervtanácsokat tekintve lesz egy országos építészet tervtanács, amelynek elnöke az országos főépítész, a fővárosi és vármegyei kormányhivatalokban működő területi építészet és településrendezési tervtanács, amelynek elnöke az állami főépítész, a településeken működő helyi építészet tervtanács, amelynek elnöke az önkormányzati főépítész. Ezen szervezetek felállítása 2024. október 1. napjától kötelező lesz a járásszékhely városokban - ami, ugye, 174 települést jelent hazánkban és a főváros 23 kerületében egyaránt.

A szervezetrendszer újítása, hogy a vármegyei önkormányzatok mellett, ahogy miniszter úr is említette, a jövőben nem működik tervtanács, illetve bevezetésre kerül egy belső jogorvoslati rendszer is. Ezáltal nemcsak a hatósági eljárás után van mód jogorvoslattal élni, jellemzően a különféle bírósági ügyek esetében, hanem kifogással lehet élni a helyi tervtanácsi véleményekkel szemben a területi tervtanácsnál, a területi tervtanácsi véleményekkel szemben pedig az országos építészet tervtanácsnál.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a főépítészi rendszer tekintetében is újításokat tartalmaz. Az előterjesztés alapján a szervezetrendszer első szereplője az országos főépítész lesz. Balatoni országgyűlési képviselőként pedig külön szeretném kiemelni, hogy az eddigiektől eltérően az új törvény többek között létrehozza a balatoni főépítész és a balatoni főtájépisztesz tisztségeket is.

Az előzőekben ismertetett tervtanácsi szinthez illeszkedve beszélhetünk a fővárosi és a vármegyei kormányhivatalban működő állami főépítészekről, valamint az önkormányzati főépítészekről.

Mindemellett kivezetésre kerül a vármegyei főépítészi tisztség, valamint új feladatok jönnek létre az egyes főépítészek tekintetében, amelyek a következők: a főépítész elősegíti a területrendezési követelmények érvényesítését, egyúttal településfejlesztési, településrendezési, településképvédelmi, műemlékvédelmi és az építészet tervtanácson keresztül építészet feladatokat is ellát.

Fontos szempont, hogy valamennyi város, városi jogállású településnek kötelező legyen önkormányzati főépítészt alkalmaznia. Itt is a törvény által megjelölt, illetve javasolt határidő a jelenlegi előterjesztésben a 2024. október 1-je. A községek pedig választhatnak: vagy saját települési főépítészt alkalmazása mellett döntenek, vagy ezt a feladatot térségben összeállva, összefogva, egy társulás formájában látják el, és úgynevezett térségi főépítészt bíznak meg. Amennyiben 2024. október 1. napjáig egyik kötelezettségnek sem tesznek eleget, a település fekvése szerinti járásszékhely város települési főépítésze lesz az adott község vonatkozásában is a főépítész. Tehát kijelenthető, hogy egyetlenegy település sem marad főépítész nélkül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat további fontos eleme a főmérnöki és tájépiszteszi szervezetrendszer felállítása is. A főmérnöki szervezetrendszer kétszintű lesz, ezáltal beszélhetünk országos főmérnökről, nyilván országos illetékességgel, valamint térségi főmérnökről a vármegyei önkormányzatoknál. Feladatkörük az önkormányzati közlekedési- és közműfejlesztések koordinálása, az elkészült műtárgyak fenntartásának felügyelete lesz.

Az előttünk fekvő előterjesztés alapján az is látható, hogy a tájépiszteszi rendszerben nem beszélhetünk szervezetileg két szintről, azonban fontos kiemelni, hogy két tájépisztesz-szerepkör is kialakításra kerül. Az egyik az országos tájépisztesz, aki az országos főépítész munkáját hivatott segíteni, a másik pedig - ahogy azt már korábban is említettem - a balatoni főtájépisztesz, aki a balatoni főépítész munkáját segíti a jövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül, engedjék meg, hogy ezúton is köszönetet mondjak miniszter úrnak és kollégáinak azért a széles körű és alapos szakmai munkáért, amellyel ezt a törvénytervezetet kidolgozták, továbbá balatoni országgyűlési képviselőként külön szeretném megköszönni az általam és a balatoni polgármesterek által felvetett építészet kérdésekkel kapcsolatban tanúsított nyitott és együttműködő hozzáállást. Bizom benne, hogy a választóköztem balatoni településeinek polgármestereitől általam összegyűjtött és a minisztérium számára korábban elküldött észrevételeink, javaslataink hasznos és érdemi segítséget nyújtottak a törvényjavaslat elkészítéséhez.

Érdeemes néhány gondolatot valóban ennek a törvényjavaslatnak a társadalmasításáról szólni, ugyanis valóban mondhatjuk, hogy meglehetősen hosszú, egyéves folyamat jellemezte ezt a társadalmasítási folyamatot, és nemcsak a törvényt, hanem a törvény koncepcióját is igyekeztek széles körben kitárgyalni a

minisztérium részéről. Ahogy az előbb hallhattuk, 6500 körüli javaslat érkezett be, és ennek mintegy 60 százaléka befogadásra, elfogadásra került a törvényjavaslatba. Tulajdonképpen egy szakmai és társadalmi törvényalkotási folyamat ment végbe az elmúlt időszakban, mondhatjuk ezt is. Azt hiszem, ha jól értem a törvényjavaslat üzenetét, akkor ez a fajta társadalmisítás az alkalmazás során is a tervtanácsai főépítési rendszer működtetésével és a települési szerep erősítésével, akár a vétőjoggal további garanciákat jelent a magyar építészet hatékony és eredményes megújítása érdekében.

Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat olyan támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, amely az építészeti szervezetrendszer és szabályozás megújításával, egy korszerűbb, átláthatóbb, egységesebb és reményem szerint az eddigieknél jobban, hatékonyabban működő modellt hozhat létre a magyar építészet tekintetében. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan a parlamenti vita lefolytatása után szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Varga Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, az az igazság, hogy ahogy mondani szokás, szájatva hallgattam miniszter urat, és azon gondolkodtam, hogy vajon ugyanabban az országban élünk-e. Vajon ön azt látja-e maga körül, amit látok én, vagy lát még nagyjából tízmillió magyar, vagy valami gyökeresen mást? Hogy is fogalmazott, miniszter úr? Önök ezzel a tervzettel a minőség forradalmát akarják elhozni a társadalmi környezet alakításával, létrehozásával, amely majd megváltoztatja az országot. Na de hát megváltoztatták már az országot. *(Lázár János: Még nem elég jó.)* A maguk képre formálták ezt az országot.

Valójában sok minden kitűnik ebből az anyagból, irdatlan nagyságú anyag, biztos, hogy rengeteget dolgoztak rajta, több mint 250 oldal, ha jól látom. A kérdés az, hogy mi volt a cél, miniszter úr, ezzel az anyaggal. *(Lázár János: Mit szeretnél hallani? Miért kérded?)* Valójában az, amit ön itt sugallt... - és hozzá kell hogy tegyem, hogy én örülnék neki, ha arról tudnék beszélni, hogy valójában ez lehetne valóban a minőség forradalma, de erről szó sincsen. Tehát az a kérdés, hogy ön most be akarja írni a nevét a történelembe, és egy történelmileg maradandó kódexet akar letenni az asztalra, amit majd évtizedek vagy századok múlva is az ön nevéhez kötnek. Talán ezt vagy talán csak annyit, hogy irdatlan túlterjeszkedő módon elrejtve vagy időnként még csak nem is titkolva legitimálni akarja ez a törvény a jelenlegi, ön által is kiszolgált, megélt kurzus történelemhamisítását, ízléstelenségét vagy a NER kegyeltjeinek a szabad rablását?

Ez lenne a cél? Ezt nem tudom, ezt miniszter úrnak kell majd eldöntenie a nap végén, hogy mi célból is alkotta meg, hogy tartotta-e ezt fontosnak.

Mert hát valójában az építészet és az épített környezet és így az előttünk fekvő, építésze-tről szóló törvény is persze kiemelkedő jelentőségű, hiszen meghatározza, hogy az elkövetkezendő 50 vagy 100 évben milyen környezetben, milyen épületekben fogunk élni vagy dolgozni. Ez egy nagyon jó elképzelés így. Azonban azt lehet látni, hogy az építészethez köthető szabályok megalkotása során azonban paradox módon egy különleges helyzet alakult ki. De szerintem ezt ön is, önök is érzik.

Nyilvánvaló módon sürgető volt egy törvény létrehozása, hiszen számtalan anomália, vagy lehet ezt feszültségnek, hamisságnak nevezni, de azért nevezük nevén: hazugság is felhalmozódott ezen a területen. És most egypár példát mondok, különben rengeteget lehetne sorolni, szerintem éjfél-ig itt lennénk, ha ebbe belemerülnénk, és valószínűleg önök is tudnának még példákat hozni.

(21.00)

De azért gondoljunk például a budai Vár rekonstrukciója során alkalmazott hamis történelmi építészeti szellemidézésre - köze nincs a valósághoz; vagy a Citadella átépítésére, vagy a MOL-székház toronyépülete megépítésének a körülményeire; vagy gondoljunk akár a Balaton túlépítésére és a túlterhelt fejlesztéseire!

De hát nem kell messzire menni, én debreceni vagyok, tehát én megélem az akkumulátorgyárak zöldmezős beruházásait. Miniszter úr, amiről ön beszél, a barnamezős beruházás - hát, mi debreceniek látjuk, hogy 244 ezer négyzetmétert betonoznak le Magyarország legjobb minőségű földjeiből. Az, amiről ön beszél, vagy hazugság, vagy egy ábránd, vagy tényleg nem egy országban élünk. De hát gondoljunk akár a szabályok be nem tartására, főleg a kormány által kiemelt beruházások tekintetében! Erről majd fogunk még beszélni szerintem.

Én nagyon sokáig az önkormányzatnál dolgoztam önkormányzati képviselőként. Mi mindennap megéltük azt az elmúlt 13 évben, hogy az önkormányzatok építésüggyel, településrendezéssel kapcsolatos feladatainak és hatásköreinek folyamatos kormányzati elvonása, nyirbálása zajlik, és tudjuk azt nagyon jól, nem kell messzire menni, hogy az építészet teljes alárendelése folyik a gazdasági és a politikai hatalmi és főként az oligarchikus érdekek szerint.

Ön is beszélt róla, és érzi szerintem miniszter úr, hiszen ön egy okos ember, hogy a törvény egyik, talán legneuralgikusabb kijelentése és pontja nem más, mint hogy érvényesíteni kívánja a polgári jó ízlést. Azonban érdemes ezen gondolkodni, akár közösen is. Mert kinek a jó ízléséről beszélünk itt? A jachtokat gyűjtögető közigazdasági zseni családi pénztárosnak vagy a kastélyt gyűjtögető vőnek a jó ízléséről? Esetleg az újabban sajátságos öltözködésű, türk vagy kipcsak, vagy milyen népviseletben páváskodó kormányfő jó

ízléséről beszélünk? Az lesz az etalon? Mert tudjuk, hogy az ízlés inkább egy filozofikus kérdés, és ezt filozófusok fogják majd vizsgálni vagy vizsgálják most is. Objektíven, nota bene törvényileg meghatározni azt, hogy mi is felel meg a jó ízlésnek, amit különben önök akarnak... - hiszen látjuk azt nagyon jól, hogy rá akarják erőszakolni, erőltetni a magyar társadalomra az önök ízlését, hogy mi az önök jó ízlése, és úgy gondolják, hogy ennek univerzálisnak kell lenni, hogy ennek mindenki számára érvényesnek kell lenni, hogy mindenki azt szeresse, amit önök gondolnak.

Abban teljesen egyetérthetünk szerintem miniszter úrral is, hogy minden korszakban van persze egyfajta közízlés, amihez meg lehet próbálni igazodni, de ez nem egy olyan norma, amit egy törvény, akár az önök által készített, előttünk fekvő javaslat elő tud írni.

Tudjuk, hogy az egyes történeti építészeti stílusok és a kortárs építészet megítélésében nehéz lenne konszenzusra jutni, hiszen ezt látjuk amúgy. Óriási a szakadék a szakmagyakorlók és a laikusok között, és a szakma maga is rendkívül megosztott ebben a kérdésben. Ez nem baj, ez nem baj szerintem, mert tudjuk azt, hogy nincs hibátlan épület, aki valaha építkezett, vagy látott ilyet, az tisztában van ezzel, mint ahogy nincs olyan épület sem, ami mindenkinek egyformán tetszik, bármilyen furcsa is. De ha önök, a döntéshozók a saját ízlésük alapján hoznak majd döntéseket, hogy mi az, aminek tetszenie kell tízmillió magyar számára, szerintem az zsákutca, az így ebben a formában nem fog működni. Ez egy olyan épített környezetet eredményezhet a későbbiekben, ami majd legfeljebb az önök véleményét vagy ízlését tükrözheti, de semmiféleképpen nem tízmillió magyar emberét vagy a magyar társadalomét.

Beszéljünk már arról, az előbb már ugyan érintettem, hogy ki dönti el azt, hogy mi is felel meg ennek az önök által lefektetett polgári jó ízlésnek! A felsorolt kritériumok mellett az értékek felismerése, az emlékek tisztelete, a természeti környezet megóvása vagy a hazaszeretet persze egytől egyig mind fontosak, de nem alkotnak egy olyan szempontrendszert, különösen meg nem objektív szempontrendszert, ami alapján meg tudnánk akár közösen is állapítani, hogy egy tervezett épület megfelel-e majd a polgári jó ízlésnek, mert mindenkinek más ezzel kapcsolatban a véleménye.

Természetesen ilyen szempontrendszer megalkotása nem is volna lehetséges, viszont a kifejezés törvényi szinten történő hangsúlyozása lehetőséget ad egyfajta meghatározhatatlan, amúgy önkéntől nem távol álló önkény alkalmazására is. Hogy miről is beszélünk? Nos, a törvény céljainak a hitelességét azért az elmúlt időszak számtalan eseménye is megkérdőjelezi. Engedjék meg, hogy most ebben is pár példát említsenek, még van egy kis időm.

Árulkák már el, a polgári jó ízlést mennyiben tükrözi vissza például a budai Vár vasbetonból épített lovardája, a testőrépülete, vagy a Teleki-palota? Mennyiben tekinthető polgári jó ízlésnek a diósgyőri vár rekonstrukciójának tragikomikus volta, hogy az ország egyik leglátványosabb, legszebb középkori műemléke most úgy néz ki, mint egy bizzar és lázálomszerű, félbehagyott ostoba tréfa, ami persze egyben

magának a történelmi helyszínnek a megcsúfolását is jelenti? Vagy a polgári jó ízlést mennyiben tükrözi vissza a szántódi rév mellett felhúzott, persze a Tiborczkörhöz és a Szepesi Richárdhoz kötődő koloniális stílusú, 6,9 milliárdos állami támogatással és persze az orosz kémbanktól felvett hitelből épített hotelkomplexum, a BalaLand? Biztos tudják, miről beszélek. Hogy illeszkedik ez a balatoni és a magyar építészeti hagyományokhoz, a települési, táji környezethez, hogy másról ne beszéljek? Vagy szintén a kormányfő lányának férjéhez köthető, Egerszalókon létesített, Közel-Keletet megjelenítő Shiraz Hotel vagy a felsőtárkányi Bambara Hotel, amely Nyugat-Afrikát idézi?

Önök szerint ez a polgári jó ízlés? Vagy a törvény ezt majd úgy fogja szabályozni, hogy az már nem az, és most húzunk egy vonalat, és ettől a pillanattól fogva valami más lesz az? Önök szerint a polgári jó ízlést erősítik például a balatonaligai komplexum körüli botrányok, vagy akár a balatonföldvári vitorláskikötő ügye, mikor az eljáró kormányhivatal három nap alatt adta ki az engedélyt, több alkalommal bírósági ítélet figyelmen kívül hagyásával?

Ön is említette, miniszter úr, hogy a törvény támogatja a természeti környezet megóvását - nagyon szeretném, ha így lenne -, elsőbbséget biztosít a barnamezős beruházásnak, hosszasan beszélt róla, miközben látjuk, hogy mi történik. Az előbb mondtam, debreceni vagyok, látom, hogy mi történik. A BMW-gyár Magyarország legjobb földjeire települt, az egész lebetonozták. A kínai akkumulátorgyár, ami a jövőnket fogja gyakorlatilag megenni rövidesen ott Debrecenben, a vízről nem is beszélve, 270 ezer négyzetméter lett volna eredetileg. A kínai partner nagyvonalúan azt mondta a lakossági tiltakozás után, hogy jó, akkor legyen csak 244 ezer négyzetméter. Beton, zöldmezős beruházás, Debrecen legjobb földjeiről beszélünk.

A tervezet az építészeti örökség megóvásáról is beszél. De miért verték szét a hazai műemlékvédelem nemzetközileg is elismert szervezeti rendszerét és működését? Miért zilálták szét annak a szabályait? Mi a garancia arra, hogy többé nem bontanak le olyan emblematikus épületeket, mint a várbéli Virág Csabaféle teherelosztó vagy a Jánossy-féle Diplomataház a Szentháromság téren? De tudnék debreceni példát is mondani, hiszen a Péterfia utcán hosszú-hosszú évekig hagyták romosodni, majd a végén bedőlni azokat a házhomlokzatokat, amelyek műemléki védelem alatt álltak, majd csináltak helyette egy mű-, beton-, ahhoz hasonlító valami fürmedvényt, és azt mondták, hogy ez a műemlékvédelem.

(21.10)

Miként gondolják normális mederbe szorítani a gazdasági szempontok figyelembevételét, amikor a beruházások, építések vezérlő gondolata elsődlegesen nem az emberi életre, a lakhatásra, a munkára alkalmas terek kialakítása, hanem a jövedelmezőség? Mit szándékoznak tenni a már meglévő, egyre rosszabb állapotú épületállomány azon részével, miniszter úr,

amelyek nem feltétlenül képeznek építészeti értéket, de az ott lakóknak magát az életet jelentik? Nekik az egyetlen olyan érték, amihez foggal-körömmel ragaszkodnának. Ezzel a kérdéskörrel mikor és hogyan akarnak majd foglalkozni?

Mi akadályozta eddig az állami szerveket, hogy fellépjenek a szabálytalan építkezésekkel szemben például Tihanyban, hogy ne csak néhány százezer forintos bekalkulált bírsággal ússzák meg a törvénysértést? Hogy van az, hogy önök olyan törvényeket hoznak rendre például az akkumulátorgyárak tekintetében, hogy az akkumulátorgyárak mellett vagy területén olyan épületeket lehet felhúzni, nem betartva semmilyen építészeti szabályt, ahova több ezer vagy akár több tízezer külföldi munkást fognak majd telepíteni? S hát tudjuk nagyon jól - a Balatonról már szó volt -, hogy a balatoni szabályok átszabása inkább már a birtokon belüli oligarchák védelmét szolgálja, mintsem a valódi közösségi értékeket.

Sok mindenről tudnék még beszélni, de azt hiszem, egyelőre ennyi elég, hiszen le is telt az időm. Azt kell hogy mondjam, hogy folytatjuk majd, de talán ennyit a polgári jó ízlésről. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A következő hozzászóló Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót 15 percben.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Sajnálattal kellett tudomásul vennem, vennünk, ami a DK felszólalásából egyértelművé vált, hogy önök nem kívánnak érdemi, tartalmi vitát folytatni. Ez a felszólalás lehet, hogy a gyurcsányverzumban egy buksisimogatást ér, de ez a felszólalás újabb bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy miért nyilvánítják ki a polgárok az elmúlt 12 évben immár sokadszorra, hogy önökből nem kérnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön az elmúlt 15 percben mindenfajta konkrétum nélkül kritizálta ezt a törvényt, egyébként azt a törvényt - ahogy azt miniszter úr is elmondta -, amit az építés szakmával közösen fogalmaztak meg, sőt bizonyos részét maga a szakma tette le az asztalra. Azzal, hogy ön mindenfajta konkrétum nélkül kritizálja ezt a törvényt, tulajdonképpen lenézi és semmibe veszi, sőt, ha jól értettem, történelemhamisítással vádolja a teljes építészeti szakmát, csak azért, hogy az önök pártpolitikai pecsenyét süttögesse. Azt gondolom, hogy ennél egy fontosabb ügyről van szó. Talán lehetett volna másként is hozzáállni ehhez a témához.

Miniszter úr expozéjából egyértelműen kiderült, hogy ez egy világosan kiérlelt és előzetesen jól meg tárgyalta, kiegyeztetett törvényjavaslat, így már ezért is megérdemli a KDNP támogatását. De nem csupán ezért támogatjuk, hanem azért, mert tartalmilag is jónak tartjuk. S minthogy elég részletekbe menően elhangzott, hogy mit tartalmaz a törvény, én pusztán arra szorítkoznék, hogy néhány gondolattal gazdagítsam ezt a vitát.

Ott kezdeném, ahol miniszter úr is kezdte, hogy az épített környezet összefüggésben van az életminőséggel. Szeretnék idehozni egy tudományos szakmai vitát, ami arról zajlik, hogy egy nemzet jóléte - sokan azt mondják, hogy jólléte - vagy életminősége hogyan írható le jól. Sokan mondják azt ebben a tudományos vitában, sokan képviselik azt az álláspontot, hogy önmagában a GDP vagy az egy főre jutó GDP mint mutatószám az életminőséget nem képes a maga komplexitásában jól felmérni és visszaadni. Akik ezen az állásponton vannak és azt mondják, hogy ezért az életminőség mérésére valami más mutató lenne szükséges, nos, ők azt mondják, hogy négy fő komponens van, amivel az életminőséget talán jobban le lehet írni vagy jobban lehet mérni. Ebből az egyik a gazdasági fejlettség, a GDP, vagy amellet még a gazdasági komplexitás. A másik egy adott nemzet tudástőkével való gazdálkodása, a harmadik a természeti környezet minősége, a negyedik pedig, amivel az életminőséget le lehet írni, az épített környezet minősége.

Tisztelt képviselőtársaim, ha elfogadjuk, hogy nagyrészt ez a négy komponens határozza meg az életminőséget, akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt 12 évben háromban jelentős előrehaladást sikerült elérni a gazdasági fejlesztés, komplexitás terén. Elhangzott itt a vitában, hogy milyen gazdasági növekedés volt tapasztalható az elmúlt 12 évben. Az egész egyetemi modellváltás is pontosan azt a célt szolgálta, hogy a második komponens, a tudástőkével való jó gazdálkodás hatékonyabbá váljon, a magyar észjárást sokkal jobban ki tudjuk használni, és az ország érdekében a gazdasági növekedést ezen keresztül is serkenteni tudjuk. Azt gondolom, hogy a természeti környezet megvédésében is sokat léptünk előre. Elég csak arra gondolni, hogy mennyivel nőtt például az elmúlt 12 évben az erdők mérete. De volt még egy tartozásunk, ez pedig az épített környezet minőségének a javítása. Az előtünk fekvő törvényjavaslatban szereplő, a miniszter úr által is részletezett tíz pont világosan, egyértelműen és jól összefoglalja azt a kormányzati szándékot, amit a KDNP a maga részéről támogatni tud.

Én kifejezetten örülök annak, hogy miniszter úr kitért a magyar építészeti történet elmúlt száz évére is, mert azt gondolom, hogy amit elmondott, az úgy van, azzal a kiegészítéssel, hogy a kommunizmus nem csupán megszakított egy meglévő építészeti hagyományt, hanem szerintem ennél rosszabb történet: ránk akartak erőltetni egy idegent, egy nemzetközit, a szocreált, ami a maga nemében egyébként nagyon hasonlít a ma mindent felülíró és tomboló minimalizmusra, amiben nagyon nehezen lelhető fel bármifajta nemzeti jellegzetesség, és ugyanúgy próbál meg általánosítani, ahogy azt a szocialista építészet megtette. S jó, hogy végre például azzal, hogy a magyar építészet kiemelkedő alakjait, illetve az ő munkásságukat példaként állítja ez a törvény, reflektál erre a történelmi valóságra.

De sajnos ez nem egy történelmi kérdés csupán, hiszen valóban arról van szó, hogy az épített környezet rombolása, a magyar építészeti hagyomány megtörése a mai napig velünk élő valóság; ha már itt említésre kerültek a Kádár-kockák, abban jól testet is ölt

ez. Ilyen értelemben az erre való reflexió nagyon hasznos, és egy teljesen világos szándék arra, hogy ettől az örökségtől meg akarunk szabadulni, s az építészeti hagyományokat visszaállítva és tulajdonképpen a szocializmus kártékony rombolását zárójelbe téve azt akarjuk folytatni, ami azelőtt volt.

A kereszténydemokrata fülnek mindig tetszik az olyan javaslat, mint például az, ami ebben a javaslatban is megfogalmazásra került, magyarul, hogy minden problémát a lehető legalacsonyabb szinten kezeljenek. Az, hogy a települési tervtanács - ahogy azt miniszter úr elmondta - megerősödik és vétőjoggal rendelkezik, pontosan a szubszidiaritás elvének megfelelő.

(21.20)

Mindezek alapján összefoglalva: a kereszténydemokraták - ahogy egyébként a Fidesz képviselőcsoportja is - azt javasoljuk a többi pártnak, hogy ezt a jól kiérlelt, kiegészített javaslatot legyenek szívesek támogatni, ahogy azt mi is meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Molnár Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Nagyon jó dolog, hogy egy balatoni képviselő is jelen van, ennek majd később lesz jelentősége, de elsőként én azzal kezdeném, hogy bár érzékelve azt, hogy sokat dolgoztak, miniszter úr, és érzékelve azt, hogy megérették, hogy bizonyos területeken új szabályozási koncepciókra van szükség, mégis azt tudnám mondani, hogy az az eset áll fenn, mint amikor Pistike sokat tanult a matematikadolgozatra, készült, igyekezett, csak a feladatokat nem tudta megoldani; belekezdett ezekbe a feladatokba, de amikor összegezni kellett, akkor nem volt alkalmas arra, hogy ez a dolgozat vagy ez az előterjesztés érdemi vitára alkalmassá váljon.

Önök között van betyárbecsület, ez világosan látszik, hiszen itt két felszólalás is, nyilván nem túl spontán módon, de rendkívüli módon kiállt e mellett az előterjesztés mellett, amely, ugye... - ez a törvényjavaslat több mint ami az építészetről szól, ez az egész Kárpát-medencei magyarság számára rendkívül fontos. Lesz ennek jelentősége, hiszen a Balaton több mint egy üdülési övezet, a Balaton az egyik legfontosabb szimbóluma a teljes magyarságnak határon innen és túl, és ezzel kapcsolatosan, ugye, majd ki kell térni arra, hogy önök sajnos egyet léptek előre, és kettőt hátra, és sajnálatosan nem vették figyelembe sem az Alkotmánybíróság korábbi döntését, illetve nagyon is figyelembe vették, kijátszották lényegében, ami a Balatonra vonatkozik; másrésztől nem figyelnek oda azokra az civil mozgalmakra, amelyek a Balaton körül szaporodnak, és nem szeretnének mást, csak azt, hogy a nemzet szimbóluma sok-sok generáció számára elérhető legyen.

És itt kell megjegyezni, hogy csalódás a képviselő úr, aki magát balatoni képviselőnek nevezte, és nagyon jó, hogy jelen van, és nagyon jó, hogy reflektált arra, hogy mi történik; az viszont nagyon rossz, hogy ön nem a törvény visszavonására szólította fel a miniszter urat, hanem szinte támogatásáról biztosította a balatoni közösségek nevében. Hát, ez sajnos nem így van. Aki a tó környezetében sokat tartózkodik, az azt láthatja, hogy aggódó tekintetek figyelik, ami a Balaton körül történik.

Ezért én azt javasolnám, arra kérném a miniszter urat, hogy bár tényleg sokat dolgoztak, és valóban érzékelték, hogy milyen területeken lenne szükség szabályozásra, csak a vizsgamunka nem sikerült, ezért ezt, ha nem is teljesen előlről, de jelentős mértékben előlről kell kezdeni, mert ez az egy lépést előre, kettőt hátra nem vezet sehova, csak oda, amiről Varga képviselő úr beszélt, bár én emögött minden részletében nem kizárólag politikai szándékot érzek, hanem sajnos egy olyat is, hogy túl sok mindent akartak megoldani, még amit jó szándékkal akartak megoldani, az sem sikerült. Ezért óriási lehetőség az, hogy lehet ezt előlről kezdeni. Ez egy parlamenti vitában már nem orvosolható, még csak módosító javaslatokkal sem, még akkor sem, hogyha kétségek nélkül például a Balatonnal kapcsolatosan üdvözlendő, hogy végre legalább a miniszteri rendeletek szintjét számúzi ez a törvénytervezet; és az is jó, hogy megállapítja azt, hogy a további privatizáció elfogadhatatlan, ami önkormányzati vagy állami tulajdon, az állami és önkormányzati tulajdon maradjon, és legalább azok a közstrandok, amelyek még jelenleg rendelkezésre állnak, azok a jövő generációi számára továbbra is közstrandok maradjanak állami és önkormányzati tulajdonban.

Ezek jó dolgok, és ezek támogathatók lennének, ha önök nem akarnának visszaélni azzal a lehetőséggel, hogy úgymond az éj leple alatt belecsempészenek a Balaton további károsítására különböző javaslatokat, amelyek részben a befektetői érdekeket szolgálják, részben pedig azt, hogy elkendőzzék azt, hogy az elmúlt 13 évben nem sikerült a Balaton megmentése vagy legalábbis olyan állapotba hozatala, hogy az még sok-sok generáció számára élvezhető legyen, és ne egy luxuslakópark luxusmedencéjeként lehessen szimbolizálni a Balatont, amely lassan már csak kevesek számára adatik meg, hogy oda eljussanak.

Miről is beszélnek? - hogy Hollik képviselőtársam ne azt mondja, hogy nincsenek konkrétumok. Hát, nagyon sajnálatos a Balatonnal kapcsolatosan az a tény, hogy például a zöldterületek esetében további beépíthetőséget tesz lehetővé. Persze én értem, hogy a horgászati célok meg a csónakkikötő létesítéséhez szükséges építmények jól hangzanak, de ugye, tudjuk, hogy amivel vissza lehet élni, azzal ebben az országban jó eséllyel visszaélnak. Vagy kérdezem én, hogy hogyan lehet az, hogy védett övezetben növelni lehessen 15, illetve 20 százalékra a beépíthetőséget kempingek, illetve kikötők esetében, még olyan esetben is, amikor persze jól hangzik az, hogy valaki lemond a saját tulajdonáról, a saját területéről, és lehetővé teszi a Balaton megközelítését - bár a BalaLand esetében ez

kevésbé sikerült -, de az is világos, hogy beépíthetőséget növelni védett övezetben nem lehet, még akkor sem, hogyha viszonylag homályosan van megfogalmazva, hogy mit jelentenek azok az építmények, amelyek a rendeltetéséhez, a kemping vagy a kikötő rendeltetéséhez szükségesek.

Vagy ott van a 30 méteres védősáv, amely mellett az Alkotmánybíróság is kiállt, és köszönöm azoknak a képviselőtársaimnak, akik még az előző ciklusban támogatták az alkotmánybírósági beadványt. Megnyertük ezt a csatát, ezért van az, hogy önök most jogalkotással oldják meg ezt a helyzetet: a 30 méterből már csak 20 méter ez a védősáv, ez a part menti sétány, amely a széles választóközönség által elérhető. Nyilvánvalóan ez a 10 méter azt mutatja, hogy azért ezzel is valami más szándék volt, hogy ez a 10 méter inkább valamilyen befektetői érdekeket szolgáljon. Ezek a beépítés növelését, a kivételek kivételét alkalmazható szabályok tehát azt mondatják velem, hogy a Balaton tekintetében nem érzik kellő súllyal azt a felelősséget, és itt sajnálattal hallgattam, hogy valóban a térség egyik országgyűlési képviselője nem kifogásolta ezeket, hanem támogatólag szólott hozzá.

Nyilvánvalóan, hogyha az egész javaslatcsomagban ennyi hiba van, akkor is vissza kell vonni, hogyha, mondom, egyes részleteiben, miniszter úr, önök igyekeztek, és valóban némi szakmaiságnak a felsejlése is látszik egy-egy elemében, de az egész nem sikerült, és miután nem javítható, így az a korrekt megoldás, hogy a nulláról kell kezdeni a vitát, megőrizni azt a néhány elemet, amely támogatható.

És itt kitérnék arra is, amikor önök azt mondják, hogy mennyi mindenki javaslatát hallgatták meg. Lehet, hogy meghallgatták, csak nem vették figyelembe - ugye, a kettő között jelentős különbség van, hogy kikérték a véleményt, lefolytattak bizonyos egyeztetéseket, csak ebből nem tükröződik vissza, csak nagyon kevés. Ezért ismételve, hogy nem érdemes olyan részletekbe belemenni, mintha javítható lenne ez a törvény, vissza kell ezt vonni, időt kell adni erre. Értem a nyomást, értem azt az időtényezőt, hogy önök érzékelték a szabályozási szükségességeket, de a tavaszi ülészak maximálisan alkalmas lenne arra, hogy ezt megvitassuk, és addig lenne idő, hogy önök is belássák, hogy hol tévedtek nem kicsit, hanem nagyot. És itt kiemelném a Balatonnal kapcsolatos kérdéseket, amelyek önmagukban kizárják ennek a támogathatóságát.

Zárásképp még egyetlenegy olyan intézmény, amely benne maradt ebben a törvényben. Nyilván ez a nemzetgazdasági célból kiemelt beruházás fantomintézménye, ez különösen kizár mindenféle támogathatóságot. Tehát én csak a sajátjaim nevében, a frakcióm nevében tudok beszélni, de vélelmezem, hogy ellenzéki képviselőtársaimnak is nagyon gyanús ez az intézmény. Tehát amiben ez megmarad, és továbbra is él ez az intézmény, az nem lesz támogatható a jövőre nézve.

Az pedig már inkább csak ilyen ízlés kérdése, hogy mi az, ami az építészetről szól, mert az építészet inkább valahol a művészet környezetébe helyezhető

el; ez inkább az építészekkel kapcsolatos intézményekről, gazdálkodásról, gazdasági kérdésekről, építésgazdálkodásról szól, de az „építészet” - hogyha ezt a nevet adjuk - inkább azt a hamis látszatot kelti, hogy önök már a művészeti kérdéseket is szabályozni akarják, ez pedig a valamikori porosz államra utaló túlszabályozás rendszerét fogja előidézni.

Én köszönöm, hogy meghallgattak, és én bízom benne, hogy a miniszter úr, akit képviselőtársam is okos, én bölcs embernek tartok, élni fog azzal a lehetőséggel, hogy most itt rövidesen feláll, és azt mondja, hogy igazuk van, megköszöni a betyárbeccsületet a képviselőtársaimnak, hogy kiálltak mellette, korrektil megküzdöttek, védtek a védhetlent - van ilyen, többször előfordult -, és azt mondja, hogy ezúttal tényleg igaza volt a szakmának vagy az ellenzéki képviselőknak; de ha ezt nem is, akkor legalább azt mondja a miniszter úr, hogy még néhány dolgot be akarnak építeni, és még érlelni kell ezt a műhelymunkát újabb bizottságokkal, hiszen például a KRESZ-szel kapcsolatosan is meghallgattam azt, hogy az is nagyon készül. Én bízom benne, hogy nem hasonló eredményre jutnak, és minél kevesebben halnak meg a közutakon akár késlekedésből.

(21.30)

Miniszter úr esetében pedig, még egyszer ismételném, hogy nagyon fontosak ezek az építészeti kérdések, de a Balaton több mint egy építészeti kérdés, a nemzet szimbóluma, a nemzet egyik kincse, sőt egész Közép-Európa egyik szimbóluma.

Én azt gondolom, hogy nagyobb felelősségre lenne szükség. És mondom, hogy fájdalommal hallgattam, hogy a térség képviselője elszalasztotta azt az óriási lehetőséget, hogy itt miniszter úr mellé álljon a rejtett gondolkodásban, és a visszavonás mellett érveljen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: A következő vezérszónok Balassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Megadom a szót, parancsoljon!

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! Főépítész Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Remélem, hogy ez a javaslat Kós Károly szelleméhez méltó lesz. Azt gondolom, hogy ez a több mint 250 oldalas anyag akkor lesz majd igazán igaz, és akkor fogják értékelni a magyar emberek, amikor Mészáros Lőrincre, Hatvanpusztára, az akkugyárak építésére, de Marika néninek és Pista bácsinak is ugyanazt fogja jelenteni ez a törvényjavaslat. Félek, hogy nem így lesz.

Önök 13 éve kormányoznak, és Lázár miniszter úr, ha jól emlékszem, szeptemberben Veszprémben az általam főépítész konferenciáján felszólalt, és azt gondolom, hogy néhány igazságbeszédet ott elmondott. Néha Ausztriát negatív, néha pozitív képben tünteti fel, ami érdekes az emberek számára. Ugye, aki ismeri

Lázár urat, tudja, hogy hihetetlen jó kommunikációs képességekkel rendelkezik, csak a magyar emberek látják a valóságot. Ha Lázár úrnak akár a kormányinfóiból indulunk ki vagy a különböző megszólalásaiból, akkor azt gondolom - hogy is fogalmazzak? - az nem a valóságot tükrözi. Tehát annyi ígéretet kaptunk már, hogy nagyjából Magyarország Svájc vagy Dubaj szintjén élne. Ezt értse ön is egy egészséges kritikának, és azt gondolom, hogy ezzel a magyar emberek egyetértenek. De akár Vas megyéről vagy leszűkítve Szombathelyről beszélnek, amennyi ígéretet kaptunk már állami beruházásokra, forrásokra, gondolok csak az utakra, akkor azt gondolom, hogy most nem mosolyogna Lázár úr.

De Lázár úrnak az is feltűnt a veszprémi beszédben, hogy amikor hazaérkezik Ausztriából Magyarországra, akkor milyen balkáni állapotok vannak, és milyen határátkelőkön kell átjönni, és egy új szubkultúrába kell hazaérkeznie, mert annyira más az osztrák és a magyar építészet és a magyar utak állapota.

Ugye, itt építészeti és közlekedési miniszterről beszélünk, és nem akarom csak Lázár úrra kifizíteni ezt a felszólalást, csak tényleg a magyar valóságról beszéljünk. Arról beszéljünk, hogy ahogyan Ausztriából hazagurulok a bucsui határátkelőnél, már többször javasoltam, hogy bontsák el, mert úgy néz ki, hogy nagyjából egy horrorfilmet vagy valami túlélőshow-t lehetne forgatni. Akkor erre önök válaszként mindig azt írják, hogy erre nincs pénz, nincs idő, nincs energia, majd valamikor, ha éppenséggel úgy van kedvük, akkor annak válaszolnak. De azért annak külön örülök, hogy Lázár úr, ha jól tudom, az egyik határátkelőnél, Hegyeshalomnál már elég aktívan ténykedett, és Hegyeshalommal kapcsolatosan már történtek változások.

Ugye, ön az igényességet nagyon sokszor kijelentette itt a felszólalásban, és ebben teljesen egyetérttek. Az igényesség nem pénzkérdés, hanem hozzáállás kérdése, tehát teljes mértékben hozzáállás kérdése, legyen az miniszter, képviselő, vagy legyen attól az embertől, aki nap mint nap a munkájába eljár és a munkáját végzi.

A zöldfelületekkel és a környezetvédelemmel kapcsolatban megint csak egy kritikát szeretnék megfogalmazni, mert mindig fennhangon kijelentenek nagyon komoly propagandaszövegeket, csak a valóság megint nem ez tükrözi. A 71-es út mellett Balatonfőkajárnál, mindenki tudja, hogy a Matolcsy-féle... - és nagyon sokan nem merik itt kimondani, a volt gyermeküdülő bontásával, építésével kapcsolatban több ezer tonna törmelék valahogyan egy olyan gödörbe került, aminek büdös árok, bűzös gödör a neve. Feljelentések történnek, de ha valakinek, akkor azt gondolom, hogy Lázár úrnak lenne jogosítványa, hogy ennek az ügynek utánajárjon, és akár mintavételi fúrásokkal meg lehetne állapítani azt, hogy mi történt, mert az ottani, helyi lakosok elmondása szerint teherautószámra több ezer tonnányi szemetet vittek oda, ami, ha nagyon utánanéznék, akkor a Balaton vízgyűjtő területe. Tehát amikor igényességről beszélünk, és önök vannak hatalmon, önök kontrollálnak és önök ellenőriznek minden hatóságot, akkor elvárható lenne akár miniszteri szinten vagy akár ott helyben polgármesteri szinten, hogy

ezeknek az ügyeknek utánajárjanak, és ne próbálják meg eltussolni ezeket az ügyeket.

De ami nagyon tanulságos, és lehet, hogy vitatkoznék egy-két képviselőtársammal, szerintem erről a törvényről igenis beszélni kell, és jó, hogy egy ilyen vastkos anyagot behoztak, de ezt a törvényt akkor tárgyaljuk, amikor a magyar építőipar szó szerint mélyrepülésben van. Ha csak a mai adatokat nézzük, és a mai cikkeket elolvassuk: soha nem látott mélységekben a magyar építőipar. Ötödével esett vissza az új építésű lakások száma a tavalyihoz képest - ez mai cikk, cáfolhatatlan, tények alapján. Az idei első háromnegyed évben 10 808 új lakás épült, 21 százalékkal kevesebb az egy évvel korábbinál. A kiadott építési engedélyek és egyszerű bejelentések alapján építendő lakások száma 14 894 volt, 43 százalékkal kevesebb, mint 2022 azonos időszakában. De akár nálunk, Nyugat-Dunántúlon 50 százalékkal esett vissza az építési kedv.

Miért is hozom ezt ide? Ugye, húzóágazat az építőipar, és azt gondolom, hogy az elmúlt években, évtizedben volt egy olyan konjunktúra, ami pörgette a gazdaságot és pörgette az építőipart, de '22-ben szerintem Lázár úr is látták, hogy valamit lépni kell, és valaminek történnie kell. Ugye, a számok nem hazudnak, és a számok makacs dolgok. Hihetetlen sok ember dolgozik az építőiparban, és ezek az építőiparban dolgozó emberek is szeretnének ma is, holnap is, holnapután is megélni, de soha nem látott válsággal küzd a magyar építőipar.

És megint csak egy cikket szeretnék idehozni, ami tegnapelőtti: letaglózták az építőanyagcégeket a kormány büntetőadója, tömeges elbocsátások zajlanak. És ezek is tények. És ha a miniszter úr rám nézne! Megköszönném, ha figyelne, mert én is figyeltem az ön felszólalására. (Lázár János: Köszönöm.)

Zuhanórepülésbe kezdett a magyar építőipar, ami nehéz helyzetbe hozta az ágazat beszállítóit, az építőanyag-gyártókat. A téglá- és cserépgyártó multi-cégek helyzetét tovább nehezíti a kiegészítő bányajáradék, amit a kormány speciálisan rájuk vetett ki. Ezek a vállalatok akkor is veszteséggel termelnének, ha az építőiparnak jól menne. Így nem meglepő, hogy most százasaival küldik el a dolgozókat. És tovább folytatva: Magyarországon jelenleg az összes nagyobb téglagyár, illetve kerámiacserépet gyártó üzem visszafogta vagy leállította a termelését. Akad olyan telephely, ahol teljes leállást rendeltek el, és a munkavállalók akár 90-100 százalékát is elbocsátották.

És amikor Lázár miniszter úr Veszprémben is elmondta a mondókáját, akkor 30 000 milliárdos beruházási összegről beszélt. Most 28 000, nem tudom, ez a 2000 milliárd hová tűnt el szeptembertől novemberig, csak hogy pontosítsuk a számokat. Ott elmondta, hogy az 50 százalék a külföldről beszállított építőanyagokra ment, és a 30 százalék pedig a külföldi tulajdonban lévőkhöz került. Tehát a 80 százaléka az építőanyagoknak, ennek a 30 000 milliárdnak vagy 28 000 milliárdnak külföldre került. Ez egy nagy igazságbeszéd, 13 éve önök kormányoznak, és önök vannak hatalmon. Tehát saját magáról fogalmazott meg kritikát, és saját maga mondott most egy véleményt

arról a kormányzásról, amiről ön most egy expozét tartott.

De ha a szakmai anyagot nézzük, és én önkormányzati szinten szeretnék néhány dologra kitérni, akkor nekem lennének módosító javaslataim, és elég hosszasan szeretnék néhány dologra kitérni. A 2023. évi törvény a magyar építészetéről, az 5. pontja az önkormányzati feladatellátás lenne, ami nagyon-nagyon sok pontot átölel, és szeretnék erről szó szerinti módosító javaslatokat és észrevételeket tenni.

A 8. § (2) bekezdésének b) pontja: a települések beépítésre szánt területeinek összességét - ott, ahol ez fizikailag lehetséges - a beépítésre nem szánt területekből álló - legalább 500 méteres zöldgyűrűvel kell körbevenni, amely a települési zöldinfrastruktúra részét képezi, és az új kijelölést követően is megmarad a szomszédos településekkel történő összenövés elkerülése érdekében. Ugye, erről Lázár úr is beszélt. Ezzel kapcsolatban lenne egy észrevételünk. Ugye, jelenleg nincs előírás, nulla, és ez korábban, ha jól emlékszem, a zöldgyűrűre vonatkozóan 200 méter volt. Az 500 méteres előírás esetén, ugye, 1000 méter távolságot kellene tartani a szomszédos települések összenövésének elkerülése érdekében, ami többnyire megvalósíthatatlan. Ha egy kistelepülést nézünk, mondjuk, nálunk, Nyugat-Magyarországon vagy Szombathely környéki településeknél, akkor ez nagyjából kivitelezhetetlen az észrevételünk alapján. Úgyhogy ezt kérem megfontolásra javasolni.

A következő a 8. § (3) bekezdése. Az új beépítésre szánt területek kijelölése során igazolni kell, hogy: „d) a település már a beépítésre kijelölt területén belül nincs olyan szabad építési tevékenységgel nem érintett terület vagy barnamezős terület, amely az új beépítést előírányzó rendeltetésnek és használatnak megfelel”. Észrevételünk lenne: az előírást szükséges volna differenciáltabban meghatározni. Az országos főépítész 1 hektárnál nagyobb új beépítésre szánt terület kijelölése esetén véleményezi a településrendezési tervet. Amennyiben a település beépítésre szánt területén több megrekedt beruházás, részben közművesített vagy kiépített utak nélküli lakópark van, esetleg csak pár beépítetlen telek is akad, addig jobb adottságokkal rendelkező területen nem jelölhető ki lakóterület. Kérem megfontolásra ezt is, módosító javaslatokba beépíteni szíveskedjenek.

(21.40)

Az 56. §, amely egy elég nagy és terjedelmes tétel lesz - ha megengedik, akkor ezt is felolvasnám -, és ez az egyik legfontosabb olyan pont, amit, kérem, hogy ugyanúgy fontoljanak meg. A törvény értelmében valamennyi városi jogállású településnek kötelező lesz önkormányzati főépítést alkalmaznia 2025. január 1-jétől; erről miniszter úr is beszélt. A községek választhatnak, vagy saját települési főépítést alkalmaznak, vagy a szomszédos községekkel összefogva, társulásban térségi főépítést bíznak meg, vagy ha 2025. január 1-jéig egyik kötelezettségüknek sem tesznek eleget, a település fekvése szerinti járásszékhely városi települési

főépítésze lesz az adott község vonatkozásában is főépítész.

Ezzel kapcsolatban nekünk lenne észrevételünk. Az önkormányzatok településképvédelméről szóló rendeletének hatálybalépését követő tapasztalat az, hogy a községek jelentős részében igyekeztek a rendelet hatályába tartozó tevékenységek körét csökkenteni. A polgármesterek nem akarták az építkezőket korlátozni sem formai előírások betartásával - például a tetőhajlásszöge, a héjalás anyaga vagy éppenséggel bármit fel lehetne sorolni -, sem a véleményezési, sem a bejelentési eljárások lefolytatásával, ezt ők elmondták. Elmondásuk szerint örülnek minden építkezni vágyónak, aki a településen marad vagy betelepül.

Jelenleg a községekben a települési főépítések szerződéses jogviszonyban látják el a feladataikat. Nagy a valószínűsége, hogy ezek a települések nem fognak eleget tenni egyik fent részletezett kötelezettségnek sem. Ebben az esetben a törvény értelmében a járásszékhely város főépítésze lesz az adott község főépítésze is. Bizonyos térségekhez negyven község is tartozik, számos településen most sincs főépítész, ahol pedig van, ott sem biztos, hogy a szabályozás megváltoztatásával fenn kívánják tartani a megbízást. A városokban lévő néhány fős főépítési irodák nem képesek ellátni ezt a többszörösére nőtt feladatot akkor sem, ha ehhez állami költségvetést vagy támogatást biztosítanak.

A főépítési vizsgával rendelkező gyakorló építészek, akik szerződéses jogviszonyban most ellátják az önkormányzati főépítési feladatokat, kiesnek így a rendszerből. Az építésztervezők, településtervezők nem fognak főállású köztisztviselőként elhelyezkedni. Az építésigazgatásban is kevés a megfelelő végzettséggel rendelkező szakember, erre ön is kitért. A városi főépítészeknek nincs helyismerete a járás községeiben, nem ismerik a helyi sajátosságokat, a képviselőtestületet, a polgármestert. Milyen messzire kerülünk ezzel az eredeti, Makovecz Imre által elképzelt főépítési minőségtől?!

A telekalakítási eljárások során már nem az önkormányzati főépítész adja a szakhatósági állásfoglalást arról, hogy a tervezett telekalakítás az önkormányzati szándéknak megfelelően a településrendezési tervvel összhangban van-e. Saját településén nem tudhatja, hogy mi valósul meg egyszerű bejelentéssel, a műemlék környezetében nem véleményezhet, de az általa ismeretlen környező községekben lássa el a főépítési feladatokat.

A törvény egyúttal - amellet, hogy a vármegyei területrendezési terveket is ki kívánja vezetni - megszünteti a vármegyei önkormányzati főépítész jogintézményét. Itt egy észrevétel és egy kérdés lenne, hogy nem vehetnék-e át a városi főépítész helyett a volt megyei főépítések a térségi főépítések feladatkörét. Igen, jól hallották.

A 97. § (3) bekezdése: „A szakmai konzultációt a települési önkormányzat a helyi építési szabályzatában kötelezővé teheti azzal, hogy annak helye van az épületek egyszerű bejelentési eljárásának megkezdése előtt is, és ebben az esetben a szakmai konzultációról készült

jegyzőkönyv az egyszerű bejelentés mellékletét képezi.” Itt is egy észrevétel lenne. A családi lakóépületek zöme nem építési engedélyhez, hanem csak egyszerű bejelentési eljáráshoz kötött építési tevékenység. Szerencsésnek tartjuk, hogy az eljárás változik, a hatóság ezután vizsgálja azt is, hogy a dokumentáció megfelel-e a vonatkozó jogszabályoknak.

A tudomásulvételi eljárás során a terv jogszabályi követelményeknek való megfelelést a hatóság húsz napon belül ellenőrzi. Ha a tervezett tevékenység a jogszabályoknak nem felel meg, az építési tevékenység megkezdését megtiltja. Ha a tervezett tevékenység megfelel a vonatkozó jogszabályoknak, a hatóság azt tudomásul veszi, és megkezdhető az építési beruházás.

Ugyanakkor településképi véleményt nem kell, nem is lehet kérni ezekre az épületekre, vagyis a településképi szempontokat továbbra sem lehet érvényre juttatni. A tapasztalat viszont az, hogy a települések jelentős részét teszik ki a lakóparkok, ahol az összes épület egyszerű bejelentést követően épült. Természetesen a településképi rendelet előírásait a tervezőnek így is be kellett volna tartania, de a gyakorlat mást mutat.

A szakmai konzultáció mellékletként való előírása nem szerez érvényt a benne foglaltak betartására, csupán önkéntes jogkövetés esetén, amire eddig is megvolt a lehetősége minden tervezőnek és építőtőnek. A nem kötelező konzultálás fogja megakadályozni, hogy a haciendák megépüljenek.

A településvéleményezési eljárással kapcsolatban is van még észrevétel és javaslatunk, ezeket módosító javaslat formájában be fogom nyújtani.

Pár másodpercem még maradt, és azt kérem, hogy engedjék meg, ez a 6. §, a kritikairegionalizmus-alapú megközelítés és az illeszkedés elve. Az észrevétel az lenne, hogy az illeszkedés megállapításánál külön ki kellene térnie az átépítésre szánt területekre, az eltérő területfelhasználás megállapítására, a barnamezős területekre tervezett épület ne az iparterülethez illeszkedjen. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A következő hozzászólónk Szabó Rebeka képviselő asszony, a Pábeszéd vezérszónoka. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Elnök Asszony! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt rátérnék a törvény konkrét szövegére, szeretnék két dolgot leszögezni a felszólalásom elején. Az egyik az, hogy remélem, egyetértetek velünk - bár mi, zöldek, ezt nagyon régóta mondjuk -, hogy Magyarország legfőbb környezeti erőforrását a jó minőségű termőföldjei és a még megmaradt természetes, természetközeli területei jelentik. Ha valóban jót akarunk a gyermekeinknek és a későbbi generációknak, akkor ez az, amit érdemes megőrizni és örökölni hagyni rájuk, mert ezen fog múlni a táplálékuk, az ivóvízük, a jólétük és a biztonságuk, és nem az akkumulátortoronyrakon. Mert hiszen lehet, hogy a lítiumion-technológiát, amire önök most az ország összes tétjét föltezik, már tíz év múlva sem fogják sehol használni, mi meg itt állunk majd a használhatatlan gyárépületekkel

meg a nagy lebetonozott területekkel. És nem is a lakóparkokon fog múlni, merthogy senki nem akar majd olyan helyen lakni, ahol mérgezett a környezet, és nincs elegendő élelmiszer vagy ivóvíz, és persze nem is a stadionokon, mert a lelátókat ugyan be fogják majd nőni a gyomok már néhány hónappal az önk bukása után is, de a gyomnövények többségét nem lehet majd megenni. Tehát én azt gondolom, fontos leszögeznünk, hogy a természeti környezet és a termőföld a jövő.

A másik pedig az, amit talán meg kell állapítani, hogy sajnos Magyarországon 14. éve egy olyan kormány van hatalmon, amelyik nem vigyáz az ország természeti értékeire, a termőföldvagyonára, hiszen nincsen még egy olyan hely Európában, ahol ennyire könnyű lenne ipari vagy ingatlanberuházásokat jó minőségű termőföldön vagy zöldterületen megvalósítani. Erre vonatkozóan miniszter úr is az expozéjában jelzett adatokat. Magyarország túl van építve, ebben történetesen egyetértünk.

A termőföldvédelmi törvény ugyan 2007 óta tiltja a jó minőségű termőföldek lebetonozását, ezt azonban 2010 után az önk fideszes többsége úgy módosította, hogy kivéve, ha az adott területet a kormány beruházási célterületté nyilvánítja. Ez pedig, ahogyan a gyakorlatban látjuk, egy biankó csekket jelent a földrablásra, hiszen az Orbán-kormány bármely multicég vagy fideszes oligarcha kedvéért mindent azonnal beruházási célterületté nyilvánít, gyakorlatilag rendelkezésre, mérlegelés nélkül. Egyet csettint egy kínai vagy dél-koreai tulajdonos, és ami tegnap még szántó volt vagy zöldterület, az holnapról már ipari park lesz; ez most ugyebár a helyzet.

Őn is elmondta, hogy mióta önk kormányoznak, már egy óriási területű termőföldre beton került beruházási okokból. Elhangzott korábban, hogy itt van Debrecenben a kínai CATL, amely az ország egyik legjobb mezőgazdasági földjein fog építkezni, de itt van az iváncsai vagy a Gyórszentivánra beharangozott - remélem, nem megvalósuló - akkugyár, vagy akár a Szeged melletti. Illetve most terveznek egy gyárat 600 hektáron Soroksár mellé, illetve, hogy pontosan mit, azt nem tudjuk - logisztikai központ lesz vagy gyár -, de mindenesetre zöldterületet akarnak 600 hektáron lebetonozni, pedig miniszter úr is elmondta, hogy van elég elhagyott ipari terület, barnamezős terület az országban.

Úgyhogy én azt nem értem, hogy lehet, hogy hazai termőföldet nem vásárolhat most külföldi, nagyon helyesen, külföldi cég, azért, hogy gazdálkodjon rajta, de ha nem gazdálkodni akar, hanem le akarja betonozni, akkor nyugodtan megveheti és tönkretelheti. Tehát ez azért szerintem egy elég komoly ellentmondás, és így fest az önk termőföldvédelme 2023-ban.

Most itt van ez az építészeti törvény, csakhogy én azt látom - és ezt ma reggel Sziijártó miniszter úr meghallgatásán is feltettem kérdésként -, hogy amíg ön, Lázár miniszter úr, itt amellet érvel, hogy inkább menjünk a barnamezős beruházások felé, és hogy ne betonozzunk le több zöldterületet, addig Sziijártó Péter vidáman kijelenti a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésén, hogy ugyan, mit aggódom én, még alig

betonoztak le néhány száz hektárt akkumulátorgyárak miatt, és hogy ez különben is milyen kis terület, és hogy ez azért itt bőven elérhető.

(21.50)

Szóval lehet, hogy önöknek érdemes lenne a kormányban egyeztetni egymás között, vagy nem tudom, hogy hogyan magyarázza akkor azt, hogy Soroksár és Gyál között nemcsak szántóföldeken, hanem természeti területeken, természetvédelmi területekkel határos területeken akarnak egy óriási területet lebetonozni. Ráadásul ön is pontosan tudja, hogy egy nagyváros agglomerációjában ennek még triplaakkora jelentősége van, mint ha mondjuk, valahol az Alföld el-sivatagosodó területén, valamilyen nagyon gyenge minőségű szántóföldre helyeznék ezt. Tehát nyilván nem minden szántóföld cserélhető el egymással, konkrétan itt, Soroksár és Gyál között ez egy merénylet a természet ellen, és gyökeresen ellentmond az ön által most beterjesztett törvénynek. Szóval, én nem értem, hogy ez hogy van. Nagyon örülnék, ha erre válaszolnának, meg örülnék, ha ezt egymás között megbeszelnék a kormányban.

Általánosságban nyilván vannak előremutató elemek egyébként ebben a törvényjavaslatban. Nyilván fontos ez önnek, hiszen ennyit dolgozott rajta, több törvényt gyúrtak össze, óriási társadalmi egyeztetés volt. Persze valahol törvényszerű, hogy a társadalmi egyeztetésből hozzánk, ellenzéki képviselőkhöz az az információ jut el, hogy azért számos olyan szakmai szervezet van, amelyek jelezték, hogy az ő javaslataikat, amelyek bár szakmai javaslatok voltak, nem sikerült beépíteni. Nyilván nem lehet mindig mindent beépíteni, de én azért azt látom, hogy elég fontos dolgok maradtak ki sajnos, akár, úgy mondom, olyan dolgok is, amelyek önökhöz egyébként beérkeztek javaslatként.

A másik pedig az, hogy a javaslathoz mellékelt hatásvizsgálati lap semmit nem ír a jogszabály várható környezeti hatásairól. Én ezt nem értem pontosan, hogy az egyik legjelentősebb környezethasználó ágazat szabályozásán változtatnak, és nem vizsgálták érdemben vagy mélységében a környezeti hatásokat.

Aztán az is kifogásként említhető, hogy a célok és alapelvek között csak nagyon bújtatottan szerepel a fenntarthatóság, pedig 2023-ban, klímaválság, élővilágválság idején ennek kiemelten kellene szerepelnie, vagy akár az energiahatékonyságnak, a környezettudatosságnak, a körforgásos építésgazdaságnak. Jelenleg ezek csak félig bújtatottan szerepelnek, és ezért attól lehet tartani, szakmai szervezetek is megjegyzik, hogy a végrehajtási rendeletekben is inkább majd csak esztétikai hangsúlyok lesznek, és hogy gyakorlatilag ez a törvény inkább egyfajta zöldre festés lesz, mintsem hogy valódi hatást érne majd el, tényleg, a környezettudatos építkezés területén.

Komoly problémának látom, ahogy az elején említettem, hogy sajnos nagyon sok zöldterületet, főleg termőföldet is beépítettek, hogy egyébként a termőföldről nem igazán ejtenek szót, amelyeket pedig,

sajnos látszik, hogy be fognak építeni. Van benne néhány paragrafus természetesen a zöldterületekről meg az erdőkről, csak ezek, úgy látom - pont, ahogyan az előbb elmondtam - inkább kijátszható gumiparagrafusok sajnálatos módon.

Például a 7. §-ban ön említi, hogy zöldterületből és erdőterület-övezetből csak úgy lehet új beépítésre szánt területet kijelölni, hogyha egyébként ezzel megegyező biológiai aktivitás értékű övezet kerül csereterületként kijelölésre. Most nyilván zanzásítottam, nem olvasom fel a jogszabályt. Csak kíváncsi vagyok, hogy akkor ezt az aktuálisan futó beruházásoknál tényleg meg fogják-e csinálni. Tehát majd megkérdezhetem írásbeli vagy egyéb kérdésben? - és nem tudom, fognak-e rá válaszolni. Egyébként nem szoktak, az ön minisztériuma sem szokott érdemben válaszolni az írásbeli kérdésekre; esetleg beszélhetne az államtitkáraival ez ügyben. De nagyon kíváncsi vagyok, hogy akkor ezt így tényleg végre fogják-e hajtani, mert egyelőre én ennek semmiféle jelét nem látom.

Említettem a soroksári és egyéb óriásberuházásokat. Hol van ott az a cserezöldítés? Arról nem beszélve, hogy amikor nemcsak szántóföldről, de természeti területről beszélünk, azt önnek tudnia kell, hogy azért nem olyan egyszerű ilyeneket csak úgy létrehozni. Tehát a természet bonyolult, ha egy ökoszisztémáról beszélünk, az nem ilyen, hogy csettintésre kijelöljük, odaültetünk három fát, és akkor majd ott létrehoztuk azt a természeti területet. Tehát kíváncsi vagyok, hogy ezt hogyan fogják megvalósítani.

Aztán a zöldterület beépíthetőségének korlátozása jó, de önmagában nem elég, hiszen mellé kellene tenni például a városrehabilitáció szükségességét, illetve akár a zöldmezős beruházások megadóztatását, utóbbit a hatékony visszatartó erő miatt, meg azért, hogy forrást képezzen a zöldterületek és a leromlott állagú városi területek rehabilitációjához.

És máris itt vagyunk a tervezet talán legnagyobb hiányosságánál, hiszen a klímaválság közepette felfoghatatlan, hogy tárgyaljuk ezt az építészeti törvényt, de ez egyébként semmit nem mond arról, hogy általánosságban is, de főleg az állami támogatásoknál, családátogatási vagy hitelprogramoknál inkább a felújítást kéne preferálni, és nem pedig mindig az új építést. Az gyakorlatilag szintén hungarikumnak tűnik, de mondjuk, erre nem lehetünk büszkék, hogy nálunk most Magyarországon mennyire könnyű akár egy jó karban lévő régi épületet is hatalmas környezeti terheléssel lebontani, ha másikat akarnak építeni a helyére.

A polgári jó ízlést itt most nem vesézném ki, mert Varga Zoltán képviselőtársam már elmondta, hogy azért ezzel mennyi probléma van. Őszintén szólva, nekem is kicsit meglepő volt egy ilyen, inkább társadalmi fogalmat beemelni egy ilyen szakmai törvényjavaslatba. Én egyetértek azzal, hogy például a budai Vár átépítése minden, csak nem a polgári jó ízlés kereteinek megfelelő. De önök ezzel nyilván vitaközönségnek, ebből is látszik, hogy ez a fogalom szerintem mennyire nem alkalmas egzakt dolgok meghatározására, mert ezen hosszan lehetne vitatkozni, hogy ki-nek mit jelent a polgári jó ízlés.

Aztán a Magyar Építész Kamara Műemlékvédelmi Tagozata különvéleményében nehezményezte kiemelten a kastélyokkal foglalkozó passzusokat. Itt érdekes, hogy a kastélyokkal való kereskedés gondolatát túlzottan vállalkozóbarátnak tartják, a tagozat szerint ez nagyon veszélyes tendenciát generálhat. Emlékszünk, hogy amikor uniós forrásból meghirdették a nemzeti kastély- és várprogramot, eredetileg 20 kastélyt és 19 várat kellett volna felújítani. De aztán a határidő lejárt előtt csaknem a negyedét kihúzták a listáról, miközben az összes költségvetést alig csökkentették, és sajtóinformációk szerint a program során kiírt 25 közbeszerzési tender közül legalább 13 esetben lehetett NER-es cégekkel kapcsolatot találni, itt persze Tiborcz István mellett Mészáros Lőrinc neve is felmerül. Igen, én is emlékszem olyan kastélyra, ahol valahogy érdekes módon folyamatosan nőttek a felújítási költségek, tehát itt nyilván a műemléki témáról is külön lehetne beszélni.

Aztán itt van a főtájépítési rendszer, ahol teljesen logikátlanul csak az országos főtájépítést és a balatonit nevesítik. Mi azt gondoljuk, hogy lehetne másolni az állami főépítési rendszert, és nem csak a Balatonra vagy országosan megalkotni ezt a funkciót. És aztán az országos főtájépítész feladatainak felsorolása hiányos, ugyanis szerintünk a feladatok közé kell hogy tartozzon a települési zöldinfrastruktúra kerettörvények a megalkotása.

Mi a Párbeszéd-Zöldek részéről nemrég benyújtottunk erről egy határozati javaslatot, amit persze tárgysorozatba sem vettek, pedig higgye el nekem, hogy tők jó szakmai javaslatok voltak ebben, települési zöldinfrastruktúra-kerettörvény megalkotására tettünk javaslatot. Javasolom, hogy esetleg nézze meg, és hátha érdemesnek tartja arra, hogy átemeljen ebből néhány dolgot az országos főtájépítész feladatai közé. Tényleg egyeztettünk szakmai szervezetekkel, szóval, nem én írtam önmagában ezt a határozati javaslatot, érdemes lenne megnézni.

Aztán itt van a Balaton. Vannak előremutató részek a Balaton kapcsán a törvényjavaslatban. Értem a szándékot, csak az a baj, hogy az látszik, hogy közben nagyon igyekeztek azon, hogy azért a mindenféle NER-es beruházóknak legyenek már ott a kibúvók. Szóval, én sajnos nem látom ezen most, hogy ez meg fogja akadályozni a további beépítéseket.

Mondok egy példát: azt írják, hogy a Balaton vízparti területén új beépítésre szánt terület kijelölése kizárólag akkor lehetséges, ha az nem sért környezetvédelmi, természetvédelmi vagy vízgazdálkodási érdeket. De hát, könyörgöm, új beépítés mindenképpen ilyen érdeket fog sérteni, hiszen gyakorlatilag a tópart teljes egészében Natura 2000-es terület. Én nem látom azt, hogy egy zöldmezős beépítés ott hol ne sértene valamilyen természetvédelmi érdeket. Tehát jó lenne, hogyha azt mondanák, hogy ne lehessen új területet beépítésre kijelölni.

Aztán itt felmerült már a kikötőépítés esetén a 20 százalékos pluszbeépíthetőség, én ezt is túlzásnak tartom. A part szabad megközelíthetőségére egyfajta bonyolult gumiszabályok vonatkoznak. Én azt látom,

hogy ez nem fogja megakadályozni a part körbejárását vagy megközelíthetőségét, véleményem szerint sokkal konkrétabban kéne fogalmazni.

A balatoni nádasoknál mi nem olyan régen tettünk arra egy javaslatot a Párbeszéd-Zöldek részéről, hogy a balatoni nádasokat ex lege le kéne védeni, tők mindegy, hogy hányas fokozatú nádasról van éppen szó, mert ezek a tó maradék... - már eleve nincs is olyan sok nádas, és a tó ökológiai jó állapotát ezek tartják fenn. Éppen nemrég a Fenntartható Fejlődés Bizottságában volt is egy meghallgatás, a limnológia kutatói eljöttek, egy nagyon színvonalas prezentációt tartottak, ezt nyilván az önök rendelkezésére tudja bocsátani a bizottság.

(22.00)

Akkor ne kétféle védőtávolságot javasoljanak már a nádasok esetében! Egy nád gyökérzete eleve ennél jóval messzebbre nyúlik. Azt gondolom tehát, hogy a nádasokat úgy kellene védeni, hogy megfelelő védőtávolság is legyen, nem lehet egy nádas szélétől két méterre felépíteni egy luxuslakóparkot. Ez teljes abszurdum, ez így nem fog működni, nem fogják elérni azt a célt, amit elméletileg kitűzött ez a törvény.

A végén már csak annyit mondanék, hogy nem tudom, Hollik képviselőtársam miről képzelődött, amikor a szubszidiaritást emlegette. Konkrétan durván korlátozni akarják az önkormányzatok jogköreit, hiszen meg akarják akadályozni a változtatási tilalom meghosszabbítását, pedig ez az utolsó szalmaszál volt számos önkormányzat számára, hogyha valamilyen felülről rájuk kényszerített környezetpusztító beruházást meg akartak akadályozni. Illetve azt sem látom, miért lesz az jó, hogy kiemelt nemzetgazdasági érdekből, például esetleg egy akkumulátorgyár építése miatt önök kötelezhetik az önkormányzatokat arra, hogy módosítsák a településrendezési terveiket. Ezt esetleg akkor lehetne megtenni, ha minden ilyen akkumulátorgyár-beruházáshoz önök népszavazást rendelnének, de nem ezt mutatja a példa. Ugyanúgy ezeket a kiemelt beruházásokat akarják erőltetve az önkormányzatokra hárítani, rá akarják bírni őket arra, hogy megvalósítsák azokat, és ki akarnak venni minden ellenkezési lehetőséget a kezükből. Én ezt egy komoly problémának tartom a szubszidiaritás tekintetében. Köszönöm.

ELNÖK: A következő hozzászóló Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezetője. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez valóban egy érdekes és ambiciózus javaslat, amit mutat az is, hogy több mint 250 oldal a terjedelme. Valóban helye lehet az elhangzott ellenzéki aggályok közül egyiknek-másiknak, én azonban néhány gyakorlati példán keresztül, kicsit gyakorlatiasabb szemlélettel próbálom rávilágítani a teljesség

igénye nélkül néhány, elsősorban magánépítkezőket, természetes személyeket vagy családokat érintő nagyon érdekes problémára, amelyek döntően az elképesztő mértékű és túlburjánzó bürokráciához kapcsolódnak, és amelyek akár telekalakítás, akár használatbavételi és fennmaradási engedélyek kapcsán, akár a tíz évnél régebben épült és még használatbavételi engedéllyel nem rendelkező ingatlanok kapcsán vetődnek fel.

Először azonban visszautalnék arra, amit miniszter úr az expozéja során valahol az első percekben mondott, hogy a változásnak ára van. A miniszter úr főleg az összeütközésekre, konfliktusokra gondolt. Én ehhez azt fűzném hozzá, hogy igen, a változásnak ára van, mint ahogy sajnos az építési telkeknek és az építkezésnek, végezze azt akár az állam, akár az önkormányzat, akár magánszemély, egyre súlyosabb ára van. Persze ennek a javaslatnak elsősorban nem az építkezés vagy az építéset pénzügyi-gazdasági vonatkozásai képezik a fő szabályozási területét, de lehetetlen különválasztani a kivitelezések, legyen az bármilyen típusú kivitelezés, egyre megfizethetlenebb költségeit, akár az állam, akár a magánszemélyek számára egyre nehezebben megfizethető költségét. Valljuk be őszintén, tisztelt képviselőtársaim, olyan súlyos és sajátosan torz kasztrendszer alakult ki Magyarországon, hogy nemcsak az egyik társadalmi rétegből akár a következőbe, eggyel feljebbibe lépés lehetetlenül el a legtöbb honfitársunk számára, hanem egy saját tulajdonú ingatlan megvásárlása is, legyen az egy új építésű társasház, egy régebben épült lakás vagy családi ház megvásárlása és felújítása, főleg egy új családi ház építése telekvásárlással együtt. Ez egyre kevesebbek számára elérhető.

Ez persze nem a törvényjavaslathoz közvetlenül szorosan kapcsolódó rész, de csak akkor tudjuk feltölteni tartalommal, és csak akkor lesz értelme az építésnek, önök nevezzék polgári jó ízlésnek vagy nevezzük konzervatív, organikus vagy népies építészetnek, adott esetben Magyarországon belül tájegységenként különböző megjelenési formákban, ha lesz pénz az épületek megóvására, sok esetben megmentésére, korszerűsítésére, az ősi, hagyományos és az új, korszerű technológiák összekapcsolására, mert ezek egyáltalán nem egymást kizáró, főleg, mondjuk, az épületenergetika terén, sokkal inkább egymást erősítő fogalmak is lehetnek.

Persze lehet ezen vitatkozni, hiszen alapvetően szubjektív a megítélés. Ha az én szubjektív véleményemre kíváncsi valaki, bár véletlenül sem szeretnék megbántani senkit, aki például a minimalista stílus iránt érez leküzdhetetlen vágyat és ilyen típusú házat épít vagy felújít, ennek a gondolatával kacérkodik, engem biztos, hogy a világból ki lehet kergetni az ilyenekkel. Számomra ennek már a színvilága, a megjelenése is gyakorlatilag életidegennek tűnik, kicsit kriptajellegűnek, de ez az én személyes véleményem és, mondok, senkit nem akarok megbántani, aki az enyémmel ellenkező véleményt fogalmaz meg, hiszen nagyon sok honfitársunk lakik ilyen épületben. Tartok azonban attól, hogy nem biztos, hogy a legjobb módon és mértékben

fektették be a pénzüket családi házakba, mert fennáll annak a reális veszélye, hogy ezek az épületek, akár csak húsz-harminc év elteltével, ugyanolyan nehezen eladható portékának számítanak majd, mint most a tízszeres Kádár-kockák és a szocreál típusú építmények.

Én szívesebben élek olyan típusú házban és mondjuk, használok olyan berendezéseket, eszközöket, amelyeket még nagyapám is használhatott. Ezeket sok esetben lenézik, sokszor azt látjuk, hogy elavultnak, avíttanak, ócskának, korszerűtlennek tartják, pedig számos olyan eszköz van, főleg a régi paraszti építészethez kapcsolódóan, és nem feltétlenül csak úgymond épületgépzési eszköz, hanem olyan szigetelési módszer, olyan tetőfedés, födém szerkezetek, amelyek most és ötszáz év múlva is meg fogják állni a helyüket. Tehát tekinthetjük ezt a polgári jó ízlést egy olyan keretrendszernek, amire azt lehet mondani, hogy olyan házak, amelyeket, ha nem is ötszáz évre megyünk vissza, kétszáz évvel ezelőtt is építettek és jó eséllyel kétszáz év múlva is építeni fognak. Gyakran lenézik, főleg a minimalista stílus hívei ezeket a megoldásokat, bár szerény véleményem szerint egy nádfedeles ház komfortja, életminősége jobb, egy ilyen házban élni valószínűleg sokkal egészségesebb, mint sokmillió, sokszor sok tíz milliós hővisszanyerős, légtechnikával épített házakban élni, amelyek igazából ilyenformán soha az életben nem térülnek meg. Ha valaki ezt kiszámolná, nem csinálna mást, csak egy kockás papírt fogna, és egy tollat ragadna, venne a kezébe, akkor ki tudná számolni, hogy soha az életben nem fog megközelítőleg sem megtérülni, mégis a rossz értelemben vett modernitás sokszor elviszi a jó ízlést, vagy nevezzük úgy, hogy a konzervatív, organikus építészet felől nem feltétlenül a legjobb irányba tereli az embereket.

Nagyon érdekes volt ennek a 14 ezer és 7 ezer hektárnak a kontrasztja. Kicsit azt juttatta az eszembe, mint amit például a magyar egészségügyben is tapasztalunk, hogy egyszerre van jelen a bőség és a pazarlás, ezek a furcsa ellentmondások ilyenformán itt is felfedezhetők. Azonban arra mindenképpen fel kell hívnom miniszter úr és munkatársai figyelmét, hogy nagyon óvatosan kell a beépíthetőséghez, különösen a budapesti agglomerációban, legyen az a pesti vagy a budai agglomeráció, a beépíthetőség szabályaihoz hozzányúlni. De igaz lehet ez minden olyan részére az országnak, ahol egyre drágább, egyre megfizethetlenebb az építési telek, hiszen sokszor azt lehet látni, hogy a helyi építési szabályzatok még tovább nehezítik, keserítik főleg a magántulajdonos ingatlanvásárlók helyzetét. Arany- vagy gyémántáron megvesznek ugyanis egy telket, és találkoznak 10 meg 15 százalékos beépíthetőségi szabályokkal, a 20 százalék vagy a fölötti beépíthetőségi mértéket már lámpással kell keresni sok esetben, eleve ezer négyzetméter alatti telkeken. Ez eleve lehetetlenné teszi még egy konzervatívabb ízlésvilágú ember számára is, hogy egy egyszintes házat tudjon építeni, mert az átlagosnál nem nagyobb lakótér megépítéséhez is többszintes épületben kell gondolkodnia, ami sem pénztárca szempontjából, sem egyébként nem biztos, esztétikailag meg főleg nem, hogy a leginkább kívánatos.

Kérdésként merül fel bennem, hogy több szinten hozzák létre a főépítési szabályozást. Lesz-e ehhez elég szakember, olyan szakember, akinek megvan az iskolai végzettsége, és ezen a szakterületen kíván elhelyezkedni és nem, mondjuk, a magánszférát választja, illetve lesz-e ezekre költségvetési fedezet ezekben az ínséges időkben? Mert leírhatunk mi bármilyen szabályozást, de ha nem lesz meg hozzá a megfelelő képesítésű és létszámú szakember és ezeket nem tudják normálisan megfizetni, akkor erőszakkal nem lehet őket erre kényszeríteni.

(22.10)

Akkor ez a szervezetrendszer nagyon nehezen fog felállni még évek múlva is.

Ami a bürokráciacsökkentést, a közműhálózat kérdését, sőt - felhívnám erre az önök szíves figyelmét, sok esetben marginális, huszadrangú kérdésnek tűnik -, mondjuk, az ingatlanok megközelíthetőségét, az ingatlanokhoz vezető utak kérdéskörét illeti, azért ez mégiscsak hozzátartozik ehhez a fontos témakörhöz, itt érdemes lenne észszerű keretek között elgondolkodni legalább egy részleges amnesztián, most ez a kifejezés jutott eszembe, és mondjuk az utak kialakítása kapcsán nem rigorózan ragaszkodni olyan szabályokhoz, amelyek lehet, hogy - bocsánat a kifejezésért - a kockafejű bürokratáknak, akik jól elszórakoznak ezen, meg jól fizető státuszokban ülhetnek, számukra nagyon szórakoztató, de adott esetben szalagos mérővel kell kimenni.

Azt látom, hogy mondjuk, egy olyan családi házas övezetbe vezető utat, amelyet már ötven éve így használnak, csak mondjuk nem éri el a szélessége a 8 métert, hanem csak az 5 méter 50 centit, vagy a 6 métert, de kényelmesen lehet rajta közlekedni, nem minősítik úttá, nem nyilváníthatják úttá, hiába fizikailag az, az ingatlan-nyilvántartáson nem lehet átvezetni, mert mondjuk nem éri el legalább a 8 métert. Akkor az ilyen helyeken nagyon nehéz kialakítani, mondjuk, adott esetben a hiányzó szennyvízcsatornát, mint a közműhálózat fontos részét, sokkal nehezebb, mondjuk, földkábelen keresztül áramot vinni az épületekhez, és sokkal nehezebb leaszfaltoztatni, ami azért finoman szólva sem minősül luxusnak 2023-ban.

Tudnék önöknek jó néhány olyan települést mondani, ahol ilyen problémákkal küzdenek. Egészen egyszerűen az önkormányzatnak nincs lehetősége, nincs jogszabályi felhatalmazása arra, hogy azt mondja, hogy neki, mondjuk, az 5 méter 50 centi szélesség is elegendő. Ezt valamilyen módon egy rugalmas szabályozással érdemes lenne áthidalni.

Mint ahogy izgalmas kérdés a telekalakítások ügye is. Ez is nagyon fontos egy építészeti szabályozásnál. Jogász és mérnök legyen a talpán, aki fel tudja rajzolni azt a folyamatábrát, hogy két egyszerű, nem túl nagy méretű telek egyesítése során a földmérő, a földhivatal, a helyi önkormányzat és az illetékes építési hatóság négyzetében milyen sorrendben indulnak el, vagy haladnak az iratok.

Az, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy egyszerű telekegyesítés, papíron tankönyvi alapeset, a legjobb

esetben hat hónapot tud igénybe venni, attól csak rosszabb meg hosszabb lehet az ügyintézés, az minden, csak nem a jól működő és hatékonyan működő állami iskola példája.

Mint ahogy érdemes azon a nagyon gyakori eseten is elgondolkodni, hogy mit kezdünk, mihez kezdünk azokkal a döntően, mondjuk, családi házas jellegű lakóingatlanokkal, amelyek tíz évnél régebben épültek, kiválóan működnek, abszolút alkalmasak emberi lakhatásra, nemcsak a minimumfeltételeket teremtette meg az építető, és mondjuk, utólag derül ki, sajnos vannak ilyen esetek tömegével, hogy fennmaradási és/vagy használatbavételi engedélyt kell ezekhez adni. Ennek az ügyintézése egyrészt nagyon drága, és újabb 6-12 hónapos kifizetésű lehet.

Ha emberi lakhatásra alkalmas, akkor - erre gondoltam az előbb - érdemes lenne amnesztia jellegű szabályokon elgondolkodni, mert azt, hogy 10 évnél meg 20 évnél régebben, nem akarok csúnyán fogalmazni, ki mint rontott el, arról már hiába beszélgettünk. Az, hogy adott esetben, mert ilyenekkel is találkozottam, olyan helyen épült meg, mondjuk, nem egy, nem két, nem húsz családi ház, ahol az építési engedély kiadása időpontjában sem biztos, hogy lehetett volna építési engedélyt kiadni, de valahogy megoldották okosban - hát ugye, magyarosan, kreatívan -, és adott esetben azóta már többször gazdát cseréltek ezek az ingatlanok, itt azért a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme elsőbbséget kell élvezzen ahhoz képest, mint hogy 20-30 vagy 40 éve milyen machinációk történtek, amelyekről a legújabb tulajdonosok már végképp nem tehetnek semmit.

Tehát rengeteg olyan anomália van, amelyet gordiuszi csomóként egyszerűen ketté kellene vágni, mert a kibogozás nem fog célra vezetni. Rendkívül költséges. Egy fennmaradási engedély - egy építészeti szakmai munka - 3-6 ezer forint/négyzetméter költséget emészt fel. Inkább az ingatlan felújításába tegyék bele a magyar emberek, minthogy kevésbé fontos papírmunkára áldozzák, főleg, ha ezek a magyar emberek, mondjuk, a nemzetgazdasági nettó átlagjövedelmet, átlagkeresetet sem biztos, hogy realizálják minden hónapban, akkor a valódi fizikai kivitelezésre, a korszerűsítésre, a felújításra menjenek a források, ne pedig az íróasztalfiókokat és a szekrények polcait gazdagítsuk. Tehát egyszerűbb lenne itt azt mondani, nem megállni ott, hogy ilyen esetekben már nem lehet bontatni, tehát nem lehet sem részlegesen teljes bontást elrendelni, és nem lehet bírságot sem kiszabni, ez eddig nagyon jó, és rendben van, hanem lehetőség legyen egy könnyített eljárás keretében, vagy akár amnesztia jelleggel ilyen épületekre az építési engedélyt megadni.

Ami pedig a talán egy július 1-jétől hatályba lépett módosítást érinti, én javasolom azt is, hogy érdemes lenne meggondolni szintén a telekalakításokra visszatérve, hogy különböző építési övezetek határán nem engedélyeznek telekegyesítést. Tehát ha különböző övezetek találkoznak, akkor ott adott esetben akkor is, ha fizikailag ebből semmi probléma nem származna, senkinek a magánérdekeit, jogait, jogos érdekeit nem sérti, esztétikai problémákat sem vet fel,

adott esetben nem is feltétlenül biztos, hogy épület van ezeken a telekrészekeken, de nem lehet megcsinálni, csak akkor, ha a helyi építési szabályzatot módosítják, ami egyrészt nagyon hosszú, másrészt sok millió forintba kerül. Tehát ha ezen nem segítünk törvényi vagy rendeleti, jogszabályi úton, akkor nagyon sok ügy eleve el sem fog indulni, mert ennyi pénzt nagyon kevés ember tud rááldozni, megint mondom, adminisztratív célokra.

Ami pedig a törvénnyel kapcsolatos egyéb megjegyzéseket érinti, valószínűleg nyomok még gombot, mert a 15 perces időkeretem lejárt. Tizenöt perc alatt több mint 250 oldalról lehetetlen megfelelően értékelést adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Varga Szi-meon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki nemzeti-ségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarrá fordítja azokat. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök asszony. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint felkért szószóló, és úgy is mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága alelnöke, engedjék meg, hogy a magyar építészetéről szóló T/5662. számú törvényjavaslat tekintetében kifejtsem álláspontunkat.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága 2023. november 6-ai ülésén döntött a törvényjavaslat egészéről, a részletes vita lefolytatásáról a határozati házszabály 32. § (2) bekezdése alapján és kialakította véleményét a határozati házszabály 36. § (5) bekezdése alapján. A bizottság 11 egyhangú szavazattal támogatta a törvényjavaslat részletes vitára bocsátását.

Első pillanatra talán furcsa lehet, hogy kezdeményeztük a most tárgyalt törvényjavaslat nemzetiségi napirendi ponttá nyilvánítását, de elég csak lemenünk itt, a Parlamentben az alagsorba, az Országgházat bemutató kiállítás megnéznünk, és láthatjuk, hogy a magyar építészet egyik legkomolyabb remekének a tervezésében, építésében rengeteg nemzetiségi szereplő vett részt.

Aztán, ha beleolvassuk a törvényjavaslatba, azonnal egyértelmű, hogy gyakorlatilag kötelező feladatunk ezzel a törvénnyel is foglalkozni. Ahogy azt a jogalkotó is megfogalmazta, az építészeti örökség védelme kiemelt közérdek, megvalósítása közreműködési jogosultságot és együttműködési kötelezettséget jelent a nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi civil szervezetek számára is, valamint feladatul állítja a védett építészeti örökség méltó hasznosítását is ezen szervezetek számára.

A törvény szintű foglalkozik a nemzeti és történelmi emlékhelyek, emlékpontok kérdésével, az Országgyűlés által kijelölt - a magyar nemzet és az ország területén élő nemzetiségek közös történelmében meghatározó jelentőséggel bíró - helyszínek létesítésével, gondozásával, ápolásával, fenntartásával, ezeknek az emlékhelyeknek és a róluk megjelenő kiadványoknak az egységes arculatával és azzal, hogy a nemzetiségi kötődésű helyszíneken kiemelt fontosságú az adott nemzetiség anyanyelvének a használata.

Szintén rögzíti a törvény, hogy a településterv és az ehhez kapcsolódó kézikönyv készítéséhez az adott település vagy terület közigazgatási területén működő nemzetiségi önkormányzattal vagy nemzetiségi önkormányzatokkal egyeztetniük szükséges a települési önkormányzatoknak a partnerségi egyeztetések során.

(22.20)

Az új, egységes szabályozást lehetővé tevő törvényjavaslat kapcsán engedjék meg, hogy felhívjam figyelmüket egy lehetséges jövőbeni emlékhelyi vagy emlékponti helyszínre, mely a bolgár nemzetiség és több más magyarországi nemzetiség számára is szimbolikus jelentőséggel bír. 1153 évvel ezelőtt, 870-ben II. Adorján pápa kinevezte Metódot pannóniai érseknek, és Morvaországhoz hasonlóan itt is engedélyezte a szláv liturgiát.

A két apostol, Szent Cirill és Szent Metód - akit a szláv nemzetek saját egyházuk, saját írásuk megteremtőjeként tartanak számon - itteni működésének dokumentumai közismertek, sőt ez az egyetlen hely itt, a Kárpátok karéjában, ahol alkotómunkájuk egyértelműen helyhez köthető. Ez a konkrét hely Magyarországon Zalavár, ahol a történelmi emlékparkban 36 éve elsőként a bolgár állam és az ELTE közösen állított szobrot Szent Cirill és Szent Metód tiszteletére az itt végzett missziós munka elismeréséül. II. János Pál pápa Szent Benedek mellett Európa védőszentjeivé nyilvánította a két szentet. Az emlékművön a szentek bronzszobrai Janzer Frigyes szobrászművész alkotásai.

A későbbiekben az emlékparkban felállításra kerültek további emlékművek: az új egyház alapításának jogát hirdető salzburgi emlékmű, majd a szlovének emlékműve 2005-ben, míg a szlovákok emlékművének építése 2007-kezdődött meg. 2009-ben, a megye Szent István-i alapításának 1000. évfordulóján döntött úgy a Zala Megyei Közgyűlés, hogy a legméltóbb helyen, a megye első történelmi központjában állít a millenniumnak is méltó emléket.

2021. május 25-ei felszólalásomban már javasoltam az Országgyűlésnek és a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának, hogy vizsgálja meg a Zalavári Történelmi Emlékpark történelmi emlékhellyé való nyilvánításának lehetőségét, mely ezáltal méltó helyre kerülhetne Magyarország történelmi térképén. Azóta javaslatomról az országos nemzetiségi önkormányzatok elnökei, és a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának tagjai már írásban is kinyilvánították támogatásukat, továbbá dr. Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti képviselőcsoportjának

vezetője is adott ki támogató nyilatkozatot a zalavári emlékpark történelmi emlékhellyé nyilvánítása tárgyában nemzetiségi szempontból.

Nem szabad elfelejteni, hogy számos olyan település van Magyarországon, ahol éltek nemzetiségi származásúak, mára azonban elköltöztek, asszimilálódtak, de templomaik, temetőik, sírjaik, emlékeik, továbbra is megmaradtak.

A magyarországi lengyel közösségnek Derenken van egy használaton kívüli temetője. Az egykori temető, sírhelyek léte, további fennmaradása a Derenkről elszármazottak, illetve a közösségük nemzeti-identitástudatának fenntartásában kiemelt szerepet játszik. Derenk Magyarország egyetlen lengyel többségű települése volt, amelyre való tekintettel a lengyel nemzetiség őshonos nemzetiségnek számít Magyarországon. Önálló településként jelenleg már nem létezik, területe hivatalosan Szögliget község részét képezi.

A temetőt a település felszámolása óta -1943 óta - temetkezési célra nem használják, a sírok azonban még megvannak. A temető az Ággyteleki Nemzeti Park területén fekszik, vagyonkezelője az Észak-magyarországi Erdőgazdasági Rt. A lengyel közösség sem tulajdon-, sem vagyonkezelői joggal nem bír a terület felett. A temető sem a földhivatalnál, sem más hivatalos helyen nincsen bejegyezve, így sajnos nem tükrözi a helyszín kegyeleti jellegét.

Ebből is látszik, hogy ebben, de más hasonló esetben a magyarországi nemzetiségeknek kegyeleti, kulturális, örökségvédelmi szempontból kiemelt jelentőségű helyszínei vannak. Ezért szükségességét érzem, hogy hosszú távon, megnyugtató módon történjen az ilyen történelmileg fennmaradt helyszínek jogi rendezése.

Magyarországon egy 2007-es kormányrendelet rendelkezik a nemzetiségi nyelvű hivatalos földrajzi nevek megállapításáról és nyilvántartásáról. A kormányrendelet megjelenése óta azonban államigazgatási szinten ezeknek a neveknek a megállapítása és nyilvántartása még nem történt meg.

Az elmúlt évszázadokban természetes gyakorlat volt Magyarországon az idegen nyelvű helységnevek feltüntetése a térképeken, helységnévtárakban. Fontosnak tartjuk, hogy ezen a területen is egy gondos, tudományos munkafolyamat révén készüljön egy központi nyilvántartás, mert a jelenlegi gyakorlat szerinti nyilvántartás a kihelyezett táblák alapján készül, és nem egy központi összeállított helységnévlista alapján kerülnek ki a táblák, mint más közép-európai országokban.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Magyarország településein olyan emlékhelyeket, intézményeket, épületeket, sírokat találhatunk, melyek valamilyen - történelmi, nyelvi, helyrajzi - szempontból fontosak az itt élő nemzetiségek számára, ezért a magyar építészetéről szóló törvényjavaslat a magyar nemzet részét képező nemzetiségek számára is pozitív irányú előírásokat és meghatározásokat tartalmaz, így azokat a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága üdvözli, és elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Благодаря за вашето внимание! (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak. Parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Mindekelőtt gratulálni szeretnék miniszter úrnak, államtitkár úrnak és miniszter úr munkatársainak az előttünk levő normaszöveg megalkotásához, és teljes mértékben egyetértek azzal, amit a törvény általános indokolása tartalmaz, miszerint azt írja, hogy a törvény a magyar építészet és építésgazdaság alkotmányaként szolgálhat a hétköznapokban.

Ezt a felszólalásomat, a kétperceset azért tartotam fontosnak, mert a Varga Zoltán képviselő úr által elmondottak nagyon ütősek voltak, és meggyőződésem az, hogy az ön felszólalása leminősítette, leminősítette annak a széles körű közigazgatási szakmai grémiumnak a véleményét, akiknek óriási munkájuk van abban, hogy ez a normaszöveg ilyen egységes szerkezetben idekerülhetett a törvényhozás asztalára.

Az emberben ilyenkor mindig felvetődik a kérdés, hogy létezik-e egyáltalán olyan gondolat, létezik-e egyáltalán olyan előterjesztés, amely az önök gondolatvilágát kielégítené vagy támogatásra jónak tartanának. Az én álláspontom szerint a magyar építészetéről szóló törvény egy olyan alkotás - és igenis alkotásnak nevezem -, amely egységes szerkezetben tartalmazza az eddigi széttagolt szabályozási rendszert. Hiszen megjelenik a jogalkotó szándéka, ami nem kevesebb, mint rendet és harmóniát teremteni az építészet, az építőművészet és az épített környezet területén.

Nagyon sajnálatosnak tartom, hogy önök nem látják, és még rosszabbnak tartom, hogyha nem akarják látni, hogy a törvényjavaslat a nemzeti és természeti értékek védelmét szolgálja. Azt gondolom, hogy érdemes volna ilyen szempontok szerint a törvényt újraolvasni, hogy mire szavazásra kerül a sor, akkorra közös véleményt tudjunk kialakítani. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Most a további képviselői felszólalások következnek, és ennek keretében ismételtén megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak. Parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/5662. törvényjavaslat a magyar élet alapvető védelméről, a magyar építészeti kultúra alakításáról és az épített örökség megőrzéséről szól, benne az építésügyi hatósági eljárásról.

Szeretnék általánosságban néhány gondolatot megosztani a törvény vitája kapcsán, amely kicsit többről is szól, mint az építészet. Egy ilyen törvény az ország egészére kiterjed, felsorolni is lehetetlen a szabályozási tárgyköröket. Vonatkozik ez a törvény nemcsak az épített

környezetre, hanem az épületeket körbevevő zöldövezetek használatára, a természeti rendszerek védelmére, az emberi életminőségre és a múlt, az örökség védelmére és hasznosítására.

A szabályozási kör olyan széles körű, hogy az ország szinte valamennyi lakosát érinti valamilyen vonatkozásban. Az állam feladata a szabályozáson keresztül a szabályok betartása és betartatása által védeni az ország életminőségét. Ugyanakkor az építészet valahol művészet is, hiszen mindenkor rajta hagyja lenyomatát az épített örökségen, és ezt a képviselőt nem szabad korlátok közé szorítani.

Itt említeném meg, hogy így volt ez az 1930-as években is, amikor egy világhírű magyar építész, Hudecz László tervei alapján elkészült az első sanghaji felhőkarcoló, amelyet ötven át Ázsia legmagasabb épületeként tartottak számon, és a mai napig is a város egyik nevezetességeként mutatják be az odalátogatóknak.

Az esztétikát nem lehet jogszabályi keretek közé szorítani, ezért van jelentős szerepük az önkormányzatoknak, a településfejlesztési és az építészeti kamaráknak az épített környezet alakításában, hogy közösen felügyeljenek a települések szépsége, élhetősége és megújítása felett.

(22.30)

Fontos egy ilyen törvény megalkotása azért is, mert az utóbbi időben olyan irányzatok kezdtek elterjedni, hogy mindenki azt tesz, azt épít, úgy épít, ahogy akar, ami neki jó, tekintet nélkül másokra, a hagyományokra, a szomszédokra és arra a közösségre, amelyben él.

Az építészet a kultúra része, kifejeződése. Bemutatja, hogy mit gondol a magyar társadalom arról a helyről, amelyben él, hogyan díszíti fel lakóhelyét, falvait, városait. Ez egy nagyon nehéz kérdés, tudom, mert a kultúra végtelenül személyfüggő, hiszen az egyik embernek valami tetszik, míg a másiknak ugyanaz az építmény már nem. Mégis, ha valaki betéved egy olasz, egy dán vagy görög településre, nyomban láthatja az összeillő értékválasztást, hagyományt és az összképet. Ennek a magyar lakóhelyekre is igaznak kell lennie, ugyanis az évszázadok során természetes módon alakult ki, rajtuk van ezen századok lenyomata, lakóinak sorsa és igyekezete.

Ez a kiindulópont az épületek ízlésvilágánál is. Ahol a törvény polgári ízlésvilágot mond, ott az évszázados hagyományokat tekintjük irányadónak. Ettől az épületek lehetnek még formabontók, korszerűek, újdonságok, de ne legyenek olyanok, amely ellen az építészszakma, a lakóközösségek és a nemzet egyaránt tiltakozik. Például egy templom mellé nem illik toronyházat építeni, bármennyire is gazdaságos. A kérdés az, hogy lehet-e elvárni azonos ízlést a polgároktól. Voltak időszakok a második világháború előtt, amikor egy települési összkép hasonló házak sorát jelentette, amikor a fővárosban is kötelezően megszabták, mekkora részt kell az épület díszítésére fordítani. Ez az igyekezet teremtette meg a főváros nagyszerű

arculatát, ami ma is látható; ezt később sajnos elfelejtették. Valami rendnek lennie kell az építészetben is, mert haszonelvű okokból könnyen épülhetnének toronyházak a fővárosban vagy más nagyvárosokban, egészen más összképet adva a magyar települések hagyományos szerkezetének.

Mondhatják erre, hogy miért is lenne ez baj. Innen kezdődik az Országgyűlés és a kormány felelőssége, hogy a törvény a polgári jó ízlést kívánja meg zsinórmértékül a tervezés és építés során, amely értékválasztás az összeköltöző emberek jó együttélésének alapvető feltétele. A polgári jó ízlés és az építészeti minőség következménye akkor érvényesül, ha az építési tevékenység a tudatosságra épül, figyelembe veszi az adott település építészeti kultúráját és a magyar kultúra értékeit, és összhangban van a települési követelményekkel - fogalmaz a törvény indokolása. Nyilván itt nem az ízlések hasonlóságáról kell szólni, hanem a kulturális összképről, ezért a hagyomány az, ami vezérfonalként meg lett jelölve mint az építészet iránya Kós Károly, Lechner Ödön vagy Makovecz Imre munkássága által.

Kós Károly egy kivételes alkotó egyéniség, aki a század eleji magyar építészet legjelentősebb alakja volt. Kós Károly életében nagy fordulatot jelentett az a pillanat, amikor elszakadt a múlt század eklektikájától, és a népi építészet felé fordulva, a leggazdagabb forrásokból merítve mutatta be a szerkezet, a funkció és a forma egységét. A teljesség igénye nélkül tekintsünk rá a zebegényi katolikus templomra, a Székely Nemzeti Múzeumra Sepsiszentgyörgyön, vagy akár Budapesten a Városmajor utcai iskolakomplexumra, az állatkert épületeire, a kispesti munkás- és tisztviselőtelep épületeire, és sorolhatnám tovább. Kós Károly vallotta: minden embernek van szülőföldje, otthona, anyanyelve, és annak a népnek, amelyhez tartozik, kultúrája. A mi népünk építésze is magán hordozza azokat a jegyeket, amelyek stílusok, korok szerint és lokális sajátosságok szerint is kijelölik helyét Közép-Európa kultúrájában.

Lechner Ödön a magyar építészeti szecesszió megteremtője volt. Lechner Ödön művészete többet nyújt a kor átlagos alkotásánál, stílusának főbb jegyei a pécsi Zsolnay gyárban készült színes majolika-, pirogránit- és eozindíszek. Magyaros formavilágának jellegzetes példája az Iparművészeti Múzeum, a kecskeméti városháza, a Postatakarékpénztár Hold utcai épülete.

S eljutottunk Makovecz Imréig. Makovecz Imre a magyar organikus építészet mestere volt, gyönyörű álomvilágot, egyedi stílust alakított ki, visszanyúlva a Rudolf Steiner-i organikuságtól a Kós Károly- és Toroczkaí Wigand Ede-féle magyar népi szecesszióig - nyilatkozta róla Finta József építész. Építész-ként fő műve volt az 1992-es sevillai világkiállítás magyar pavilonja. Makovecz Imre száznál több jellegzetes épületet alkotott és hagyott az utókorra. Művei környezetükben illenek, emberbarát, természetes alapanyagokat felhasználva készültek. A fát nem díszítőelemként, hanem szerkezetként használta. Maradandót alkotott az utókor számára, mint

például a piliscsabai Katolikus Egyetem, a makói Hagymaház, a csíkszeredai katolikus templom, a vargyasi református templom és ismét a makói termál- és gyógyfürdőkomplexum.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondhatjuk, hogy még számtalan tehetséges alkotó alakította az utóbbi években a magyar építészet kultúráját, közöttük sorrendet nehéz lenne felállítani. A magyar építészeti kultúra az ősi népi gyökerekből és a keresztény hagyományokból ered, ezért nem más országok, népek szokásait veszi át. Ezért is kiemelt figyelmet fordít a törvény építészeti örökségünk védelmére, az emlékhelyekre és műemlék épületekre, a temetkezési helyekel bezárólag. Az építészetéről szóló törvény valóban a múlt tiszteletéről és a jövő iránti felelősségről szól.

Számot kell vetni azzal is, hogy a tiltott, nem megfelelő építések esetén nagyon védtelen és erőtlen volt a közigazgatás. A jelen törvény nem a szabályellenes építmények mindenáron való elpusztításáról szól, de szándékos sérelmek, a környezet szándékos rombolása, a nem engedélyezett beépítettség meghaladása és az egyéb rosszindulatú környezetkárosítás és építési visszaélés esetén kell hogy legyen hatékony eljárás az eredeti állapot, a szabályokhoz kötött állapot visszaállítására.

Közös védelmet igényelnek a még érintetlen természeti területek, hogy az önérdékű területfoglalások ne borítsák be a hegyeket újabb építményekkel, a balatoni tájak megmaradjanak szerethető vidékeknek, a természetvédelmi területek ne sérüljenek, és a szabályok ne lehessenek kijátszhatók. Az ember már csak olyan, hogy magának a legjobbat akarja; a legjobbat akarja megszerezni vagy beépíteni, de az építési törvények a közösséget, nemzetet, az ország egészségét és lakható környezetét kell hogy szolgálják.

Rá kell még mutatni arra is, hogy az építészet erkölcsi kérdés. Amikor a balatoni táj főépítészt megkérdezték, hogy a jogszabály tiltása ellenére beépíthet-e a maga hasznára egy városi építész a tájat eltakaró épületet, akkor így sommáztta: nincs olyan jogszabály, amit ne lehetne megkerülni, visszaélésre mindig az erkölcsi tartás hiánya ad okot, nem egy adott rendelkezés.

Az, hogy valaki ki akarja játszani az építési szabályokat, már erkölcsi választás, és előfordulhat, hogy nincs valakiben meg az értékvalasztás, hogy a közjavakat megbecsülje, és az arra vonatkozó szabályokat ne szegje meg. Ehhez a választáshoz ad útmutatót a magyar építészetéről szóló törvény. Mindannyiunk közös érdekében, az épített világ területén rögzíti az elvárt magatartásokat, amire az Alaptörvény szellemében a társadalom többségi akarata ad felhatalmazást.

Egy nagyon alapos és minden részletre kiterjedő szabályozást tartanak a kezükben képviselőtársaim, a felelősségi körök kijelölésével. Ezért kérem önöket, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Varga Zoltán képviselő úr, a DK frakciójából. Parancsoljon!

(22.40)

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Az teljesen egyértelmű, hogy önök sok mindent megtehetnek. Úgy csúrik-csavarják a törvényeket, ahogy önök éppen akarják, hiszen megvan rá a felhatalmazásuk, a kétharmaduk; hozzá kell tegyem, hogy a társadalmi felhatalmazásuk erre nincsen meg.

Egyetlenegy dolgot biztosan nem tehetnek meg, vagy legalábbis nincs hozzá joguk. Nem tudom, hogy beszélhetünk-e itt erkölcsről az önök esetében, de egy dolgot biztosan nem szabad megtenniük, hogy megsértődjenek; hogy megsértődjenek azokra a kritikákra, észrevételekre, amelyek az ellenzéki padsorokból származnak. Ehhez önöknek egyszerűen nincsen joguk! Bármennyire is furcsa ezt kimondani, de ez nem működik, képviselő asszony! *(Mátrai Márta közbeszól.)*

Sajnálom, hogy Hollik képviselő úr elment, hisz ő volt az - hozzá kell tegyem, sokadjára -, aki egyszerűen úgy tesz, mintha nem értené, hogy egy mondat alanyból, állítmányból áll, és hogy mi az értelme. És ő azt mondta, hogy kikéri magának, hogy az építésztársadalmat mi történelemhamisítással vádoljuk. Erről szó sincs! Erről szó sincs! Az építésztársadalom ugyanolyan kárvallottja az önök rendszerének, mint bárki más, mint a tanárok, az ápolónők, a szociális szférában dolgozók, és lehetne sorolni; Juliska néni az én szomszédom, aki nem tud kijönni a nyugdíjából. Történelemhamisítók önök, a kormány! Az épített történelmet is meghamisítják, de a történelemkönyveket is. Ezek után önöknek egyszerűen nincsen joga ahhoz, hogy megsértődjenek!

Nem tudom, mennyire ismerik Rejtő munkásságát vagy műveit, a „Vesztégar a Grand Hotelben” című művében van egy örök érvényű mondat, ezt sokat is szokták idézni, amikor az egyik szereplő azt mondja, hogy mindenki őrizze meg a nyugalma, nincs itt semmi baj, és erre kitör a pánik. Na, egy kicsit így érzem magam most én is, tudniillik miniszter úr megnyugtatót mindenkit, hogy a cél az, hogy magyar kézbe kerüljön a magyar építőanyag-ipar. De hát, kérem szépen, mit is értünk mi azzal el, hogy nagyon sok minden magyar kézbe került? És itt most, megint a teljesség igénye nélkül, azért fussunk már egy kicsit!

Magyar kézbe került az energetika. Ez mit jelent? Mészáros Lőrinc. Magyar kézbe került a távközlés. Ez mit jelent? Orbán-haverok. Magyar kézbe került a turizmusipar. Ez mit jelent? Az Orbán család tokkal-vonóval, Ráhel és a férje. Magyar kézbe került az építőipar. Ez mit jelent? Beszéljünk akkor egy kicsit erről, és itt talán Hollik képviselő úr volt az, aki hiányolta a tényeket, pedig azért egy jó pár tényt én elmondtam abban a 15 percben, de akkor nézzük tovább!

Mit is jelent az, hogy most magyar kézben van a magyar építőipar? Emlékeznék még, ugye, Simicskára? Hát, hogyne emlékeznének, bár tudom, hogy szívük szerint kitörölnék mindenhol, és a kormányzati radír azért működik ebben a sztoriban nagyon erősen. 2010 első felében, ugye, különösen látványos volt

Simicskának és a Közgépnek az előretörése; Simicska cége volt az, amelyik először átlépte az évi százmilliárdos árbevételt. Ezzel nem lenne baj, ha erre azt mondanák, persze, egy magyar nagyvállalkozó, meg tudta ezt tenni. Szuper, rendben van! De 2015-ben valahogy összeveszett Orbán Viktorral. Emlékeznek erre a sztorira? OIG.

És mi történt? Orbán egykori barátja és a Közgép is teljesen természetesen, hirtelen kiesett a pikszisből és eltűnt az építőipari cégekből. És most hol tartunk? Most ott tartunk, hogy a top 15 építőipari vállalatban kik vannak benne? Na, mit gondolnak? A 15 építőipari vállalatból 5 Mészárosé. Tudják, azé az emberé - miniszter úr, nem tudom, hogy ön ismeri-e -, aki valószínűleg a nevét is csak úgy tudja leírni, ha kinyújtja a nyelvét; további 5 áll egyéb olyan vállalkozó tulajdonában, akik a kormányhoz közel állnak, akik például utaztatják Szijjártó Pétert. És most ott tartunk, hogy a 15 legnagyobb építőipari társaság harmada - ahogy az előbb mondtam, a közgazdasági Nobel-éremdíjvárományos - az egykori felcsúti gázszerelő; a további harmada más kormányközeli vállalkozóké. Az Orbán-klán gyakorlatilag megszerezte a teljes magyar építőipart, és most pedig önök rájuk szabják az építési törvényeket is, hogy az amúgy is kormányzati emberekkel teleültetett hivatalok nehogy véletlenül akár gátjai legyenek valamilyen módon Orbán oligarchái további gazdagodásának.

És most számokat fogok mondani. Kérem, figyeljen mindenki; nem is baj különben, ha leírják. Ezek a NER-közeli cégek 2021-ben együttesen több mint 144 milliárd forint adózott nyereséget hoztak össze, tehát az ezer legnagyobb építőipari vállalkozás profitjának közel 30 százaléka az Orbán-haverokhoz került. Persze, lehet ezen mosolyogni, tisztelt kormánypárti képviselők, tisztelt kormánytagok, de ez az őszinte magyar rögvalóság, itt tartunk, ezért születnek most ezek a törvények is, ez a 252 oldalas törvény is nagy valószínűség szerint.

A hatalmas nyereségből, hogy, hogy nem, 94 milliárd forintot ezek a cégek, illetve a cégtulajdonosok ki is vettek osztalékként. Ugye, milyen furcsa? Ennek fényében talán már nem is annyira meglepő, hogy a top 15-be tartozó vállalkozások elmúlt évekbeli növekedése még az építőipari átlagot is messze felülmúlta; a cégek együttes profitja csak a tavalyi évben a 1,5-szeresére ugrott, 6 év alatt pedig több mint 6-szorosára emelkedett. És most már tudjuk, hogy csak akkor nem veszi el az extraprofitot a kormány, ha az baráti kezébe kerül, és az építőipart nagy valószínűség szerint azért nem is sarcolja meg az Orbán-klán, mert-hogy a megugró nyereség egyre nagyobb, és ezzel a NER-es vállalkozók, a haverok zsebéből vennék ki a legtöbb pénzt.

És az is nyilvánvaló, amiről önök itt beszélnek, hogy az a központosítás, ami jó lenne, ha megvalósulna, nem más, mint maga a politikailag irányított, Hatvanpusztáról vezényelt működés.

És most azt hallom riadtan, és ezért jött elő különben Rejtő, hogy miniszter úr azt mondja, hogy nagyon jó lenne, ha a magyar építőanyag-ipar is magyar

kézbe kerülne. Ez azt jelenti, hogy kézen-közön - én nem tudom, hogy miniszter úr tudja-e vagy tudatlanul történik, valószínűleg tudja, hiszen sokan elmondták már itt, hogy nem buta ember - ezzel gyakorlatilag kinyitják az ajtót annak, hogy a Mészáros-félék kezébe kerüljön most már ez az eddig még be nem kebelezett iparág is.

Nos, hát itt tartunk, ezek a számok, ez a valóság! Ezek után megsértődni azon, hogy mi azt feltételezzük, hogy ez a 252 oldal azért készült, ami kiviláglik különben a sorok közül, hogy valójában legitimálják ennek a maffiaszerű működésnek minden apró kis lépését és mozzanatát, hát, én úgy gondolom, nonszensz!

És az elején, miniszter úr a felszólalásában - most keresem, mert felírtam, az nekem annyira tetszett - azt mondta, hogy ő nagyon bízik abban, hogy nem lesz itt politikai barikádharc. Én örülnék neki, ha nem lett volna, csak az a baj, hogy önöknek az elmúlt 13 éve semmi másról nem szól, mint arról, hogy ezt az országot hogy lehet gyakorlatilag legyilkolni, ledózerolni, azt a haverok zsebébe beletömni, és ezzel a család vagyonát növelni. Ezek után nagyon nem értem azt, hogy miről beszél akár miniszter úr, akár bárki más is, aki kikéri magának, hogy az ellenzék valamifajta mögöttes szándékot feltételez a sorok között, mert amit önök csináltak az elmúlt 13 évben, az semmi másról nem szól, mint a mögöttes szándékokról.

És ez pedig jelen esetben azt jelenti, hogy Magyarország a tönk szélére került, önök miatt. Önök miatt! De ennek rövidesen vége lesz, és akkor fogunk majd beszélgetni egy olyan törvényhozásban olyan törvényekről, amelyek valóban a magyar emberekről fognak szólni, nem pedig a pontagyú oligarchákról és azokról az emberekről, akik az Orbán család vagyonát hivatottak kezelni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Witzmann Mihály képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportjából, parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány ellenzéki hozzászólásra szeretnék pusztán néhány gondolattal reagálni.

Jegyzeteltem itt a felszólalások alatt. Varga Zoltán a DK részéről még az előző vagy akár a mostani felszólalásában is, azt gondolom, meglehetősen erős politikai többletet adott a gondolatainak, miközben én valóban próbáltam jóhiszeműen hozzáállni ehhez a mintegy 250 oldalas törvényjavaslathoz.

(22-50)

Én úgy láttam és úgy vettem észre, hogy itt alapvetően egy szakmai és társadalmi javaslatcsomagról beszélünk, ami önmagában véve pártpolitikát nem igazán tartalmaz, én nem nagyon véltem ezt felfedezni benne.

Képviselő úr a változtatás szükségességét is megpróbálta megkérdőjelezni az első felszólalásában.

Én azt gondolom, hogy a fejlődéshez minőségi változásra van szükség az építőiparban is. Én nem kérdőjelezem meg a képviselő úr jó szándékát, de az az osztrák példa, amit miniszter úr mondott az expozéjában, nekem nagyon tetszett. Valóban, ha megnézünk egy osztrák kistelepülést, egy osztrák kisvárost, akkor az a stílus, az anyaghasználat, a településkép, az esztétikum, a megjelenés tekintetében - hívhatjuk bárhol - jó közízléssel vagy polgári jó ízléssel is definiálható, és valóban jó ránézni egy ilyen településképre. Ha ez az alapvetően szakmai észrevételek és intelmek alapján összeállított törvényjavaslat-csomag ezt a célt szolgálja, akkor én azt gondolom, hogy ezt mindenféleképpen helyes támogatni.

Ki dönti el, hogy mi felel meg majd a közízlésnek? Ezt a kérdést is föltette a képviselő úr, szerintem jogosan. Én azt hiszem, hogy - ha jól értelmezem a törvényt - a tervtanács, a főépítési rendszer, illetve a településképi szerep erősítése fogja ezt meghatározni. Hát, ott van a vétó szerepe, amiről miniszter úr beszélt, a településeknél. És nemcsak a szakma szereplői jelennek meg ebben a képben, hanem a településeken élők által demokratikusan megválasztott személyek is, a polgármesterek, az önkormányzati képviselők. Nekik lesz ez a vétójog a kezükben, és önmagában véve ez a garancia arra, hogy ez jó irányba vezet.

Én magam párhovatartozástól függetlenül egy évvel ezelőtt juttattam el a minisztériumhoz a választóközvetem balatoni polgármesterei által összegyűjtött észrevételeket. Volt köztük ellenzéki polgármester is, kormánypárti polgármester is, független polgármester is. Nem pártpolitikai alapon próbáltam meg ezeket a felvetéseket megérteni, hanem a gyakorló településvezetők szemüvegén keresztül, és aztán eljuttatni a minisztériumhoz. Nagyon örülök, hogy ezek közül jó néhány polgármesteri javaslat - még egyszer mondom, pártideológiai hovatartozástól függetlenül - bekerülhetett ebbe a csomagba.

Molnár Zsolt az MSZP részéről azt mondta, milyen jó, hogy egy balatoni képviselő is jelen van ebben a vitában. Ezzel több problémám is van. Rajtam kívül Nagy Bálint államtitkár úr is itt van Keszthelyről, tehát ketten is itt vagyunk, de ezt a tévedést természetesen nem rovom fel neki, talán nem gondolta végig, hogy mit mondott. Körülbelül ötször mondta el, mennyire örül annak, hogy itt van balatoni képviselő is, aztán fél 10 környékén távozott. Mi, balatoniak még itt vagyunk, meg rajtunk kívül még jó néhányan. Tehát hogy kinek mennyire fontos a Balaton, ez is jól tükrözi.

Ő magát balatoni képviselőnek nevezte, és ezt mondta rám is a felszólalásom kapcsán Molnár Zsolt. Hát, én nem tudok mást mondani, csak azt tudom mondani, hogy balatoni képviselő vagyok, mert ott születtem, ott élek, és valószínűleg ott is fogok meghalni, s Fenyvestől Fonyódon keresztül Lellén át egészen Siófokig a rokoni szálak oda kötnek. Tehát ha nem ezt mondanám, akkor nem állítanék igazat.

Még felírtam magamnak, hogy képviselő úr ismét elővette a strandok örökzöld kártyáját. Nem tudom, hogy még hányszor, hány fórumon kell elmondani, ez

engem azért bánt, mert ha jól emlékszem, mintegy 110 strand van a Balaton körül jelen pillanatban is, mintegy 40 kilométer hosszan, és ennek a 40 kilométernek több mint a 63 százaléka szabadstrand. Tehát valahogy úgy oszlik meg, hogy 25 kilométeren keresztül szabadstrandok vannak, 15 kilométeren keresztül pedig fizetős strandok. Az én választóközvetemben, a Somogy 4-esben még jobb a kép, ott 9,5 kilométer a szabadstrand, és 2,5 kilométer a fizetős strandok hossza.

Azt pedig, hogy melyik strand lesz fizetős vagy szabad, nem a kormány dönti el. Jó lenne most már egyszer s mindenkorra tisztába tennünk: mindig a helyileg illetékes önkormányzatban a megválasztott képviselőtestületi tagok a polgármesterrel együtt határozzák el, hogy akarnak-e fizetős strandot csinálni egy addig szabadstrandból, vagy egy fizetősöt föl akarnak szabadítani, ki akarnak nyitni és szabadabbá akarják tenni. Azt gondolom, hogy nem célszerű ezt idekeverni.

A balatoni építkezésekről is szót ejtett a képviselő úr. Én nem szeretnék hazabeszélni, de én egy olyan balatoni képviselő vagyok, aki az elmúlt években lehet, hogy nem mindig minden beruházói körben voltam népszerű. Én jó néhány olyan beruházást akadályoztam meg, amiről azt gondolom, hogy helyes volt. Ilyen volt a Balatonaligán a vízpartig benyúló, sőt a vízre rányúló betonmonstrum megépítésének a megakadályozása, ilyen volt a Bahart-kikötők bérbeadásának a megakadályozása, ilyen volt a Zamárdiba tervezett, egyébként a Balatont eltakaró betonváros - ennek a látványterve is megjelent már - projektjének a megakadályozása. Tudom, hogy Molnár Zsolt képviselő úr - aki most sajnos nincs itt - nagyon szívesen és sokszor tartózkodik nyáron Zamárdiban. Szívesen vettem volna, ha akkor ebben a munkában segít, de akár balra, akár jobbra néztem, sehol nem találtam. Ellenben itt most fél 10-ig a Balatonért nagyon vehemensen kiállt, de most vár valószínűleg otthon tévézik. S ilyen ügy volt az is, hogy ellenzéki városvezetésnek, a siófoki városvezetésnek sikerült abban segíteni országgyűlési képviselőként, hogy az állam egy vízparti területet teljesen ingyenesen visszaadja a város számára, holott ellenzéki városról van szó.

Tehát a Balaton esetében pártpolitikát feleslegesen belemagarázni a dologba nemcsak hiba, hanem egyenesen bűn is, miközben soha annyi támogatás nem érkezett oda hozzánk a Balatonhoz, mint az utóbbi években. Én emlékszem még arra, hogy 2002 és 2010 között milyen brutális privatizáció ment végbe a Balaton partján. Emlékszem arra, hogy az akkori szocialista kormányok - szocialista képviselő szólalt fel, ezért kell hogy erre emlékeztessenem - több mint 190 céget adtak el a Balatonnál. Többek között eladták a Siótourt, a Balatontouristot és a Zalatourt, ha jól emlékszem, 8,3 milliárd forintért. Mi, balatoniak pedig vártuk, hogy a nagy mese, a nagy SCD nevű álom, a nagy balatoni fejlesztések, az infrastrukturális beruházások megvalósuljanak legalább ebből a 8,3 milliárd forintból, de képviseljük el, hogy nem valósult meg semmi. A mohás tejetű faházak, a korhadoszó, leromlott kempingek, a volt leromlott állapotú üdülők, a balatoni infrastruktúra hanyatlása volt jellemző erre az időszakra.

Ezzel szemben 2010 óta olyan nagyarányú fejlesztések készültek el a térségünkben, ennek a kormánynak a támogatásával, mint a dél-balatoni vasútvonal teljes felújítása, mint a somogyi megyeszékhelyet és a Balatont összekötő R67-es gyorsút, amelynek napokon belül a legutolsó szakasza is átadásra kerül, mint a Balatont keletről elkerülő 710-es főút megépítése, de a nyugati oldalon épülő M76-os út szintén idesorolható, valamint a balatoni bringakör felújítása is. Csak az általam képviselt Somogy 4-es választókerületben közel 20 milliárd forintért valósultak meg a Balatonnál szennyvízprogramok. Rendkívül örültünk annak, hogy az összedőlés határán lévő Sió-zsilip több mint 20 milliárdos kormányzati támogatásból újraépülhet, és nemcsak egy infrastrukturális üzemi elem fogja gazdagítani Siófokot és a Balatont, hanem egy turisztikai látványossággal is gazdagodunk. S természetesen említjük meg a balatoni hajózás fejlesztését. Ötven éve nem volt arra példa, hogy új hajók érkeztek volna a Balatonra. Használtak jöttek, de új hajókra nem emlékszem, pedig több mint 46 éve ott élek már. Most egyszerre négy érkezett a Balatonra. Ezeknek próbálunk meg közösen örülni, mert úgy gondolom, hogy a Balaton közös kincsünk, mindannyiunk kincse.

Sok mindent lehetne még mondani. A strandokra visszatérve: az összes strand felújításra került a Kisfaludy-program támogatásával az elmúlt években, amikhez bárki hozzáférhet. Bárki lemehet ezekre a strandokra, és azokat a szolgáltatásokat használhatja és élvezheti, amik ott megvalósultak. Ezenkívül szálláshelyfejlesztések, turisztikaiattrakció-fejlesztések egyaránt megvalósultak a Balatonnál. Tehát méltatlannak érzem a Balatonnal kapcsolatos hangokat, illetve támadásokat, különösen egy szocialista képviselő részéről, akiknek a kormányzásuk alatt lett volna módjuk és lehetőségük arra, hogy ezekben a kérdésekben brillírozzanak. Azt gondolom, hogy a Balatonnal kapcsolatos kormányzati teljesítményük miatt lenne mire szerénynek lennie a felszólaló MSZP-s képviselőtársamnak is.

Én ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban pusztán csak a reményemet fogalmaztam meg, mert abban bízom - ahogy a felszólalásomban direkt kihangsúlyoztam -, hogy egy olyan építészeti szervezetre és szabályozás megújulására történhet meg, amely egy korszerűbb, átláthatóbb, egységesebb, az eddigieknél jobban és hatékonyabban működő törvényi szabályozást fog megalkotni az építési beruházások tekintetében.

Örülök annak, hogy a Párbeszéd részéről Szabó Rebeka képviselőtársam is úgy fogalmazott, hogy vannak előremutató jelek ebben a törvényjavaslattal. Nyilván az aggodalmait is akceptálom, s nemcsak azért, mert ellenzéki képviselő, hanem azért is, mert egy 250 oldalas anyagról van szó. Mint minden jogszabálynak, ennek is valódi próbája majd az alkalmazhatóság tekintetében mutatkozik meg. De én azt gondolom, hogy ahogy az alkotás során a társadalmazás egy fontos szempont volt, így lesz ez az alkalmazhatóság során is, hiszen a bevont szereplők, szakmai és választott személyek tekintetében ez egyaránt megjelenik.

(23.00)

Úgyhogy én azt kérem tisztelt képviselőtársaimtól, hogy a pártpolitikai indíttatásokon túllépve próbáljuk meg a törvényt valóban jó szándékkal megközelíteni, és felismerve azokat a célkitűzéseket, amelyek az eddigi szabályozás... Sok kritikát elmondtak itt ellenzéki képviselőtársaim, biztos, hogy voltak hibák eddig is az eddigi szabályozásokban; ezeket a hibákat, amik eddig voltak, ezeket próbálja ez a törvény véleményem szerint kiküszöbölni, és arra törekszik, hogy egy jobban működő rendszert hívjon életre és egy jobban működő rendszer születhessen meg az építésügyben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Apáti István képviselő úr a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Meglehetősen rendhagyó módon mindenekelőtt nagyjából egyébként a vezérszónoki felszólalásához kapcsolódóan Varga Zoltán képviselő úrra szeretnék reagálni, ugyanis valami itt azért csípi a szememet az akkumulátorgyárak kapcsán, és mivel a legutóbbi eszmecsereknél kissé zűrösen végződött, és ön elhagyta az üléstermet, most legalább akkor szemtől szemben ragadom meg az alkalmat - mégiscsak azért így tisztesebb meg férfiasabb -, hogy ön és a pártja nagy hévvel küzd az akkumulátorgyárak ellen, tisztelt képviselő úr. A gyanútlan szemlélődőben és az alulinformált hallgatóság tagjaiban vagy a hallgatóság alulinformált tagjaiban az a tévképzet alakulhat ki, hogy ön Debrecenből Budapestig egy karakteres, kőkemény, kérlelhetetlen ellenzéki képviselő, és ilyen álláspontot fogalmaz meg.

Én azt szeretném kérdezni öntől itt szemtől szembe, hogy miért aludta végig ön és a DK a debreceni akkumulátorgyár sztoriját. Egyetlenegy megmozdulást nem szerveztek. Egyetlenegy civil megmozduláshoz nem csatlakoztak. Egyetlenegy népszavazási kísérletük sem volt. Persze, a Fidesz irányítása alatt álló helyi választási szervek mindent elmeszeltek, hát mit várunk egy olyan városban, ahol 1998 óta egyéni önkormányzati körzetet sem nyert a Fideszen kívül semmi és senki? Tehát nyilvánvaló volt, hogy mindent megtorpedóznak, nem merik kiírni ezt a népszavazási kísérletet, de önök, képviselő úr, látványosan elkezdtek árnyékolni - az ökölvívásnak egy fontos része az árnyékolás, de a politikában inkább a sunnyogásnak meg a pótcselekvésnek meg a látszatcselekvésnek az eszköze. Önök a polgármester ellen adtak be egy bágyadt, semmire nem való, mindenre alkalmazhatatlan fegyelmi indítványt, ezzel kábították a saját választóikat, azokat a választókat, képviselő úr, akik bíztak önökben, mert ugyanúgy, mint mondjuk a Mi Hazánk szavazói, nem akarták ezt az akkumulátorgyárat, mert ez nem ideológiai kérdés alapvetően. Önök azzal nyugtatták meg nyugtatják Debrecenben

a választóikat, hogy majd megbuktatják Papp László polgármester urat, a Fidesz fővárosában megbuktatják a polgármestert egy fegyelmi eljárással.

Egyrészt gratulálnom kell ehhez a politikai éleslátáshoz - az Isten mentse meg attól Magyarországot, hogy önök legyenek a legerősebb ellenzéki párt -, és akkor most ön feláll, ön felállt, és akkor előadja az akkumulátorgyárakkal kapcsolatban a hattyú halálát vagy annak egy sajátos megnyilvánulási formáját. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* Hát nem túl őszinte. Mert a Mi Hazánk tiltakozást szervezett, a Mi Hazánk civil tüntetésekhez csatlakozott *(Barkóczy Balázs közbeszól.)*, a Mi Hazánk többször próbálkozott, minden tőlünk telhetőt megtettünk - szemtől szemben beszélünk; minden tőlünk telhetőt megtettünk - annak érdekében, hogy megakadályozzuk az akkumulátorgyár megépítését; önök egy fegyelmi indítványban látták a megoldást, ez nyilvánvalóan egy látszatcselekvés volt. Nem lehet tudni, hogy Lajos király hekkelte meg az önök sztoriját vagy esetleg milyen egyéb érdekek játszottak itt közre, de az ő habitusát, az ő... *(Varga Zoltán: Képviselő úr, a kormány nem én vagyok, hanem ott ül!) Folytatom, folytatom... (Varga Zoltán: Nekem beszélhet nyugodtan!) Folytatom, csak a hiteltelenség meg a hitelesség kérdése, hogy melyik a hiteles ellenzék, és melyik a... (Varga Zoltán: De valószínűleg onnan kapja a pénzt, tehát azért beszél nekem! - Az elnök csenget.)* Lehet, hogy ön kapott Lajos királyéktól pénzt, vagy kapott fideszestől, én biztos nem kaptam, tehát kikérem magamnak, képviselő úr, azzal együtt, hogy egy másik hiteltelenség, hogy önöknek úgy általában itt a balközépen meg a szélsőbaloldalon nem a korrupcióval van bajuk, hanem azzal, hogy 2010 óta nem önök a korrupció haszonélvezői, azzal együtt - és ezért viszont akkor dicséretben kell részesítenem -, hogy amit a miniszterelnök közvetlen vagy közvetett környezetét érintő korrupciós helyzetről felvázolt, abban nagyon sok mindenben igaza van, az elvitathatatlan tényeket is tartalmazott.

Befejeztem a felszólalásnak ezt a részét, csak csípte a szememet, csípte a szememet, amit az akkumulátorgyárakkal kapcsolatban itt előadtak, mert nagyon hiteles lenne, csak nem tettek semmi érdemlegeset ennek akár az építészeti szempontból való megakadályozása érdekében.

Amit pedig mondtam itt, vagy amivel befejeztem a vezérszónoki felszólalásomat - és ez nyilvánvalóan a kormánypárti képviselőknek, illetőleg a kormány jelen lévő tagjainak szól, mert mégiscsak az lenne a legfontosabb, hogy megkönnyítsük az emberek életét, és felszámoljuk a bürokratikus akadályokat, próbáljunk több pénzt eljuttatni hozzájuk, és kimaradt a 15 percből -, az a közműhálózat, a lakóingatlanokat érintő közműhálózat ügye. A teljesség igénye nélkül egy konkrét példát szeretnék itt önöknek mondani, ami nagyon gyakran érintheti a magyar emberek mindennapjait, az egyik legfontosabb infrastruktúra, az áramellátás kapcsán. Ugye, légvezetékes vagy földkábeles megoldások állnak rendelkezésre, és egyik nagyobb problémát jelenthet, mint a másik.

A légvezetékes megoldásokkal gyakori probléma, hogy ha bármilyen meghibásodás történik, tekintettel a lakatlan lakóingatlanok nagy számára, ha javítani kell a szolgáltatónak, sok esetben hosszú ideig nem tudnak behatolni a magántulajdonú ingatlanokra, mert el sem éri a tulajdonosokat vagy az örökösöket vagy bárkit, aki oda nekik a bebocsátást engedi, így adott esetben településrészek maradhatnak hosszú távon áram nélkül. És valljuk be őszintén, itt a fűtési szezonba lassan beléptünk, ténylegesen is ebbe az irányba fordult az időjárás, az áramfelhasználást nem igénylő fűtési módok esetét leszámítva hiába van a legmodernebb, mondhatom, ultramodern technika egy társasházi lakásban vagy egy családi házban, ha nincs áram, legyen az gáz- vagy áramalapú fűtés, ha nincs áram, akkor megfőtt az egész, semmi nem működik - hát ez ilyen szinten alapvető, józan paraszti ésszel felfogható kulcskérdés. Éppen ezért gyakori megoldás a földkábelek kiépítése, és itt jönnek a problémák.

Teljesen elképesztő, hogy egy egyszerű családi házas szintű földkábeles fejlesztéshez viharos erejű hátszéllel - viharos erejű hátszéllel is - legalább hat hónap szükséges a papírmunkához, az engedélyeztetéshez, és akkor még nagyon nagy szerencsének kell bekövetkeznie ahhoz, hogy viszonylag gyorsan következzen a fizikai kivitelezés. Viharos erejű hátszél nélkül ez - kapaszkodjanak meg! - legalább két év, legalább 24 hónap, vagy attól is hosszabb időt vesz igénybe. Hát így nagyon nehéz lesz fejleszteni Magyarországot, így nagyon nehéz lesz az emberek életét segíteni. És egy földkábelt általában úgy vezetnek az esetek nagy többségében, hogy közterületet érint, tehát ha bármilyen meghibásodás van, akkor probléma nélkül azonnal be lehet avatkozni, azonnal lehet javítani ezeket a hibákat.

Ezt azért mondtam el ilyen részletesen, mert ezek bagatell kérdésnek tűnnek, de ezek aprópénzre váltott, fontos részletek, amelyek nagyon lényegesen érintik azt a kérdést, amit átfogóan vagy szélesebb tekintésben építészetnek nevezünk.

És ha már a miniszter úr felvetette - egyébként szerintem ezt a részét abszolút helyesen -, hogy a műemlékvédelmi épületek fenntartásához adókedvezmény, illetékkedvezmény jár vagy esetleg közvetlen pénzügyi támogatás, akkor én felvetném annak a szintén józan paraszti észből fakadó lehetőségét, hogy miért nem lehetne ezt valamilyen formában vagy akár több szinten megtenni a, nevezzük így, konzervatív stílusú építészet meghonosítása, megerősítése, visszaerősítése érdekében. Tehát aki tervrajzokon is igazolható módon vagy kétséget kizáró módon, műszakilag igazolt módon mondjuk, nevezzük így, a konzervatív építészeti stílus jegyében kíván felújítani, korszerűsíteni vagy új házat építeni, az kapjon adókedvezményt, illetékkedvezményt, áfakedvezményt, vagy kapjon valamilyen pénzügyi támogatást részben a műemlék épületek fenntartásához, korszerűsítéséhez, állagmegóvásához kapcsolódó támogatások analógiájára. Hiszen ha pénzügyileg is érdekeltté tesszük az embereket, akkor lehet, hogy jobban átgondolják, hogy az életidegen, rendszeridegen, testidegen épületek helyett mégiscsak olyan épületeket hozzanak

létre, amelyekhez kedvezmények, mentességek és közvetlen támogatás is kapcsolódik.

Ami az építőiparral kapcsolatban elhangzott, annak a nagyobb része igaz, de akkor kellő nyers modorban hadd mondjam el azt is, hogy azért az építőipar problémáit jelentős részben maguk az építőipari szereplők idézték elő; de nem úgy gondolkodunk mi sem, hogy akkor úgy kell nekik, és akkor menjenek tönkre, szó nincs róla, ez egy húzóágazat, ezt nem lehet cserben hagyni. De azért annak a következményeit részben mégiscsak kell hogy viseljék, vagy a konzekvenciákat vonják le annak érdekében vagy azzal kapcsolatban, hogy az elképesztő anyagár-emelkedések és a munkadíj-emelkedések döntő többségét semmi nem indokolta, és az elmúlt két vagy három esztendőben oly mértékben emelkedtek meg a kivitelezés költségei akár az állam, akár a magánszektor számára, amelyek akár az állam bevételeihez, lehetőségeihez képest, akár pedig a magánszemélyek, családok lehetőségeihez képest teljesen irreálisak, tehát mondhatni, hogy sok esetben már nyugat-európai munkadíjakkal és anyagárakkal kell számolni.

(23.10)

A világon semmi nem indokolta ezt a mérhetetlen mohóságon és profitéhségen kívül. Semmi nem indokolta, hogy ilyen mértékben elrepüljenek a szigetelőanyag-árak, az épületgépészeti termékek árai, csak és kizárólag az, hogy különböző állami támogatások és egyéb lehetőségek gyakorlatilag az építőipar közvetett támogatásává váltak. És sajnos attól lehet tartani, hogy még ha tényleg hátsó szándékot a CSOK Plusz meg egyebek mögött nem is sejt az ember, de jövőre vagy azt követő években ez is ugyanígy járhat. Ezek is, akár egy otthonfelújítási támogatás, mindegy, hogy 3 plusz 3 vagy 5 plusz 5, vagy 10 plusz 10, skálázhatjuk akárhogy, a különböző családtámogatási kedvezmények és támogatások ugyanígy meg fogják majd emelni az építőipari árakat. Legyen az az építőanyag-gyártó cég magyar vagy külföldi kézben, legyen az a kivitelező cég, mondjuk, magyar vagy külföldi kézben, szinte teljesen mindegy lesz.

Arra várnék majd választ miniszter úrtól, hogy hogyan lehetne megakadályozni - ez egy nagyon nehéz és fogós kérdés - az állami árszabályozás eszközeivel, egyéb módon, hogy a különböző, állam által biztosított támogatások rögtön közvetett építőipari támogatássá váljanak, hogyan lehet itt az államnak a szabályozó szerepét valahogy közbeiktatni. És azért nagyon fontos kérdés, mert pillanatokon belül tovább fognak emelkedni a telekárak, tovább fognak emelkedni az anyagárak, a munkadíjak, és gyakorlatilag ugyanúgy elérhetetlen lesz egy átlagos család számára egy felújítás, főleg egy nagy felújítás vagy egy családi házas építkezés, egy új építés, mint ahogy nagyjából már most is az. Hiszen minden egyes támogatást vagy annak döntő többségét be fogja nyelni az építőipar. Ezt mindenképpen meg kell akadályozni. Ha nem is ebben a törvényben, de kérdezném, hogy más jogszabályokban készülnek-e ennek a megakadályozására, mert így jó előre

ezeket a hadtápvonalakat el kell vágni azoktól, akik a feneketlen mohóságukban mindent és minden egyes támogatási forintot felzabálnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most ismételten kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Ennek keretében pedig Varga Zoltán képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Apáti Képviselő Úr! Az a helyzet, nem nagyon szoktam virtigli náci provokációjára válaszolni. Talán csak annyit, hogy bolond lukból bolond szél fúj, de azért, tudja, ott a baj, én értem, hogy önnek mi a problémája, az a gondja, hogy Debrecen ön térkép alapján se nagyon találja meg. Én már akkor Kósa Lajossal szemben ültem a debreceni közgyűlésben, amikor maga még próbálta a Mein Kampfot memorizálni. Így aztán én megértem, hogy ez önnek fáj, de ez egy ilyen világ. De ezt hagyjuk is, ez legyen a maga baja!

Visszatérve arra, amiről itt beszéltünk, ugye, sok szó esett az önkormányzatiságról. Én látom azt, hogy kormánypárti képviselők és a kormány is próbálja rátolni az önkormányzatokra azt, hogy majd ők fogják ezt az egészet menedzselni. Na de hát, tisztelt kormánypárti képviselők, tisztelt miniszter úr, ott a gond valójában az ellenőrzésekkel és minden mással is, hogy önök gyakorlatilag legyalulták a magyar önkormányzatiságot. Hát, nem létezik magyar önkormányzatiság. Nem tudom, tisztában vannak-e vele, de szerintem, ha őszintén egyszer el tudnának beszélgetni négyszemközt Debrecen város polgármesterével, akkor nagy valószínűség szerint azt hallanák tőle, hogy a háta közepére kívánja például a zöldmezős beruházásban meg rájuk vagy ránk erőltetett kínai akkumulátorgyárat. Merthogy ő több közgyűlésen kijelentette még, nem is olyan régen, talán egy évvel, másfél évvel ezelőtt, hogy az utolsó nagy projektje az ő érájának és a debreceni önkormányzatnak nem lesz más, mint a BMW beruházása. Ahhoz képest rá két hónapra kiderült, hogy ja, és a nyakába sózták amúgy ezt az úgynevezett zöldmezős beruházást, miközben miniszter úr arról beszél joggal, hogy a barnamezős beruházásokat kell itt erőltetni. Na de hát erről szó sincs, ez az egész mese, ez porhintés. Tehát nem ebbe az irányba mennek a dolgok.

Ezek után nagyon nehéz azt mondani, hogy az előttünk fekvő 250 oldal amúgy az őszinteséget tükrözi, mert erről szó sincs. Köszönöm szépen. *(Baróczi Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Szintén kétperces hozzászólásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Feltétlenül reagálnom kell Varga Zoltán rendkívül súlyos verbális ámokfutására, amely egyébként a becsület csorbítására fokozottan alkalmas tényeket is tartalmazott.

Nagy tanítómesterének, a gyakran mámoros hangulatban lévő Gyurcsány Ferencnek egyik korábbi, még miniszterelnökként tett felszólalásából szeretnék idézni szó szerint, válaszolni önnek: „A rajtakapott gyermek felháborodása érthető, ámde oktalan”. Tehát önök lebuktak, tisztelt képviselő úr, egy szóval sem cáfolta, lepacsiztak a Fidesszel Debrecenben legalábbis. Egyébként is az nem esik nehezükre, mind a ketten globalista pártok alapvetően, tehát végül is, ha választani kell, akkor mégis mindenképp a globalista érdeket választják.

Sem iskolai végzettségben, sem semmilyen, egyéb lényeges szempontból nem vagyok alávalóbb önöknél, önnél egészen biztos, hogy nem (*Varga Zoltán: És szebb is.*), és maradjunk annyiban, hogy amikor ön... Az biztos, hogy szebb is vagyok, ezt nyugodtan aláhúzhatjuk két vonallal, bár a csigától gyorsabban futni nem nehéz e tekintetben, ezt is hozzá kell tenni. És figyeljen csak, képviselő úr, amikor ön még a haverjaival, a kommunista hazaáruló haverjaival szivattyúzta a pénzt, én már akkor is embereknek segítettem a keleti végeken, a köztisztviselői ranglétra legalsó fokáról elindulva, már rég akkor segítettem nekik.

Ami pedig a náciizást illeti, nem tudom, hogy önök itt a folyamatos mellébeszélés közepette vagy ön például életében hány cigány embernek adott munkát, megélhetést, kenyeret. Mert a mi családi gazdaságunk nagyon soknak ad, a mai napon is adott, és az elmúlt 15-20 évben is folyamatosan adott, úgyhogy ön nekünk a cipőpucolónk sem lehetne. Egyébként meg sem engednénk, meg hála istennek, rá sem vagyunk erre szorulva.

Úgyhogy arra kérem önt, hogy válogassa meg a szavait, mert akár mondhatom ezt magamra, akár a Mi Hazánkra, mi pontosan annyira vagyunk náci és szélsőségesek, mint amennyire önök becsületesek, rossz kommunisták. (*Varga Zoltán: Belegabalyodtál. - Dr. Apáti István: Nem gabalyodtam bele, lepacsiztatok. - Barkóczy Balázs tapsol.*)

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkérdezem miniszter urat, hogy kíván-e élni a lehetőséggel. (*Jelzésre:*) Parancsoljon, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Nem akarom megzavarni az ellenzék soraiban zajló beszélgetést vagy vitát, mert itt lehet, hogy a kormány jelenléte már fölöslegessé válik. (*Varga Zoltán: Én is úgy érzem. - Barkóczy Balázs: Eddig is az volt.*)

ELNÖK: Elnézést, miniszter úr, nem működik a mikrofon, a kártyáját legyen kedves ellenőrizni, hogy bent van-e a helyén. Most jó, úgy tűnik.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Tehát nem akartam megzavarni az ellenzékben zajló vitát, mert nem az én dolgom a Ház vezetése, és olyan színvonalas, hogy ehhez nem is tudunk mit hozzátenni.

Amit szeretnék mondani, az inkább a szövegre, a textusra akar visszatérni azzal a szándékkal, hogy megköszönjem elsősorban azoknak a képviselőtársaimnak a vitában való részvételt, akik időt, energiát nem kímélve a magyar politika jelenlegi viszonyai közepette elolvasták az előterjesztést, és azt érdemben próbálták kommentálni, vagy megkérték munkatársaikat, hogy olvassák el az előterjesztést, és érdemben gyűjtöttek hozzá információt. Látszik az, hogy néhány észrevételhez és előterjesztési ponthoz vagy véleményhez építész kollégák vagy a témában jártas kollégák is nyújtottak háttérrel.

Szeretném felajánlani a kormánypártoknak és az ellenzéki pártoknak együttesen, hogy minden módosító indítvány értelmes és alapos megfontolásra készen állunk. Tehát ha van a 281 szakaszra vonatkozó érdemi módosító javaslat, akkor az én ajtóm ilyen szempontból nyitva van.

Felvetette Szabó Rebeka képviselő asszony, hogy most akkor a kormány melyik lábán is áll, illetve ezek a feltételezések és ezek a javaslatok mennyire mondanak egymásnak ellent. Talán nem kell kiábrándítanom, hogy nincs politikai ellentét Szijjártó miniszter úr és közöttem, ellenben nyilvánvaló, hogy az ország építésével kapcsolatban két megközelítés azért versenyez egymással. Egyrészt van egy növekedési, fejlődési, gazdaságfejlesztési dilemma, nemcsak itt, ebben az országban, hanem a világban mindenhol. Az ön által felvetett beépítés, nem beépítés, zöldfelület, nem zöldfelület mennyisége, minősége egy globális probléma az iparosodó vagy az iparosított országokban. Ez minden országot utolér, legyen szó akár a világ fejlődő keleti oldalán vagy a nyugati, már fejlettebb oldalán is.

Ha valaki végigmegy Hollandián, ami tulajdonképpen egy várossá vagy egy településsé vált, és elképesztő mértékű beépítés van, akkor nem hiszem, hogy olyan túlzottan jól érzi magát, tehát erre rengeteg példa van. Ennek az az oka, és a feszültségnek is az az „oka”, hogy két filozófia versenyez egymással. Az egyik mindenféleképpen a mihamarabbi ipar 4.0-nak való megfelelés keretében egy erőltetett iparosítást vagy egy erős iparosítást lát az ország felemelkedésének zálogaképpen.

(23.20)

Nekem pedig az a dolgom, hogy szükség esetén ezeket a folyamatokat az észszerűsége hallgatva megpróbáljam korrigálni, ez nem is titok. Ez a törvény ilyen értelemben reflektív.

Azon csodálkozom, és nyilvánvaló, hogy ezt a szövegismeret hiánya okozhatta néhányaknál, hogy ha valaki ezt a szöveget elolvassa, összehasonlítja a jelenlegi szabályozással, akkor ez minden pontjában, amit önök fölvetettek, szigorúbb, mint a jelenlegi szabályozás, vagy olyan dolgokat szabályoz, amik eddig nem is voltak szabályozva. Tehát vagy szigorítunk... - a Balatonra vonatkozó minden egyes pont szigorúbb a jelenlegi szabályozásnál, és nagyobb védelmet biztosít a Balatonnak, a Balaton-parti településeknek és a Balatonnál élőknek vagy a Balatonhoz látogatóknak. Ugyanez vonatkozik a zöldfelületre, a

barnamezőre, a beépítési szabályokra, vagy éppen a önkormányzati vétóra is. Ma nincs az önkormányzati főépítéseknek vagy a tervtanácsoknak érdemi vétója, és lesz.

Tehát érdemi változások vannak. Nyilvánvaló, hogy a végrehajtó hatalom kormánypárti többségének másképp kell gondolkodnia, hiszen az ország irányításának felelőssége nálunk van. Tehát a „jusson is, maradjon is”, a normális középút megtalálása jegyében kell megoldásokat alkalmazni, hiszen bizonyos szabályozások nem mehetnek a fejlődés hátrányára.

Itt az adja a fejlesztési és fejlődési dilemmát, hogy más országokhoz képest Magyarországon az önkormányzatok szempontjaival vagy az önkormányzatok véleményével ellentétben akár a környezetvédelmi szabályok, akár a beépítési szabályok rendkívül szigorúak voltak, és ma is szigorúak, ezért más országok az iparosításban vagy az iparépítésben jelentős előnyre tettek szert a bürokratikus magyar akadályok miatt. Ennek a leépítése szükségszerű volt és törvényszerű volt.

A nemzetgazdasági kiemelési törvénynek valaki megnézte önök közül a számát? 2006-os törvényről beszélünk. 2006-ban döntött úgy a parlament, hogy az akkori szabályoktól eltérő szabályozás alkalmazására ad lehetőséget az akkori kormánynak, amely, nyilvánvaló, a Boscht, a győri Audit, a kecskeméti Mercedest ki akarta szolgálni ezekkel a szabályokkal. *(Szabó Rebeka közbeszól.)*

Tehát azt szeretném csak érzékeltetni, hogy valahogy meg kellene találni az egyensúlyt, hogy Magyarország valóban a fölzárkózóból egy fejlett orszaggá tudjon válni, de ne éljük föl a környezet tartalékait, én ezzel nagyon egyetértek, és próbálom ezeket a szempontokat ebben a törvényben is képviselni és érvényesíteni.

A zöldfelületről való egyáltalán jogalkotói szintű gondolkodás az elmúlt 32 évben egyszer nem jelent meg. Ebben a törvényben az elveket részletező 8. §-ban az (1) bekezdés a) pontja szerint: a település közigazgatási területén belül összességében nem csökkenhet a zöldfelület. Ez praktikus azt jelenti a törvény hatálybalépése után, hogy ha a település területén, közigazgatási területén kivonásra kerül a zöldfelület, és beépítésre kerül, cserébe adni kell területet. Szerintem nem az a legfontosabb vagy nemcsak az a probléma, hogy beépül egy termőföld, hanem helyette a beruházó vagy aki a beruházást megvalósítja, vagy az őt támogató állam nem gondoskodik hasonló méretű zöldfelület biztosításáról akár a városon belül, akár a város határán. Ezek a kérdések Magyarországon mind ez ideig nem voltak lerendezve.

Nagy a kísértés, hogy beleszálljak ebbe a politikai sárdobálásba, mert úgy gondolom, hogy Varga Zoltán képviselőtársam jelentős mértékben túl vehemensen provokál bennünket, vagy próbál provokálni, és nagyon csúnyán beszél emberekről, amit csak azért merek idehozni most negyed 12-kor, mert meghallgattam délután Kálmán Olga képviselőtársát, aki azt mondta, hogy a DK az új szociáldemokrata párt. Szerintem a szociáldemokrácia lényege, hogy az ember a legfontosabb a szociáldemokratáknak, a szocialistáknak és a baloldaliaknak. Ha ez igaz, akkor egyetlen

emberről se beszélhet úgy egy szociáldemokrata párt, mint ahogy ön beszélt Apáti Istvánról vagy beszélt éppen Mészáros Lőrincről. Mindegy, hogy mit gondol róla, de szerintem a kulturált véleménynyilvánításnak és a minősítésnek is megvannak a határai.

A hiteles szociáldemokrata szerintem nem beszélhet ilyen indulatosan, ennyi gyűlölettel *(Varga Zoltán: Nincs gyűlölet, téved!)*, ennyi elkeseredettséggel *(Varga Zoltán: Ó, dehogynem!)*, és ezt nagyon sajnálom, képviselő úr. Nyilván '98 óta nem nyertek választást Debrecenben, lehet, hogy ez hozzájárul ehhez a hangulathoz, de ezt nagyon sajnálom, mert higgye el, hogy ez a törvény nem a vitának az ilyen típusú élezését szolgálja, hanem próbálok észszerű megoldásokat találni.

Idehoznám a termőföld kérdését. A teremben ülők közül talán én foglalkozom a legtöbbet termőfölddel több oknál fogva is, ami részben ismert, vagy részben, ha akarja valaki, megismerheti. Kétségtelenül egyetértek azzal a megközelítéssel, hogy a termőföld egy kihasználatlan potenciális értéke az országnak, mint ahogy a vízkészlete is. Európában lakosságárányosan olyan ország, ahol ilyen volumenű termőföldkészlet állna rendelkezésre a XXI. században, vagy olyan mennyiségű édesvíz állna rendelkezésre, mint Magyarország, kevés van, vagy szinte nincs is. Ez olyan kincs, mint ami a 70-es években volt az olaj, vagy a gáz a 80-as, 90-es években. Biztos vagyok benne, hogy a következő 30 évben ennek az értéke, föllehetősége, megóvása óriási előnyt jelenthet. Hogy ezt hogyan kell megcsinálni technikailag úgy, hogy ez gazdasági hasznot is hozzon az országnak, lásd öntözés, vízkormányzás, vízmegtartás, édesvízzel való... Mi annyi édesvizet engedünk ki az országból, amiért mások Afrikában ölik egymást.

Azt gondolom, hogy ezek a kérdések az elmúlt 12 évben nyilvánvalóan az ország elmaradottságának bepillantása és fejlesztése miatt nem biztos, hogy olyan fókuszban kerültek napirendre, de hogy ezek most napirendre fognak kerülni a következő 10-20 évben, abban egészen biztos vagyok, és önnel ellentétben, Szabó képviselő asszony, azt gondolom, hogy a törvény nemcsak látszatra és nemcsak zöld festékekkel, hanem érdemben próbál ezeket a szempontoknak megágyazni és azokat érvényesíteni.

Tehát a termőföldvédelem szerintem ennek a kormánynak nem a gyöngesége, hanem sokkal inkább gondolom, hogy az erőssége, és ebben nyitottak is vagyunk.

Egy dolgot itt azért hozzátennék Debrecen példája alapján, vagy mondhatnám a MotoGP-pályát Hajdú-Bihar megyében, vagy mondhatnám Győr megyében a beruházásokat. Ezek nem állami tulajdonú földek, ezeket a földeket valakik eladják. Tehát azért ebben a teremben ne úgy ülünk, hogy odamegy az állam, pisztolyt tart a földtulajdonosok fejéhez *(Varga Zoltán: Kisajátít, maradjunk ennyiben!)*, hogy adják el a földet... *(Szabó Rebeka: Kiemelt beruházási cél...)* Bocsnat, de ezeket a földeket valakik hatalmas pénzért eladják, és nem azt mondják, hogy köszönöm, a föld nem eladó, mert én gazdálkodni akarok.

Tehát amit rajtunk számonkérnek, azt annyiban árnyalom, hogy ezeknek a termőföldeknek, amelyek nagyvárosok határában vannak, mint ahogy... (Varga Zoltán: *Ez nem igaz, kényszerítik őket!*) Én meghallgattam (Az elnök csenget.), változó intenzitású figyelemmel, de kitartottam és meghallgattam képviselőtársaimat, ezért most én is azt kérem, hogy engem hallgassanak meg.

Tehát csak azt akarom mondani, hogy a város története, Debrecen város története, Győr város története, Budapest város története azt mutatja, hogy a város bővül, fejlődik, az önök által vezetett Budapest is bővül és fejlődik, és a határán a termőföldek bevonásra kerülnek, mert út épül rajtuk, vasút épül rajtuk, a területek fölértékelődnek, és a mezőgazdasággal foglalkozó lakosság egy része, ugyanúgy, mint a második világháború előtt, ugyanúgy, mint 1990 környékén és után, eladja ezeket a termőföldeket, mert sokkal nagyobb pénzt és hasznot tud rajta realizálni. Ez is hozzátartozik a valósághoz.

Az a kérdés, hogy ezeket a beruházásokat... - mert hozzá szeretném tenni, hogy nagyon sok ipari beruházást nem '98-2002 között, hanem 2002-2010 között vagy éppen '98 előtt hoztunk az országba, és abban teljes társadalmi konszenzus van, hogy autóipart kell hozni, az autóiparhoz pedig az akkumulátorgyártás szükségszerűen hozzátartozik a világ minden pontján. Tehát ha abban egyetértünk, hogy az autóiparra építjük vagy alapozzuk az ország fejlődését, akkor szerintem újabb és újabb autógyárak megvalósulása elkerülhetetlen. Lehet, hogy a miniszterelnök szavai alapján most az én régiómban fog ez bekövetkezni, és ennek területi ára van. Nem vagyok biztos, hogy egy autógyárat barnamezőben be lehet tenni Miskolc közepére vagy Debrecen közepére; az a kérdés, hogy lehet-e egy olyan megoldást találni, hogy az elveszett termőföld helyett valamiféle kompenzáció legyen a környezet, a természeti érték és a zöldszemponatok irányába. Ezt kell kulturáltan, normálisan és profi módon kitalálni, mint ahogy Nyugat-Európában ennek megvan a hagyománya.

Balaton. Molnár Zsolt, általam nagyra becsült képviselőtársam azt mondta, hogy vonjuk vissza a törvényt, mert a törvény nincs kidolgozva. Én azzal a meggyőződéssel vagyok itt, és ebben megrendíthetetlen vagyok, hogy az elmúlt évek egyik legjobban kidolgozott törvénye a szöveg igényességét illetően is, előkészítettségét illetően és végiggondoltságát illetően is. Az lehet, hogy Molnár képviselő úrnak nem maradt elég ideje a végigolvasásra, ezért neki olvasási szünetre van szüksége, ezt én el tudom képzelni, de ezt is meg tudjuk oldani, hogy tárgyalási szünetet kérünk, hogy végig tudja olvasni a képviselő úr.

Balaton ügyében, miközben itt fölfestette képviselőtársam az MSZP képviselőjében a Balaton beépítéstörténetével kapcsolatos helyzetet, és hogy horror van, azért ha valaki elmegy a Balatonra, valaki eljön, mondjuk, Erdélyből ottani magyarként a Balatonra, mert azt gondolja, hogy ez fontos, hogy a gyerekei ott legyenek, vagy eljön Nyugat-Európából, az nem azt látja, hogy itt horror van, hanem ez sokkal jobb hely lett, mint volt.

(23.30)

Tehát azt elvitatni, hogy kulturált, normális infrastruktúra lett a Balaton partján, végre normális szállodák épültek, végre normális szálláshelyek vannak, kiépítettünk olyan infrastruktúrát, ami korábban le volt robbanva... - lerobbant, pusztulásra ítélt, félig szemétkerakónak használt és zöldhulladék tárolására alkalmas, parknak nevezett valamik épültek be, ebben lehet, hogy van túlzás, magam is tapasztaltam ilyet, és próbáltam ellenállni ennek, illetve próbáltam lépéseket tenni, de hogy összességében valaki ránéz a Balatonra, az egy más minőségű üdülőhely, mint volt húsz évvel vagy tíz évvel ezelőtt, ebben egészen biztos vagyok. Nekünk az az érdekünk, hogy a magyar emberek ott költsék el a pénzüket, oda pedig akkor infrastruktúrát kell telepíteni.

Most azt persze én értem, és azt válasszuk ketté, hogy ez valakinek a tulajdona. Varga képviselő úr megnyugtatósára mondom, hogy mindig lesz valakinek a tulajdona. 2010 előtt is - lehet, hogy önnek nem szóltak - volt valakinek a tulajdona. Az építőipar is, a turizmus is, a pénzügyi szolgáltatás is... (Varga Zoltán: *Szeretnék, ha nem egy család...*) És akkor is hoztak olyan döntéseket a kormánypártok, amelyek bizonyos gazdasági köröket adott esetben előnybe hoztak, például volt olyan esztendő, amikor a STRABAG-nak 637 milliárd forint volt az éves árbevétele, és akkor ez nem volt akkora probléma. Tehát azért itt némi higgadságot szeretnék kérni és javasolni. (Varga Zoltán: *Teljesen higgadt vagyok.*) Nyugalmat és higgadságot szeretnék kérni és javasolni. (Varga Zoltán: *És nyugodt vagyok.*)

A Balaton ügyében tehát szerintem minden pont szigorúbb. Mi egyeztettünk balatoni építésszel, egyeztettünk a Káli-medencében, Balaton-felvidéken érdekelt civil szervezetekkel, egyesületekkel, építésszel. Lesz önálló balatoni főépítész. Megfontolhatjuk még a tervtanács és a különböző szabályozási specialitások kérdését is. A Balaton védelme kiemelt érdek. Én úgy gondolom, sikerült meggyőzőnöm a kormány minden tagját arról - és az iparra is vonatkozik a termőföldvédelem esetében -, hogy erre nagyobb figyelmet és fókuszot kell fordítani.

Fölmerült a nemzetgazdasági kiemelések sorsa, hogy önöket ez igazgatja, bizonytalanság van. Ez a törvény, ugye, ezzel nem foglalkozik. De azt nem mondtam, hogy én ezzel nem foglalkozom, vagy a tárcám ezzel nem foglalkozik. Azt tudom önöknek mondani, hogy a nemzetgazdasági kiemeléseknek ez a rendszere, ami hatályban van, a következő hónapokban már nem lesz hatályban. De ez nem ennek a törvénynek a vitája és módosítása, hiszen egy másik törvényben kerül ez a kérdés szabályozásra.

Apáti képviselő úrnak nagyon sok pragmatikus, tényszerű problémafelvetése volt, ami az élet működésére vonatkozik. Ezeket mind egyesével kell végignézni, hogy hatóságoknak, közmű-infrastruktúráknak, minősítéseknek milyen szerepe van. Magyarországon, meggyőződésem az, hogy túlburjánzott a bürokrácia. Bizonyos hatóságoknál - tudnék példát mondani, és

nem az építéshatóság -, a társhatóságoknál sokkal nagyobb problémák vannak, ezeknek a visszaszorítása közös érdek. De nem egyszerű, mert minél érdekvédebb szabályozás van, annál több hatósági és jogvédő munkára van szükség.

Meghallgattam az alapelvekkel kapcsolatos észrevételt. Az alapelvek ügyében azt szeretném mondani, hogy ezt csak rosszindulattal lehet kifordítani, tekintettel arra, hogy az alapelveket, például a polgári jó ízlést a 4. § összesen három bekezdése pontosan tisztázza, hogy ez a törvény polgári jó ízlés alatt az alkalmazás területén mit ért. Itt pontosan le van írva, hogy mi a polgári jó ízlés.

Ha Varga képviselő úrnak az érzelmileg túlfűtött és nagyon határozott és nagyon karakán ellenzéki felszólalásából és bennünket gyalázó felszólalásából kiveszem ezeket a... *(Varga Zoltán közbeszól.)* Nem, ez az ön véleménye. Én tudok ezzel együtt élni, hogy valakinek ez a véleménye. Az élet összetettségét ön mindennap megtapasztalta '98 óta Debrecenben, tehát Fidesz-áldozatnak tekintem ilyen szempontból *(Varga Zoltán: Jogosan.)*, ezért megértem az elkeseredettségét és a felindultságát. Tehát, hogy mondjam, sajnálom, hogy önben ilyen nyomokat hagyott a debreceni emlék, de azt gondolom, hogy velem gyorsabban meg tudná beszélni ezeket a dolgokat, ha kevesebb lenne az indulat. Tehát én meggyőződéssel tudom önnek mondani, az ön megnyugtatósaképpen és a jelenlévők megnyugtatósaképpen, hogy az alapelveket a törvényjavaslat nemcsak felsorolja, hanem tételesen meghatározza, hogy mi ebben az esetben mit értünk alatta; ami abszolút megnyugtató, mert a polgári jó ízlés alapelve az épített minőségre, tudatos gondolkodásra és a felelős beruházásra hívja fel a figyelmet.

Remélem, hogy a részletes vitában alkalom lesz a szakmai kérdések megvitatására, a módosító indítványok megfontolására. És biztatom képviselőtársaimat, a kormánypártiakat a támogatásra, Mátrai képviselő asszonynak különösképpen megköszönöm a felszólalását és a két kormánypárti frakciónak is, és ha az ellenzéki képviselőtársaim kidühöngték magukat, és leverték rajtam, amit éppen nekem szántak a mai napra, akkor utána konstruktív javaslatukat is szívesen várom. Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Barkóczi Balázs DK-s képviselő úrnak. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azért kértem ma szót, hogy örömmel számoljak be azokról a fejlesztésekről itt a parlamentben, amelyek a Cserdiné Németh Angéla vezette önkormányzat

alatt történtek az elmúlt időszakban választókerületben, Rákospalotán, Pestújhelyen és Újpalotán.

Fontosnak tartom, hogy e ház falai között is beszélhessek a fejlődő XV. kerületről, hiszen az elmúlt időszakban a hírek folyamatos kormányzati elvonásokról, sarcokról, különadókról, az ellenzéki önkormányzatok büntetéséről szóltak. Mégis, a XV. kerület a jó példája annak, hogy egy elkötelezett és lokálpatrióta városvezetés, amely a folyamatos politikai árokásás és másra mutogatás helyett a rákospalotai, pestújhelyi és újpalotai polgárok érdekeit szem előtt tartva dolgozik, még ilyen kormányzati ellenszélben is tud tenni az itt lakókért, azért, hogy mindannyian otthon érezzük magunkat a kerületben.

Vágjunk hát bele! Az elmúlt időszakban mintegy 228 millió forintért több mint 340 méteren újult meg a Bercsényi Miklós utca Arany János utca és Tompa Mihály utca közötti szakasza. A felújítás során megújult a vízelvezető rendszer, így most már a csapadékvíz egy részét csatornában vezetik el, más része pedig a telepített szikkasztóblokkrendszerben elszikkad. Az útburkolat marása után új aszfaltréteg került terítésre, valamint a felújítás teljes hosszán mindkét oldalon új szegélyeket építettek. Az utcai behajtók - állaguk és szintjeik figyelembevételével - a szükséges mértékben szintén átépültek.

Az egész kerületben fokozódó parkolóhelyhiány mérséklésére a felújítás során félreállási lehetőséget biztosító speciális térkőburkolatok létesültek, valamint a vállalkhatatlan minőségű járdaszakaszokat teljes pályaszerkezettel átépítették. Emellett a forgalombiztonság növelése érdekében a Kozák térnél az Arany János utcán átvezető gyalogos-átkelőhely burkolata és felfestése is megújult.

Szintén felújításra került az Aporháza utca Régi Főti út-Fazekas sor közötti szakasza 303 méteren, mintegy 145 millió forint értékben. Mint a többi beruházásnál, itt is elsődleges szempont volt a fák védelme, hogy a felújításnak ne a faállomány lássa kárát. Emellett az erősen állagromlott járdaszakaszok teljes pályaszerkezettel átépültek, az utcátlakozásnál szegélyszüllyesztéssel és megállítókövekkel. A behajtók az indokolt mértékben - állapotuk és szintjeik figyelembevételével - szintén megújultak.

A várható nagy igénybevétel miatt az útpálya marása után az útra kétrétegű aszfaltszőnyeg készült, valamint a vízelvezetés, illetve a szintek precíz beállításának biztosítása érdekében a mindkét oldalon teljes hosszon átépülő szegély mellé egy plusz szegélysor is épült. Olyan térkőburkolatú, félreállást biztosító felületeket létesítettek, amelyekben a felhasznált térkő részleges vízáteresztést biztosít, ami segítség a fák és a növényzet számára.

De nemcsak utak, útszakaszok újultak meg a kerületben, de nemsokára a Páskom parki játszótér és környezete is teljesen újjászületik. A Páskom parki játszótér felújítása során elbontásra kerülnek azok a játszótárszervezők, amelyek egyre több javítást igényelnek. Ilyenek a régi hintaállvány, a mászóháló mászóvár, a rugós játszóelemek, valamint a vitorlás mászó játszóelem. Ezen elemek helyett modernebb, a kor

igényeinek és ízlésének is megfelelőbb eszközök kerülnek majd kihelyezésre, figyelembe véve természetesen a játszóteret használó korcsoportokat.

Ezzel egy időben a játszóteret körbe vevő parkrész is megújul, melynek során a használaton kívüli burkolt felületeket, az elavult betonpadokat, ülőfelületeket és asztalokat is elbontják. A cél ezzel a lakótelep építését követően kialakított, mára megnőtt faállománnyal rendelkező parkos terület megfiatalítása, rendezetté alakítása a meglévő zöldfelület védelmével, növelésével, a használaton kívüli térelemek felszámolásával, a sétányfelületek átalakításával. A rossz állapotú utcabútorokat így elbontják, illetve felújítják, az aktív használatot érintett területeken pedig nem-sokára újak kerülnek kihelyezésre.

(23.40)

Tisztelt Ház! Az idő végessége miatt ma csak ezt a néhány példát tudtam felhozni a felszólalásomban, de amint lehetőségem lesz rá, folytatom további példák felsorolásával, hiszen napról napra egyre több útszakasz, köztér, park és játszótér újul meg Rákospalotán, Pestújhelyen és Újpalotán egyaránt, vagyis elmondhatjuk: jó kezekben van a XV. kerület. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Varga Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! A valóság az, hogy az Orbánék által több mint 300 milliárd forintért beszerzett lélegeztetőgépek rövidesen mennek a kukába. Ugyanis az Országgyűlés Népjóléti Bizottságának elnökeként hosszas hercehurca és levélváltás után sikerült elérjem, hogy bejuthassunk abba a gödöllői raktárba végre, ahova senki nem tudott még bejutni, ahol az Orbán-kormány által - ahogy az előbb is mondtam - több száz milliárd forintért beszerzett használatlan, de jelen állás szerint - és most legyünk őszinték - használhatatlan, hasznavehetetlen, sokkal inkább kínai kacatok, mint lélegeztetőgépek porosodnak.

Emlékeztet, hogy ezeket a gépeket a koronavírus-járványra hivatkozva szerezte be a kormány úgy, hogy aztán vett előtte még néhány repülőgépet is, hogy legyen mivel hazaszállítani ezeket a berendezéseket. De valójában nem is a kormány szerezte ezt be, hanem maga Sziijártó Péter külügyminiszter, természetesen az orbáni kleptokráciától már megismert és szokott módon, Fidesz-közeli közbeiktatásával és az akkori piaci ár sokszorosáért szereztek ezt be mintegy 330 milliárd forintért.

Csak jelzem, hogy hasonlóan túlárzott, bár sokkal kisebb tételű beszerzésbe buktak már bele politikusok Európában. Hát, nem nálunk. Pedig már a beszerzés pillanatában is tudta mindenki - persze a kormány tagjai is, ez teljesen egyértelmű -, hogy ezek a típusú, nagyon gyenge minőségű lélegeztetőgépek egyszerűen használhatatlanok, és ilyen mennyiségben biztos, hogy

eladhatatlanok is. Az Orbán-kormányt ez azonban a legkevésbé sem érdekelte. A milliárdos haszon lebeggett mindenki szeme előtt a kormány tagjai közül, amit sikerült is röhögve aztán majd az ügylet végén zsebre tenni néhány Fidesz-közeli cégvezetőnek, akik a Sziijártó-féle bizniszen több tíz milliárdos extraprofitot kaszáltak, majd azzal a lendülettel fel is számolták a bizniszben részt vevő cégeket. Ma már üthetjük bottal a nyomukat, ők pedig szerényen eltűntek a szűrkeségben a sokszor tízmilliárd forintos extraprofittal a zsebükben.

Kérem szépen, idestova három éve állnak már vagy porosodnak ezek a gépek - több mint 13 ezer készülőkről beszélünk - abban a gödöllői raktárban, amit volt szerencsém megnézni. A raktárról persze kiderült, hogy, hogy nem, a tulajdonosa nem más, mint Rogán Antal lakáslottóbizniszének a főszereplője, és az állam a hasznavehetetlen gépek tárolásáért, raktározásáért évente nagyjából egymilliárd forintot fizet Rogán haverjának.

Nagyjából ennyit sikerült kihúzzak az OKFÓ engem fogadó főigazgatójából; nagyjából. Minden más kérdésemre egyszerűen széttárta a kezét és nem volt válasza. Vagy nem tudta, vagy nem készült ezekre a kérdésekre, vagy szerinte nem szakmai, hanem politikai döntések születnek majd, és annak az eredménye minden, amit láttunk. Nem tudta sem ő, sem a kollégái, hogy hány gépet adtak ki eddig ebből a raktárból, nem tudta, hogy hány év garancia van a gépeken, nem tudta, hogy mennyiért és kik szervizelik ezeket a készülékeket. Nem tudta, hogy mennyi az az idő, amíg végérvényesen el nem avulnak. Meggyőződésem, hozzá kell tegyem, hogy ezek a gépek már akkor elavultak voltak, amikor beszerzték őket, de az teljesen egyértelmű, hogy ezeket az orvostechikai eszközöket, ha nem használják, egyszerűen elavulnak, másrészt túllép rajtuk a technológia, és más, sokkal kisebb, modernebb, európai készülékeket használnak ma már a kórházak.

Három éve néznek több mint 13 ezer dobozt ezek az emberek, akikkel én beszéltem, amiben elvileg van valami, de nem láttuk, hogy mi van benne, mert az be van fóliázva, és nem lehet kibontani. Azokat a dobozokat nézik, amiért 330 milliárd forintot fizetett ki a magyar kormány, kézen-közön tízmillió magyar ember, de a dobozokban lévő valamik, ahogy az előbb is fogalmaztam, valójában már annyit sem érnek, mint a bennük lévő akkumulátor, hiszen talán már a beszerzésük pillanatában sem voltak sokkal többek, mint kínai kacatok. Bár ezt az OKFÓ igazgatója nem merte vagy nem akarta kimondani, azonban én szinte láttam, hogy a szájával formálja azokat a szavakat.

A valóság az, ahogy az előbb is fogalmaztam, hogy az Orbánék által 330 milliárd forintért beszerzett lélegeztetőgépeknek a kukában lesz rövidesen a helyük, és ez dráma. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Földi Judit képviselő asszony a Demokratikus Koalíció frakciójából. Megadom a szót, parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az élhető város fokmérője, hogy a város lakójának mennyi kihívással kell szembenéznie, mennyi nehézséget kell leküzdenie ahhoz, hogy hozzáférjen bizonyos alapvető vagy annál magasabb szintű szolgáltatásokhoz. Milyen kihívásokkal kell szembenézniük a székesfehérváriaknak a közoktatás területén? 2013-ig az általános iskolák gazdái a települési önkormányzatok voltak, és jó gazda módjára bántak az intézményekkel és az ott dolgozókkal. Az iskolák államosítását követően jelenleg a tankerületek az állami köznevelési közfeladat ellátásában fenntartóként részt vevő szervek.

A közoktatás területén nap mint nap szembesülünk a problémákkal, a tanárihiánnyal, a pedagógusok megbecsültségével, a műszaki-technikai hiányosságokkal. Ma azonban nem a problémák megoldása, hanem azok nyilvánosság előtti eltitkolása zajlik. A hírek a közösségi csatornákon jutnak el az érintettekhez, így például az, ha Székesfehérváron egy tanteremben 37 fokot mérnek tanítás közben, vagy ha egy iskolai mosdó azért nem használható, mert beázik, ha egy székesfehérvári általános iskola tanulóit azért kell másik iskolába átirányítani, mert meghibásodott a kazán, ha egy városi közgyűlésen derül ki, hogy a tankerület bezár egy 40 éves múltra visszatekintő iskolát. A tanárihiányt pedig úgy lehet elfedni, hogy októbertől már nem nyilvános, hogy hány pedagógusi állás van betöltetlenül.

Élhetőbb város lesz Székesfehérvár, ha az iskolák gazdája ismét Székesfehérvár lesz. Élhetőbb lesz a város, ha a pedagógusokat végre megbecsüli a kormány. Élhetőbb lesz a város, ha minden iskolában elegendő pedagógus lesz, ha a kormány többet költ a társadalom jövőjére, az oktatásra.

Milyen kihívással szembesülnek a székesfehérváriak a klímaváltozás miatt? Az éghajlatváltozás hatásait valamennyien napi szinten tapasztaljuk. Az elmúlt évek hóhullámai a napi életet tették szinte elviselhetetlenné. Nagyon fontos, hogy ennek hatásaival foglalkozzon egy város. Egy kutatás szerint a 2005-2014-es évek során a hóhullámos napokon egy fokra vonatkozó napi többelhalalozás 9 százalék volt a székesfehérvári kistérségben.

A nagy melegben a belváros gyakorlatilag kiürül. Elengedhetetlen a városi zöldfelületek növelése, különösen a belvárosban, hiszen úgy készült el a belváros rekonstrukciója, hogy ott zöldfelület nem került kialakításra, így alig vannak fák. Nagyobb figyelmet kell fordítani a családi házas övezetekre is, ha már elavult az a nézet, hogy ezeken a helyeken nincsen szükség közösségi térre. A családi házas övezetekben is szükséges kialakítani parkokat, játszótereket, kutyafuttatókat minél nagyobb zöldfelülettel.

Az egyre gyakrabban fellépő aszály és az egyre gyakoribb hóhullámok miatt is nagyon fontos a zöldfelületek ápolása és fejlesztése, a mikroklima javítása, a csapadékvíz helyben tartása és gyűjtése. Tőlünk nem messze, az osztrák fővárosban folyamatos törekvés van a buszmegállók zöldítésére, hogy a várakozás kellemesebben teljen. Követendő példa lehetne a

megállók vadszőlővel való befuttatása vagy virágok elhelyezése a tetőre. Az öntözéshez szükséges vizet pedig beépített esővízgyűjtő tartállyal lehetne megoldani.

Élhetőbb lesz Székesfehérvár, ha a burkolt felületek helyét minél több zöldterület veszi át, ha több park lesz. Élhetőbb lesz a város, ha minél több fát ültet, amelynek révén csökken a hőmérséklet, kevesebb lesz a por, elviselhetőbb lesz a klíma. Élhetőbb lesz a város, ha minél nagyobb teret nyer a zöldárnyékolás. Köszönöm szépen. *(Varga Zoltán tapsol.)*

(23.50)

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője. Megadom a szót, parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Itt az elmúlt hetekben többször előjöttek a demográfiai adatok, magam is kíváncsi lettem. Kíváncsi lettem, hogy láthatóan miért nem működik jól a 13 éve uralkodó Fidesznek a csodafegyvere, a családtámogatás. Ugyanis a statisztikák azt mutatják, hogy a magyar lakosság lélekszáma a Fidesz uralkodása alatt jelentősen csökkent, és ezt a KSH adatai meg is erősítik, tehát nem úgy szedtük elő őket valahonnét, hanem létező adatok.

2001-től 2011-ig 2,5 százalékkal csökkent, és 2011-től 2022-ig, amikor a magyar családok idehaza és külhonban a legtöbb családtámogatást kapták, 3,4 százalékkal csökkent a magyarság lélekszáma, 334 ezer emberrel. Ezek katasztrofális adatok. Ha megnézzük a külhoni magyarokat, a Romániában élő magyar kisebbség lélekszáma 2012-ben 1 millió 222 ezer fő volt, és 2022-re ez 200 ezerrel apadt. Tehát nem működik a csodafegyver, bátran kijelenthetjük. Mi ennek az oka? Külhoni magyar ismerősökkel beszélgetve ők is azt vették észre, hogy ezek a támogatások, gazdasági és családtámogatások, mindennek egy része fideszes gazdasági szereplőknél, oligarcháknál csapódik le, nem őket segíti.

Térjünk vissza Magyarországra! Itt is körbenézünk, számtalanszor elmondtuk már, a CSOK azonnal beépült a lakásárakba, tehát az a lakás, ami vidéken 4 millió forint volt, rögtön rádobták az eladó tulajok a CSOK értékét, rögtön 9 millió forint lett. De azért a fiatalok hajtottak, próbálkoztak. De a beszélgetések során előjött még egy tényező, ez a biztonság, a létbiztonság kérdése. Nem tett jót a családok gyermekvállalásának a folyamatos veszélyhelyzet. Ez indult a Covidtól, és ott tartunk a háborús vészhelyzetnél. Elmondták a fiatalok, hogy nem tetszik nekik, hogy olyan törvények vannak, hogy Semjén Zsolt álmatlanul bejön ide éjfélkor, és hajnali egyre teljesen megváltoztatnak jogszabályokat. Ők létbiztonságot szeretnének, törvényi biztonságot, ugyanazt, ami tőlünk nyugatra, a Lajtán túl is van, ahol nem lehet egyik napról a másikra komplett jogszabályokat megváltoztatni teljesen váratlanul.

Ezek a fiatalok azért belevágtak, és most olyan dolgokkal szembesülnek, amin én is meglepődtem. Itt van a migráns munkások kérdése, akiket most már a kormány tízezerszámra importál Magyarországra, hogy itt dolgozzanak. Fiatal magyar édesanyák mondták el, hogy per pillanat munkanélküliek vagy kínkeservesen jutnak munkához, ugyanis több cégnél nem szívesen veszik fel őket, és azt is tudjuk, hogy miért, ez mutatja legjobban a Fidesznek az álságos politikáját. Elmondták: a fiatal édesanya haza fog menni a gyerekekhez, mert lebetegszik, hiányozni fog a munkahelyről, szívesebben vesznek fel migráns munkást a helyére.

Hogy vállaljon így egy magyar fiatal gyereket? Miért a migráns munkásokat segíti a kormány? Ez egy egyszerű üzleti dolog: a vállalkozó, a multivállalat azt a munkaerőt részesíti előnyben, aki nem fog hiányozni. A migráns munkásoknak a szerepe már itt is megmutatkozik, egyszerűen elveszi a fiatalok kedvét a gyermekvállalástól.

Meglepő módon egy másik néprétegből is kaptam ilyeneket, ez a magyarországi cigányság. A környékünkön nagyon sok tisztességes cigányember elment dolgozni, vállalták akár milyen rossz körülmények között a munkát, mert egyről a kettőre akartak jutni. Általában a vidéki munkahelyeken 3-6 hónapos szerződéseket kötnek, és az idei nyár végén azzal szembesültek, hogy nem hosszabbítják meg nekik, hitegetik őket egy hónapja, két hónapja. Majd az ott dolgozó munkatársak elmondták, hogy figyelj, ne is

várj arra, hogy felvegyenek, a helyedre migráns munkás érkezett, egy ázsiai dolgozik ott. Nem tudjuk, hogy miért, de tény, hogy ez történik, ez is negatív hatással lesz a vidéki demográfiára, ez is negatív hatással lesz a munkahelyekre és a munkanélküliségre.

És ami a legszomorúbb, ami a napokban jött be, és benne van a hírekben, megérkezett Fekete-Afrika Magyarországra, és ez nem rasszizmus, kenyai vendégmunkások érkeztek Szombathelyre. Ennek nagyon egyszerű oka van: beindult egy olyan gazdasági folyamat, hogy az emberkereskedők, nevezzük őket így, a munkaerő-közvetítők a legolcsóbb munkaerőre vadásznak, és ez a legolcsóbb munkaerő, köztudott, a világon per pillanat elérhető távolságban Fekete-Afrikában van.

Mit szeretne a kormány? Mit tesz a Fidesz Magyarországgal? Ázsiai és fekete-afrikai migráns munkások telephelye leszünk? Mi lesz a magyarokkal? Mi lesz az itt élő magyar fiatalokkal, és milyen jövőképünk van így? Egy megoldás van, hazahozni a magyar fiatalokat külföldről, segíteni az itthon maradásukat, tisztességes bérekkel egy normális Magyarországon. Köszönöm. *(Balassa Péter tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 23 óra 55 perckor ért véget.)

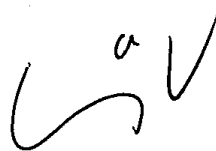
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)